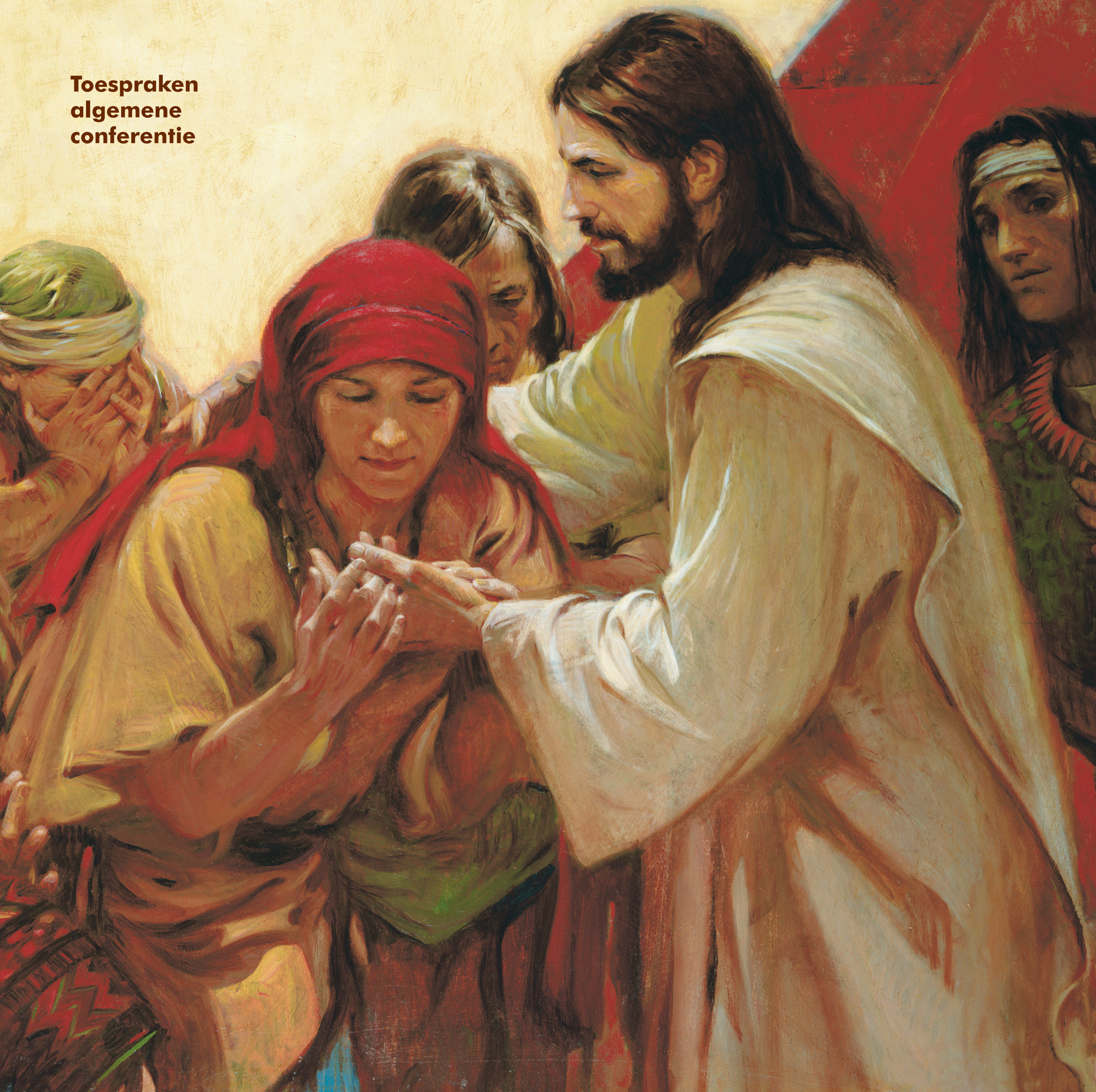
105E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2005

Liahona

Toespraken algemene conferentie

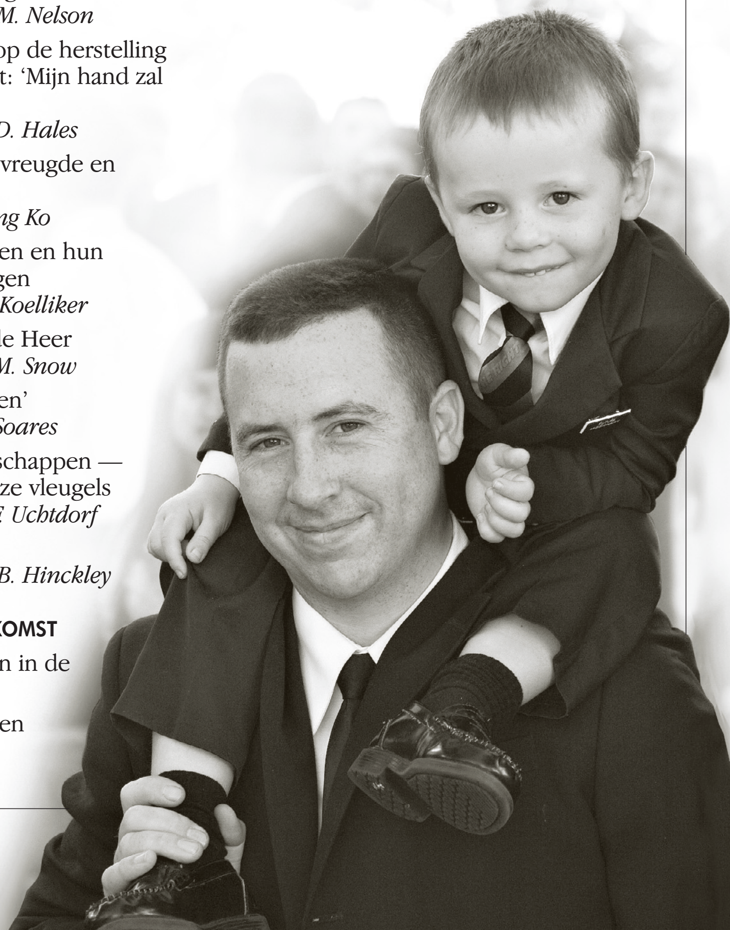

***Josephs Nauvoo*, Al Rounds**

'Voorts, voorwaar, Ik zeg u: Wederom gebied Ik u een huis te bouwen voor mijn naam, ja, in deze plaats, opdat u Mij zult bewijzen dat gij in alle dingen, wat Ik u ook gebied, getrouw zijt, opdat Ik u kan zegenen en kronen met eer, onsterfelijkheid en eeuwig leven' (LV 124:55).

105E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2005

Liahona

Beknopt overzicht van de 175ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGEN, 1 OKTOBER 2005, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Harold G. Hillam. Slotgebed: ouderling Darwin B. Christenson. Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Clay Christiansen, organist: 'Redeemer of Israel', *Hymns,* nr. 6; 'Jesus, the Very Thought of Thee', *Hymns,* nr. 141; 'He, Watching over Israel', Mendelssohn; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns,* nr. 83; 'I'm Trying to Be like Jesus', *Children's Songbook,* 78–79, arr. Bradford, uitg. Nature Sings; 'I Believe in Christ', *Hymns,* nr. 134, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 1 OKTOBER 2005, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president James E. Faust. Openingsgebed: ouderling John H. Groberg. Slotgebed: ouderling F. Melvin Hammond. Muziek van een gecombineerd JMJV-koor uit ringen in Bountiful, Woods Cross en Salt Lake Noord (Utah); Michael Huff, dirigent; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Awake and Arise', *Hymns,* nr. 8, arr. Huff, niet gepubliceerd; 'On a Golden Springtime', *Children's Songbook,* 88, arr. Huff, niet gepubliceerd; 'High on the Mountain Top', *Hymns,* nr. 5; 'On This Day of Joy and Gladness', *Hymns,* nr. 64, arr. Huff, niet gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 1 OKTOBER 2005, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Stephen B. Oveson. Slotgebed: ouderling Adhemar Damiani. Muziek van een priesterschapskoor met vaders en zoons uit ringen in Orem (Utah); Donald Ripplinger, dirigent; John Longhurst, organist: 'Truth Restored', Beethoven en Jones, arr. Ripplinger, niet gepubliceerd; 'I'll Go Where You Want Me to Go', *Hymns,* nr. 270, arr. Fjeldsted, niet gepubliceerd; 'Ye Elders of Israel', *Hymns,* nr. 319; 'True to the Faith', *Hymns,* nr. 254, arr. Ripplinger, niet gepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 2 OKTOBER 2005, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Gordon B. Hinckley. Openingsgebed: ouderling F. Burton Howard. Slotgebed: ouderling Ned B. Roueché. Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Richard Elliott en John Longhurst, organisten: 'The Morning Breaks', *Hymns,* nr. 1; 'Joseph Smith's First Prayer', *Hymns,* nr. 26, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'A Poor Wayfaring Man of Grief', *Hymns,* nr. 29, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Sweet Is the Work', *Hymns,* nr. 147; 'The Seer, Joseph, the Seer', *Hymns* (1948), nr. 296, arr. Beesley, uitg. IRI (tenor: Stanford Olsen); 'Ode for Joseph', Bradshaw, uitg. Jackman; 'Praise to the Man', *Hymns,* nr. 27, arr. Wilberg, uitg. Jackman.

ZONDAGMIDDAG, 2 OKTOBER 2005, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling H. Aldridge Gillespie. Slotgebed: ouderling Dennis E. Simmons. Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts, organisten: 'The Iron Rod', *Hymns,* nr. 274, Holst, arr. Galbraith, niet gepubliceerd; 'Where Love Is', *Children's Songbook,* 138–39, arr. Cardon, niet gepubliceerd (fluit: Jeannine Goeckeritz; harp: Tamara Oswald); 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns,* nr. 58; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns,* nr. 19, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 24 SEPTEMBER 2005, ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: Bonnie D. Parkin. Openingsgebed: Barbara D. Lockhart. Slotgebed: Lilian B. DeLong. Muziek van een ZHV-koor uit ringen in Orem (Utah); Dyanne Riley, dirigente; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'Now Let Us Rejoice', *Hymns,* nr. 3, arr. Margetts en Riley, niet gepubliceerd; 'When I Feel His Love', Perry, niet gepubliceerd; 'How Firm a Foundation', *Hymns,* nr. 85, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR
Bij de distributiecentra zijn in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten verkrijgbaar, in het algemeen binnen twee maanden na de conferentie.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET
Op www.lds.org vindt u de conferentietoespraken in veel talen. Klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van de homepage. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG
Een voor een, Walter Rane, © 2003, By the Hand of Mormon Foundation, kopiëren niet toegestaan.

FOTO'S CONFERENTIE
De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Christina Smith, Scott Davis, Les Nilsson, Rod Boam, Amber Clawson en Shannon Norton; in Brazilië door Adriano Vedovi; in Frankrijk door David Anderson; in Mexico door Israel Gutierrez; in Michigan (VS) door Rod Humiecki en Lee Kochenderfer; in Peru door Mason Warr; en in Samoa door Judith Johnston Niuelua.

November 2005 105e jaargang Nummer 11
LIAHONA 25991-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen
Adviseurs: Monte J. Brough, Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie en planning: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Directeur tijdschriftenredactie: Richard M. Romney
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Redactiemedewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Jenifer L. Greenwood, R. Val Johnson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekirk, Adam C. Olson, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Don L. Searle, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemanager: Jane Ann Peters
Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Howard G. Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R. Peterson, Randall J. Pixton, Kari A. Todd, Claudia E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller
Oplagedirecteur: Craig K. Sedgwick
Distributiedirecteur: Kris T Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: cur-liahona-imag@ldschurch.org.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:
November 2005 Vol. 105 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $14.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

REGISTER OP ONDERWERP

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST
1 oktober 2005

Openingswoord

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

De groei van de kerk van het begin tot nu is fenomenaal, en we zijn nog maar net begonnen.

Broeders en zusters, ik heet u welkom bij deze grote wereldconferentie van de kerk. Ons ruime Conferentiecentrum in Salt Lake City zit helemaal vol. Dat geldt ook voor andere zalen in de omgeving. Wij spreken bovendien tot u die zich in vele landen en luchtstreken bevindt. We heten u allen van harte welkom. Wij hebben u lief als broeders en zusters.

Ik was meer dan zeventig jaar geleden in Groot-Brittannië op zending. Een deel van het Britse Rijk was nog intact. Dat rijk was de grootste politieke landencombinatie op aarde. Er is wel eens gezegd dat de zon nooit onderging in het Britse Rijk. De Union Jack wapperde over de hele wereld.

In veel opzichten kwam er veel goeds voort uit dat rijk. Maar er was ook enorm veel lijden. Dat was het gevolg van verovering, onderdrukking, oorlog en strijd. Overal op aarde liggen de overblijfselen van Britse soldaten begraven.

En nu is er niets meer van over. Rudyard Kipling heeft die ondergang in zijn 'Recessional' beschreven:

Ver weg verdwijnt onze marine in
mist en gevecht;
Op duin en landtong valt het vuur.
Ziet! Al onze praal van gisteren
Is één met Ninevé en Tyr!
('God of Our Fathers, Known of Old', *Hymns,* nr. 80)

Nu is er een ander rijk. Het rijk van Christus de Heer. Het is het rijk van het herstelde evangelie. Het is het koninkrijk van God. En de zon gaat nooit onder in zijn koninkrijk. Het was niet het gevolg van verovering, strijd of oorlog. Maar van vredige overtuiging, getuigenis, onderricht, een bekeerling hier en een bekeerling daar.

Zoals u allen weet, herdenken we dit jaar de tweehonderdste geboortedag van de profeet Joseph Smith en het 175ste jubileum van de oprichting van de kerk.

De groei van de kerk van het begin tot nu is fenomenaal, en we zijn nog maar net begonnen.

De tempelbouw is een indicatie van die groei. We hebben nu 122 tempels in bedrijf in vele delen van de wereld. Onze leden worden daardoor rijk gezegend. Ieder die in aanmerking komt voor een tempelaanbeveling

komt ook in aanmerking voor de status van getrouw heilige der laatste dagen. Hij of zij is een getrouw tiendebetaler, houdt zich aan het woord van wijsheid, heeft goede gezinsrelaties en is een beter lid van de gemeenschap. Tempelwerk is het eindproduct van al ons onderricht en al onze bezigheden.

Afgelopen jaar zijn er 32 miljoen verordeningen verricht in de tempels. Dat is meer dan in enig ander

Het Conferentiecentrum is geheel bezet tijdens een conferentiebijeenkomst.

voorgaand jaar. Momenteel zijn er tempels die vol of zelfs overvol zijn. Wij moeten aan de behoeften en verlangens van onze getrouwe heiligen tegemoetkomen.

We hebben eerder een nieuwe tempel in het zuidoosten van de Salt Lake Valley aangekondigd. We hebben twee andere uitstekende percelen gevonden in het westen en zuidwesten van de vallei dankzij de bereidwillige medewerking van de projectontwikkelaars aldaar. De eerste die we zullen bouwen ligt in het zogenaamde Daybreak-project en we kondigen deze tempel hiermee dan ook officieel aan. U vraagt zich misschien af waarom we Utah zo goed toebedelen. Dat komt omdat het tempelbezoek hier zo hoog is. Maar we werken ook door aan nieuwe tempels in Rexburg en Twin Falls (Idaho), Sacramento (Californië), Helsinki, Panama-Stad, Curitiba (Brazilië), en een andere die ik beter niet kan noemen omdat hij nog niet is aangekondigd. Weer andere tempels worden overwogen. In alle plaatsen die ik noemde, hebben we een perceel en is het werk in verschillende stadia.

Wij zijn dankbaar voor de toewijding van onze leden waardoor dit allemaal mogelijk is.

Een van de lastigste aspecten van ons tempelwerk is dat nu we steeds meer tempels over de hele aarde

krijgen, er dubbel werk wordt gedaan in de plaatsvervangende verordeningen. Mensen in verschillende landen werken tegelijkertijd aan dezelfde familielijnen en vinden dezelfde namen. Zij weten niet dat mensen ergens anders hetzelfde doen. Daarom werken wij al enige tijd aan een uiterst moeilijke onderneming. Om dubbel werk te voorkomen, moeten we komen tot een oplossing in de vorm van computertechnologie. De eerste indicaties zijn dat het zal werken, en als dat zo is, dan is dat fantastisch en heeft het wereldwijde gevolgen.

Zoals velen van u weten, hebben we voor ringconferenties gebruik gemaakt van satellietuitzendingen. De kerk is zo groot geworden dat leden van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf en andere algemene autoriteiten de individuele ringen alleen nog maar in eigen persoon kunnen bezoeken bij een herorganisatie of splitsing. Satellietuitzendingen stellen ons in staat om in Salt Lake City te spreken en gehoord en gezien te worden in de ringgebouwen en andere gebouwen over de hele wereld. Het is een wonderbaarlijke en fantastische techniek.

Velen van u nemen nu op diezelfde manier deel aan onze conferentie. Als een grote internationale familie bidden en zingen wij samen en luisteren wij naar de instructie en het getuigenis van onze algemene autoriteiten.

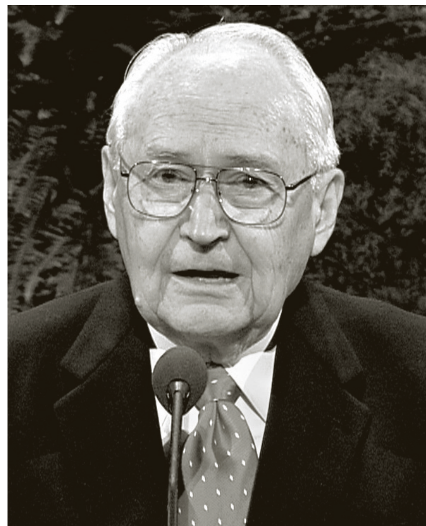
Wij danken u voor al wat u doet, fantastische heiligen der laatste dagen. Dank u voor de enorme inspanningen van gebiedszeventigers, bisschappen en ringpresidiums, leidinggevenden van hulporganisaties, tempel- en zendingspresidiums en vele, vele anderen die zo vrijelijk van hun tijd, energie en middelen geven om Gods koninkrijk op aarde te bevorderen.

Ik bid, broeders en zusters, dat de voortreffelijkste zegeningen van de hemel op u mogen rusten. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Zegeningen van het Boek van Mormon lezen

OUDERLING L. TOM PERRY
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Nu is het aan ons om een studie te maken van het Boek van Mormon, bekend te raken met de beginselen die erin voorkomen en die op ons leven toe te passen.

Ik kijk elke maand uit naar dat fantastische tijdschrift de *Ensign*. In elke uitgave staat een boodschap van het Eerste Presidium, waar ik door gesterkt word. In de *Ensign* en *Liahona* van augustus stond een boodschap van president Hinckley met de uitdaging om het Boek van Mormon voor het eind van het jaar te lezen of te herlezen.

Waarom gelooft president Hinckley dat het Boek van Mormon lezen ons zoveel goed zal doen? Hij verklaart:

‘De boodschap van het boek is zo tijdloos als de waarheid, zo universeel als de mensheid. Het is het enige boek dat een belofte bevat, namelijk dat de lezer door middel van goddelijke openbaring met zekerheid te weten kan komen dat het de waarheid bevat.

‘De ontstaansgeschiedenis van het boek is wonderbaarlijk; wanneer dat verhaal voor het eerst wordt verteld aan iemand die er nog nooit van gehoord heeft, is het bijna ongeloofwaardig. Maar het boek bestaat, je kunt het in de hand nemen en erin lezen. Niemand kan het bestaan ervan betwisten. (…)

‘Geen ander geschrift illustreert zo duidelijk dat mensen en volken die in godsvrucht wandelen en Gods geboden onderhouden, voorspoedig zijn en groei doormaken. Verwerpen zij Hem en zijn woord echter, dan treedt er verval op, dat uiteindelijk leidt — tenzij het door een rechtschapen leven tot stilstand wordt gebracht — tot onmacht en dood.’ (‘Een krachtig en waar getuigenis’, *Liahona*, augustus 2005, pp. 4–5.)

Waarom is het Boek van Mormon

lezen zo belangrijk voor ons? Dat komt omdat de voornaamste schrijvers van het Boek van Mormon zeer goed begrepen dat hun geschriften hoofdzakelijk bestemd waren voor de mensen van een toekomende geslacht, niet voor de mensen van hun eigen tijd. Moroni heeft aan ons geslacht geschreven: 'Ik spreek tot u alsof gij aanwezig zijt' (Mormon 8:35). De profeet Nephi heeft verklaard:

'Welnu, om die reden heeft de Here God mij beloofd dat deze dingen die ik schrijf, goed bewaard zullen blijven en van geslacht op geslacht aan mijn nageslacht zullen worden doorgegeven, opdat de belofte aan Jozef zal worden vervuld, dat zijn nageslacht nooit zou vergaan zolang de aarde bestond' (2 Nephi 25:21).

Het Boek van Mormon is een stem tot waarschuwing voor dit geslacht. Luister eens hoe trefzeker het de toestand van de wereld in deze tijd beschrijft:

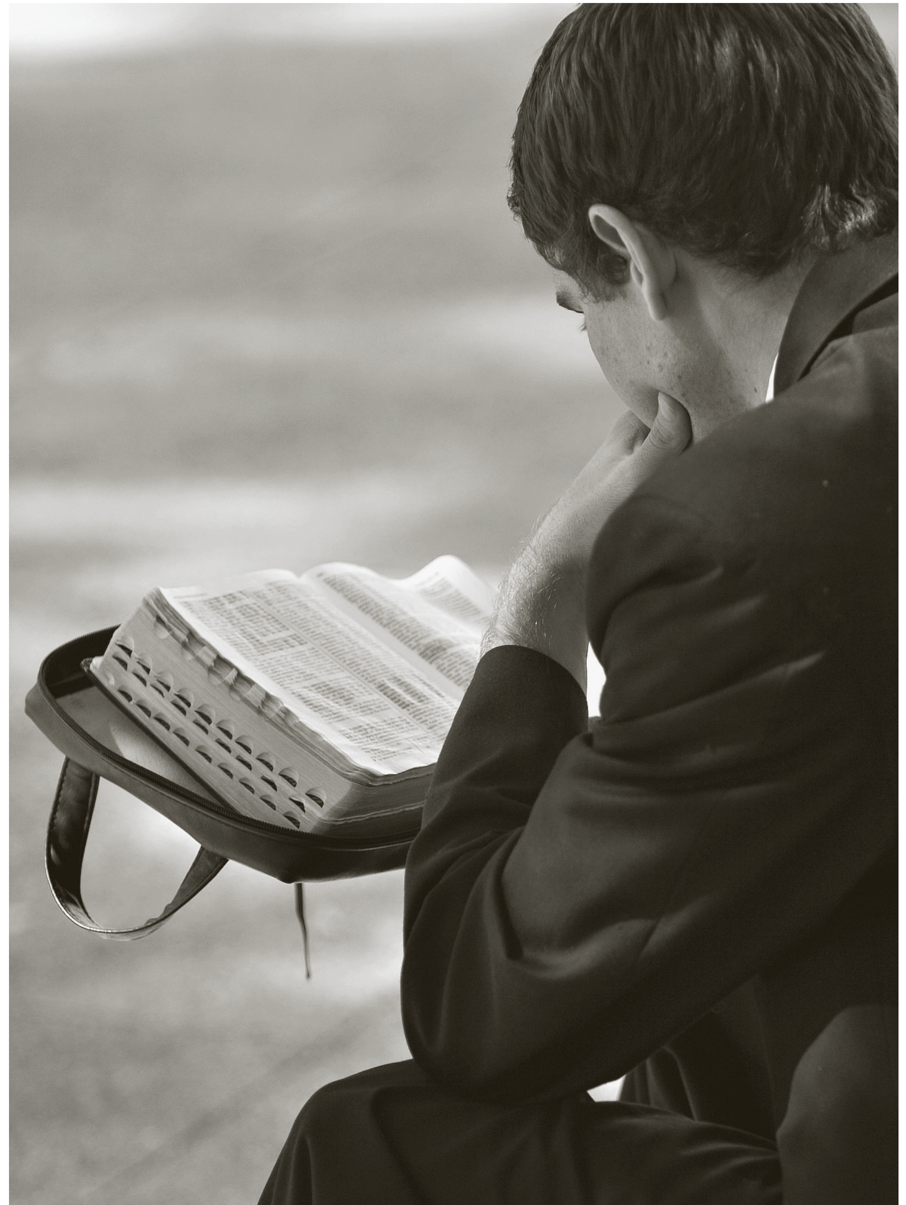
'En niemand hoeft te zeggen dat [deze kronieken] niet zullen komen, want dat zullen ze zeker wel, want de Heer heeft het gesproken; want ze zullen door de hand des Heren uit de aarde tevoorschijn komen, en niemand kan het tegenhouden; en het zal komen ten dage dat er zal worden gezegd dat wonderen zijn weggedaan; en het zal komen alsof er iemand uit de doden spreekt.

'En het zal komen ten dage dat het bloed der heiligen tot de Heer roept wegens geheime verenigingen en werken van duisternis.

'Ja, het zal komen ten dage dat de macht Gods wordt verloochend, en kerken worden ontwijd en in de hoogmoed van hun hart verheven worden; ja, in een tijd dat leiders van kerken en leraren zich in de hoogmoed van hun hart verheffen, ja, tot afgunst van hen die tot hun kerk behoren.

'Ja, het zal komen ten dage dat er wordt gehoord van branden en orkanen en dampen van rook in vreemde landen; en er zal ook worden gehoord van oorlogen, geruchten van oorlogen en aardbevingen op verschillende plaatsen.

'Ja, het zal komen ten dage dat er grote verontreinigingen op het oppervlak der aarde zijn; er zullen moord en roof en leugen en bedrog en hoererij en allerlei gruwelen zijn; wanneer er velen zijn die zeggen: doe dit, of doe dat, en het doet er niet toe, want de Heer zal zulken ten laatsten dage ondersteunen. Maar wee hun, want zij bevinden zich in de gal van bitterheid en in de boeien der ongerechtigheid' (Mormon 8:26–31).

President Ezra Taft Benson bevestigde dat het Boek van Mormon juist voor onze tijd van grote waarde is:

'Het Boek van Mormon is voor onze tijd geschreven. God is de auteur van het boek. Het is een kroniek van een volk dat is uitgeroeid, samengesteld door geïnspireerde mensen tot zegen van deze tijd. Die mensen hebben het boek nooit gehad — het was voor ons bestemd. Mormon, de profeet van weleer naar wie het boek is genoemd, heeft eeuwen aan kronieken beknopt weergegeven. God, die zowel begin als einde kent, liet hem weten wat hij in zijn kroniek moest opnemen voor onze tijd' ('The Book of Mormon Is the Word of God', *Ensign,* mei 1975, p. 63).

Hoe vaak zien we die kroniek niet hoofdzakelijk als de geschiedenis van een verdwenen volk, waarbij we over het hoofd zien dat de geïnspireerde chroniqueurs tot doel hadden ons tot Christus te brengen. De voornaamste schrijvers van het Boek van Mormon zagen het ook helemaal niet als een geschiedenisboek. Jakob heeft zelfs gezegd dat zijn broer Nephi hem geboden had 'de geschiedenis van dit volk [...] niet — of slechts oppervlakkig — [aan te roeren]' (Jakob 1:2).

Elke keer als we het boek lezen kunnen we ons de vraag stellen: 'Waarom hebben de schrijvers ervoor gekozen dit verhaal of deze gebeurtenis in de kroniek op te nemen? Welke waarde hebben ze nu voor ons?'

Uit het Boek van Mormon leren we onder andere wat de oorzaken en gevolgen zijn van oorlog en onder welke voorwaarden oorlog gerechtvaardigd is. Het bespreekt het kwaad en het gevaar van geheime verenigingen, die worden gevormd om macht en gewin te krijgen. Het geeft aan dat Satan echt bestaat en verwijst naar methoden die hij zoal aanwendt. Het adviseert ons omtrent het juiste gebruik van rijkdom. Het bespreekt de duidelijke en waardevolle waarheden van het evangelie en dat Jezus Christus als goddelijk wezen echt bestaat en zijn zoenoffer voor alle mensen heeft volbracht. Het licht ons in over de vergadering van het huis van Israël in de laatste dagen. Het bespreekt het doel en de beginselen van zendingswerk. Het waarschuwt ons voor hoogmoed, onverschilligheid, nalatigheid, de gevaren van verkeerde tradities, huichelarij en onzedelijkheid.

Nu is het aan ons om een studie te maken van het Boek van Mormon, bekend te raken met de beginselen die erin voorkomen en die op ons leven toe te passen.

Het Boek van Mormon begint met een magnifiek verhaal dat duidelijk maakt hoe belangrijk het is dat gezinnen de Schriften hebben en gebruiken. Lehi, een profeet en een vader, was gewaarschuwd dat er mensen waren die hem wilden ombrengen, omdat hij zich tegen hun goddeloosheid had uitgesproken. Hij kreeg de aanwijzing om met zijn gezin op de vlucht te gaan.

'En het geschiedde dat hij de wildernis introk. En hij liet zijn huis en zijn erfland en zijn goud en zijn zilver en zijn waardevolle dingen achter, en nam niets mee, behalve zijn gezin en voorraad en tenten, en trok de wildernis in' (1 Nephi 2:4).

Toen ze goed en wel op weg waren, kreeg Lehi een droom waarin de Heer bekendmaakte dat ze niet verder moesten trekken. Eerst moest er naar Jeruzalem worden teruggekeerd om de kroniek van hun vaders te halen, die was gegraveerd op platen van koper. Op deze platen stonden ook de woorden van de profeten en de geboden van God. De vier zoons van Lehi kregen de opdracht om terug te reizen en die kroniek te gaan halen.

Toen ze in Jeruzalem aankwamen, lootten ze wie er naar het huis van Laban zou gaan om te vragen of ze de koperen platen konden krijgen. Het lot viel op Laman. Hij ging naar Laban toe 'en zie, het geschiedde dat Laban vertoornd was en hem uit zijn tegenwoordigheid wierp; en hij wilde niet dat hij de kronieken verkreeg. Daarom zeide hij tot hem: Zie, gij zijt een rover en ik zal u doden' (1 Nephi 3:13). Laman rende voor zijn leven, maar wel zonder de koperen platen.

Wat mij opvalt aan deze eerste poging is dat de broers geen goed plan leken te hebben. Dat leert ons een belangrijke les die we kunnen toepassen op onze schriftstudie. Laten we onze studie van het Boek van Mormon serieus nemen door er een specifiek plan voor op te stellen.

In zijn artikel in de *Ensign* en *Liahona* heeft president Hinckley 'de leden van de werk en aan al onze vrienden overal ter wereld een uitdaging [ge]geven om het Boek van Mormon te lezen of te herlezen.' Toen stelde hij een plan voor om de uitdaging tot een goed einde te brengen: 'Als u ruim anderhalf hoofdstuk per dag leest, heeft u het vóór het eind van het jaar uit' (*Liahona*, augustus 2005, p. 6). Augustus en september zijn nu voltooid verleden tijd. Als we het plan van president Hinckley gevolgd hebben, zijn we nu in het boek Alma aan het lezen — ergens tussen het vierde en het twaalfde hoofdstuk. Ligt u voor of achter op het schema?

Toen het de eerste keer niet lukte om de koperen platen in handen te krijgen, wilden Nephi's broers ermee kappen en terugkeren naar hun familie in de wildernis. Maar Nephi zei hun de moed niet op te geven en stelde een andere aanpak voor om de platen te krijgen: 'Laten wij getrouw zijn in het onderhouden van de geboden des Heren; laten wij daarom naar het erfland van onze vader afdalen, want zie, hij heeft goud en zilver en allerlei rijkdommen achtergelaten. En dat alles heeft hij gedaan wegens de geboden des Heren. (…)

'En het geschiedde dat wij bij Laban binnengingen en hem verzochten ons de kronieken te geven (...), waarvoor wij hem ons goud en ons zilver en al onze waardevolle bezittingen zouden geven' (1 Nephi 3:16, 24).

Uit Nephi's voorbeeld leren we dat de zegeningen van de Schriften veel waardevoller zijn dan bezittingen en andere zinnelijke bezigheden. Bevrediging van onze zinnen kan soms tijdelijk genot opleveren, maar geen blijvende vreugde en geluk. Als we ons laten leiden door wat de Geest wil, zullen de beloningen eeuwig zijn en ons de voldoening brengen naar waar we op zoek zijn in dit sterfelijke leven.

President Hinckley heeft ons aangemoedigd het Boek van Mormon te lezen om boven het wereldse uit te stijgen, om te genieten van het goddelijke. Hij heeft gezegd: 'Zonder

voorbehoud beloof ik u dat er een grotere mate van de Geest des Heren in uw huis zal komen indien u het Boek van Mormon met een gebed in uw hart leest, ook al heeft u het al vele malen gelezen. U zult zijn geboden met grotere vastberadenheid gehoorzamen, en u zult een sterker getuigenis ontvangen dat de Zoon leeft' (*Liahona*, augustus 2005, p. 6). Die zegeningen zijn zoveel waardevoller dan aardse bezittingen.

Toen Nephi en zijn broers aanboden hun rijkdommen te ruilen voor de koperen platen, stal Laban niet alleen hun kostbaarheden, hij probeerde hen bovendien het leven te benemen. Tot op het bot ontmoedigd na weer een mislukte poging wilden Laman en Lemuël deze in hun ogen onmogelijke opdracht weer voor gezien houden. Nephi wilde echter van geen wijken weten, omdat hij zich had voorgenomen gehoorzaam te zijn aan het gebod van de Heer. Hij sprak als volgt op zijn broers in: 'Laten wij nogmaals opgaan naar Jeruzalem, en laten wij getrouw zijn in het onderhouden van de geboden des Heren; want zie, Hij is machtiger dan de gehele aarde, waarom dan niet machtiger dan Laban en zijn vijftig, ja, of zelfs dan zijn tienduizenden?' (Nephi 4:1.)

Het was tijd om de opdracht met geloof in de Heer te benaderen, waarna het verlangde resultaat niet lang uitbleef. Toen Nephi naar voren trad om de kroniek te bemachtigen, met de Geest aan zijn zijde, werd Laban hem in handen gegeven. Dankzij zijn geloof en gehoorzaamheid, wist Nephi de zegeningen van de Schriften voor zichzelf en zijn familie veilig te stellen. Nu zij de koperen platen eenmaal in hun bezit hadden, konden Nephi en zijn broers naar hun vader in de wildernis terugkeren en hun reis voortzetten.

Als we de uitdaging die president Hinckley ons heeft gegeven, met geloof benaderen, hebben we de zekere belofte van onze profeet dat we de zegeningen ontvangen die onze studie van het Boek van Mormon met zich meebrengt. We zullen er evenals Nephi en zijn familie achter komen dat de Schriften 'begerenswaardig [zijn]; ja, zelfs van grote waarde voor ons' (1 Nephi 5:21). We kunnen ook de zegening ontvangen die Moroni aan het eind van het Boek van Mormon heeft beloofd:

'Ja, komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid onthoudt en God liefhebt met al uw macht, verstand en kracht, dan is zijn genade u genoeg, opdat gij door zijn genade volmaakt kunt zijn in Christus; en indien gij door de genade Gods volmaakt zijt in Christus, kunt gij de macht Gods geenszins verloochenen' (Moroni 10:32).

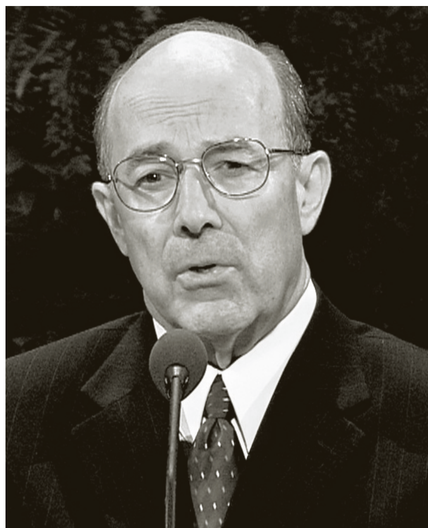
Dit jaar vieren we de tweehonderdste geboortedag van de profeet Joseph Smith. Het Boek van Mormon voorziet in het overtuigende bewijs van de bediening van de profeet Joseph en de herstelling van de Kerk van Jezus Christus. President Hinckley heeft in de laatste algemene aprilconferentie over het Boek van Mormon gezegd: 'Het is een tastbaar ding dat we kunnen aanpakken, lezen en toetsen. (...) Ik zou denken dat de hele christelijke wereld het met open armen zou ontvangen en omarmen als een krachtig getuigenis. Het is nog zo'n grote, fundamentele bijdrage die de profeet [Joseph] als openbaring ontving.' ('De grote dingen die God heeft geopenbaard', *Liahona,* mei 2005, p. 82)

Ik bid dat iedereen voor het einde van het jaar het Boek van Mormon heeft gelezen en daarmee gehoor geeft aan de uitdaging die onze huidige profeet, Gordon. B. Hinckley, ons heeft gegeven ter ere van de profeet van de herstelling, Joseph Smith. Mogen we een *plan* hebben dat we *in geloof* volgen om datgene wat *oneindige en eeuwige waarde* heeft te smaken en ervan vervuld te worden, ja, het woord Gods dat in het Boek van Mormon wordt gevonden. Dat is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Wees voorbereid; wees voortaan sterk

BISSCHOP KEITH B. MCMULLIN
Tweede raadgever in de Presiderende Bisschap

Droevige gebeurtenissen zullen nooit zegevieren als rechtschapenheid de overhand heeft.

Is het u ooit overkomen dat u tijdens een gesprek plotseling gedwongen was om stil te zijn terwijl uw standpunt verkeerd werd begrepen en gebagatelliseerd? Dat is mij bijna 25 jaar geleden overkomen, en de frustratie van dat onvoltooide gesprek is me tot op de dag van vandaag bijgebleven.

Als zendingspresident was ik met andere leden van de kerk uitgenodigd om de burgemeester van een van de steden in ons zendingsgebied te bezoeken. Hij was beleefd toen hij ons in zijn kantoor verwelkomde. Ons gesprek ging over actuele zaken. Uiteindelijk vroeg hij waarom de kerk zendingswerk in zijn stad deed.

Dat was geen onverwachte vraag. Ik had enkele weken daarvoor al het gevoel gekregen dat hij deze vraag zou stellen, en ik had mijn antwoord voorbereid. Ik antwoordde: ‘Het evangelie van Jezus Christus geeft antwoord en oplossingen voor alle problemen in de wereld, waaronder de problemen die de mensen in uw stad hebben. Daarom zijn wij hier.’

Ik verwachtte dat de burgemeester meer wilde weten. Maar in plaats daarvan veranderde zijn humeur. Op zijn gezicht was scepsis en vervolgens minachting te zien. Hij haalde uit naar mijn naïeve houding ten opzichte van de problemen in de wereld en maakte een abrupt einde aan ons bezoek. Hij gaf me niet eens de kans om uitleg te geven.

Vanmorgen wil ik dat gesprek graag afronden. Ik hoop dat deze goede burgemeester luistert, want wat volgt is van het allergrootste belang voor onze verontruste wereld.

De verschrikkelijke rampen van de afgelopen jaren brengen ons tot bezinning. Ze vinden steeds vaker plaats en zijn ernstiger in omvang. De natuurkrachten zijn meedogenloos, kwaadwillenden kennen geen genade en zaaien dood en verderf, onbeteugelde driften leiden tot losbandigheid, en de misdaad en het gezinsverval nemen dramatische vormen aan. De tsunami in het zuiden van Azië en de orkanen in de Verenigde Staten, met hun verschrikkelijke gevolgen, zijn de meest recente rampen die onze aandacht hebben getrokken. Harten en handen uit de hele wereld bieden hulp aan de mensen die zo enorm zijn getroffen. Heel even maken de verschillen plaats voor medeleven en liefde.

We zijn dank verschuldigd aan de mensen die ons er in tijden van rampen aan herinneren hoe afhankelijk we eigenlijk van God zijn. Een weduwe in een vluchtelingenkamp, die om haar vermoorde zoons rouwde, zei door haar tranen heen: ‘Ik mag mijn geloof niet kwijtraken.’ Overlevenden van de ramp die Katrina heeft teweeggebracht, smeekten: ‘Bid voor ons.’[1]

Er wordt eindeloos over de oorzaken van dergelijke rampen gesproken. Verslaggevers, politici, wetenschappers en vele anderen hebben daar een mening over.

De Heer Jezus Christus heeft over de herstelling van het evangelie gezegd:

‘Welnu, omdat Ik, de Heer, de rampspoed kende die de bewoners der aarde zou overkomen, heb Ik mij gericht tot mijn dienstknecht Joseph Smith jr. en heb tot hem gesproken vanuit de hemel en hem geboden gegeven (...)

‘Onderzoekt deze geboden, want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften die erin staan, zullen alle worden vervuld.’[2]

Laten wij onze aandacht richten op de redenen of de doelen van dergelijke rampen. Gelukkig hoeven we niet te debatteren, want we kunnen

op de volheid van het evangelie van Christus vertrouwen. Bestudeer de woorden van de profeten in het Boek van Mormon en de Bijbel; lees de leringen van Jezus Christus in het 24ste hoofdstuk van Matteüs[3]; bestudeer de hedendaagse openbaringen van de Heer in de Leer en Verbonden.[4] Daarin vinden wij de doelen van God omtrent dergelijke zaken.

Rampen zijn een vorm van tegenspoed en tegenspoed is een noodzakelijk onderdeel van het plan van geluk voor zijn kinderen.

Als ons hart in overeenstemming is met God zullen we door tegenspoed onderricht worden, kunnen we onze vleselijke aard overwinnen en de goddelijke vlam in ons aanwakkeren. Zonder tegenspoed zouden we niet weten hoe we voor het goede moesten kiezen.[5] Door tegenspoed gaan we inzien waar we ons van moeten bekeren; we kunnen onze natuurlijke instincten onderwerpen, rechtschapenheid aanvaarden en 'gemoedsrust'[6] ontvangen.

Hoe meer we ons aan rechtschapenheid vasthouden, des te meer we de beschermende zorg van onze Heiland ontvangen. Hij is de Schepper en de Heer van het heelal. Hij zal de wind en de golven bedaren.[7] Door zijn leringen en de verzoening zal de bekeerling genezen worden. Hij is de Messias en Verlosser. Door Hem kan eenieder van ons de touwtjes van zijn of haar eigen leven in handen nemen, ook als we door rampen getroffen worden. Luister naar deze waarheden:

'En de Messias komt in de volheid des tijds om de mensenkinderen te verlossen van de val. En doordat zij verlost zijn van de val, zijn zij voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad; om zelfstandig te handelen en niet om met zich te laten handelen, behalve door de straf der wet op de grote en laatste dag, naar de geboden die God heeft gegeven.

President Gordon B. Hinckley (midden), president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium (links), en president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium.

'Daarom zijn de mensen vrij naar het vlees; en worden hun alle dingen gegeven die voor de mens noodzakelijk zijn. En zij zijn vrij om vrijheid en eeuwig leven te kiezen door de grote Middelaar van alle mensen, of om gevangenschap en dood te kiezen, naar de gevangenschap en macht van de duivel; want [de duivel] streeft ernaar dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf.'[8]

We doen er goed aan om te bedenken dat de duivel de verwoester is.

Het is waar dat we in dit leven slechts zo vrij zijn als onze omstandigheden toelaten. We zijn niet in staat om oorlogen in verre landen te stoppen, met onze armen de stormen tegen te houden of te rennen als ons lichaam door gezondheidsproblemen gevangenzit. *Maar het is zeker waar dat dergelijke zaken niet ons hele leven beheersen. Dat doen we zelf!*

De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Vreugde is het doel van ons bestaan, en zal uiteindelijk ons deel worden, als wij het pad volgen dat erheen leidt, het pad van deugd, oprechtheid, getrouwheid, heiligheid en het onderhouden van al Gods geboden.'[9]

En daarom, edelachtbare burgemeester, geeft het evangelie van Jezus Christus antwoord op alle problemen in de wereld, *juist omdat het de oplossingen verschaft voor de beproevingen van alle mensen*.

Iedere keer dat er een ramp plaatsvindt, hebben wij de heilige plicht om betere mensen te worden. We moeten ons afvragen: 'Wat moet ik in mijn leven veranderen zodat ik niet gekastijd hoef te worden?'

In de Schriften zegt de Heer duidelijk wat Hij van ons verwacht als dergelijke oordelen plaatsvinden. Hij zegt: 'Omgordt uw lendenen en weest voorbereid. Zie, het koninkrijk is van u, en de vijand zal niet overwinnen.'[10]

De kerk en haar leden hebben de opdracht om zelfredzaam en onafhankelijk te zijn.[11] Voorbereiding begint met geloof, waardoor wij in staat worden gesteld om onbestendigheden te doorstaan. We zien het aardse leven als een voorbereidende reis. Door geloof in de Heer en zijn evangelie overwinnen we angst en ontwikkelen we een geestelijke instelling.

Onze geestelijke instelling groeit als we 'bidden en (...) wandelen voor het aangezicht des Heren.'[12] Het is

‘het besef dat je jezelf hebt overwonnen en dat je contact hebt met de Oneindige.’[13]

Geloof, een geestelijke instelling en gehoorzaamheid brengen een voorbereid en zelfredzaam volk voort. Als wij de wet van tiende naleven, worden we beschermd tegen hebzucht en de macht van de verwoester. Als wij de wet van vasten naleven en een royale bijdrage voor de armen geven, worden onze gebeden gehoord en zal de verbondenheid thuis toenemen. We krijgen soortgelijke zegeningen als we de raad van de profeten naleven door minder uit te geven dan we verdienen, onnodige schulden te vermijden en voldoende levensbenodigdheden in huis te hebben om met ons gezin minimaal een jaar te kunnen overleven. Dat is niet altijd eenvoudig, maar laten we ons uiterste best doen[14], dan zal onze voorraad voldoende zijn — dan is er ‘meer dan genoeg’.[15]

En nogmaals zegt de Heer: ‘Weest voortaan sterk; vreest niet, want het koninkrijk is van u.’[16]

Als we rechtschapen leven krijgen we kracht en veerkracht. We zijn niet rechtschapen als we op zondag een heilige zijn en de rest van de week een luilak. Onbeteugelde begeerten zijn verwoestend en zetten de mens ertoe aan om ‘lichtvaardig’ met ‘heilige dingen’ om te gaan[17]. President Brigham Young heeft gezegd: ‘De zonde van het nageslacht van Adam en Eva is dat zij niet hun uiterste best hebben gedaan.’[18]

Het evangelie van Jezus Christus is de weg naar rechtschapenheid. Droevige gebeurtenissen zullen nooit zegevieren als rechtschapenheid de overhand heeft. Laten wij daarom gehoor geven aan de raad van de apostel Paulus:

‘De nacht is ver gevorderd, de dag is nabij. Laten wij dan de werken der duisternis afleggen en aandoen de wapenen des lichts!

‘Laten wij, als bij lichte dag, eerbaar wandelen, niet in brasserijen en

drinkgelagen, niet in wellust en losbandigheid, niet in twist en nijd!

Maar doet de Here Jezus Christus aan, en wijdt geen zorg aan het vlees, zodat begeerten worden opgewekt.’[19]

Als heiligen der laatste dagen moeten wij onszelf, deze aarde en alle mensen voorbereiden op de wederkomst van de Heer Jezus Christus. Als wij volgens de leringen van het evangelie voorbereid en sterk zijn, zullen wij in dit leven en in het hiernamaals gelukkig zijn en deze ‘grote millenniaanse zending’ mogelijk maken.

Onze dierbare president Hinckley heeft ons aangemoedigd: ‘Welnu, broeders en zusters, de tijd is voor ons aangebroken om ons hoofd op te heffen, onze visie te verruimen en een beter begrip te ontwikkelen van de grootse millenniaanse zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dit is een tijd om sterk te zijn. Het is een tijd om zonder aarzelen voort te gaan, wetend wat de betekenis, de strekking en het belang van onze zending zijn. Dit is een tijd om te doen wat juist is, ongeacht wat de gevolgen daarvan mogen zijn. Dit is een tijd waarin we de geboden moeten bewaren. Het is een tijd om vriendelijk en met liefde de hand te reiken aan diegenen die in nood zijn of in duisternis en pijn ronddwalen. Het is een tijd om attent, welgemanierd, hoffelijk en liefdevol in onze omgang met iedereen te zijn. Met andere woorden, om meer op Christus te gaan lijken.’[20]

De aanmoediging van de profeet van de Heer wijst ons de weg door deze woelige tijden. Tot allen die lijden, zeggen we: ons hart gaat naar u uit. Moge onze hemelse Vader, in zijn oneindige barmhartigheid, uw lasten verlichten en u zegenen met de gemoedsrust ‘die alle verstand te boven gaat’[21]. U staat er niet alleen voor. Wij voegen onze liefde, ons geloof en onze gebeden bij die van u. Als u standvastig blijft in rechtschapenheid, zal alles goed komen.

In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geciteerd in Evan Thomas, ‘The Lost City’, *Newsweek*, 12 september 2005, p. 44.
2. LV 1:17, 37.
3. Zie ook Matteüs naar Joseph Smith.
4. Zie LV 45; 88; 101; 133.
5. ‘Father in Heaven, We Do Believe’, *Hymns*, nr. 180.
6. Mosiah 4:3.
7. Zie Matteüs 8:25–27; Marcus 4:39.
8. 2 Nephi 2:26–27; cursivering toegevoegd.
9. *History of the Church*, deel 5, pp. 134–135.
10. LV 38:9.
11. Zie LV 78:13–14; *Op ‘s Heren eigen wijze — gids voor leiders: welzijnszorg* (handboek welzijnszorg, 1990), p. 5.
12. LV 68:28.
13. David O. McKay, Conference Report, oktober 1969, p. 8.
14. Zie Gordon B. Hinckley, ‘Sterk en onverzettelijk standhouden’, *Wereldwijde instructievergadering voor leiders*, 10 januari 2004, p. 21.
15. LV 104:17.
16. LV 38:15.
17. LV 6:12.
18. *Discourses of Brigham Young,* samengesteld door John A. Widtsoe (1954), p. 89.
19. Romeinen 13:12–14.
20. ‘Dit is het werk van de Meester’, *De Ster*, juli 1995, p. 65; zie ook ‘Openingswoord’, *Liahona*, mei 2005, p. 4.
21. Filippenzen 4:7.

De heiligheid van het lichaam

SUSAN W. TANNER
Algemeen jongevrouwenpresidente

De Heer wil dat wij niet naar het beeld van de wereld, maar naar zijn beeld worden gevormd, door zijn beeld in ons gelaat te ontvangen.

Ik ben net terug van een familiebezoek waarbij ik onze jongste kleindochter, Elizabeth Claire Sandberg, ter wereld heb zien komen. Ze is volmaakt! Ik was met ontzag vervuld, zoals altijd als er een baby geboren wordt, door haar vingers, tenen, haar, een kloppend hart, en haar duidelijke familietrekjes — neus, kin, wangkuiltjes. Haar oudere broertjes en zusjes waren even enthousiast en gefascineerd door hun kleine, volmaakte zusje. De aanwezigheid van een celestiale geest in een zuiver lichaam leek wel een heilige sfeer in hun huis brengen.

In het voorsterfelijk leven leerden we dat het lichaam een onderdeel van Gods grote plan van geluk is. Dit staat er in de proclamatie over het gezin: 'Geestzonen en -dochters [kenden] God [...] en aanvaardden zijn plan waardoor zijn kinderen een stoffelijk lichaam konden krijgen en aardse ervaringen konden opdoen om vooruitgang te maken op weg naar volmaking en om uiteindelijk hun goddelijke bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven te verwezenlijken.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.) In feite 'juichten' en 'jubelden' (Job 38:7) wij omdat we deel uitmaken van dat plan.

Waarom waren we zo blij? We begrepen de eeuwige waarheden die met ons lichaam te maken hebben. We wisten dat ons lichaam naar het beeld van God zou worden geschapen. We wisten dat onze geest in ons lichaam zou wonen. We begrepen ook dat ons lichaam onderhevig zou zijn aan pijn, ziekte, beperkingen en verleidingen. Maar we waren bereid, zelfs enthousiast, om deze uitdaging te aanvaarden omdat we wisten dat we alleen met een geest en een lichaam vooruitgang konden maken om zoals onze hemelse Vader te worden (zie LV 130:22) en een volheid van vreugde (LV 93:33) te ontvangen.

Met de volheid van het evangelie op aarde hebben we weer de kans om deze waarheden over het lichaam te kennen. Joseph Smith heeft gezegd: 'We zijn naar deze aarde gekomen om een lichaam te ontvangen, dat wij in zuivere staat aan God in het celestiale koninkrijk moeten presenteren. Het grote beginsel van geluk ligt in het bezitten van een lichaam. De duivel heeft geen lichaam, en dat is zijn straf.' (*The Words of Joseph Smith,* red. Andrew F. Ehat en Lyndon W. Cook [1980], p. 60).

Satan leerde dezelfde eeuwige waarheden over het lichaam, maar zijn straf is dat hij geen lichaam heeft. Daarom doet hij zijn uiterste best om ons ertoe aan te zetten die waardevolle gave te misbruiken. Hij heeft de wereld vervuld met leugens en misleiding aangaande het lichaam. Hij verleidt veel mensen om die grote gave door middel van onkuisheid, onfatsoenlijkheid, genotzucht en verslavingen te ontheiligen. Hij verleidt sommige mensen om hun lichaam te verafschuwen; anderen verleidt hij om hun lichaam te vereren. In ieder geval brengt hij de wereld ertoe om het lichaam uitsluitend als een voorwerp te zien. Tegenover zoveel satanische valse leer over het lichaam, wil ik mijn stem verheffen en de heiligheid ervan verdedigen. Ik getuig dat het lichaam een geschenk is dat met dankbaarheid en respect behandeld moet worden.

In de Schriften staat dat het lichaam een tempel is. Het was Jezus zelf die als eerste het lichaam vergeleek met een tempel. (Zie Johannes 2:21.) Later zou Paulus de inwoners van Korinte, een verdorven stad kolkend van alle soorten wellust en onfatsoenlijkheid, leren: 'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? Zo iemand Gods tempel schendt, God zal Hem schenden. Want de tempel Gods, en

gepastheid te laten leiden. Een liefdevolle hemelse Vader heeft ons aardse schoonheid en vreugde gegeven om 'zowel het oog te behagen als het hart te verblijden' (LV 59:18), maar wel met de volgende waarschuwing: 'om te worden gebruikt, met beleid, niet onmatig, noch onder dwang' (LV 59:20). Mijn man heeft deze tekst gebruikt om onze kinderen in de wet van kuisheid te onderwijzen. Hij zei dat we het 'gebruik van [...] het lichaam niet mogen "afdwingen" [tegen] de doelen van God in. Er is niets mis met lichamelijk genot op de juiste tijd en plaats, maar zelfs dan moet het niet onze god worden.' (John S. Tanner, 'The Body is a Blessing', *Ensign*, juli 1993, p. 10.)

Lichamelijk genot kan een obsessie worden, evenals de aandacht die we aan ons uiterlijk besteden. Soms besteden we zelfzuchtig veel aandacht aan fitness, diëten, make-up en de nieuwste mode. (Zie Alma 1:27.)

Ik maak mij zorgen over de toename in extreme makeovers. Geluk vloeit voort uit de acceptatie van het lichaam, die goddelijke gave, en de verbetering van onze natuurlijke eigenschappen, niet uit het hermaken van ons lichaam naar het beeld van de wereld. De Heer wil dat we onszelf herscheppen — doch niet naar het beeld van de wereld, maar naar zijn beeld, door zijn beeld in ons gelaat te ontvangen. (Zie Alma 5:14, 19.)

Ik weet nog goed hoe onzeker ik me voelde toen ik als tiener veel last had van jeugdpuistjes. Ik probeerde mijn huid goed te verzorgen. Mijn ouders zorgden ervoor dat ik medische hulp kreeg. Jarenlang at ik zelfs geen chocola of vette snacks waar tieners zo dol op lijken te zijn, maar ogenschijnlijk zonder resultaat. Ik vond het toen moeilijk om waardering te hebben voor het lichaam, dat me zoveel problemen opleverde. Maar mijn lieve moeder bracht me

dat zijt gij, is heilig' (1 Korintiërs 3:16–17).

Wat zou er gebeuren als we ons lichaam waarlijk als een tempel behandelden? Dan zouden kuisheid, fatsoen en gehoorzaamheid aan het woord van wijsheid enorm toenemen, en zouden problemen als pornografie en misbruik afnemen. We zouden immers het lichaam als een heilige woonplaats van de Geest beschouwen, net zoals een tempel. Net zo goed als er geen onreine dingen in de tempel worden toegelaten, moeten wij goed opletten dat we geen enkele soort onreinheid in de tempel van ons lichaam toelaten.

We moeten ook de buitenkant van onze lichamelijke tempel schoon en mooi houden, om de heilige aard van de binnenkant te weerspiegelen, net zoals de kerk dat met de tempels doet. We moeten ons zo kleden en gedragen dat we die heilige geest die in ons woont, in ere houden.

Nog niet zo lang geleden bezocht ik een van de grote toeristische steden van de wereld. Ik voelde me enorm bedroefd omdat zoveel mensen ten prooi zijn gevallen aan de verleiding van Satan dat ons lichaam slechts een voorwerp is om openlijk mee te pronken. U kunt zich wel het verschil en mijn vreugde voorstellen toen ik in een klaslokaal kwam met bescheiden en gepast geklede jongevrouwen, van wie het gelaat goedheid uitstraalde. Ik dacht: hier zijn acht prachtige jongevrouwen die respect voor hun lichaam hebben en weten waarom ze er respect voor hebben. In *Voor de kracht van de jeugd* staat: 'Je lichaam is Gods heilige schepping. Respecteer het als een gave van God, en ontheilig het op geen enkele wijze. Door je kleding en uiterlijk kun je de Heer laten zien dat je weet hoe bijzonder je lichaam is. (...) Uit je wijze van kleden blijkt wie je bent' ([2001], pp. 14–15.)

Fatsoen is meer dan het mijden van onthullende kleding. Het beschrijft niet alleen de roklengte en halslijn, maar de instelling van ons hart. Het heeft te maken met *matigheid*. Het impliceert 'gepaste fatsoensnormen (...) in denken, taalgebruik, kleding en gedrag.' (Daniel H. Ludlow, red., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 delen, [1992], deel 2, p. 932.)

Bij al onze lichamelijk verlangens dienen wij ons door matigheid en

een hogere wet bij. Keer op keer zei ze tegen me: 'Je moet je uiterste best doen om er aantrekkelijk uit te zien, maar zodra je de voordeur uitloopt, moet je niet meer aan jezelf denken maar je op anderen concentreren.'

Daar ging het om. Ze leerde me het christelijke beginsel onbaatzuchtigheid. Naastenliefde, de reine liefde van Christus, is 'niet afgunstig en niet opgeblazen; zij zoekt zichzelf niet' (Moroni 7:45). Als wij ons op anderen richten en onzelfzuchtig zijn, ontwikkelen we een innerlijke schoonheid die in ons uiterlijk doorstraalt. Op die manier veranderen we onszelf naar het beeld van de Heer in plaats naar dat van de wereld en krijgen we zijn beeld in ons gelaat. President Hinckley heeft ooit iets gezegd over de schoonheid die wij ontvangen als we ons lichaam, ons verstand en onze geest respecteren. Hij zei:

'Van alle schepselen van de Almachtige is er geen mooier, geen inspirerender dan een prachtige dochter van God die deugdzaam leeft en begrijpt waarom ze dat moet doen, die haar lichaam als iets heiligs en goddelijks eert en respecteert, die haar verstand ontwikkelt en haar begrip voortdurend vergroot en die haar geest met eeuwige waarheid voedt.' ('Onze goddelijke aard begrijpen', *Liahona*, februari 2002, p. 24; 'Our Responsibility to Our Young Women', *Ensign*, september 1988, p. 11.)

Ik bid dat alle mannen en vrouwen naar de schoonheid zullen streven die de profeet noemde — de schoonheid van het lichaam, het verstand en de geest!

Het herstelde evangelie leert ons dat het lichaam, het verstand en de geest nauw met elkaar verbonden zijn. In het woord van wijsheid bijvoorbeeld zijn het geestelijke en het lichamelijke element met elkaar verweven. Als wij de gezondheidswet van de Heer voor ons lichaam naleven, wordt onze geest met wijsheid en ons

verstand met kennis gezegend. (Zie LV 89:19–21.) Het geestelijke element en het lichamelijke element zijn werkelijk met elkaar verbonden.

Ik kan me uit mijn jeugd nog herinneren dat de gevoelige geest van mijn moeder een keer door lichamelijke onmatigheid werd getroffen. Ze had volgens een nieuw recept zoete broodjes gebakken. Ze waren groot, vet en lekker — maar erg zwaar. Zelfs mijn broers konden er maar één van op. Toen we voor het avondgebed bij elkaar waren, vroeg mijn vader of mijn moeder het gebed wilde uitspreken. Ze keek de andere kant op en reageerde niet. Hij vroeg haar: 'Is er iets aan de hand?' Uiteindelijk zei ze: 'Ik voel me vanavond niet zo geestelijk. Ik heb net drie van die broodjes gegeten.' Ik neem aan dat velen van ons onze geest weleens door lichamelijk genot hebben ontstemd. Vooral stoffen die in het woord van wijsheid verboden worden, zijn schadelijk voor ons lichaam en kunnen onze geestelijke ontvankelijkheid verdoven. Niemand van ons kan dat verband tussen geest en lichaam negeren.

Ons heilige lichaam, waar we zo dankbaar voor zijn, is onderhevig aan natuurlijke beperkingen. Sommige mensen worden met een handicap geboren en anderen moeten hun hele leven de pijnen van een ziekte dragen. Naarmate we ouder worden, merken we allemaal dat ons lichaam begint af te takelen. Als dat gebeurt, verlangen we naar de dag dat ons lichaam weer genezen en gezond zal zijn. We kijken uit naar de opstanding die Jezus Christus mogelijk heeft gemaakt: 'De ziel zal tot het lichaam worden hersteld, en het lichaam tot de ziel; (...) maar alle dingen zullen tot hun eigen en volmaakte gedaante worden hersteld' (Alma 40:23). Ik weet dat wij door Christus de volheid van vreugde kunnen ervaren die alleen voorhanden is als geest en element onafscheidelijk verbonden zijn. (Zie LV 93:33.)

Ons lichaam is onze tempel. Omdat we een lichaam hebben, lijken we niet minder maar *meer* op onze hemelse Vader. Ik getuig dat wij zijn kinderen zijn, naar zijn beeld geschapen, met de mogelijkheid om te worden zoals Hij is. Laten wij daarom ons lichaam, die goddelijke gave, met zorg behandelen. Als we het waardig zijn, zullen we op een dag een volmaakt en verheerlijkt lichaam ontvangen, zo rein en zuiver als mijn nieuwe kleindochter, maar dan wel onafscheidelijk verbonden met onze geest. Dan zullen we juichen en jubelen (zie Job 38:7) dat we deze gave ontvangen, waar we zo lang naar hebben verlangd. (Zie LV 138:50.) Mogen wij de heiligheid van het lichaam respecteren, zodat de Heer het voor eeuwig zal heiligen en verhogen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De tocht naar hogere grond

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

We komen voor een keuze te staan. We kunnen op onze eigen kracht vertrouwen, of we kunnen ons naar hogere grond begeven en tot Christus komen.

Op 26 december 2004 vond er voor de kust van Indonesië een zeer zware zeebeving plaats die een tsunami veroorzaakte met ruim 200 duizend slachtoffers als gevolg. Het was een afgrijselijke ramp. Op die dag veranderde het leven van miljoenen voorgoed.

Er was echter een volk dat, hoewel het dorp werd verwoest, het vege lijf wist te redden.

Hoe kwam dat?

Ze wisten dat er een tsunami op komst was.

De Moken wonen in dorpjes op eilanden voor de kust van Thailand en Birma (Myanmar). Zij zijn voor hun inkomen afhankelijk van de zee. Hun voorouders hebben honderden, wellicht duizenden jaren, de oceaan bestudeerd en die kennis van vader op zoon doorgegeven.

Daarbij leerden zij hun vooral wat ze moesten doen als de oceaan zich razendsnel terugtrok. Want de traditie wil dat de 'Laboon' — een golf die mensen opeet — dan snel ter plaatse is.

Toen de ouderen van het volk de onheilstekenen zagen, schreeuwden ze tegen iedereen dat ze zich naar hogere grond uit de voeten moesten maken.

Niet iedereen gaf daar gehoor aan.

Een bejaarde visser zei: 'Geen enkel kind geloofde me.' Zelfs zijn eigen dochter noemde hem een leugenaar. Maar de oude visser had pas rust toen iedereen het dorp had verlaten en op hogere grond een goed heenkomen hadden gezocht.[1]

De Moken hadden het geluk dat ze iemand hadden die hen waarschuwde voor wat er komen ging. De dorpelingen hadden het geluk dat ze luisterden. Als ze dat niet hadden gedaan, waren ze wellicht omgekomen.

De profeet Nephi heeft geschreven over een grote ramp in zijn tijd, de verwoesting van Jeruzalem. 'Zoals één geslacht onder de Joden is vernietigd wegens ongerechtigheid, zo zijn zij van geslacht op geslacht vernietigd ten gevolge van hun ongerechtigheden; en geen van hen is ooit vernietigd zonder dat het hun door de profeten des Heren was voorzegd.'[2]

Vanaf de tijd van Adam heeft de Heer bij monde van zijn profeten gesproken en hoewel zijn boodschap naar gelang de behoeften en de tijd verschilt, is er een consequent, onveranderlijk thema: breek met ongerechtigheid en begeef je naar hogere grond.

Wanneer de mensen acht slaan op de woorden van de profeten zegent de Heer hen. Als zijn raad echter in de wind wordt geslagen, zijn leed en verdriet vaak het gevolg. Het Boek van Mormon leert ons deze grote les keer op keer. We lezen dat de bewoners van het oude Amerika wegens hun rechtschapenheid door de Heer werden gezegend en voorspoedig werden. Maar vaak was die voorspoed er de reden van dat zij hun hart verstokten en de Heer, hun God vergaten.[3]

Voorspoed lijkt het slechtste in sommige mensen naar boven te brengen. In het boek Helaman lezen we over een groep Nephieten die groot verlies en een grote slachting ondergingen. Over hen staat er geschreven: 'En [het was] wegens de hoogmoed van hun hart, wegens hun buitengewone rijkdommen, ja, omdat zij de armen onderdrukten, de hongerigen hun voedsel onthielden, de naakten hun klederen onthielden, en hun ootmoedige broeders op de wang sloegen, de spot dreven met hetgeen heilig was, de geest van profetie en van openbaring loochenden.'[4]

Deze ellende was niet op hen neergekomen als 'er geen goddeloosheid (...) onder hen [had] bestaan'.[5] Als ze nou maar acht op de woorden van de profeten van hun tijd hadden geslagen en zich naar hogere grond hadden begeven.

Het natuurlijke gevolg voor hen die het pad van de Heer verlaten is dat ze aan hun eigen kracht worden

overgelaten.[6] Hoewel we op het hoogtepunt van ons succes wellicht kunnen denken dat we het op eigen kracht afkunnen, komen zij die op de arm des vleses vertrouwen er al snel achter hoe zwak en onbetrouwbaar die in werkelijkheid is.[7]

Salomo, bijvoorbeeld, gehoorzaamde aanvankelijk de Heer en hield zich aan zijn wet. Daardoor was hij voorspoedig en werd niet alleen met wijsheid gezegend, maar ook met rijkdommen en aanzien. Als hij rechtschapen bleef, beloofde de Heer Salomo dat , Hij '[zijn] koningstroon over Israël voor altijd [zou] bevestigen.'[8]

Maar zelfs na hemelse manifestaties, zelfs na uitermate rijk gezegend te zijn, keerde Salomo zich af van de Heer. Met als gevolg dat de Heer besloot het koninkrijk van hem af te scheuren en aan zijn dienstknecht te geven.[9]

De naam van die dienstknecht was Jerobeam. Jerobeam was een ijverig man uit de stam Efraïm, die door Salomo over een deel van zijn arbeiders was gesteld.[10]

Op zekere dag, toen Jerobeam door het land reisde, werd hij benaderd door een profeet, die profeteerde dat de Heer het koninkrijk bij Salomo zou wegnemen en tien van de twaalf stammen van Israël aan Jerobeam zou geven.

Bij monde van zijn profeet beloofde de Heer Jerobeam dat als hij het juiste zou doen 'Ik met u zal zijn, en u een duurzaam huis zal bouwen, zoals Ik voor David gebouwd heb, en Ik zal u Israël geven.'[11]

De Heer koos Jerobeam en beloofde hem opmerkelijke zegeningen als hij enkel de geboden gehoorzaamde en zich naar hogere grond begaf. Na de dood van Salomo gingen de woorden van de profeet in vervulling, want tien van de twaalf stammen van Israël volgden Jerobeam.

En gehoorzaamde de nieuwe koning de Heer na zoveel gunsten?

Helaas niet. Hij liet gouden kalveren maken en moedigde het volk aan die te aanbidden. Hij schiep zijn eigen 'priesterschap' door uit alle kringen van het volk priesters der hoogten aan te stellen.[12] Kortom, ondanks de grote zegeningen die hem te beurt vielen, was de koning slechter dan alle andere voor hem.[13] In latere tijden was Jerobeam de standaard waaraan goddeloze koningen van Israël werden gemeten.

Zijn goddeloosheid leidde ertoe dat de Heer zich van Jerobeam afkeerde. De Heer beschikte dat de koning en zijn hele huis zouden worden vernietigd, totdat er niemand meer over was. Deze profetie is later tot op de letter uitgekomen. Het nageslacht van Jerobeam is van de aarde weggevaagd.[14]

Salomo en Jerobeam zijn voorbeelden van die grote tragische cirkelgang die zo vaak in het Boek van Mormon wordt belicht. Als het volk rechtschapen is, maakt de Heer hen voorspoedig. Voorspoed leidt vaak tot hoogmoed, wat weer tot zonde leidt. Zonde leidt tot goddeloosheid en tot harten die ongevoelig worden voor geestelijke zaken. Uiteindelijk wacht aan het eind van deze weg hartzeer en verdriet.

Dit patroon wordt niet alleen herhaald in het leven van het individu, maar ook voor steden, naties en zelfs de hele wereld. Als de Heer en zijn profeten worden genegeerd staan de gevolgen vast, die vaak vergezeld gaan van groot verdriet en spijt. In onze tijd heeft de Heer gewaarschuwd dat goddeloosheid uiteindelijk zal lieden

tot ‘hongersnood en plagen en aardbevingen en de donder des hemels’ totdat ‘de bewoners der aarde de verbolgenheid, de gramschap en de kastijdende hand van een almachtig God [...] voelen.’[15]

Het is echter belangrijk dat we beseffen dat veel fijne en goede mensen lijden onder de rampen die door de natuur en de mens worden veroorzaakt. De heiligen in het begin van deze bedeling werden vervolgd en uit hun huizen verdreven. Sommigen vonden de dood. Maar misschien kwam uit dit lijden dat zij zo goed doorstonden, wel een innerlijke kracht voort die noodzakelijk was voor het werk dat zij nog te doen kregen.

Datzelfde gebeurt ook in onze tijd.

Daar we niet immuun zijn voor rampen, moeten we er lering uit trekken.

Hoewel de Schriften de gevolgen van ongehoorzaamheid laten zien, tonen ze ook wat er kan gebeuren als mensen naar de Heer luisteren en zijn raad opvolgen.

Toen de mensen in de goddeloze stad Nineve de waarschuwende stem van de profeet Jona hoorden, riepen zij de Heer krachtig aan, bekeerden zich en ontliepen zo vernietiging.[16]

Daar de mensen in de tijd van Henoch slecht waren, gebood de Heer Henoch zijn mond open te doen en de mensen te waarschuwen dat ze zich van hun goddeloosheid moesten afkeren en de Heer hun God moesten dienen.

Henoch overwon zijn angsten en deed wat hem geboden was. Hij ging uit onder het volk en met luide stem getuigde hij tegen hun werken. In de Schriften staat dan dat alle mensen aanstoot aan hem namen. Zij bespraken met elkaar dat er iets vreemds in het land was en dat er een ‘wilde man’ onder hen gekomen was.[17]

Hoewel velen Henoch haatten, geloofden de nederigen in zijn woorden. Zij gaven hun zonden op en begaven zich naar hogere grond ‘en de Heer zegende het land, en zij werden gezegend op de bergen en op de hoge plaatsen, en waren voorspoedig.’[18] In hun geval leidde voorspoed tot mededogen en gerechtigheid in plaats van tot hoogmoed en zonde. ‘En de Heer noemde zijn volk Zion, omdat zij één van hart en één van zin waren en in rechtvaardigheid leefden; en er waren geen armen onder hen.’[19]

Na zijn opstanding is de Heiland in Amerika verschenen. Door zijn wonderbaarlijke bediening daar, verzachtten de mensen hun hart. Zij gaven hun zonden op en begaven zich naar hogere grond. Zij achtten zijn woorden hoog en probeerden zijn voorbeeld te volgen.

Zij waren zo rechtschapen dat er geen onenigheid onder hen bestond en dat zij elkaar rechtvaardig behandelden. Zij gaven zonder voorbehoud van hun bezit en waren uitermate voorspoedig.

Over dit volk is gezegd dat er ‘stellig geen gelukkiger volk [kon] zijn onder alle volken die door de hand Gods waren geschapen.’[20]

In onze tijd staan we voor een soortgelijke keuze. We kunnen zo dwaas zijn om de profeten van God te negeren, op onze eigen kracht te vertrouwen en uiteindelijk de gevolgen ondervinden. Of we kunnen zo wijs zijn om tot de Heer te naderen en zijn zegeningen te krijgen.

Koning Benjamin beschreef beide paden en de bijbehorende gevolgen. Hij zei dat wie zich van de Heer afkeren, worden ‘overgeleverd aan een vreselijke beschouwing van hun eigen schuld en gruwelen, wat hen doet terugdeinzen voor de

tegenwoordigheid des Heren tot een staat van ellende en eindeloze kwelling'.[21]

Maar wie zich naar hogere grond begeven en de geboden van God onderhouden 'worden gezegend in alle dingen, zowel stoffelijke als geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, waardoor zij bij God kunnen wonen in een staat van nimmer eindigend geluk.'[22]

Hoe weten we in welke richting wij ons begeven? Toen de Heiland op aarde was, werd Hem gevraagd wat het grootste gebod was. Zonder aarzeling zei Hij: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

'Dit is het grote en eerste gebod.

'Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

'Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.'[23]

In deze verzen geeft de Heer duidelijk aan hoe we kunnen weten of we op de goede weg zijn. Wie zich begeven naar hogere grond hebben de Heer met hun hele hart lief. We zien in hun leven de uitingen van die liefde. Zij zoeken hun God in gebed en smeken om zijn Heilige Geest. Zij vernederen zich en openen hun hart voor de leringen van de profeten. Zij maken hun roeping groot en dienen liever zelf dan zich te laten dienen. Zij staan als getuige van God. Zij gehoorzamen zijn geboden en groeien in hun getuigenis van de waarheid.

Ook hebben zij de kinderen van hun hemelse Vader lief en hun leven geeft blijk van die liefde. Zij geven om hun broeders en zusters. Zij voeden, dienen en steunen hun huwelijkspartner en kinderen. Zij verheffen de mensen in hun omgeving in een geest van liefde en goedheid. Zij geven zonder voorbehoud van hun bezit aan anderen. Zij treuren met wie treuren en vertroosten wie vertroosting nodig hebben.[24]

Deze tocht naar hogere grond zal door iedere discipel van de Heer Jezus Christus moeten worden afgelegd. Het is een tocht die ons en ons gezin uiteindelijk tot de verhoging zal brengen in de tegenwoordigheid van de Vader en de Zoon. Bijgevolg moet onze tocht naar hogere grond door het huis des Heren gaan. Wanneer we tot Christus komen en ons naar hogere grond begeven, zullen we meer tijd in zijn tempel willen doorbrengen, omdat de tempels staan voor hogere grond, heilige grond.

In elke tijd komen we voor een keuze te staan. We kunnen op onze eigen kracht vertrouwen, of we kunnen ons naar hogere grond begeven en tot Christus komen.

Elke keuze heeft een gevolg.

Elk gevolg een bestemming.

Ik getuig dat Jezus de Christus onze Verlosser is, de levende Zoon van de levende God. De hemelen zijn geopend en een liefdevolle hemelse Vader openbaart zijn woord aan de mens. Door middel van de profeet Joseph Smith is het evangelie op aarde hersteld. In onze tijd hebben we een profeet, ziener en openbaarder, president Gordon B. Hinckley, die het woord van God aan de mens openbaart. Zijn stem is in overeenstemming met alle profetische stemmen van weleer.

Hij heeft gezegd: 'Ik nodig ieder lid van de kerk uit, waar u ook bent, om op te staan en met een vreugdevol hart aan de slag te gaan, het evangelie na te leven, de Heer lief te hebben en het koninkrijk op te bouwen. Samen zullen we op koers blijven en het geloof behouden. De Almachtige zal onze kracht zijn.'[25]

Broeders en zusters, we zijn geroepen om ons naar hogere grond te begeven.

We kunnen het verdriet en de ellende mijden die het gevolg zijn van ongehoorzaamheid.

We kunnen deelnemen aan vrede, vreugde en eeuwig leven als we gehoor geven aan de woorden van de profeten, ons openstellen voor de invloed van de Heilige Geest en ons hart vullen met liefde voor onze hemelse Vader en onze medemens.

Ik geef u mijn getuigenis dat de Heer allen zegent die het pad van het discipelschap opgaan en zich naar hogere grond begeven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Sea Gypsies See Signs in the Waves', CBS News, *60 Minutes* transcript, 20 maart 2005, http://www.cbsnews.com/stories/2005/03/18/60minutes/main681558.shtml.
2. 2 Nephi 25:9.
3. Helaman 12:2.
4. Helaman 4:12.
5. Helaman 4:11.
6. Zie Helaman 4:13.
7. Zie Johannes 15:5, 'zonder Mij kunt gij niets doen'.
8. Zie 1 Koningen 9:4–5.
9. Zie 1 Koningen 11:9–10.
10. Zie 1 Koningen 11:28.
11. 1 Koningen 11:38.
12. Zie 1 Koningen 12:28–30; 13:33.
13. Zie 1 Koningen 14:9.
14. Zie 1 Koningen 15:29.
15. LV 87:6.
16. Zie Jona 3:4–10.
17. Zie Mozes 6:37–38.
18. Mozes 7:17.
19. Mozes 7:18.
20. 4 Nephi 1:16.
21. Mosiah 3:25.
22. Mosiah 2:41.
23. Matteüs 22:37–40.
24. Zie Mosiah 18:9.
25. 'Blijf op koers, behoud het geloof', *De Ster*, januari 1996, p. 96.

Het licht in hun ogen

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

We krijgen een heilig licht in onze ogen en ons gelaat als we een persoonlijke band met onze dierbare hemelse Vader en zijn Zoon hebben.

Geliefde broeders, zusters en vrienden over de hele wereld. Nederig vraag ik vanochtend bij mijn toespraak om uw begrip en om de hulp van de Heilige Geest.

Ik ben getroffen door de korte profetische boodschap van president Hinckley aan het begin van deze conferentie. Ik getuig dat president Hinckley onze profeet is. Hij wordt rijkelijk gezegend met de leiding van het Hoofd van de kerk, onze Heer en Heiland Jezus Christus.

Ik dacht onlangs aan een historische vergadering die 17 jaar geleden in Jeruzalem is gehouden. Het ging over de pacht van het perceel waarop later het Jerusalem Center for Near Eastern Studies van de Brigham Young University werd gebouwd. Voordat de pachtakte kon worden ondertekend, moesten president Ezra Taft Benson en ouderling Jeffrey R. Holland, die toen president van de Brigham Young University was, namens de kerk en de universiteit aan de Israëlische regering beloven geen zendingswerk in Israël te verrichten. Misschien vraagt u zich af waarom we ermee instemden geen zendingswerk te doen. Dat was omdat we alleen een bouwvergunning kregen om dat schitterende gebouw in die historische stad Jeruzalem neer te zetten als we ons daartoe bereid verklaarden. Voor zover we weten, hebben de kerk en de BYU zich altijd strikt aan die belofte gehouden. Nadat de akte was ondertekend, vroeg een van onze vrienden inzichtelijk: ‘O, we weten dat u geen zendingswerk zult verrichten, maar wat gaat u aan het licht in hun ogen doen?’ Hij bedoelde onze studenten die in Israël studeerden.

Wat was dat licht in hun ogen dat onze vriend zo duidelijk kon zien? De Heer heeft zelf het antwoord gegeven: ‘En het licht dat schijnt, dat u licht geeft, is uit Hem die *uw ogen* verlicht, hetgeen hetzelfde licht is dat uw verstand verlevendigt.’[1] Waar komt dat licht vandaan? Opnieuw heeft de Heer zelf het antwoord gegeven: ‘[Omdat] Ik het ware licht ben dat ieder mens verlicht die in de wereld komt.’[2] De Heer is het ware licht, en ‘de Geest verlicht ieder mens ter wereld die luistert naar de stem van de Geest.’[3] Het licht is op ons gelaat en in onze ogen te zien.

Paul Harvey, een beroemd nieuwslezer, bezocht enkele jaren geleden een van onze opleidingsinstituten. Later verklaarde hij: ‘Ieder (…) jonge gezicht straalde een soort (…) verheven vertrouwen uit. Tegenwoordig zien veel jonge ogen er vroegtijdig oud uit door de talloze compromissen met hun geweten. Maar [deze jonge mensen] hebben die benijdenswaardige voorsprong die voortkomt uit discipline, trouw en toewijding.’[4]

Wie zich oprecht bekeren, ontvangen de Geest van Christus en worden gedoopt ter vergeving van hun zonden. Door handoplegging en het priesterschap van God ontvangen zij de gave van de Heilige Geest.[5] Het is ‘de gave Gods […] aan allen die Hem ijverig zoeken.’[6] Volgens ouderling Parley P. Pratt is de gave van de Heilige Geest, ‘als het ware, (…) vreugde in het hart, [en] licht in de ogen.’[7] De Heilige Geest is de Trooster die de Heiland beloofde voordat Hij werd gekruisigd.[8] De Heilige Geest geeft getrouwe heiligen geestelijke leiding en bescherming. Hij vergroot onze kennis en ons begrip van ‘alles’.[9] Dat is vooral belangrijk in een tijd dat de geestelijke blindheid toeneemt.

De secularisatie neemt in het grootste deel van de wereld toe. Die secularisatie wordt gedefinieerd als ‘het proces waardoor de voornaamste sectoren van het maatschappelijk leven onttrokken worden aan de kerk en het geloof.’[10] Secularisatie

aanvaardt weinig absolute waarheden. Haar voornaamste betrachtingen zijn eigenbelang en genot. Vaak hebben de aanhangers van secularisatie een andere blik in hun ogen. Jesaja noemde dat: 'De aanblik van hun gelaat getuigt tegen hen.'[11]

Maar ondanks alle secularisatie in de wereld hongeren en dorsten veel mensen naar geestelijke zaken en naar het woord van de Heer. Amos heeft geprofeteerd: 'Zie, de dagen komen, luidt het woord van de Here Here, dat Ik een honger in het land zal zenden — geen honger naar brood, en geen dorst naar water, maar om de woorden des Heren te horen.

'Dan zullen zij zwerven van zee tot zee, en van het noorden naar het oosten zullen zij dolen, om te zoeken het woord des Heren; maar vinden zullen zij het niet.'[12]

Waar kunnen wij de woorden van de Heer horen? We kunnen naar onze profeet, president Gordon B. Hinckley, luisteren, en naar de leden van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf Apostelen en de andere algemene autoriteiten. We kunnen ze ook van onze ringpresident en bisschop horen. Zendelingen kunnen ze van hun zendingspresident horen. We kunnen ze in de Schriften vinden. En we kunnen de stille, zachte stem van de Heilige Geest horen. Als wij de woorden van de Heer horen, worden wij uit de duisternis geroepen 'tot zijn wonderbaar licht.'[13]

Wat doen we eraan om het licht in onze ogen en in ons gelaat te laten schijnen? Veel van dat licht is afkomstig van onze 'discipline, trouw en toewijding'[14] aan enkele absolute waarheden. De belangrijkste waarheid is dat er een God is, die de Vader van onze ziel is, en aan wie we verantwoording moeten afleggen voor ons gedrag. De tweede waarheid is dat Jezus de Christus is, onze Heiland en Verlosser. De derde waarheid is dat

het grote plan van geluk gehoorzaamheid aan Gods geboden vereist. En de vierde waarheid luidt dat het eeuwige leven de grootste gave van God is.[15]

Er zijn ook andere zegeningen die aan het licht in onze ogen bijdragen. Dat zijn de gaven van de Geest die van de Heiland afkomstig zijn.[16] Vreugde, geluk, voldoening en gemoedsrust zijn de gaven van de Geest die voortkomen uit de kracht van de Heilige Geest.

Wat geluk hier en in de eeuwigheid betreft, zijn veel van onze leringen opzienbarend. Ze zijn enorm, en sommige ervan zijn uniek voor ons geloof. Deze waardevolle leringen zijn gebaseerd op onze getrouwheid, en omvatten het volgende — niet in volgorde van belangrijkheid:

1. God en zijn Zoon zijn verheerlijkte personen. God de Vader is onze levende Schepper, en zijn Zoon, Jezus Christus, is onze Heiland en Verlosser. We zijn naar Gods beeld geschapen.[17] Dat weten we omdat Joseph Smith Hen heeft gezien en met Hen heeft gesproken.[18]

2. De tempelzegeningen verzegelen man en vrouw, en die zijn niet alleen in dit leven geldig, maar ook in de eeuwigheid. Kinderen en nakomelingen kunnen door die verzegeling aan elkaar verbonden worden.

3. Ieder mannelijk lid van de kerk die dat waardig is, kan het priesterschap van God ontvangen en gebruiken. Hij kan zijn goddelijke gezag thuis gebruiken en onder toezicht van een gezagsdrager in de kerk.

4. Aanvullende heilige Schriftuur omvatten het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde.

5. Hedendaagse apostelen en profeten spreken het woord van God, onder leiding van president Gordon B. Hinckley, die de profeet, ziener en openbaarder, en de bron van voortdurende openbaring is.

6. De gave van de Heilige Geest is voor alle leden bestemd. Toen aan de profeet Joseph Smith werd gevraagd: 'Waarin verschilt [uw kerk] van de andere kerken in onze tijd?', antwoordde hij: 'In de gave van de Heilige Geest door handoplegging; [en] alle andere overwegingen zijn vervat in die gave van de Heilige Geest.'[19]

7. De verheffende invloed van de vrouw. In de ogen van de Heer is de vrouw volledig gelijkwaardig aan de man. Van nature verschilt de rol van de vrouw van die van de man. Die kennis hebben we door de herstelling van het evangelie in de volheid der tijden ontvangen, met daarnaast de erkenning dat vrouwen zijn begiftigd met de grote verantwoordelijkheid van het moederschap en de verzorging. Sinds 1842 heeft de vrouw meer mogelijkheden gekregen, toen de profeet Joseph Smith namens God voor hen de sleutel omdraaide van een deur die vanaf het begin van de mensheid gesloten was.[20]

Enkele jaren geleden kreeg Constance, een verpleegkundige in opleiding, de opdracht om een vrouw te helpen die tijdens een ongeluk aan haar been gewond was geraakt. De vrouw weigerde medische hulp omdat ze ooit een nare ervaring met iemand in het ziekenhuis had gehad. Ze was bang en zonderde zich helemaal af. De eerste keer dat Constance bij haar langsging, stuurde de vrouw haar weg. Bij haar tweede poging mocht Constance binnenkomen. Ondertussen was het been van de vrouw met grote zweren bedekt en op sommige plekken begon het vlees al te rotten. Maar ze wilde nog steeds niet behandeld worden.

Constance maakte er een gebedszaak van, en na een dag of twee kreeg ze een antwoord. Voor haar volgende bezoek nam ze wat waterstofperoxide mee. Omdat het geen pijn zou doen, mocht ze het op het been van de vrouw gebruiken. Vervolgens spraken ze over een daadwerkelijke behandeling in het ziekenhuis. Constance verzekerde haar ervan dat het ziekenhuis haar verblijf zo aangenaam mogelijk zou maken. Na een dag of twee had de vrouw de moed verzameld om naar het ziekenhuis te gaan. Toen Constance haar bezocht, glimlachte de vrouw en zei: ‘U hebt me overtuigd.’ Vervolgens vroeg ze onverwachts aan

Constance: ‘Van welke kerk bent u lid?’ Constance vertelde haar dat ze lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was. De vrouw zei: ‘Dat dacht ik al. Ik wist vanaf het eerste moment dat ik u zag dat u naar mij toe was gestuurd. Er was een licht in uw gezicht dat ik bij andere mensen van uw kerk had gezien. Ik moest u gewoon vertrouwen.’

Na drie maanden was het zwerende been helemaal genezen. Leden van de wijk waar de oude vrouw woonde, knapten haar huis en haar tuin op. De zendelingen bezochten haar, en vlak daarna liet ze zich dopen.[21] En dat alles omdat ze het licht in het gelaat van die jonge verpleegkundige in opleiding had gezien.

Toen president Brigham Young een keer werd gevraagd waarom we soms alleen en vaak verdrietig worden achtergelaten, zei hij dat een mens moet leren om ‘als een onafhankelijk wezen te handelen (...) om te zien wat hij zal doen (...) en om zijn onafhankelijkheid te beproeven — om in het duister rechtschapen te blijven.’[22] Dat wordt gemakkelijker als we het evangelie zien ‘gloeien (...) en zien afstralen van (...) verlichte personen.’[23]

Dienstbetoon in deze kerk is een zegen en een voorrecht waardoor het licht in onze ogen en op ons gelaat gaat schijnen. De Heiland heeft gezegd: ‘Laat dan uw licht voor dit volk zo schijnen dat zij uw goede werken kunnen zien en uw Vader die in de hemel is, verheerlijken.’[24] De zegeningen die we door dienstbetoon in de kerk ontvangen, zijn niet onder woorden te brengen. De Heer belooft dat als we onze roeping grootmaken, we geluk en vreugde zullen vinden.

Alma vraagt of we zijn [Gods] beeld in ons gelaat hebben ontvangen.[25] We krijgen een heilig licht in onze ogen en ons gelaat als we een persoonlijke band met onze dierbare hemelse Vader en zijn Zoon, onze Heiland en Verlosser, hebben. Met deze band zal ons gezicht het ‘verheven vertrouwen’[26] weerspiegelen dat Hij leeft.

Ik geef u mijn getuigenis van de goddelijke aard van dit heilige werk dat wij verrichten. We krijgen een getuigenis door openbaring.[27] Als jonge jongen kreeg ik mijn getuigenis door openbaring. Ik kan me geen specifieke gebeurtenis herinneren waardoor ik die openbaring kreeg. Het lijkt wel of het altijd een onderdeel van mijn bewustzijn is geweest. Ik ben dankbaar voor deze bevestigende kennis waardoor het mogelijk is om met de onbestendigheden van het leven om te gaan, waar we allemaal mee geconfronteerd worden.

We worden tijdens deze conferentie getroffen door de getuigenissen en boodschappen van onze broeders en zusters. Ik ben van mening dat u eigenlijk een dergelijke bevestiging kunt krijgen. Het kan heel goed zijn dat u een bevestiging krijgt dat wat u hoort de waarheid is. Brigham Young heeft gezegd: ‘Niet alleen de heiligen die aanwezig zijn (...) maar ook de

heiligen uit alle landen, werelddelen of eilanden die het evangelie naleven dat door onze Heiland, zijn apostelen, en ook door Joseph Smith werd verkondigd; (...) geven hetzelfde getuigenis. Hun ogen zijn door de Geest en door God verlevendigd, en zij zien hetzelfde, hun hart is verlevendigd, en zij voelen en begrijpen hetzelfde.'[28]

Ik weet met heel mijn hart en ziel dat God leeft. Ik geloof dat Hij een ieder van ons met zijn liefde zal verlichten, als wij ernaar streven om die liefde waardig te zijn. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Alma 88:11; cursivering toegevoegd.
2. LV 93:2.
3. LV 84:46.
4. Nieuwsuitzending, 8 december 1967, typoscript, p. 1.
5. Zie LV 20:37.
6. 1 Nephi 10:17.
7. *Key to the Science of Theology: A Voice of Warning* (1978), p, 61.
8. Zie Johannes 14:26.
9. Johannes 14:26.
10. *Van Dale — Groot woordenboek der Nederlandse taal,* dertiende herziene uitgave, 'secularisatie', p. 3025.
11. 2 Nephi 13:9.
12. Amos 8:11–12.
13. 1 Petrus 2:9.
14. Paul Harvey, nieuwsuitzending, 8 december 1967.
15. Zie LV 14:7.
16. Zie LV 46:11.
17. Zie Genesis 1:26–27.
18. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:17–18.
19. *History of the Church*, deel 4, p. 42.
20. See George Albert Smith, 'Address to Members of the Relief Society', *Relief Society Magazine,* december 1945, p. 717; zie ook ZHV-notulen, 28 april 1842, Archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, p. 40.
21. Zie Constance Polve, 'Een strijd die gewonnen werd', *De Ster*, maart 1981, pp. 21–24.
22. Brigham Young's Office Journal, 28 januari 1857, Archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
23. Neal A. Maxwell, 'Weest goedsmoeds', *De Ster,* april 1983, p. 137.
24. 3 Nephi 12.16.
25. Zie Alma 5:14.
26. Paul Harvey, nieuwsuitzending, 8 december 1967.
27. Zie *Discourses of Brigham Young*, samengesteld door John A. Widtsoe (1998), p. 35.
28. *Discourses of Brigham Young,* p. 31.

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST
1 oktober 2005

De steunverlening aan kerkfunctionarissen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigers en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties van de kerk ter steunverlening aan u voor te stellen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie er niet mee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth Packer ls waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter Friedrich Uchtdorf en David Allan Bednar.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor de ouderlingen John H. Groberg en David E. Sorensen te ontheffen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig en als lid van het Eerste Quorum der Zeventig en hun de status van emeritus algemeen autoriteit te geven. Wij stellen u voor

de ouderlingen F. Burton Howard, F. Melvin Hammond en Harold G. Hillam te ontheffen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig en hun de status van emeritus algemeen autoriteit te geven.

Allen die zich hierin kunnen vinden, maken dit kenbaar.

We ontheffen tevens de ouderlingen Darwin B. Christenson, Adhemar Damiani, H. Aldridge Gillespie, Stephen B. Oveson, Ned B. Roueché en Dennis E. Simmons als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

Wie zich hierin kunnen vinden, maken dit kenbaar.

Ook ontheffen we Jairo Mazzagardi als gebiedszeventiger.

Allen die met ons hun waardering willen uiten, maken dit kenbaar.

Wij stellen voor de ouderlingen Neil L. Andersen en Ronald A. Rasband te steunen als lid van het Presidium van de Quorums der Zeventig.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor Sione M. Fineanganofo steun te verlenen als gebiedszeventiger, die Pita R. Vamanrav opvolgt, die onlangs overleden is.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, maakt het ook kenbaar.

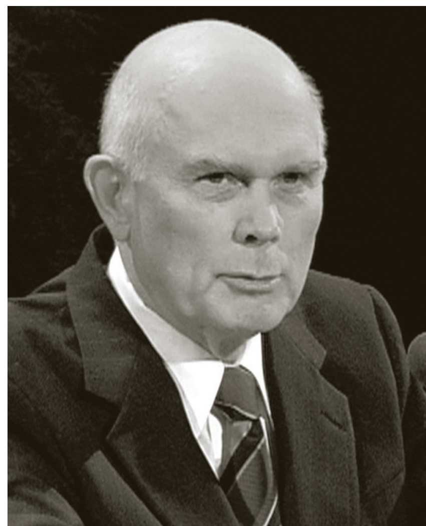
Naar het zich laat aanzien, is de steunverlening unaniem bevestigend.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden. ■

Priesterschapsgezag thuis en in de kerk

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Er zijn veel overeenkomsten en enkele verschillen in de manier waarop het priesterschap thuis en in de kerk functioneert.

Het onderwerp van mijn toespraak is het priesterschapsgezag thuis en in de kerk.

I.

Mijn vader overleed toen ik zeven was. Ik was de oudste van drie kleine kinderen en mijn moeder deed haar best om ons op te voeden. Toen ik tot diaken werd geordend, zei ze hoe blij ze was om een priesterschapsdrager in huis te hebben. Maar mijn moeder bleef de leidster thuis. Zij vroeg een van ons om te bidden als we iedere ochtend samen neerknielden. Ik was een beetje in de war. Ik had geleerd dat de priesterschap thuis presideert. Op de een of andere manier begreep ik niet precies hoe dat beginsel werkte.

In diezelfde tijd hadden we een buurman die zijn vrouw overheerste en soms zelfs mishandelde. Hij brulde als een leeuw en zij dook als een lammetje in elkaar. Als ze naar de kerk liepen, liep zij altijd een paar passen achter hem. Dat stuitte mijn moeder tegen de borst. Zij was een sterke vrouw die dat van geen man had geaccepteerd, en ze was kwaad dat een andere vrouw zo mishandeld werd. Ik denk altijd aan haar reactie als ik een man zijn gezag zie misbruiken om zijn eigen trots te bevredigen of zijn vrouw onrechtvaardig te overheersen of te dwingen. (Zie LV 121:37.)

Ik heb ook goede vrouwen gezien die niet goed begrijpen hoe het priesterschapsgezag werkt. Vanwege de relatie met hun man thuis hebben sommige vrouwen die relatie uitgebreid tot de priesterschapsroeping

van hun man, zoals bisschop of zendingspresident. Sommige vrouwen die door een man zijn mishandeld (bijvoorbeeld in een echtscheiding) verwarren ten onrechte het priesterschap met mishandeling en worden wantrouwig ten opzichte van het priesterschapsgezag. Iemand die een slechte ervaring met een elektrisch apparaat heeft gehad, hoeft daarom niet te stoppen met elektriciteit te gebruiken.

Elk van de moeilijkheden die ik heb aangegeven, ontstaat omdat het priesterschapsgezag verkeerd begrepen wordt. Men begrijpt het beginsel niet dat hoewel dit gezag zowel thuis als in de kerk werkzaam is, de toepassing ervan in beide gevallen verschilt. Dit beginsel wordt door grote leiders in de kerk en thuis begrepen en toegepast, maar het wordt zelden uitgelegd. Zelfs de Schriften, waarin verschillende voorbeelden van de uitoefening van het priesterschapsgezag staan, vermelden zelden welke beginselen ten aanzien van de uitoefening van het priesterschapsgezag alleen thuis van toepassing zijn, welke alleen in de kerk, en welke in beide gevallen.

II.

In onze theologie en in ons leven hebben het gezin en de kerk een wederzijds versterkende verhouding. Het gezin is afhankelijk van de kerk wat de leer, de verordeningen en de priesterschapssleutels betreft. De kerk verschaft de leringen, het gezag en de noodzakelijke verordeningen om de gezinsbanden te vereeuwigen.

We hebben programma's en activiteiten zowel in het gezin als in de kerk. Ze zijn zo sterk met elkaar verbonden dat toewijding aan de één, ook toewijding aan de ander betekent. Als kinderen zien dat hun ouders trouw hun taken in de kerk vervullen, wordt de gezinsband versterkt. Als gezinnen sterk zijn, is de kerk ook sterk. Die twee lopen evenwijdig. Beide zijn belangrijk en noodzakelijk, en beide moeten in hun uitvoering rekening houden met de ander. Programma's en activiteiten van de kerk mogen niet zo alomvattend zijn dat het een gezin moeite kost om geregeld tijd met elkaar door te brengen. En gezinsactiviteiten mogen niet in conflict komen met de avondmaalsdienst of andere belangrijke vergaderingen van de kerk.

Er is behoefte aan activiteiten zowel in de kerk als in het gezin. Als alle gezinnen volledig en volmaakt waren, zou de kerk minder activiteiten hoeven organiseren. Maar in een wereld waar veel van onze jongeren in gezinnen leven waar één ouder ontbreekt, geen lid van de kerk is of anderzijds inactief wat leiderschap in de kerk betreft, is er behoefte aan kerkactiviteiten om de tekorten aan te vullen. Onze moeder zag in dat haar zoons door de kerkactiviteiten bepaalde ervaringen opdeden waarin zij als weduwe niet kon voorzien, omdat er thuis geen man aanwezig was. Ik kan me nog herinneren dat ze mij aanspoorde om de goede mannen in onze wijk te observeren en hun voorbeeld te volgen. Ze moedigde me aan om aan scouting en andere activiteiten van de kerk deel te nemen zodat ik die ervaring kon opdoen.

In een kerk waar veel ongehuwde leden niet het gezelschap hebben dat de Heer voor al zijn zoons en dochters in gedachten heeft, moeten de kerk en de gezinnen ook aandacht besteden aan de behoeften van de ongehuwde volwassenen.

III.

Het priesterschapsgezag is zowel thuis als in de kerk werkzaam. Het priesterschap is de macht van God die wordt gebruikt om al zijn kinderen, man en vrouw, tot zegen te zijn. Bepaalde verkorte zegswijzen, zoals 'de vrouwen en de priesterschap', geven een verkeerd beeld. Mannen zijn niet 'het priesterschap'. De priesterschapsvergadering is een bijeenkomst van mannen die het priesterschap dragen en gebruiken. De zegeningen van het priesterschap, zoals de doop, de gave van de Heilige Geest, de tempelbegiftiging en het eeuwig huwelijk, zijn beschikbaar voor zowel de man als de vrouw. Het priesterschapsgezag functioneert in het gezin en in de kerk volgens de beginselen die de Heer heeft vastgelegd.

Toen mijn vader overleed, presideerde mijn moeder ons gezin. Ze had geen ambt in het priesterschap, maar als de langstlevende ouder werd zij de 'leidende functionaris' in ons gezin. Tegelijkertijd had ze altijd volledig respect voor het priesterschapsgezag van onze bisschop en de andere kerkleiders. Mijn moeder presideerde

in haar gezin, maar zij presideerden in de kerk.

IV.

Er zijn veel overeenkomsten en enkele verschillen in de manier waarop het priesterschap thuis en in de kerk functioneert. Als we de verschillen niet erkennen en respecteren, veroorzaakt dat problemen.

Sleutels. Een van de belangrijke verschillen tussen priesterschap in de kerk en in het gezin is het feit dat al het priesterschapsgezag *in de kerk* onder toezicht staat van iemand die de juiste sleutels van het priesterschap draagt. Daarentegen is het gezag *in het gezin* — hetzij een vader, hetzij een alleenstaande moeder — alleen van kracht in het gezin, zonder het toezicht van iemand die priesterschapssleutels draagt. Het gezag thuis omvat de leiding tijdens gezinsactiviteiten, bijeenkomsten van het gezin zoals de gezinsavond en het gezinsgebed, evangelieonderwijs, en als gezinsleden geadviseerd en gedisciplineerd worden. Het omvat ook geordende vaders die een zegen geven. Maar iemand met de priesterschapssleutels moet toestemming geven voor de ordening of aanstelling van een gezinslid. Want de organisatie die de Heer verantwoordelijk heeft gesteld om de priesterschapsverordeningen te verrichten en vast te leggen is de kerk, niet het gezin.

Grenzen. Organisaties van de kerk, zoals wijken, quorums of hulporganisaties hebben altijd geografische grenzen die de verantwoordelijkheid en het gezag beperken. Daarentegen is de relatie en de verantwoordelijkheid in het gezin niet afhankelijk van waar de verschillende gezinsleden wonen.

Duur. Roepingen in de kerk zijn altijd tijdelijk, maar gezinsrelaties zijn permanent.

Aanstelling en ontheffing. Een ander verschil betreft de aanstellingen en ontheffingen. In de kerk heeft een priesterschapsleider die de noodzakelijke sleutels draagt het gezag om mensen die onder zijn toezicht vallen aan te stellen en te ontheffen. Hij kan er zelfs voor zorgen dat ze hun lidmaatschap kwijtraken en hun naam wordt 'uitgewist'. (Zie Mosiah 26:34–38; Alma 5:56–62.) Daarentegen zijn gezinsbanden zo belangrijk dat het hoofd van het gezin niet het gezag heeft om veranderingen in het lidmaatschap van het gezin aan te brengen. Dat kan alleen gebeuren door iemand die de bevoegdheid heeft om betrekkingen in het gezin volgens de wetten van het land of de wetten van God aan te passen. Hoewel een bisschop een ZHV-presidente kan *ontheffen*, kan hij niet de relatie met zijn vrouw verbreken zonder een *echtscheiding* volgens de wetten van het land. Zo kan zijn eeuwige verzegeling ook niet verbroken worden zonder een annulering volgens de wetten van God. Evenzo kan een jongeman die in een quorumpresidium werkzaam is door het priesterschapsgezag in de wijk *ontheven* worden, maar ouders kunnen niet van een kind *scheiden* dat keuzes doet die de ouders ontstemmen. Gezinsbanden zijn duurzamer dan de banden in de kerk.

Partnerschap. Een uitermate belangrijk verschil tussen het priesterschapsgezag thuis en in de kerk komt voort uit het feit dat het bestuur van het gezin patriarchaal is en het bestuur van de kerk hiërarchisch. Het begrip partnerschap is heel anders in het gezin dan in de kerk.

In de proclamatie over het gezin staat een prachtige uitleg van de relatie tussen man en vrouw: Ze hebben verschillende taken, maar 'vader en moeder hebben de plicht om *elkaar als gelijkwaardige partners* met deze heilige taken *te helpen*.' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.)

President Spencer W. Kimball heeft het volgende gezegd: 'Als we over het huwelijk als een partnerschap spreken, laten we het dan hebben over een *volledig* partnerschap. We willen niet dat de vrouwen in de kerk stille of *beperkt aansprakelijke* vennoten in die eeuwige opdracht zijn! Wees alstublieft een *medeaansprakelijke* vennoot en een *medewerkende* partner.' (*The Teachings of Spencer W. Kimball,* red. Edward L. Kimball [1982], p. 315.)

President Kimball heeft ook gezegd: 'We hebben gehoord dat er mannen zijn die tegen hun vrouw zeggen: "Ik draag het priesterschap en je moet doen wat ik zeg."' Hij verwierp dat misbruik van het priesterschapsgezag in een huwelijk resoluut, en zei dat zo'n man 'zijn priesterschap niet waardig is'. (*The Teachings of Spencer W. Kimball,* p. 316.)

Er zijn culturen en tradities in sommige delen van de wereld waar de man de vrouw mag onderdrukken, maar zo'n mishandeling mag niet in gezinnen van de Kerk van Jezus Christus voorkomen. Vergeet niet wat Jezus heeft gezegd: 'Gij hebt gehoord, dat er gezegd is (...). Maar Ik zeg u (...)' (Matteüs 5:27–28). De Heiland weerlegde de heersende cultuur van zijn land door zijn attente behandeling van vrouwen. De evangeliecultuur die Hij verkondigde, moet onze leidraad zijn.

Als een man in zijn leiderschap thuis de zegeningen van de Heer wil ontvangen, moet hij zijn gezag als priesterschapsdrager volgens de beginselen van de Heer gebruiken:

'Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde; door vriendelijkheid en zuivere kennis' (LV 121:41–42).

Als het priesterschapsgezag op die manier in het patriarchale gezin wordt uitgeoefend, bereiken we het 'volledige partnerschap' dat president Kimball noemde. In de

proclamatie over het gezin staat:

'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op en in stand gehouden met de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde [en] mededogen (...).' (*Liahona*, oktober 2004, p. 49.)

Roepingen in de kerk worden vervuld volgens de beginselen die ons allen besturen als we onder leiding van de priesterschap in de kerk werken. Deze beginselen omvatten de overreding en mildheid die in afdeling 121 worden genoemd, en die vooral in de hiërarchische organisatie van de kerk noodzakelijk zijn.

De beginselen die ik heb genoemd voor de uitoefening van priesterschapsgezag zijn begrijpelijker en eenvoudiger voor een gehuwde vrouw dan voor een ongehuwde vrouw, en vooral voor een vrouw die nog nooit getrouwd is geweest. Zij heeft geen ervaring met het priesterschapsgezag in een huwelijksrelatie. Haar ervaringen met het priesterschapsgezag bevinden zich in de hiërarchische organisatie van de kerk, en enkele ongehuwde vrouwen hebben het gevoel dat zij geen stem in die organisatie hebben. Daarom is het belangrijk om een effectieve wijkraad te hebben, waar mannelijke en vrouwelijk functionarissen geregeld bij elkaar komen om onder leiding van de bisschop te vergaderen.

V.

Ik wil graag besluiten met enkele algemene kanttekeningen en een persoonlijke ervaring.

De theologie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is op het gezin gericht. Onze relatie met God en het doel van ons leven op aarde worden in termen van het gezin uitgelegd. Wij zijn de geestkinderen van hemelse ouders.

Het evangelieplan wordt door aardse gezinnen verwezenlijkt, en het is ons hoogste ideaal om die gezinsbanden te vereeuwigen. De uiteindelijke zending van de kerk van onze Heiland is ons bijstaan om de verhoging in het celestiale koninkrijk te bereiken, en dat kan alleen in gezinsverband verwezenlijkt worden.

Het is geen wonder dat onze kerk bekendstaat als een gezinsgerichte kerk. Het is geen wonder dat we ons zorgen maken over de huidige wettelijke en culturele verslechtering van de standpunten ten aanzien van het huwelijk en het krijgen van kinderen. In een tijd dat de wereld haar begrip van het doel van het huwelijk en de waarde van het krijgen van kinderen kwijtraakt, is het essentieel dat onder de heiligen der laatste dagen geen verwarring over deze onderwerpen bestaat.

Mijn moeder, de getrouwe weduwe die ons heeft opgevoed, twijfelde niet aan de eeuwige aard van het gezin. Ze had altijd respect voor de positie van onze overleden vader. Ze zorgde ervoor dat hij een persoonlijkheid in ons gezin was. Ze vertelde over de eeuwige duur van hun tempelhuwelijk. Ze herinnerde ons er vaak aan wat onze vader van ons zou hebben verwacht, zodat we de belofte van de Heiland zouden kunnen ontvangen om een eeuwig gezin te zijn.

Ik herinner me een ervaring waaruit de invloed van haar leringen blijkt. Vlak voor Kerstmis vroeg onze bisschop mij, als diaken, om samen met hem kerstpakketten bij de weduwen in onze wijk af te geven. Ik droeg een pakket naar iedere deur. Toen hij me naar huis bracht, was er nog één pakket over. Hij gaf het aan mij en zei dat het voor mijn moeder was. Toen hij wegreed, stond ik me in de sneeuw af te vragen waarom mijn moeder een kerstpakket kreeg. Ze noemde zichzelf nooit een weduwe, en het was nooit echt tot me doorgedrongen dat ze dat was. In de ogen van een twaalfjarige jongen was ze geen weduwe. Zij had een echtgenoot en wij hadden een vader. Hij was alleen een tijdje weg.

Ik kijk uit naar die glorierijke dag in de toekomst dat de mensen die van elkaar zijn afgescheiden, herenigd zullen worden, en wij allemaal volgens de belofte van de Heer volmaakt zullen worden. Ik geef mijn getuigenis van Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van de eeuwige Vader, die dit alles door zijn priesterschapsgezag, zijn verzoening en zijn opstanding mogelijk heeft gemaakt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Aan de jongevrouwen

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wees een vrouw in Christus. Wees trots op de waardevolle taak die God je heeft gegeven. Hij kan niet zonder je. Deze kerk kan niet zonder je. De wereld kan niet zonder je.

Vadertje Tijd heeft nog niet zo lang geleden een leep trucje met me uitgehaald. Op een mooie morgen was ik geheel kien en pienter opgestaan om de dag fris en fruitig te begroeten, toen het opeens tot me doordrong dat de verjaardag die we op die dag zouden vieren betekende dat ik nu een tiener als kleinkind had. Toen ik daar een minuutje over nadacht deed ik wat iedere volwassene bij zijn volle verstand zou hebben gedaan. Ik ben weer terug naar bed gegaan en diep onder de dekens gekropen.

Alle traditionele grapjes over de kwellingen van tieners opvoeden op een stokje, wil ik tot mijn kleindochter en alle andere jongeren in de kerk die ik overal ter wereld ontmoet, zeggen dat we buitengewoon trots op jullie zijn. Jullie worden dagelijks aan alle kanten omringd door moreel en lichamelijk gevaar en een dozijn verleidingen van elke soort, maar toch streven de meesten van jullie naar het goede.

Deze middag wil ik jullie lof toezwaaien, mijn liefde, bemoediging en bewondering voor jullie onder woorden brengen. Daar dit dierbare oudste kleinkind over wie ik het heb een jongevrouw is, richt ik mij in mijn toespraak tot de jongevrouwen van de kerk, maar ik hoop dat de teneur van wat ik ga zeggen op alle vrouwen en mannen van toepassing is. Vandaag wil ik echter, zoals Maurice Chevalier eens zong, 'de hemel danken voor jonge meisjes'.

Ten eerste wil ik dat je er trots op bent dat je een vrouw bent. Ik wil dat je voelt wat dat in werkelijkheid betekent, dat je weet wie je werkelijk bent. Je bent letterlijk een geestdochter van hemelse ouders met een goddelijke aard en een eeuwige bestemming.[1] Die weergaloze waarheid dient diep in je ziel verankerd te zijn en ten grondslag te liggen aan elke beslissing die je neemt in je ontwikkeling naar volwassenheid. Er is gewoonweg geen beter bewijs van je waardigheid en je waarde, je voorrechten en de belofte die je hebt. Je Vader in de hemel kent je bij naam en kent je omstandigheden. Hij hoort je gebeden. Hij kent je dromen en verwachtingen, en ook je angsten en frustraties. En Hij weet wat je met geloof in Hem kunt bereiken. Vanwege dit goddelijk erfdeel ben je gelijk aan al je geestzusters en -broeders en heb je het in je om door gehoorzaamheid een rechtmatig erfgenaam in zijn eeuwige koninkrijk te worden, een '[erfgenaam] van God, en [medeërfgenaam] van Christus.'[2] Probeer het belang van deze leerstellingen te doorgronden. Alles wat Christus heeft gepredikt, heeft Hij tot zowel vrouwen als mannen gepredikt. Zeker in het herstelde licht van het evangelie van Jezus Christus bekleedt een vrouw, met inbegrip van de jongevrouwen, een eigen majesteit in het goddelijke bestel van de Schepper. Jullie zijn, zoals ouderling James E. Talmage ooit onder woorden heeft gebracht, 'draagsters van goddelijke verantwoordelijkheid die niet mag worden ontheiligd.'[3]

Wees een vrouw in Christus. Wees trots op de waardevolle taak die God je heeft gegeven. Hij kan niet zonder je. Deze kerk kan niet zonder je. De wereld kan niet zonder je. Een vrouw die op God vertrouwt en zich voortdurend toewijdt aan de zaken van de Geest is immer een anker als de winden en de golven van het leven zich heftig roeren.[4] Ik zeg nu tot jullie wat de profeet Joseph Smith ruim 150 jaar geleden heeft gezegd: 'Indien je leeft naar wat jullie vergund is, kunnen de engelen niet anders dan je metgezellen zijn.'[5]

Met wat ik zover gezegd heb, probeer ik jullie eigenlijk duidelijk te maken hoe je Vader in de hemel over je voelt en wat Hij jou het liefst ziet bereiken. En als een van jullie hier een tijdje geen kijk op heeft of erop staat beneden haar kunnen te leven, willen we zelfs grotere liefde

voor je uiten en je smeken van je tienerjaren een blijspel te maken, geen treurspel. Ouders, profeten en apostelen hebben geen enkel ander motief dan je leven te veraangenamen en je alle mogelijke hartzeer te besparen.

Om volledig aanspraak te kunnen maken op de zegeningen en bescherming van Vader in de hemel vragen we je om trouw te blijven aan de normen van het evangelie van Jezus Christus en *niet* slaafs de nukken en grillen van de mode na te lopen. De kerk zal je nooit je keuzevrijheid in wat je aantrekt en hoe je eruit wilt zien, ontnemen. Maar de kerk zal zich wel altijd uitspreken over normen en zal blijven onderwijzen in die beginselen. Zoals zuster Susan Tanner vanochtend heeft besproken, is fatsoen een van die beginselen. In het evangelie van Jezus Christus is een fatsoenlijk uiterlijk *altijd* in de mode. Onze normen zijn *niet* voor onderhandeling vatbaar.

In het boekje *Voor de kracht van de jeugd* staat heel duidelijk verwoord dat jongevrouwen geen kleding moeten dragen die te strak, te kort of te onthullend is, inclusief een ontblote navel.[6] Ouders, wilt u dit boekje met uw kinderen doornemen. Zij hebben niet alleen behoefte aan de liefde die u geeft, maar ook aan de grenzen die u stelt. Jongevrouwen, kies je kleding uit zoals je je vriendinnen zou uitkiezen — kies in beide gevallen dat wat jou verbetert en je het vertrouwen geeft om in de tegenwoordigheid van God te staan.[7] Goede vrienden zouden je nooit in verlegenheid brengen, je verlagen of je uitbuiten. Je kleding hoort dat ook niet te doen.

Ik wil in het bijzonder een lans breken voor een nette kledingwijze van jongevrouwen in de eredienst op zondag. We waren gewoon te spreken over 'je beste jurk' of 'je zondagse jurk' en misschien moeten we dat wel weer gaan doen. Hoe dan ook, ons wordt al sinds mensenheugenis gevraagd om, innerlijk en uiterlijk, op ons best te zijn als we het huis des Heren binnentreden — en een ingewijd kerkgebouw is een 'huis des Heren'. Onze kleding of schoenen hoeven niet duur te zijn, moeten zelfs *niet* duur zijn, maar het moet er ook niet op lijken dat we op weg naar het strand zijn. Als we de God en Vader van het mensdom komen aanbidden en aan het avondmaal komen deelnemen, symbolisch voor de verzoening van Jezus Christus, behoren we er netjes en eerbiedig uit te zien, zo waardig en gepast als maar kan. Mensen moeten aan onze kledingwijze en ons gedrag kunnen afzien dat we oprechte discipelen van Christus zijn, dat we in zachtmoedigheid en nederigheid van hart komen aanbidden, dat we waarlijk verlangen altijd Jezus' Geest bij ons te hebben.

In dezelfde trant wil ik een nog gevoeliger onderwerp aansnijden. Ik smeek jullie, jongevrouwen, jezelf meer te aanvaarden zoals je bent, met inbegrip van je lichaamsbouw en -figuur. Probeer wat minder op iemand anders te lijken. We zijn allemaal anders. Sommigen zijn lang, anderen klein. Sommigen zijn rond, anderen slank. En bijna iedereen wil ergens in zijn leven iets zijn wat zij niet is! Terecht heeft een adviseuse van tienermeisjes opgemerkt: 'Je kunt je niet je hele leven zorgen maken over hoe de wereld over je denkt. Als de mening van anderen er zoveel voor je toe doet, kun je een deel van je gemoedsrust kwijtraken. (...) De sleutel tot zelfvertrouwen is altijd te luisteren naar je innerlijke ik, [je *ware* ik]'[8] En in het koninkrijk van God is de ware jij 'kostbaarder dan koralen.'[9] Elke jongevrouw is een kind van God met veel potentieel en elke volwassen vrouw is een enorme kracht ten goede. Ik noem hier volwassen vrouwen, omdat zusters, u ons grootste voorbeeld en onze grootste vraagbaak voor deze jongevrouwen bent. En als u wanhopig blijft proberen in maat 36 te passen, moet u niet gek opkijken als uw dochter of het lauwermeisje in uw klas hetzelfde doet en zichzelf lichamelijk uitput om dat bereiken. We moeten allemaal zo fit zijn als we kunnen — dat is wat het woord van wijsheid ons leert. Dat omvat gezond eten en aan lichaamsbeweging doen, zodat ons lichaam zo optimaal mogelijk functioneert. Wat dat betreft hebben we allemaal wel het een en ander te verbeteren. Maar ik heb het hier over optimale gezondheid; er is geen universeel optimaal figuur.

Eerlijk gezegd is de wereld in dit opzicht nogal harteloos. Op tv, in films, modetijdschriften en reclames word je doodgegooid met de boodschap dat het allemaal om uiterlijk draait. Het verkooppraatje is: 'Al je er

goed uitziet, zul je een opwindend leven hebben en zul je gelukkig en populair zijn.’ Dit soort ideeën zorgt voor grote frustraties in de tienerjaren, om nog maar te zwijgen van de latere jaren. Te vaak wordt er te veel aan het menselijk lichaam gedaan om aan deze onzinnige (om niet te zeggen oppervlakkige) norm te kunnen voldoen. Een actrice uit Hollywood heeft onlangs het volgende gezegd: ‘We zijn zo geobsedeerd geraakt met schoonheid en de bron van de eeuwige jeugd. (...) Ik ben geschokt dat zoveel vrouwen [zichzelf] verminken om eeuwig jong te blijven. Ik zie vrouwen [zelfs jonge vrouwen] die dit laten liften en dat laten gladtrekken. Het heeft veel weg van een zeephelling. [Je komt er niet meer vanaf.] (...) Het is krankzinnig (...) wat de samenleving met vrouwen doet.’[10]

Die overdreven aandacht voor het ego en fixatie op het lichaam is veel meer dan sociale waanzin; het is geestelijk vernietigend en het is heden ten dage de reden van zoveel ongelukkige vrouwen, en zeker ook jongevrouwen. En als volwassenen in beslag worden genomen door hun uiterlijk — en alles laten gladstrijken, liften, vergroten en wegzuigen wat maar gecorrigeerd kan worden — zullen die frustraties en angsten welhaast zeker doorsijpelen naar de kinderen. Op een gegeven moment ontpopt het probleem zich tot wat het Boek van Mormon ‘ijdele inbeelding’[11] noemt. En in een niet-religieuze samenleving grijpen ijdelheid *en* inbeelding schrikbarend snel om zich heen. Iemand moet wel een hele grote en ruime make-updoos hebben om gelijke tred te houden met de schoonheid zoals die in de media gepropageerd wordt. En toch zullen er aan de eind van de dag mensen zijn die spottende gebaren maken en met hun vinger wijzen, zoals Lehi zag,[12] omdat hoezeer iemand ook probeert met de mode en trends

mee te gaan, het nooit voldoende zal zijn.

Een vrouw uit een ander geloof heeft ooit iets geschreven dat erop neerkwam dat zij in de jaren dat zij met beeldschone vrouwen had gewerkt, tussen hen verschillende overeenkomsten had gezien die geen van alle te maken hadden met maten en figuren. Ze zei dat de liefelijkste vrouwen die zij had gekend gezondheid uitstraalden, een hartelijke persoonlijkheid hadden, leergierig waren, een evenwichtig karakter hadden en integer waren. Als we aan die vrouwen de aangename en zachtmoedige Geest des Heren toevoegen, omschrijft dat de schoonheid van vrouwen in elk tijdperk, en *elk* aspect dat deel uitmaakt van en in ieders bereik is door de zegeningen van het evangelie van Jezus Christus.

Tot slot wil ik dit zeggen. Er is de laatste tijd in de media veel aandacht geschonken aan de huidige rage van ‘realitysoaps’. Ik weet niet wat ze precies inhouden, maar uit de grond van mijn hart wil ik deze mooie generatie jongevrouwen die in de kerk opgroeien laten delen in dit *reality*-evangelie.

Ik verklaar plechtig tegen jullie dat de Vader en de Zoon echt zijn verschenen aan de profeet Joseph Smith, iemand uit jullie leeftijdsgroep die door God werd geroepen. Ik getuig dat deze goddelijke wezens met hem spraken, dat hij hun eeuwige stemmen heeft gehoord en hun verheerlijkte lichamen heeft gezien.[13] Zijn ervaring was net zo echt als die van de apostel Tomas toen de Heiland tegen hem zei: ‘Breng uw vinger hier en zie mijn handen en breng uw hand en steek die in mijn zijde, (...) wees niet ongelovig, maar gelovig.’[14]

Tot mijn kleindochter en elke andere jongere in deze kerk getuig ik dat het *realistisch* is te geloven dat God onze Vader is en dat het *realistisch* is te geloven dat Jezus Christus zijn eniggeboren Zoon in het vlees is, de Heiland en Verlosser van de wereld. Ik getuig dat dit echt de kerk en het koninkrijk van God op aarde is, dat dit volk in het verleden door ware profeten is geleid en dat het nu door een waar profeet, president Gordon B. Hinckley, wordt geleid. Ik bid dat je je bewust zult zijn van de oneindige liefde die de leiders van de kerk voor jou hebben en dat je zult toestaan dat het eeuwig realisme van het evangelie van Jezus Christus jou boven de zorgen en problemen van de tienerjaren laat uitstijgen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
2. Romeinen 8.17.
3. James E. Talmage, ‘The Eternity of Sex’, *Young Woman’s Journal,* oktober 1914, p. 602.
4. Zie J. Reuben Clark, Conference Report, april 1940, p. 21, voor een uitvoerig huldebetoon aan het geloof van vrouwen.
5. *History of the Church*, deel 4, p. 605.
6. *Voor de kracht van de jeugd*, [boekje, 2001], p. 15.
7. Zie LV 121:45.
8. Julia DeVillers, *Teen People*, september 2005, p. 104.
9. Spreuken 3:15.
10. Halle Berry, geciteerd in ‘Halle Slams “Insane” Plastic Surgery’, *This Is London,* 2 augustus 2004, www.thisislondon.com/showbiz/articles/12312096?source=PA.
11. 1 Nephi 12.18.
12. Zie 1 Nephi 8.27. Zie Douglas Bassett, ‘Faces of Worldly Pride in the Book of Mormon’, *Ensign,* oktober 2000, p. 51 voor een uitstekende bespreking van deze kwestie.
13. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:24–25.
14. Johannes 20:27.

Waar geluk: een bewuste keuze

OUDERLING BENJAMIN DE HOYOS
van de Zeventig

Geluk is een gesteldheid van de ziel. Deze vreugdevolle gesteldheid is het resultaat van een rechtschapen leven.

'Het leven is goed, als we er op de juiste manier mee omgaan.' Dat waren woorden uit een inspirerende boodschap die ik jaren geleden las. Wat de boodschap 'het goede leven' noemt, is het resultaat van hoe we handelen, spreken en zelfs denken.

Niemand hoeft zich op zijn levensreis alleen te voelen, want we zijn allemaal uitgenodigd om tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden. Geluk is het doel van het evangelie en het doel van de verlossende verzoening van alle mensen.

De profeet Helaman brengt dat beknopt onder woorden in het Boek van Mormon: 'Aldus zien wij, dat de Here barmhartig is *jegens allen*, die in oprechtheid huns harten zijn heilige naam *willen* aanroepen.

'Ja, aldus zien wij dat de poort des hemels openstaat *voor allen*, ja, *voor hen die* geloven in de naam van Jezus Christus, die de Zoon Gods is.

'Ja, wij zien dat *eenieder die het wil*, het woord Gods mag vastgrijpen, dat levend en krachtig is, dat (...) de volgeling van Christus op een enge en smalle weg voert (...) en zijn ziel, ja zijn onsterfelijke ziel, in het koninkrijk der hemelen aan de rechterhand van God brengt.'[1]

Geliefde broeders en zusters, wij moeten inzien dat 'willen' de beslissende factor is die ertoe leidt dat wij het woord Gods vastgrijpen en gelukkig zijn. Volharding in het nemen van de juiste beslissingen is wat tot geluk leidt.

Geluk is het resultaat van onze gehoorzaamheid en onze moed om altijd de wil van God te doen, zelfs onder de moeilijkste omstandigheden. Toen de profeet Lehi de inwoners van Jeruzalem waarschuwde, bespotten zij hem en, net als bij de andere profeten vanouds, stonden zij hem naar het leven. Ik citeer de profeet Nephi: 'Ik, Nephi, zal u tonen dat de tedere barmhartigheden des Heren zich uitstrekken over allen die Hij wegens hun geloof heeft uitverkoren om hen machtig te maken, zelfs tot de macht ter bevrijding toe.'[2]

Toen ik in het noorden van Mexico op zending was, kregen we enkele dagen na de doopdienst van de familie Valdez een telefoontje van broeder Valdez. Hij vroeg of we naar zijn huis konden komen. Hij had een belangrijke vraag voor ons. Nu hij de wil van God omtrent het woord van wijsheid kende, en hoewel het moeilijk voor hem zou zijn om een andere baan te vinden, vroeg hij zich af of hij bij de sigarettenfabriek moest blijven waar hij al jaren werkte. Enkele dagen later vroeg broeder Valdez opnieuw of we konden langskomen. Hij had besloten zijn baan op te zeggen omdat hij niet bereid was om tegen zijn overtuiging in te gaan. Met een glimlach op zijn gezicht en een ontroerde stem vertelde hij ons dat op de dag dat hij ontslag had genomen, een ander bedrijf hem een betere baan had aangeboden.

Ja, wij vinden vreugde te midden van onze geloofsbeproeving. De Heer manifesteert Zich door zijn tedere barmhartigheden, die wij op de weg naar geluk kunnen vinden. Dan zien we zijn hand steeds duidelijker in ons leven.

Geluk is een gesteldheid van de ziel. Deze vreugdevolle gesteldheid is het resultaat van een rechtschapen leven.[3]

Toen ik enkele jaren geleden zendingspresident was, was mijn vrouw, Evelia, getuige van een ontroerend gelukstafereel toen ze een trouw gezin de kerk in zag gaan. Een moeder en haar twee kleine kinderen waren die dag in de hitte van hun eenvoudige huisje naar de kerk gelopen. Ze hadden nooit gedacht dat ze ouderling Cruz zouden zien, de toegewijde zendeling die hen het jaar daarvoor in het

herstelde evangelie had onderwezen. Door deze geweldige verrassing herkenden zij het grote geluk dat het evangelie in hun leven had gebracht. De kinderen renden naar hem toe en sloegen hun armen om hem heen. De tranen stroomden over de wangen van ouderling Cruz, de moeder greep zijn handen beet en bedankte hem oprecht voor alles wat hij voor haar gezin had gedaan. Zij vonden het geluk dat voor de heiligen is bereid en bestemd.[4]

De profeet Joseph heeft verklaard: 'Vreugde is het doel van ons bestaan, en zal uiteindelijk ons deel worden, als wij het pad volgen dat erheen leidt, het pad van deugd, oprechtheid, getrouwheid, heiligheid en het onderhouden van al Gods geboden.'[5]

Na de lange en zware reis naar het beloofde land en na dertig jaar de geboden van God te hebben onderhouden[6], vatte de onvermoeibare profeet Nephi uit het Boek van Mormon de geschiedenis van zijn volk als volgt samen: 'En het geschiedde dat wij een leven van geluk leidden.'[7]

De profeet-koning Benjamin heeft in het Boek van Mormon geluk gedefinieerd als 'de gezegende en gelukkig toestand van hen, die de geboden Gods bewaren. Want zie, zij worden gezegend in alle dingen, zowel stoffelijke als geestelijke.'[8]

Ja, mijn geliefde broeders en zusters, het leven is goed als we er op de juiste manier mee omgaan. Geloven, verlangen, besluiten en kiezen zijn de eenvoudige handelingen die voor een toename in geluk zorgen en voor de innerlijke verzekering die dit leven te boven gaat.

Laten we niet vergeten dat de Heiland ons roept met de woorden: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.'[9] Ik weet dat Hij leeft en dat Hij voortdurend op onze deur klopt. Door middel van de profeet Joseph Smith heeft hij zijn kerk en de volheid van het evangelie hersteld en het Boek van Mormon op aarde gebracht. En nu leidt Hij zijn kerk en koninkrijk door middel van onze geliefde profeet, president Gordon B. Hinckley.

Ik laat u mijn liefde en mijn nederige getuigenis in de naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

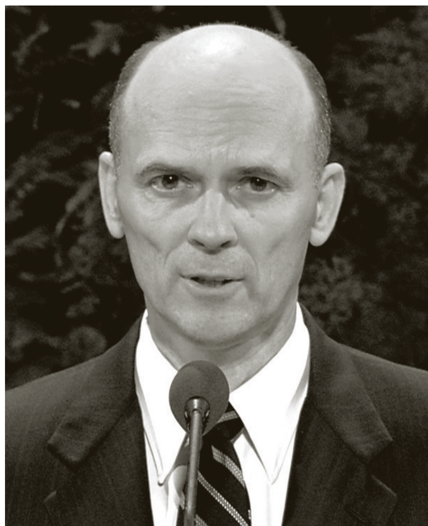
NOTEN

1. Helaman 3:27–30; cursivering toegevoegd.
2. 1 Nephi 1:20; cursivering toegevoegd.
3. Zie Gids bij de Schriften, 'Vreugde', p. 216.
4. Zie 2 Nephi 9:43.
5. *History of the Church,* deel 5, p. 134–135.
6. Zie 2 Nephi 5.10.
7. 2 Nephi 5:27.
8. Mosiah 2:41.
9. Matteüs 11:28.

Het Boek van Mormon, het middel om het verstrooide Israël te vergaderen

OUDERLING C. SCOTT GROW
van de Zeventig

Jezus Christus heeft ons het Boek van Mormon gegeven als middel om het verstrooide Israël te vergaderen.

36 jaar geleden was ik in het zuidoosten van Mexico op zending. Toen waren er nog geen ringen en de grootste steden in het zendingsgebied hadden slechts twee gemeenten. Er waren weinig mogelijkheden tot onderwijs en er was veel armoede. Met twee of drie uitzonderingen waren alle zendelingen uit de Verenigde Staten afkomstig.

Ik herinner me de mensen in de gemeente Nealtican nog. Alle gebouwen in de stad waren van steenklei gemaakt, behalve de katholieke kerk en de kerk van de heiligen der laatste dagen. Ik kan me nog herinneren dat ik in het kleine huis van de gemeentepresident stond. Het had een zandvloer, ramen zonder glas, en er hing een kleed in de ingang. Er stonden geen meubels in het huis. En de kinderen hadden geen schoenen aan.

Maar ze waren gelukkig. Hij vertelde me dat ze alles hadden verkocht om met de bus naar de Mesatempel te kunnen gaan, waar ze voor tijd en eeuwigheid aan elkaar waren verzegeld. Veel leden van de gemeente hadden hetzelfde gedaan.

Een maand geleden ging ik als lid van het presidium van het gebied Mexico-Noord weer naar Mexico. Mexico is nu heel anders dan 36 jaar geleden. Nealtican is het middelpunt van een bloeiende ring van Zion. Mexico heeft tweehonderd ringen en een miljoen leden. Veel leiders van ringen en wijken zijn goed opgeleid en financieel stabiel. Duizenden jongemannen en jonge vrouwen uit Mexico zijn op zending.

Het visioen van Lehi, dat Nephi uitlegde, wordt werkelijkheid. ‘En te dien dage zal het overblijfsel van ons *nageslacht* weten dat het van het *huis Israëls* is en dat het het *verbondsvolk* des Heren is; en dan zullen zij *weten* en tot de kennis van hun *voorvaderen* komen, en ook tot de kennis van het *evangelie* van hun Verlosser, dat *door Hem* aan hun *vaderen* werd bediend; aldus zullen zij tot de kennis van hun *Verlosser* komen.’[1]

De mensen in Mexico en andere Latijns-Amerikaanse landen zijn waarlijk onder de nakomelingen van profeten. Het Boek van Mormon is hun erfgoed. Jezus Christus was werkzaam onder hun voorouders.

Na zijn opstanding kwam Jezus Christus uit de hemel, gekleed in een wit gewaad, en Hij stond in Amerika te midden van hun voorouders. Hij strekte zijn hand uit en zei: ‘Zie, Ik ben Jezus Christus, die volgens het getuigenis der profeten in de wereld zou komen.

‘(...) Ik ben het licht en het leven der wereld.’[2]

‘Welnu, houdt uw licht omhoog, opdat het voor de wereld zal schijnen. Zie, Ik ben het licht dat gij omhoog zult houden.’[3]

Tegen de kerk in onze tijd heeft de Heiland die raad herhaald: ‘Voorwaar, Ik zeg tot u allen: Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn.’[4] Jezus Christus is het licht dat wij als standaard voor alle natiën

omhooghouden. Wij bieden het aanvullende licht van Jezus Christus dat geopenbaard wordt in het Boek van Mormon — eveneens een testament aangaande Jezus Christus.

President Hinckley heeft ons aangemoedigd om voor het eind van dit jaar het Boek van Mormon te lezen of te herlezen, ter herinnering aan de tweehonderdste geboortedag van de profeet Joseph Smith. Als we dat doen, eren we Joseph Smith, die het Boek van Mormon 'door de gave en de macht Gods vertaalde.'[5]

Toen de profeet Moroni aan Joseph Smith verscheen, zei hij 'dat God een werk voor [hem] te doen had en dat [zijn] naam onder alle natiën, geslachten en talen zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn, ofwel dat er onder alle volken zowel goed als kwaad over zou worden gesproken.'[6]

Die profetie is uitgekomen. De naam van Joseph Smith is in de hele wereld bekend en gerespecteerd, zelfs in het afgelegen dorp Nealtican in Mexico.

Onlangs vertelde een lid in Monterrey (Mexico) me hoe het Boek van Mormon zijn leven had veranderd. Als tiener was Jesús Santos onder de indruk van de zendelingen van de kerk die hij door de stoffige straten zag lopen. Hij wilde met hen over de kerk praten, maar een vriend zei tegen hem dat hij moest wachten totdat ze hem zouden benaderen.

Hij ging vaak naar het kerkgebouw en keek dan door het ijzeren hek naar de zendelingen en de jongeren die met elkaar speelden. Het zag er allemaal zo goed uit dat hij erbij wilde horen. Hij leunde met zijn kin op het hek, in de hoop dat ze hem zouden zien en hem zouden uitnodigen om mee te doen. Maar dat gebeurde nooit.

Toen Jesús zijn verhaal vertelde, zei hij: 'Het is jammer. Ik was toen nog jong en had nog op zending kunnen gaan.'

Hij verhuisde naar Monterrey (Mexico). *Negen* jaar later bezocht hij een vriend aan de andere kant van de stad toen de deur kwamen. Zijn vriend wilde hen wegsturen. Jesús smeekte hem om de zendelingen even met hem te laten praten. Zijn vriend stemde toe.

De zendelingen vertelden over het Boek van Mormon, hoe het gezin van Lehi van Jeruzalem naar Amerika was gereisd en dat de herrezen Jezus Christus daar de nakomelingen van Lehi had bezocht.

Jesús wilde meer weten. Hij was vooral onder de indruk van de plaat waarop Christus in Amerika verschijnt. Hij gaf de zendelingen zijn adres. Hij wachtte maandenlang, maar ze namen nooit contact met hem op.

Er ging drie jaar voorbij. Enkele vrienden nodigden zijn gezin uit om een gezinsavond bij te wonen. Ze gaven hem een exemplaar van het Boek van Mormon.

Zodra hij het Boek van Mormon begon te lezen, wist hij dat het waar was. Uiteindelijk, twaalf jaar nadat hij voor het eerst met de kerk in aanraking was gekomen, lieten hij en zijn vrouw zich dopen. Er waren zoveel jaren verloren gegaan. Als de zendelingen toch eens met hem gepraat hadden, als de jongeren toch eens die eenzame tiener hadden gezien die over het hek had staan kijken, als de zendelingen in Monterrey hem toch eens hadden bezocht, zou zijn leven al twaalf jaar anders zijn geweest. Gelukkig dat zijn buren hem voor een gezinsavond uitnodigden en hem het boek gaven dat zo'n grote kracht tot bekering heeft — het Boek van Mormon.

Tegenwoordig is Jesús Santos president van de Monterreytempel (Mexico).

Jezus Christus heeft ons het Boek van Mormon gegeven als middel om het verstrooide Israël te vergaderen. Toen Hij in Amerika verscheen, zei

Hij tegen de mensen: ‘En wanneer die dingen plaatsvinden, zodat uw *nakomelingen kennis* van die dingen beginnen te *krijgen*, zal dat hun een *teken* zijn, zodat zij zullen *weten* dat het werk van de Vader ter vervulling van het *verbond* dat Hij heeft gesloten met het volk dat van het *huis Israëls* is, reeds is begonnen.’[7]

Het Boek van Mormon is *zijn eigen getuigenis* voor de mensen in Latijns-Amerika en in alle landen. Het is in deze laatste dagen tevoorschijn gekomen en is een getuigenis dat God opnieuw is begonnen om het *verstrooide Israël te vergaderen*.

In gedachte kan ik Jesús Santos als onverzorgde achttienjarige over het hek bij het kerkgebouw zien kijken. Ziet u hem? Kunt u hem en anderen uitnodigen om een van ons te worden? Kent u mensen die gehoor zouden geven aan uw uitnodiging om het Boek van Mormon te lezen? Wilt u hen uitnodigen? Wacht daar niet mee.

Ik getuig dat Joseph Smith de profeet van de herstelling was. Het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus, is het middel waardoor mensen uit alle landen zich in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zullen vergaderen. Deze kerk is gevestigd op apostelen en profeten, net als vroeger. President Gordon B. Hinckley is de gezalfde profeet van de Heer op aarde in deze tijd. Jezus Christus is onze Heiland en Verlosser. Dit is zijn kerk en koninkrijk. Hij is onze Koning Immanuël. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

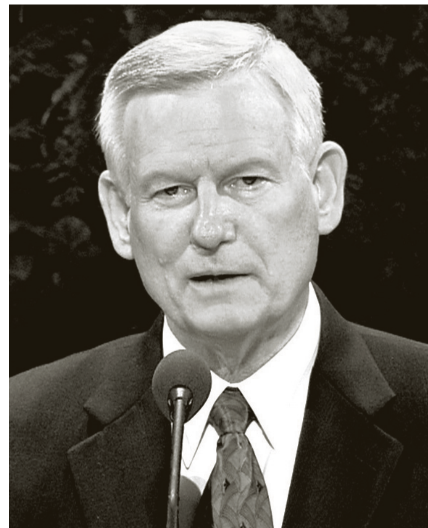
NOTEN

1. 1 Nephi 15:14; cursivering toegevoegd.
2. 3 Nephi 11:10–11.
3. 3 Nephi 18:24.
4. LV 115:5.
5. Inleiding van het Boek van Mormon.
6. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33.
7. 3 Nephi 21:7; cursivering toegevoegd.

‘Als Christus mijn mogelijkheden had gehad…’

OUDERLING PAUL K. SYBROWSKY
van de Zeventig

Onze Heiland, Jezus Christus, leert ons hoe belangrijk het is om naar verdwaalden op zoek te gaan.

Vele jaren geleden, toen onze oudste kinderen zes, vier en twee waren, besloten mijn vrouw en ik ze een onverwachte vraag te stellen. Wij hadden als gezin dagelijks in het Boek van Mormon gelezen.

Mijn vrouw vroeg: ‘Wie was die man ook alweer die naar het bos ging om te jagen, maar in plaats daarvan de hele dag en nacht bad?’

Toen het een tijdje stil bleef, probeerde ze een beetje te helpen: ‘Zijn naam begint met een E… e… e… e.’

Vanuit de hoek van de kamer riep onze tweejarige: ‘nos!’

Het kind dat in de hoek zat te spelen — van wie we dachten dat het te klein was om het te begrijpen. Enos! Het was Enos die naar het bos was gegaan om te jagen, maar van wie de ziel hongerde. Hoewel er in zijn verslag niet staat dat hij in het bos verdwaald was, leren we dat Enos als een veranderd man uit het bos kwam — en toen het welzijn van zijn broeders wenste.

In het Nieuwe Testament leert onze Heiland, Jezus Christus, ons hoe belangrijk het is om naar verdwaalden op zoek te gaan.

‘Wie van u, die honderd schapen heeft en er één van verliest, laat niet de negenennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt?

‘En als hij het vindt, tilt hij het met blijdschap op zijn schouders’ (Lucas 15:4–5).

Sinds de val van Adam verkeren alle mensen in een verloren en gevallen staat. Net als velen van u werd ik ‘gevonden’ door twee getrouwe zendelingen. In 1913 onderwezen de zendelingen C. Earl Anhder en Robert H. Sorenson mijn grootouders in Kopenhagen in het evangelie van Jezus Christus en doopten hen. Mijn ouders

brachten mij het belang van hard werken, eerlijkheid en integriteit bij. Maar in slechts één korte generatie werden we inactief in de kerk en ging de kennis van het evangelie aan ons verloren. Ik kan me nog herinneren dat ik op jonge leeftijd door vriendjes werd uitgenodigd om mee naar het jeugdwerk te gaan. Mijn eerste ervaringen met de kerk waren in het jeugdwerk.

Enkele maanden vóór mijn twaalfde verjaardag werd er op een zaterdagmiddag op de voordeur geklopt. Enkele van mijn vrienden — diakenen die een wit overhemd en een stropdas droegen — nodigden me uit om naar mijn eerste priesterschapsbijeenkomst te gaan. Op weg naar de Tabernakel op Temple Square liep onze leider naast me. We waren op weg naar de priesterschapsbijeenkomst van de algemene aprilconferentie.

Lloyd Bennett was mijn scoutleider. Hij haalde me zaterdags vaak op om naar het kantoor van de scouting te gaan om insignes en andere benodigdheden te kopen. In de auto raakten we altijd aan de praat. Hij werd een goede vriend. Net als veel anderen nam Lloyd Bennett tijd voor die ene.

Die geweldige vrienden en leiders begrepen de recente raad van ouderling M. Russell Ballard om er 'nog één' te vinden ('Nog één', *Liahona*, mei 2005, p. 69), en beseften wat ze daarvoor moesten doen. Soms is het degene in de hoek, van wie we het niet verwacht hadden.

Toen ik achttien was, had ik ook een ervaring als Enos, toen ik in mijn legerbarak in Fort Ord (Californië) neerknielde. Toen de lichten uit waren (...) en ik op de harde vloer geknield zat, vond ik net als Enos mijn weg. Ik moest op zending gaan. Ik was heel dankbaar dat zoveel mensen me hadden geholpen om erachter te komen wie ik was en om Christus en zijn evangelie te leren kennen. Ik ging begrijpen dat ik door middel van onze Heiland, Jezus Christus, mijn weg naar huis moest vinden.

'En Hij komt in de wereld om zijn volk te verlossen; en Hij zal de overtredingen op Zich nemen van hen die in zijn naam geloven; en die zijn het die het eeuwige leven zullen hebben, en niemand anders zal het heil deelachtig worden.' (Alma 11:40.)

Toen de profeet Jesaja uit het Oude Testament onze tijd zag waarin het evangelie volledig zou zijn hersteld, zei hij:

'Zo zegt de Here Here: Zie, Ik zal mijn hand opheffen tot de volken en mijn banier omhoog heffen voor de natiën; in hun armen zullen zij uw zonen brengen, en uw dochters zullen op de schouder gedragen worden' (Jesaja 49:22).

Als wij voor die ene zorgen, broeders en zusters, zien we de vervulling van die profetie. Begrijpt u dat ook u in armen en op schouders gedragen wordt — gedragen naar de veiligheid?

Wat zou onze Heiland doen met de mogelijkheden die wij hebben om die ene te beïnvloeden? Laten we ons de vraag stellen: *'Als Christus mijn mogelijkheden had gehad, wat had Hij dan gedaan?'* Dan zullen onze beslissingen meer op Christus zijn gericht.

Ik weet dat onze geliefde ouderling Neal A. Maxwell altijd op zoek was naar die ene. Want hij werkte, net als Nephi, 'ijverig om te schrijven', en ons 'ertoe te bewegen in Christus te geloven en met God te worden verzoend' (2 Nephi 25:23). Ik weet dat ouderling Maxwell meer dan één keer contact opnam met de mensen, zelfs die ene, die hij tot Christus wilde brengen.

Of we nu jeugdwerkleerkracht, jongemannenleider, jongevrouwenleidster, scoutleider, huisonderwijzer, huisbezoekster of gewoon een vriend zijn, de Heer zal ons gebruiken. Maar dan moeten we wel luisteren om die ene te zoeken en te vinden.

Wat ben ik dankbaar voor de beslissing om op zending te gaan. Dat was een ommekeer in mijn leven. Jongemannen, jullie hebben het voorrecht om te dienen, om ijverig te werken. Blijf de geboden onderhouden, bereid je voor om het evangelie te verkondigen; stel niet uit, maar ga aan het werk! Jongevrouwen, jullie kunnen zoveel doen om het koninkrijk op te bouwen. Dierbare gepensioneerden: wij hebben u nodig!

Ons gezin had het voorrecht om in Canada met geweldige, toegewijde zendelingen, zendelingzusters en zendelingechtparen te werken. Van hart tot hart, van geest tot geest, en met de kracht van de Heer, gingen zij op zoek naar die ene; en ze vonden hem of haar. Dat doen veel zendelingen over de hele wereld.

'En aldus waren zij een werktuig in de handen Gods om velen tot de kennis der waarheid te brengen, ja, tot de kennis van hun Verlosser' (Mosiah 27:36).

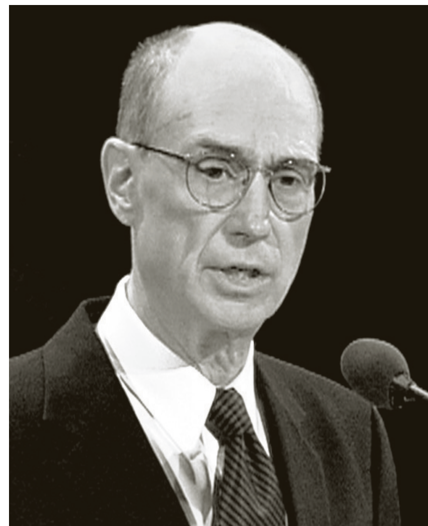
Eenieder van ons kan iets voor een ander betekenen, zelfs in eeuwige zin, maar alleen wanneer we in actie komen; we moeten iets doen; we moeten ijverig werkzaam zijn. Misschien voelt u zich geïnspireerd om iemand uit te nodigen terug naar de kerk te komen, of voor het eerst naar de boodschap van het herstelde evangelie te luisteren. Geef daar dan gehoor aan. Waarom nodigen we niet allemaal iemand uit om morgen naar de stem van een profeet te komen luisteren? Wilt u dat doen? Wilt u dat vandaag doen? Met geloof en een gewillig hart (zelfs een verlangen), moeten we erop vertrouwen dat de Geest ons 'in het uur zelf, ja, op het moment zelf, [zal ingeven] wat [wij zullen] zeggen' (LV 100:6). Dat weet ik zeker.

Wat ben ik dankbaar dat ik weer tot de bediening ben geroepen, deze keer in Australië. Ik spreek mijn diepe liefde en waardering uit voor mijn vrouw en onze negen zendingsactieve kinderen, voor hun liefde en steun. Ik geef mijn oprecht getuigenis dat de volheid van het evangelie op aarde is hersteld, dat Joseph Smith een profeet van God is en dat het Boek van Mormon het woord van God is. We worden geleid door een hedendaagse profeet — president Gordon B. Hinckley. En ik weet dat God leeft en dat Jezus de Christus is, onze Heiland en Verlosser. We worden naar huis gedragen in de liefdevolle armen en op de krachtige schouders van de Herder. Net als Enos zeg ik nederig: 'Ik moet tot dit volk prediken (...) en het woord verkondigen volgens de waarheid die in Christus is. (...) En ik heb mij erin verheugd boven hetgeen der wereld is' (Enos 1:26). Van deze waarheden getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geestelijke voorbereiding: begin meteen en wees consequent

OUDERLING HENRY B. EYRING
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De grote levenstoets is of we te midden van de levensstormen gehoor geven en gehoorzaam zijn aan Gods geboden.

De meesten van ons zullen zich weleens hebben afgevraagd hoe we ons het beste op een storm kunnen voorbereiden. Bijvoorbeeld toen we het leed zagen en voelden van mannen, vrouwen en kinderen, van bejaarden en zieken, die waren getroffen door orkanen, tsumami's, oorlogen en droogte. De vraag die dan volgt is: 'Waaruit moet die voorbereiding bestaan?' En dan gaat men snel datgene kopen en inslaan wat men denkt nodig te hebben om een ramp te overleven.

Maar we zullen nog een ander soort voorbereiding moeten treffen, die in wezen nog belangrijker is, voor toetsen waarmee ieder van ons zeker te maken krijgt. Met die voorbereiding moet meteen begonnen worden, omdat zij tijd vergt. Wat we daarvoor nodig hebben, kan niet worden gekocht. Het kan niet worden geleend. We kunnen het niet goed opslaan. En we moeten het regelmatig en recent hebben gebruikt.

Die toets vergt een geestelijke voorbereiding. Het houdt in een zo krachtig geloof in Jezus Christus te hebben ontwikkeld dat we slagen voor de levenstoets, waarvan voor ons in eeuwige zin alles afhangt. Die toets maakt deel uit van het doel dat God met ons in de schepping voor had.

Dankzij de profeet Joseph Smith weten we hoe de Heer de toets waarvoor we staan, heeft omschreven. Onze hemelse Vader heeft de wereld met zijn Zoon Jezus Christus

geschapen. We hebben deze woorden die het doel van de schepping weergeven: 'Wij zullen naar beneden gaan, want er is ruimte daar, en wij zullen van deze stoffen nemen en wij zullen een aarde maken waarop dezen kunnen wonen; en wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden.'[1]

De grote levenstoets is dus of we te midden van de levensstormen gehoor geven en gehoorzaam zijn aan Gods geboden. Het gaat niet zozeer om het doorstaan van de storm, als wel om het goede kiezen ten tijde van de storm. En het zou heel tragisch zijn als we de toets niet halen, omdat we dan niet in glorie kunnen terugkeren naar ons hemelse thuis.

Wij zijn de geestkinderen van onze hemelse Vader. Hij houdt van ons en heeft ons voor onze geboorte onderricht gegeven. Hij heeft ons toen gezegd dat Hij ons alles wil geven wat Hij heeft. Om die gave te ontvangen, hadden we een sterfelijk lichaam nodig en moesten we op de proef worden gesteld. Door dat sterfelijke lichaam zouden we met pijn, ziekte en de dood te maken krijgen.

We zouden blootgesteld worden aan verleidingen vanwege de begeerten en zwaktes in ons sterfelijk lichaam. Sluwe en krachtige boze machten zouden ons willen overhalen om aan die verleidingen toe te geven. Het leven zou zijn stormen kennen waarin we keuzes zouden moeten maken, met behulp van ons geloof in zaken die we niet met het blote oog kunnen zien.

We kregen de belofte dat we Jehova, Jezus Christus, als onze Heiland en Verlosser zouden hebben. Hij zou ieders opstanding zeker stellen. En Hij zou het mogelijk maken dat we de levenstoets konden halen als we geloof in Hem oefenden door gehoorzaam te zijn. We juichten van vreugde bij dat goede nieuws.

Een tekst uit het Boek van Mormon, een andere getuige van Jezus Christus, beschrijft hoe moeilijk de toets is en wat we moeten doen om die te halen:

'Daarom, weest goedsmoeds en bedenkt dat gij vrij zijt om naar eigen inzicht te handelen — om de weg te kiezen van de eeuwigdurende dood of de weg van het eeuwige leven.

'Welnu, mijn geliefde broeders, verzoent u met de wil van God en niet met de wil van de duivel en het vlees; en bedenkt, wanneer gij met God zijt verzoend, dat gij alleen in en door de genade Gods wordt behouden.

'Welnu, moge God u opwekken uit de dood door de kracht der opstanding, en ook uit de eeuwigdurende dood door de kracht der verzoening, opdat gij in het eeuwige koninkrijk Gods zult worden ontvangen, opdat gij Hem zult loven dankzij de goddelijke genade. Amen.'[2]

Het vergt onwrikbaar geloof in de Heer Jezus Christus om de weg van het eeuwige leven te kiezen. Met behulp van dat geloof kunnen we de wil van God leren kennen. Door dat geloof aan te wenden bouwen we de kracht op om de wil van God te doen. En door dat geloof in Jezus Christus te oefenen kunnen we verleiding weerstaan en vergiffenis ontvangen dankzij de verzoening.

We moeten ons geloof in Jezus Christus hebben ontwikkeld en hebben verzorgd, lang voordat Satan ons aanvalt. En hij doet dat door ons aan het twijfelen te brengen, door onze vleselijke begeertes aan te wakkeren en door ons op leugenachtige wijze in te fluisteren dat goed slecht is en dat er geen zonde is. Die geestelijke stormen woeden al. Wij kunnen verwachten dat ze voordat de Heiland terugkeert in hevigheid toenemen.

Hoeveel geloof we nu ook hebben om God gehoorzaam te zijn, we zullen dat geloof voortdurend moeten versterken en het constant moeten verversen. We kunnen dat doen door ons nu voor te nemen om meteen te gehoorzamen en vastberadener te zijn in onze volharding. Leren om meteen te beginnen en consequent te zijn, zijn de sleutels tot onze geestelijke voorbereiding. Uitstel en wisselvalligheid zijn fatale vijanden.

Ik wil graag vier situaties opperen waarin we meteen en consequent aan onze gehoorzaamheid kunnen werken. De eerste is het gebod om ons te vergasten aan het woord van God. De tweede is om altijd te bidden. De derde is het gebod om een volledige tiende te betalen. En de vierde is weg te vluchten van de zonde en haar vreselijke gevolgen. Elke situatie vergt geloof om meteen te beginnen en vervolgens vol te houden. En door alle vier te doen, wordt u gesterkt in uw voornemen om Gods geboden te kennen en te gehoorzamen.

U heeft al hulp van de Heer gekregen om te beginnen. In augustus heeft u deze belofte van president Gordon B. Hinckley gekregen over het voor het eind van het jaar uitlezen van het Boek van Mormon: 'Zonder voorbehoud beloof ik u dat er een grotere mate van de Geest des Heren in uw huis zal komen indien u het Boek van Mormon met een gebed in uw hart leest, ook al heeft u het al vele malen gelezen. U zult zijn geboden met grotere vastberadenheid gehoorzamen, en u zult een sterker getuigenis ontvangen dat de Zoon leeft.'[3]

Dat is de belofte van meer geloof, het geloof dat van belang is voor onze geestelijk voorbereiding. Maar als we die geïnspireerde uitnodiging naast ons hebben neergelegd en daar niet gehoorzaam aan zijn begonnen, is het aantal bladzijden dat we elke dag moeten lezen alleen maar gegroeid. En als we dan ook nog eens een paar dagen overslaan, vergroot dat de kans op mislukking. Daarom heb ik er voor gekozen mijn dagelijkse leesschema voor te blijven om er zeker van te zijn dat ik in aanmerking kom voor de beloofde zegeningen van vastberadenheid en een getuigenis van Jezus Christus. Aan het eind van december weet ik dan wat het inhoudt om meteen te beginnen wanneer God een gebod geeft en om consequent gehoorzaam te zijn.

Bovendien zal ik bij het lezen van het Boek van Mormon bidden dat de Heilige Geest mij zal laten weten wat God wil dat ik doe. In het boek zelf staat een belofte dat zulke gebeden zullen worden verhoord: 'Daarom zeide ik tot u: Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen.'[4]

Wanneer de Heilige Geest mij onder het lezen en overdenken van het Boek van Mormon zegt iets te doen, zal ik daar meteen naar handelen. Wanneer ik het project in december afrond, zal ik uit ervaring weten hoe groter geloof leidt tot grotere gehoorzaamheid. En zo word ik in mijn geloof gesterkt. Dan zal ik uit eigen ervaring weten wat de gevolgen zijn van meteen met lezen beginnen en consequent te weten wat God wil dat ik doe en het te doen. Als we dat doen, zullen we beter voorbereid zijn op de zwaardere stormen.

Vervolgens hebben we de keus van wat we na 1 januari gaan doen. We kunnen een zucht van verlichting slaken en tegen onszelf zeggen: 'Ik heb een ruime buffer aan geloof opgebouwd door meteen te beginnen en consequent gehoorzaam te zijn. Ik sla dat op voor de tijden dat ik door zware stormen op de proef wordt gesteld.' Er is echter een betere manier van voorbereiding, want groot geloof heeft maar een korte houdbaarheidsduur. We kunnen ervoor kiezen de woorden van Jezus Christus en de leringen van de levende profeten te blijven bestuderen. Dat is wat ik ga doen. Ik zal het Boek van Mormon blijven lezen en vaak en veel uit deze bron drinken. En dan zal ik dankbaar zijn dat de uitdaging en belofte van de profeet mij geleerd hebben hoe je groter geloof kunt krijgen en vasthouden.

Persoonlijk gebed kan ook ons geloof opbouwen in doen wat God gebiedt. Ons is geboden *altijd* te bidden, opdat we niet overwonnen worden. Soms zal de bescherming die we nodig hebben rechtstreeks door tussenkomst van God komen. Maar gelovig werken aan onze gehoorzaamheid zal ons veel bescherming bieden. We kunnen elke dag bidden om te weten wat God wil dat we doen. We kunnen ons stellig voornemen meteen te reageren als we antwoord krijgen. Mijn ervaring is dat Hij zulke verzoeken altijd verhoort. Dan kunnen we ervoor kiezen te gehoorzamen. Als we dat doen, bouwen we voldoende geloof op om niet overwonnen te worden. En krijgen we het geloof om keer op keer terug te gaan voor meer aanwijzingen. Wanneer de stormen losbarsten, zijn we klaar om heen te gaan en te doen wat de Heer ons gebiedt.

De Heiland heeft ons een weergaloos voorbeeld van zo'n nederig gebed gegeven. Toen hij de verzoening bewerkte, bad Hij in de hof van Getsemane dat de wil van de Vader zou geschieden. Hij wist dat de wil van de Vader inhield dat Hij iets moest doen wat zo pijnlijk en afschuwelijk

was, dat we het niet kunnen bevatten. Hij bad niet alleen om de wil van de Vader te accepteren, maar om die te doen. Hij liet ons zien hoe we in volmaakte en vastberaden onderworpenheid kunnen bidden.

Meteen en consequent geloof oefenen is een beginsel dat ook van toepassing is op het gebod om tiende te betalen. We moeten niet tot de jaarlijkse tiendevereffening wachten voor we beslissen een volledige tiende te betalen. Die keuze kunnen we nu al maken. Het vergt tijd om te leren onze uitgaven in de hand te houden in het geloof dat wat we hebben van God komt. Het vergt geloof om onze tiende stipt en zonder uitstel te betalen.

Als we nu de keuze maken om een volledige tiende te betalen en dat consequent doen, zal niet alleen de tiendevereffening een zegen inhouden, maar worden we het hele jaar door gezegend. Door ons nu voor te nemen om een volledige tiende te betalen en daarin consequent gehoorzaam te zijn, worden we gesterkt in ons geloof en zal ons hart na verloop van tijd verzacht worden. Het is die verandering in ons hart door de verzoening van Jezus Christus, bovenop het offer van ons geld en toebehoren, die het voor de Heer mogelijk maakt de volledige-tiendebetaler in de laatste dagen bescherming te bieden.[5] We kunnen erop vertrouwen dat we voor de zegen van bescherming in aanmerking komen als we ons nu stellig voornemen een volledige tiende te betalen en dat consequent te doen.

Diezelfde kracht van meteen kiezen voor geloofsoefening en consequente gehoorzaamheid, is ook van toepassing op het groeien in geloof om verleiding te weerstaan en vergiffenis te ontvangen. Het beste moment om verleiding te weerstaan is meteen. De beste tijd voor bekering is nu. De vijand van onze ziel zal gedachten in ons laten opkomen om ons te verleiden. We kunnen er meteen voor kiezen om ons geloof te oefenen om die

kwade gedachten uit te werpen voordat we ernaar handelen. En we kunnen er meteen voor kiezen om ons te bekeren wanneer we zondigen, voordat Satan ons geloof verzwakt en ons bindt. Het is beter om nu vergeving te zoeken dan later.

Toen mijn vader op zijn sterfbed lag, vroeg ik hem of er nog iets was waar hij zich van te bekeren had en waarvoor hij God nog niet om vergiffenis had gevraagd. Hij hoorde misschien wel in mijn stem dat ik dacht dat hij misschien de dood en het oordeel vreesde. Hij ginnegapte eventjes, keek mij toen vriendelijk aan en zei: ‘O nee, Hal, ik heb mij mijn hele leven altijd meteen bekeerd.’

Keuzes om nu geloof te oefenen en consequent gehoorzaam te zijn, zullen te zijner tijd groot geloof en zekerheid opleveren. Dat is de geestelijke voorbereiding die we allemaal nodig hebben. En daardoor zullen we in tijden van crisis in aanmerking komen voor de belofte van de Heer: ‘Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen.’[6]

En die geldt ook als we levensstormen over ons heen krijgen en de dood nabij is. Onze liefdevolle Vader en zijn geliefde Zoon hebben ons alle mogelijke hulp gegeven om onze levenstoets te halen. Maar we moeten ons voornemen om gehoorzaam te zijn en dat dan ook zijn. Het geloof waarmee we de toets van onze gehoorzaamheid doorstaan, bouwen we in de loop der tijd op en door onze dagelijkse keuzes. We kunnen ons nu voornemen om meteen te doen wat God van ons vraagt. En we kunnen de beslissing nemen om getrouw te zijn in de kleine gehoorzaamheidstoetsen, waarmee we het geloof opbouwen om de grote toetsen te kunnen doorstaan, die voorzeker zullen komen.

Ik weet dat u en ik kinderen zijn van een liefdevolle hemelse Vader. Ik weet dat zijn Zoon Jezus Christus, leeft en dat Hij onze Heiland is en dat Hij voor al onze zonden heeft geboet. Hij is herrezen, en Hij is met onze hemelse Vader aan de jonge Joseph Smith verschenen. Ik weet dat het Boek van Mormon het woord van God is, door de gave en macht van God vertaald. Ik weet dat dit de ware kerk van Jezus Christus is.

Ik weet dat we door de Heilige Geest te weten kunnen komen wat God van ons verlangt. Ik getuig dat Hij ons de kracht kan geven om te doen wat Hij van ons vraagt, wat het ook is en welke beproevingen ons ook wachten.

Ik bid dat we ervoor zullen kiezen om de Heer meteen te gehoorzamen, altijd, in kalme tijden en in stormen. Als we dat doen zal ons geloof worden gesterkt, zullen we in dit leven vrede vinden en de zekerheid krijgen dat wij en ons gezin in aanmerking kunnen komen voor het eeuwige leven in de toekomende wereld. Dat beloof ik u in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Abraham 3:24–25.
2. 2 Nephi 10:23–25.
3. ‘Een krachtig en waar getuigenis’, *Liahona*, augustus 2005, p. 6.
4. 2 Nephi 32:3.
5. Zie LV 64:23.
6. Leer en Verbonden 38:30.

Wat het belangrijkst is, gaat het langst mee

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als uw leiders sporen wij de leden van de kerk overal aan om het gezin op de eerste plaats te zetten en specifieke manieren te bedenken om hun eigen gezin te versterken.

Enkele algemene autoriteiten en ik bezochten onlangs enkele vluchtelingenkampen in Louisiana, Mississippi en Texas, waar geruïneerde en dakloze slachtoffers van de orkaan Katrina verbleven en begonnen waren hun leven weer op te bouwen. Hun verhalen en omstandigheden zijn in vele opzichten tragisch en aangrijpend; maar wat me het meest aangreep was de roep om familieleden: 'Waar is mijn moeder?' 'Ik kan mijn zoon niet vinden.' 'Ik ben een zus kwijtgeraakt.' Het waren hongerige, angstige mensen die alles waren kwijtgeraakt en voedsel, medische verzorging en allerlei hulp nodig hadden. Maar waar ze het meest behoefte aan hadden, was hun familie.

In tijden van problemen en veranderingen worden we eraan herinnerd wat het belangrijkst is. In de routine van het dagelijks leven beschouwen we onze familie — onze ouders, kinderen en broers en zussen — als vanzelfsprekend. Maar in tijden van gevaar, nood en verandering bestaat er geen twijfel over dat we het meest om onze familie geven! En dat is nog veel sterker als we dit leven verlaten en in de geestenwereld aankomen. De eerste mensen die we daar zoeken, zullen onze vader, moeder, huwelijkspartner, kinderen en broers en zussen zijn.

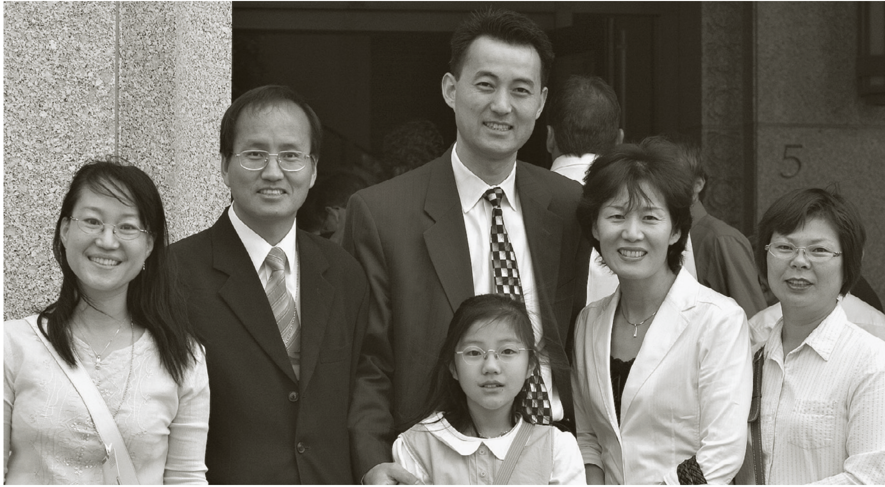
Volgens mij is de opdracht van dit aardse leven: 'Een eeuwig gezin stichten.' Hier op aarde streven we ernaar om onze familiebanden uit te breiden en hebben we de mogelijkheid om een eigen gezin te stichten en te vormen. Dat is een van de redenen dat onze hemelse Vader ons hier naartoe zond. Niet iedereen zal in dit leven een huwelijkspartner vinden en een gezin stichten, maar iedereen, ongeacht zijn of haar individuele situatie, is wel een waardevol lid van Gods gezin.

Broeders en zusters, het is tien jaar geleden dat de proclamatie aan de wereld over het gezin in 1995 door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen werd uitgegeven. (Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona,* oktober 2004, p. 49.) Het was toen, en is dat nog steeds, een klaroenstoot ter bescherming en versterking van het gezin en een strenge waarschuwing aan een wereld waarin in verval rakende waarden en misplaatste prioriteiten de samenleving dreigen te verwoesten doordat ze de fundamentele eenheid ervan ondermijnen.

De proclamatie is een profetisch document, niet alleen omdat het door profeten is uitgegeven, maar omdat het zijn tijd vooruit was. Het waarschuwt tegen veel van de zaken die het afgelopen decennium het gezin bedreigd en ondermijnd hebben. Het vraagt dat het gezin de prioriteit en de nadruk krijgt die het nodig heeft om te kunnen overleven in een klimaat dat het traditionele huwelijk en de relaties tussen ouders en kinderen almaar meer lijkt te vergiftigen.

De duidelijke en eenvoudige taal van de proclamatie steekt schril af tegen de verwarrende en ondoorzichtige ideeën van een samenleving die het zelfs niet eens kan worden over de definitie van het gezin, laat staan dat ze de hulp en steun biedt waar ouders en gezinnen nood aan hebben. U bent op de hoogte van de woorden in de proclamatie:

- 'Het huwelijk tussen man en vrouw is van Godswege geboden.'
- 'Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.'
- 'Man en vrouw hebben de plechtige taak om van elkaar en van hun

kinderen te houden, en voor elkaar en hun kinderen te zorgen.'

• 'Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgelofte met volledige trouw eren.'

• 'Het verval van het gezin [zal] de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg hebben die de profeten van vroeger en nu voorzegd hebben.'

En uit de laatste woorden van de proclamatie blijkt de eenvoudige waarheid dat het gezin 'de fundamentele eenheid van de maatschappij' is.

Vandaag doe ik een beroep op de leden van deze kerk en op toegewijde ouders, grootouders en familieleden over de hele wereld om zich aan deze proclamatie vast te houden, om er net als opperbevelhebber Moroni een 'vaandel der vrijheid' van te maken, en ons voor te nemen de beginselen erin na te leven. Omdat we allemaal deel van die familie uitmaken, is de proclamatie op iedereen van toepassing.

Uit bevolkingsonderzoek blijkt dat mensen overal ter wereld over het algemeen het gezin als hun hoogste prioriteit beschouwen, maar de laatste jaren lijkt het wel of de samenleving het gezin negeert of verkeerd definieert. Overweeg enkele van de veranderingen in de laatste decennia:

• Veel grote nationale en internationale instellingen die het gezin in het verleden steunden en sterkten, proberen nu het gezin, dat ze oorspronkelijk dienden te steunen, te verdringen en zelfs te saboteren.

• In de naam van 'tolerantie' is de definitie van het gezin uitgebreid en niet meer te herkennen. Het 'gezin' kan bestaan uit personen van ieder geslacht die samenwonen met of zonder samenlevingscontract of kinderen of enig besef van de gevolgen.

• Door het onstuitbare materialisme en egoïsme worden veel mensen ertoe aangezet om te denken dat gezinnen, en vooral kinderen, een last en een financiële molensteen zijn die hen afremmen, in plaats van te denken dat ze een heilig voorrecht zijn waardoor ze meer op God kunnen gaan lijken.

En toch zijn de meeste ouders over de hele wereld op de hoogte van de betekenis en de vreugde die bij een natuurlijk gezin horen. Vrienden van mij, die gezinnen en ouders in verschillende werelddelen hebben toegesproken en daar pas van zijn teruggekeerd, vertelden me dat de hoop en de zorg van ouders over de hele wereld opmerkelijk vergelijkbaar is.

In India vertelde een bezorgde hindoemoeder: 'Het enige wat ik wil is een grotere invloed op mijn kinderen uitoefenen dan de media of hun leeftijdgenoten doen.'

En een boeddhistische moeder in Maleisië zei: 'Ik hoop dat het mijn zoons zal lukken om in de wereld te leven, maar niet van de wereld te worden.' Ouders uit allerlei verschillende culturen en geloofsrichtingen zeggen en voelen hetzelfde als de ouders in de kerk.

De wereld moet weten wat er in de proclamatie staat, want het gezin is de basis van de samenleving, de economie, onze cultuur en ons staatsbestuur. En zoals heiligen der laatste dagen weten, is het gezin ook de basiseenheid van het celestiale koninkrijk.

In de kerk is ons geloof in het overheersende belang van het gezin gebaseerd op de herstelde leer. We weten hoe heilig het gezin is, in beide richtingen van ons eeuwige bestaan. We weten dat we vóór dit leven in gezinsverband bij onze hemelse Vader woonden en dat de gezinsbanden na de dood voor eeuwig blijven bestaan.

Als wij deze kennis naleven en toepassen, zal dat de aandacht van de wereld op ons vestigen. Ouders die hun gezin voorrang geven, voelen zich tot de kerk aangetrokken omdat zij het gezin structuur, waarden, leerstellingen en een eeuwig perspectief biedt, zaken die ze nergens anders kunnen vinden.

Ons gezinsperspectief zou van heiligen der laatste dagen de beste ouders in de wereld moeten maken. Dat perspectief voorziet ons van veel respect voor onze kinderen, die waarlijk onze geestelijke broers en zussen zijn, en daarom moeten we de nodige tijd besteden aan de versterking van ons gezin. Niets is nauwer met geluk verbonden — zowel ons eigen geluk als dat van onze kinderen — dan hoe goed we elkaar in het gezin liefhebben en steunen.

President Harold B. Lee noemde de kerk de 'steigers' die nodig zijn om personen en gezinnen op te bouwen. (Zie Conference Report, oktober 1967, p. 107.) De kerk is het koninkrijk van God op aarde, maar in het koninkrijk in de hemel zal het gezin de bron van onze eeuwige vooruitgang en vreugde zijn en de orde van onze hemelse Vader. We worden er vaak aan herinnerd dat

we op een dag van onze kerktaken worden ontheven; maar als we dat waardig zijn, zullen we nooit van onze gezinsrelaties worden ontheven.

Joseph F. Smith heeft gezegd: ‘Er kan geen waar geluk zijn buiten het gezin. En elke moeite die men doet om de invloed ervan te heiligen en behouden, is verheffend voor hen die ervoor zwoegen en zich er opofferingen voor getroosten. De mensen proberen vaak om het gezinsleven door de een of andere wijze van leven te vervangen. Ze willen zichzelf laten geloven dat het gezinsleven hun beperkingen oplegt en dat de grootste vrijheid bestaat in de grootste gelegenheid om zich vrij te bewegen. Maar er is geen geluk zonder dienstbetoon, en er is geen groter dienstbetoon dan die waarmee het gezin tot een goddelijke instelling wordt verheven en die het gezinsleven bevordert en bewaart.’ (*Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], p. 382).

We kunnen ons afvragen: ‘Hoe beschermen, beschutten en versterken we ons gezin in een wereld die zo hard in de tegengestelde richting trekt?’ Ik wil graag drie eenvoudige ideeën bespreken:

1. Zorg ervoor dat u als gezin consequent dagelijks bidt en wekelijks gezinsavond houdt. Daardoor wordt de Geest van de Heer uitgenodigd, die ons als ouders de nodige hulp en kracht geeft. In het lesmateriaal en de tijdschriften van de kerk staan veel goede ideeën voor de gezinsavond. Overweeg ook als gezin een getuigenisdienst te houden, waar de ouders en de kinderen in besloten kring iets over hun geloof en gevoelens kunnen vertellen.

2. Onderwijs thuis in het evangelie en in de fundamentele waarden. Ontwikkel liefde voor gezamenlijke schriftlezing. Te veel ouders schuiven die verantwoordelijkheid af op de kerk. Hoewel het seminarie, de hulporganisaties en de priesterschapsquorums belangrijk zijn als aanvulling op het onderwijs van de ouders, berust de voornaamste verantwoordelijkheid bij de ouders. U kunt een onderwerp uit het evangelie of een gezinswaarde uitkiezen en dan letten op mogelijkheden om erover te vertellen. Wees verstandig en zorg ervoor dat u noch uw kinderen zoveel verschillende activiteiten buitenshuis hebben, dat u door al die drukte de Geest van de Heer niet herkent of voelt wanneer die u en uw gezin de beloofde leiding wil geven.

3. Zorg voor een sterke gezinsband, een waarmee uw kinderen zich eerder zullen identificeren dan met hun groep leeftijdgenoten, of de school of wat dan ook. Dat doet u door middel van familietradities voor verjaardagen, feestdagen, het avondeten en de zondag. Het kan ook door als gezin richtlijnen en regels vast te leggen en de natuurlijke en goed begrepen gevolgen die daarbij horen. Zorg voor een eenvoudig huishouden, waarin kinderen specifieke karweitjes of huishoudelijke taken hebben, waarvoor ze geprezen of anderszins beloond kunnen worden. Leer ze hoe belangrijk het is om geen schulden te maken, om geld te verdienen, te sparen en verstandig uit te geven. Leer ze hoe ze zowel in stoffelijk als in geestelijk opzicht zelfredzaam kunnen zijn.

In deze wereld, waar de aanvallen van Satan op het gezin wijdverspreid zijn, moeten ouders hun uiterste best doen om hun gezin te versterken en te verdedigen. Maar het kan zijn dat hun inspanningen niet voldoende zijn. Het gezin, de basisinstelling, kan de hulp en steun van familieleden en openbare instanties goed gebruiken. Broers en zussen, ooms en tantes, grootouders, neven en nichten kunnen een krachtige invloed op het leven van kinderen hebben. Vergeet niet dat de uitdrukking van liefde en aanmoediging van een familielid vaak de juiste invloed en hulp voor een kind kan zijn in een moeilijke periode.

De kerk zal de eerste en belangrijkste instelling blijven, ‘de steigers’ als het ware, om gezinnen te versterken. Ik kan u ervan verzekeren dat zij die deze kerk leiden bijzonder begaan zijn met het welzijn van uw gezin. Daarom zult u merken dat we meer aandacht aan de behoeften van het gezin zullen besteden. Maar als uw leiders sporen wij de leden van de kerk overal aan om het gezin op de eerste plaats te zetten en specifieke manieren te bedenken om hun eigen gezin te versterken.

Ook sporen wij alle openbare instanties aan om zichzelf onder de loep te nemen en minder te doen wat het gezin kan schaden, en hulp aan het gezin te bieden.

We verzoeken de media om meer programma’s te bieden die de traditionele gezinswaarden onderschrijven en de gezinnen opbouwen en steunen, en minder programma’s die geweld, onzedelijkheid en materialisme populariseren.

We verzoeken regeringsleiders en politici om de behoeften van kinderen en ouders op de eerste plaats te stellen en te bedenken wat voor invloed bepaalde wetten en een bepaald beleid op het gezin hebben.

We verzoeken internetproviders en website-ontwikkelaars om verantwoordelijker om te gaan met de invloed die zij hebben en zich bewust tot doel te stellen om kinderen tegen geweld, pornografie, obsceniteit en smerigheid te beschermen.

Wij verzoeken onderwijsinstellingen om studenten universele waarden bij te brengen, alsook vaardigheden op het gebied van gezin en ouderschap, en zodoende de ouders te steunen bij hun verantwoordelijkheid om een toekomstige generatie kinderen op te voeden tot de leiders van hun eigen gezin.

We verzoeken de leden van onze kerk om liefdevol de helpende hand uit te steken naar buren en kennissen van andere geloofsrichtingen en ze de vele hulpmiddelen van de kerk aan te bieden om hun gezin te helpen. Onze gemeenschap en buurt zal veiliger en sterker zijn als mensen van verschillende geloofsrichtingen samenwerken om het gezin te versterken.

Het is belangrijk om de bedenken dat alle grotere eenheden in de samenleving afhankelijk zijn van de basiseenheid, het gezin. Ongeacht wie of wat we zijn, we helpen onszelf als we ons gezin helpen.

Broeders en zusters, als wij de proclamatie aan de wereld over het gezin als een vaandel omhooghouden en als we het evangelie van Jezus Christus naleven en verkondigen, zullen we de mate van onze schepping hier op aarde vervullen. Dan vinden we gemoedsrust en geluk hier en in de komende wereld. Eigenlijk zouden we geen orkaan of andere crisis nodig moeten hebben om ons eraan te herinneren wat van het grootste belang is. Het evangelie, het plan van geluk en eeuwig heil van de Heer zou ons daaraan moeten herinneren. Wat het belangrijkst is, gaat het langst mee; en het gezin is eeuwig. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
1 oktober 2005

Een zendeling worden

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

U en ik moeten nu en altijd getuigen van Jezus Christus en de boodschap van de herstelling verkondigen. (…) Zendingswerk is een uiting van onze geestelijke identiteit en afstamming.

Ieder die het heilig priesterschap draagt, heeft de heilige plicht om de volken en gezinnen op aarde tot zegen te zijn door ze het evangelie te verkondigen en allen uit te nodigen om door het juiste gezag de heilsverordeningen te ontvangen. Velen van ons hebben een voltijdzending vervuld, sommigen vervullen momenteel een voltijdzending, en wij allen doen ons hele leven dienst als zendeling. Wij zijn dagelijks een zendeling thuis, op school, op werk en in onze leefomgeving. Wat onze leeftijd, ervaring of maatschappelijke positie ook is, we zijn allemaal zendeling.

Het evangelie verkondigen is geen activiteit waar we slechts periodiek en tijdelijk aan meedoen. En ons werk als zendeling is beslist niet beperkt tot de korte periode waarin wij ons in onze jeugd of op latere leeftijd voltijds aan het zendingswerk wijden. Integendeel: de verplichting om het herstelde evangelie van Jezus Christus te verkondigen is inherent aan de eed en het verbond van het priesterschap die wij aangaan. Het zendingswerk is vooral een priesterschapstaak en ieder van ons, priesterschapsdragers, is een bevoegde dienstknecht van de Heer op aarde en is altijd en overal een zendeling en zal dat altijd blijven. Onze identiteit als priesterschapsdragers en zaad van Abraham wordt in grote mate bepaald door de plicht om het evangelie te verkondigen.

Mijn boodschap vanavond geldt voor ieder die uit hoofde van zijn priesterschap de plicht heeft om het evangelie te verkondigen. Maar mijn eigenlijke doel is om tijdens deze priesterschapsbijeenkomst openhartig te spreken tot de jongemannen van de kerk die zich voorbereiden op de roeping van voltijdzendeling. De beginselen die ik met jullie wil bespreken, zijn zowel eenvoudig als van groot geestelijk belang, en ze zijn bedoeld om je

tot overdenking, evaluatie en verbetering aan te zetten. Ik bid dat de Heilige Geest mij en jullie gezelschap zal houden terwijl we het over dit belangrijke onderwerp hebben.

Een veel gestelde vraag

Bij mijn samenkomsten met jonge leden van de kerk over de hele wereld vraag ik de aanwezigen vaak of ze vragen hebben. Een van de vragen die jongemannen mij het meest stellen, is: 'Wat kan ik het beste doen om mij voor te bereiden op een voltijdzending?' Zo'n oprechte vraag verdient een serieus antwoord.

Beste jonge broeders, het allerbelangrijkste wat je kunt doen om je voor te bereiden op een zendingsoproep is lang voordat je op zending *gaat* al een zendeling te *worden*. Let op: ik zei met nadruk een zendeling *worden* in plaats van op zending *gaan*. Dat zal ik even uitleggen.

In ons gebruikelijke kerkjargon hebben we het vaak over naar de kerk *gaan*, naar de tempel *gaan* en op zending *gaan*. Maar ik stel dat onze nogal routinematige nadruk op het woord *gaan* ertoe leidt dat we het belangrijkste over het hoofd zien.

Het draait er niet om dat we naar de kerk gaan. Nee, het gaat erom dat we bij onze kerkgang aanbidden en onze verbonden hernieuwen. Het draait er niet om dat we naar de tempel gaan. Nee, het gaat erom dat we de geest, de verbonden en verordeningen van het huis des Heren in ons hart hebben. Het draait er niet om dat we op zending gaan. Nee, het gaat erom dat we een zendeling worden en ons hele leven lang met heel ons hart, macht, verstand en sterkte dienen. Een jonge man kan op zending *gaan* zonder een zendeling te *worden*, en dat is niet wat de Heer vraagt of wat de kerk nodig heeft.

Het is mijn oprechte hoop dat ieder van jullie, jonge mannen, niet alleen op zending gaat, maar dat je al lang voor het indienen van je zendingsaanvraag een zendeling wordt — lang voordat je een zendingsoproep krijgt, lang voordat je door je ringpresident wordt aangesteld en lang voordat je naar het opleidingscentrum voor zendelingen gaat.

Het beginsel wording

Ouderling Dallin H. Oaks heeft ons prima geleerd hoe moeilijk het is iets te worden in plaats van alleen maar te doen wat er verwacht wordt of bepaalde handelingen te verrichten:

'De apostel Paulus heeft gezegd dat de Heer ons zijn leringen en leraars heeft gegeven opdat wij allen "de maat van de wasdom der volheid van Christus" (Efeziërs 4:13) mogen bereiken. Dat vereist veel meer dan kennis verkrijgen. Het is zelfs niet genoeg om een *overtuiging* van het evangelie te hebben. We moeten zó handelen en denken dat het ons tot *bekering* brengt. In tegenstelling tot de organisaties in de wereld die ons leren dat wij iets moeten weten, spoort het evangelie van Jezus Christus ons aan om iets te worden. (...)

'Niemand kan zich veroorloven zijn taken plichtmatig af te werken. De geboden, verordeningen en verbonden van het evangelie zijn geen stortingen op een bankrekening in de hemel. Het evangelie van Jezus Christus is een plan dat ons leert hoe we kunnen worden wat onze hemelse Vader van ons verwacht.' ('Opdracht tot wording', *Liahona,* januari 2001, p. 40.)

Broeders, de opdracht tot wording is precies en perfect van toepassing op de voorbereiding op een zending. Natuurlijk hoef je om een zendeling te worden niet elke dag met een wit overhemd en een stropdas aan naar school en hoef je je ook niet aan de zendingsregels voor het naar bed gaan en opstaan te houden, hoewel de meeste ouders daar beslist voorstander van zouden zijn. Maar je kunt toenemen in je verlangen om God te

dienen (zie LV 4:3) en je kunt beginnen te denken zoals zendelingen denken, te lezen wat zendelingen lezen, te bidden zoals zendelingen bidden en te voelen wat zendelingen voelen. Je kunt de wereldse invloeden vermijden die de Heilige Geest doen terugtrekken en je kunt toenemen in je vertrouwen om geestelijke ingevingen te herkennen en erop in te spelen. Regel op regel en voorschrift op voorschrift, hier een beetje en daar een beetje, kun je geleidelijk de zendeling worden die je wilt zijn, en de zendeling die de Heiland wil dat je bent.

Je wordt niet plotseling omgetoverd tot een goed voorbereide en gehoorzame zendeling op de dag dat je het opleidingscentrum voor zendelingen betreedt. Wat je in de dagen en maanden en jaren voorafgaand aan je zending bent geworden, is wat je in het opleidingscentrum bent. In feite is de aard van de overgang die je meemaakt in het centrum een goede indicatie van de vorderingen die je hebt gemaakt in je wording van zendeling.

Als je naar het opleidingscentrum gaat, mis je natuurlijk je familie. En veel aspecten van je dagschema zijn nieuw en moeilijk aan te wennen. Maar een jonge man die al goed op weg is om een zendeling te worden, vindt de aanpassing aan het strenge regime en de levenswijze van een zendeling niet overweldigend, lastig of beperkend. En dus is een zendeling worden voordat je op zending gaat een belangrijk element van het hoger leggen van de lat.

Vaders, begrijpt u hoe ú uw zoon kunt helpen om een zendeling te worden voordat hij op zending gaat? Uw vrouw en u zijn essentieel in het proces om van hem een zendeling te maken. Leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties, ziet u in welke taak u hebt om de ouders hierbij te assisteren en elke jonge man te helpen om een zendeling te worden voordat hij op zending gaat? De lat is hoger gelegd, óók voor ouders en alle andere leden van de kerk. Als u onder gebed nadenkt over het beginsel wording, kunt u makkelijker inspiratie ontvangen die afgestemd is op de behoeften van uw zoon of de jonge man over wie u gaat.

De voorbereiding waar ik het over heb, is niet alleen gericht op het zendingswerk dat je als jonge man van 19, 20 of 21 jaar doet. Broeders, je bereidt je voor op een leven van zendingswerk. Als priesterschapsdrager zijn wij altijd zendeling. Als je echt vooruitgang maakt en een zendeling begint te worden, nog voordat je op zending gaat en in het zendingsveld arriveert, dan verlaat je bij je eervolle ontheffing als voltijdzending je werkgebied en keer je terug naar je familie. Maar je houdt nooit op zendingswerk te doen. Een priesterschapsdrager is overal en altijd een zendeling. Een zendeling is wie en wat wij als priesterschapsdragers en nakomelingen van Abraham zijn.

De nakomelingen van Abraham

De erfgenamen van alle beloften van God aan Abraham en de verbonden die Hij met hem sloot worden *de nakomelingen van Abraham* genoemd. (Zie Bible Dictionary, 'Seed of Abraham', p. 771.) Die zegeningen krijgen we uitsluitend door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie van Jezus Christus. Broeders, het proces van een zendeling worden houdt rechtstreeks verband met inzien wie wij zijn als nakomeling van Abraham.

Abraham was een groot profeet die naar rechtschapenheid streefde en die alle geboden gehoorzaamde die hij van God kreeg, zelfs het gebod om

zijn dierbare zoon, Isaak, te offeren. Vanwege zijn standvastigheid en gehoorzaamheid wordt Abraham vaak de vader der getrouwen genoemd. En onze hemelse Vader sloot een verbond met Abraham en zijn nageslacht en beloofde hun grote zegeningen.

'Omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen.

'En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt' (Genesis 22:16–18).

Zo werd Abraham een groot nageslacht beloofd, maar ook dat de volken der aarde door dat nageslacht gezegend zouden worden.

Hoe zijn de volken van de aarde gezegend door het nageslacht van Abraham? Het antwoord op deze belangrijke vraag staat in het boek Abraham:

'En Ik zal van u [Abraham] een grote natie maken en Ik zal u bovenmatig zegenen en uw naam grootmaken onder alle natiën en gij zult een zegen zijn voor uw nakomelingen na u, zodat zij deze bediening en dit priesterschap in hun handen naar alle natiën zullen brengen; en Ik zal hen zegenen door uw naam; want allen die dit evangelie aanvaarden, zullen naar uw naam worden genoemd en zullen tot uw nakomelingen worden gerekend en zullen zich verheffen en u als hun vader prijzen' (Abraham 2:9–10).

Uit deze verzen vernemen we dat Abrahams getrouwe erfgenamen de zegeningen van het evangelie van Jezus Christus en het gezag van het priesterschap zouden krijgen. En dus slaat de zinsnede 'zodat zij deze bediening en dit priesterschap in hun handen naar alle natiën zullen brengen' op de plicht om het evangelie van Jezus Christus te verkondigen en

allen uit te nodigen om de heilsverordeningen te ontvangen door het juiste gezag. Ja, er rust een zware taak op de nakomelingen van Abraham in deze laatste dagen.

Wat betekenen die beloften en zegeningen voor ons in deze tijd? Elke man en jongen in mijn gehoor vanavond, of hij nu letterlijk van hem afstamt of geadopteerd is, heeft als erfgenaam recht op de beloften die God Abraham heeft gedaan. Wij zijn nakomelingen van Abraham. Een van de voornaamste redenen dat wij een patriarchale zegen ontvangen, is dat wij beter beseffen wie wij zijn als nakomelingen van Abraham en om in te zien welke plicht wij hebben.

Geliefde broeders, u en ik moeten nu en altijd alle volken in alle landen van de aarde tot zegen zijn. U en ik moeten nu en altijd getuigen van Jezus Christus en de boodschap van de herstelling verkondigen. U en ik moeten nu en altijd allen uitnodigen om de heilsverordeningen te ontvangen. De verkondiging van het evangelie is geen deeltijdpriesterschapsplicht. Het is niet zomaar een activiteit waaraan we slechts even hoeven deelnemen of een taak die wij als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen even moeten uitvoeren. Nee, zendingswerk is een uiting van onze geestelijke identiteit en afstamming. Wij zijn in het voorsterfelijk bestaan geordend en zijn in dit sterfelijk leven geboren om het verbond tussen de Heer en Abraham en Gods belofte aan hem te vervullen. Wij zijn nu op aarde om het priesterschap groot te maken en het evangelie te verkondigen. Dat is wie wij zijn en waarom we hier zijn — nu en voor altijd.

Je kunt genieten van muziek, sport of technische bezigheden, en je kunt ooit carrière maken in een ambacht, in de kunsten of in een ander beroep. Maar hoe belangrijk die activiteiten en bezigheden ook zijn, ze geven niet aan wie jij bent. Wij zijn vooral geestelijke wezens. Wij zijn zoons van God en nakomelingen van Abraham:

'Want allen, die getrouw zijn, tot het verkrijgen van deze twee priesterschappen, waarvan Ik heb gesproken, en in het verheerlijken hunner roeping, worden door de Geest geheiligd ter vernieuwing hunner lichamen.

'Zij worden de zonen van Mozes en van Aäron en het nageslacht van Abraham, en de kerk en het koninkrijk, en de uitverkorenen Gods' (LV 84:33–34).

Mijn dierbare jonge broeders, er is ons veel gegeven en er wordt veel van ons verwacht. Mogen jullie, jonge mannen, beter begrijpen wie je bent als nakomeling van Abraham en een zendeling worden lang voordat je op zending gaat. En mogen jullie na je terugkeer thuis en bij je familie altijd zendeling blijven. En mogen wij allen opstaan als mannen Gods en de volken van de aarde tot zegen zijn met een groter getuigenis en grotere geestelijke kracht dan ooit tevoren.

Ik geef u mijn getuigenis dat Jezus de Christus is, en onze Heiland en Verlosser. Ik weet dat Hij leeft! En ik getuig dat wij als dragers van het priesterschap zijn vertegenwoordigers zijn in het heerlijke werk van de verkondiging van zijn evangelie, nu en voor altijd. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

De zoektocht van de mens naar goddelijke waarheid

OUDERLING CHARLES DIDIER
Van het Presidium der Zeventig

Als u volgens het patroon van de Heer naar goddelijke waarheid luistert en er acht op slaat, zult u een persoonlijk, geestelijk fundament kunnen bouwen en bepalen wat u wilt worden.

Onder het talrijke publiek hier vanavond bevinden zich drie speciale genodigden, drie oude schoolvrienden van mij. Ze zijn helemaal uit mijn vaderland, België, hierheen gekomen om te vieren dat wij vijftig jaar geleden ons diploma van het voortgezet onderwijs hebben gehaald en om deze conferentie bij te wonen. Aan hen, aan u, priesterschapsdragers, en vooral aan jullie, jongemannen die zich op een zending voorbereiden, wijd ik deze boodschap. Zij gaat over de zoektocht van de mens naar goddelijke waarheid. Eenmaal gekend, moet die waarheid toegepast gaan worden in onze hedendaagse wereld, waarin godsdienstige verwarring en moreel verval blijven toenemen. Dan wordt zij het geestelijk fundament waarop we volgens de beginselen van gerechtigheid kunnen gaan leven. De Heer heeft immers gezegd: 'In gerechtigheid zult gij worden gevestigd' (3 Nephi 22:14).

Waar kan goddelijke waarheid dan gevonden worden? Zij bestaat daarin dat we 'de stem des Heren horen, de stem van zijn dienstknechten en acht slaan op de woorden van de profeten en apostelen.' (Zie LV 1:14.) Horen en er acht op slaan. Naar iets luisteren is vrij eenvoudig. Maar iets horen en dan gaan toepassen, dat is een levenslange uitdaging.

Ten eerste moeten we de stem van de Heer horen. Communicatie van de Heer over goddelijke waarheid of geestelijke kennis vinden we terug in de Schriften. Men noemt dat openbaring, wat letterlijk betekent: 'bekendmaken of onthullen'. (Bible Dictionary, 'Revelation', p. 762.) Openbaring wordt gegeven om te 'weten hoe te aanbidden, en [te] weten wat u aanbidt' (LV 93:19). Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'Alleen met openbaring kunnen we Gods werk overeenkomstig zijn wil en op zijn manier en tijd doen.' ('Openbaring', *Eerste wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevenden*, januari 2003, p. 5.) 'Zonder openbaring zou alles onduidelijk, duister en verwarrend zijn.' (Bible Dictionary, p. 762.)

Ten tweede moeten we de stem van zijn dienstknechten horen. Openbaring of goddelijke waarheid wordt op verschillende manieren en momenten door de wil van de Heer aan zijn dienstknechten gegeven, en is ook in de Schriften te vinden. 'Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten' (Amos 3:7).

Ten derde moeten we acht slaan op de woorden van de profeten en apostelen. Acht slaan op iets betekent: speciaal aandacht aan iets besteden. Het betekent: luisteren naar hen die door God zijn geroepen om in deze tijd de bijzondere, levende getuigen van Jezus Christus te zijn. Het houdt in dat we hen in die rol erkennen en dat we gehoor geven aan hun uitnodiging om een persoonlijke, geestelijke bevestiging te krijgen dat hun leringen waar zijn en dat wij ons toewijden om daar gehoor aan te geven.

Samengevat: de Heer heeft een bepaald patroon om goddelijke waarheid aan zijn profeten mee te delen dat ons doorheen de moeilijkheden en het kwaad van het leven laveert en ons tot zegen is. Dat patroon is: luisteren en acht slaan. Willen wij de zegeningen van de Heer ontvangen,

dan is dat het patroon waarop wij ons geestelijk fundament moeten bouwen. Daarom is het niet voldoende om de Schriften te bestuderen en zo de gedachten van de Heer te leren kennen. Er moet een geloofsdaad op volgen. Voordat we de zegeningen van de Heer kunnen ontvangen, moeten we de wil van de Heer aanvaarden door zijn geboden te onderhouden. Als we vragen in geloof dat we zullen ontvangen, en we krijgen vervolgens een geestelijke bevestiging van dat proces, dan is dat het gebed van ons leven.

Eigenlijk kunnen we die communicatie of het luisteren naar goddelijke waarheid in drie woorden samenvatten: openbaring, geboden, zegeningen. Maar het is wel een levenslange opdracht om eerst te luisteren naar de stem van de Heer en zijn dienstknechten en er dan acht op te slaan. Waarom? 'Want de natuurlijke mens is een vijand van God, (...) en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest' (Mosiah 3:19). Geestelijke voorbereiding is een voorwaarde om een persoonlijke, geestelijke indruk te kunnen ontvangen. In de rest van het vers staat dat we een 'heilige' moeten worden 'door de verzoening van Christus, de Heer', en we moeten 'als een kind' worden: 'onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, vol liefde, gewillig [ons] te onderwerpen' aan de wil van de Heer, wat betekent dat we zijn geboden onderhouden. Dan zegt de Heer: 'Wanneer wij enige zegening (…) ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond' (LV 130:21).

Laten we dit patroon even uitdiepen aan de hand van een recent voorbeeld van luisteren naar en acht slaan op de woorden van de profeten en apostelen van deze tijd. Het Eerste Presidium heeft onlangs alle leden van de kerk aangespoord om vóór het eind van het jaar het Boek van

Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus, uit te lezen. Bij die opdracht hoorde de volgende belofte: 'Wie het Boek van Mormon leest zal meer de Geest des Heren gaan ervaren, de geboden stipter willen naleven en een groter getuigenis krijgen dat de Zoon van God werkelijk leeft.' (Brief van het Eerste Presidium, 25 juli 2005.)

Waarom zouden we een sterker getuigenis nodig hebben dat de Zoon van God werkelijk leeft, zoals het Boek van Mormon aangeeft? Tegenwoordig is er in de christelijke wereld veel verwarring over de leer van Christus, niet alleen over zijn goddelijke aard, maar zelfs over zijn verzoening en opstanding, zijn evangelie en vooral de geboden die daarbij horen. Het gevolg is een geloof in de mens Christus, in een populaire Christus, of in een stille, gekruisigde Christus. Verkeerde godsdienstige overtuigingen leiden tot verkeerd godsdienstig gedrag.

Een persoonlijk, geestelijk fundament kan en moet gebaseerd zijn op een persoonlijke openbaring van de Heilige Geest over de levende Jezus Christus, de profeten en de Schriften waarin de openbaringen van de Heer staan. Dat Christus leeft wordt gekoppeld aan de herstelling van zijn evangelie en de boodschap 'dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is, dat Joseph Smith zijn openbaarder en profeet in deze laatste dagen is; en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen het koninkrijk van de Heer is, wederom op aarde gevestigd ter voorbereiding op de wederkomst van de Messias' (Inleiding tot het Boek van Mormon).

De geestelijke bevestiging hiervan door toedoen van de Heilige Geest wordt op de voorwaarden van de Heer gegeven aan eenieder die er in geloof om wil vragen en erop vertrouwt dat hij of zij op die manier een antwoord kan ontvangen. Het begint met luisteren naar de stem van de Heer, zijn dienstknechten, zijn profeten en apostelen, en met acht slaan op hun woorden. Geestelijke kennis van de herstelling is een geloofskwestie.

Ik ben een bekeerling en heb de volgende ervaring gehad die dat geestelijke proces illustreert. Toen de zendelingen bij ons aan de deur kwamen, had ik het verlangen om naar de boodschap van de herstelling te luisteren. Mijn motivatie was echter vooral nieuwsgierigheid. Door naar de kerk te gaan, hoorde ik nog meer geestelijke kennis. Ik was wel geïnteresseerd, maar ik miste het essentiële: acht slaan op de boodschap. Ik moest een persoonlijk, geestelijk fundament verkrijgen dat Christus werkelijk leeft en ook de bevestiging dat Joseph Smith de profeet van de herstelling was. Die bevestiging kreeg ik alleen toen ik acht op de boodschap ging slaan en mijn ontspruitende geloof in

het Boek van Mormon beproefde, dat het stoffelijke bewijs van hedendaagse openbaring is.

Maar die kennis alleen was niet genoeg. Ik moest me voornemen om mijn geloof om te zetten in de zekere overtuiging dat het Boek van Mormon waar was en dat Joseph Smith een profeet was. Mijn geloof in Christus was nooit een punt van discussie geweest. Ik vertrouwde op de Heer en zijn beloften. Gemoedsrust en innerlijke vrede waren het antwoord. Ik had geen vragen meer. Het geestelijke fundament was gelegd en werd gevolgd door een toezegging in mijn hart om het doopverbond te sluiten. Vervolgens kreeg ik de gave van de Heilige Geest om me te leiden en te helpen, zodat ik rechtschapen beslissingen kon nemen en tot het einde kon volharden. Vanaf dat moment wist ik wat ik met mijn leven op aarde wilde doen.

Beproef goddelijke openbaring. Hoor de stem van de Heer. Ze is echt, persoonlijk en waar. Verstandelijke redenering kan openbaring niet vervangen. Ik citeer president James E. Faust: 'Laat u door uw twijfels niet afscheiden van de goddelijke kennisbron.' ('Heer, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp', *Liahona,* november 2003, p. 22.)

Beproef en voel de krachtige uitwerking op uw gemoed van het woord Gods dat door zijn dienstknechten wordt gegeven. (Zie Alma 31:5).

Beproef, vraag en ontvang in geloof, en sla daarna acht op de woorden van de profeten en apostelen, dan zult u 'een kroon van eeuwig leven ontvangen' (LV 20:14).

Bedenk tot slot dat als u volgens het patroon van de Heer naar goddelijke waarheid luistert en er acht op slaat, u een persoonlijk, geestelijk fundament zult kunnen bouwen en bepalen wat u in dit leven en het hiernamaals wilt worden.

In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De zegeningen van de algemene conferentie

OUDERLING PAUL V. JOHNSON
van de Zeventig

Neem je nu voor om de algemene conferentie prioriteit te geven. Besluit om aandachtig te luisteren en de gegeven leringen te volgen.

Het is een heilige verantwoordelijkheid om u tijdens deze algemene priesterschapsbijeenkomst toe te spreken. Ik kijk er altijd naar uit om deze priesterschapsbijeenkomsten met mijn zoons bij te wonen. Ik heb fijne herinneringen aan de momenten dat wij in het ringgebouw zaten en naar de leringen van de algemene autoriteiten luisterden. Deze bijeenkomsten betekenden veel voor mij toen ik jong was en dat doen ze nog steeds. Ik weet dat ze invloed op mijn zoons en op miljoenen Aäronisch-priesterschapsdragers over de hele wereld hebben.

Ik wil me vanavond tot de Aäronisch-priesterschapsdragers richten. Wij leven in een geweldige, prachtige tijd. De volheid van het evangelie is hersteld en wordt over de hele aarde verspreid. De sleutels van het priesterschap bevinden zich op aarde en de heilsverordeningen zijn beschikbaar voor hen die daarvoor in aanmerking komen. Er zijn miljoenen goede mensen op aarde, die ernaar steven om voor zichzelf, bij hun thuis en in de samenleving rechtschapen te leven.

Maar deze prachtige tijd is ook vol gevaren. Je leeft in een moeilijke tijd vol verleidingen en gevaren. Daar zijn jullie inmiddels ook wel achtergekomen. Misschien ken je iemand die beschadigd is omdat hij of zij aan een van die kwaden heeft toegegeven.

Hoe kunnen jullie als Aäronisch-priesterschapsdragers veilig zijn in deze moeilijke tijd, zodat je volledig aan dit grote werk kunt deelnemen en ware vreugde in dit en in het komende leven kunt ontvangen?

Het is goed om te weten dat de

Heer ons in tijden van kwaad en verleiding niet aan ons lot overlaat. Voor ieder van ons is meer dan voldoende leiding beschikbaar, als we maar bereid zijn om te luisteren. Jullie hebben de gave van de Heilige Geest ontvangen om je te leiden en te inspireren. Jullie hebben de Schriften, je ouders, kerkleiders en leerkrachten. Jullie hebben ook de woorden van de profeten, zieners en openbaarders in deze tijd. Er is zoveel leiding beschikbaar dat je eigenlijk geen grote fouten hoeft te begaan, tenzij je de leiding die je ontvangt bewust negeert.

Vanavond wil ik me concentreren op een van die bronnen van leiding — de hedendaagse profeten, zieners en openbaarders, die we vandaag door handopsteking hebben ondersteund. Ik wil me graag concentreren op een van de belangrijkste manieren waarop we leiding van hen ontvangen: de algemene conferentie.

De conferenties zijn al vanaf het begin van deze bedeling een onderdeel van de kerk. De eerste conferentie werd twee maanden na de organisatie van de kerk gehouden. We komen twee keer per jaar bij elkaar om van de algemene autoriteiten en algemene functionarissen van de kerk instructie te krijgen. Deze conferenties zijn op verschillende manieren verkrijgbaar — op papier en elektronisch.

Mijn moeder hield van de algemene conferentie. Ze zette de radio en de televisie altijd zo hard aan dat je nergens een plek in het huis kon vinden waar je de conferentie niet kon horen. Ze wilde dat haar kinderen naar de toespraken luisterden en vroeg ons af en toe wat we ons konden herinneren. Soms ging ik tijdens een bijeenkomst op zaterdag met een van mijn broers naar buiten om te spelen. Dan namen we een radio mee omdat we wisten dat onze moeder later vragen zou stellen. We onderbraken ons spel af en toe om even te luisteren zodat we iets aan onze moeder konden vertellen. Ik denk dat

moeder maar al te goed begreep wat er aan de hand was toen we ons beiden van een bijeenkomst telkens precies hetzelfde herinnerden.

Dat is niet de juiste manier om naar de conferentie te luisteren. Ik heb me daar sindsdien van bekeerd. Ik ben van de algemene conferenties gaan houden en ik weet zeker dat mijn moeders liefde voor de woorden van de hedendaagse profeten daartoe heeft bijgedragen. Ik kan me nog herinneren dat ik in mijn studententijd een keer helemaal alleen in een appartement naar de conferentie zat te luisteren. De Heilige Geest getuigde toen tot mij dat Harold B. Lee, de president van de kerk in die tijd, waarlijk een profeet van God was. Dat gebeurde voordat ik op zending ging, en ik was enthousiast om van een hedendaagse profeet te getuigen omdat ik zelf een getuigenis had ontvangen. Ik heb van alle profeten sinds die tijd hetzelfde getuigenis gekregen.

Toen ik in het zendingsveld was, had de kerk geen satellietsysteem. In het land waar ik op zending was, waren geen uitzendingen van de algemene conferentie. Mijn moeder stuurde me geluidsbanden van de conferentie, waar ik keer op keer naar luisterde. Ik ging van de stemmen en de woorden van de profeten en apostelen houden.

Onlangs las ik het dagboek van mijn overgrootvader, Nathaniel Hodges, die in 1883 werd geroepen om in Engeland op zending te gaan. Hij schreef dat hij naar Salt Lake City was gekomen om aangesteld te worden en de conferentie bij te wonen. Hij beschreef die conferentie als volgt: ‘De hele dag in de grote Tabernakel bijeenkomsten bijgewoond. Er werden uitstekende instructies gegeven.

Vooral de woorden van Joseph F. Smith, George Q. Cannon en president John Taylor waren indrukwekkend. Ik heb van enkele oude mensen gehoord dat ze nog nooit zo'n krachtige en geestelijke conferentie hadden bijgewoond.'[1]

Ik denk dat de leden van de kerk soortgelijke gevoelens over iedere algemene conferentie hebben. Het lijkt wel of iedere conferentie krachtiger en geestelijker is dan de vorige.

Als wij willen dat de boodschappen van de algemene conferentie ons leven veranderen, moeten we bereid zijn om gehoor te geven aan de raad die we horen. De Heer zegt in een openbaring aan de profeet Joseph Smith 'dat wanneer gij bijeenvergaderd zijt, gij elkaar zult onderrichten en opbouwen, opdat gij zult weten hoe te (...) handelen ten aanzien van de onderdelen van mijn wet en de geboden.'[2] Maar het is niet voldoende om te weten 'hoe te handelen'. In het volgende vers zegt de Heer: 'Gij zult u ertoe verbinden om in alle heiligheid voor mijn aangezicht te wandelen.'[3] Door deze bereidheid om te doen wat we geleerd hebben, zullen we geweldige zegeningen ontvangen.

Een jaar geleden sprak president Hinckley tijdens de priesterschapsbijeenkomst over de gevaren van pornografie. Ik denk dat ik nog nooit een directere profetische waarschuwing aan de priesterschapsdragers heb gehoord. De jonge broeders die zijn woorden hebben gehoord en toegepast, zijn bovenmatig gezegend en zullen nog meer gezegend worden. Je toekomstige gezin zal de grote zegeningen van jouw gehoorzaamheid oogsten. Stel je eens voor wat voor invloed het op de wereld zou hebben als iedere priesterschapsdrager naar de profeet zou luisteren en pornografie uit zijn leven zou bannen.

Iedere keer dat we gehoorzaam zijn aan de woorden van de profeten en apostelen, oogsten we grote zegeningen. We krijgen meer zegeningen dan we op dat moment kunnen begrijpen; en lang na onze beslissing om gehoorzaam te zijn, blijven we de zegeningen ontvangen.

Op de dag dat de kerk werd georganiseerd, kreeg Joseph Smith een openbaring met een belangrijk beginsel voor alle leden van de kerk. De Heer zei het volgende over Joseph Smith tegen de leden van de kerk: 'Gij (...) zult acht slaan op al zijn woorden en geboden die hij u zal geven (...) want zijn woord zult gij aanvaarden, alsof uit mijn eigen mond (…).'[4]

Luister nu naar de beloofde zegeningen: 'Want door die dingen te doen, zullen de poorten der hel u niet overweldigen; ja, en de Here God zal de machten van duisternis voor u uit verjagen, en de hemelen doen schudden voor uw welzijn.'[5]

Deze krachtige beloften kunnen ons in deze gevaarlijke tijd beschermen. Wij hebben ze nodig en de Heer zal ze ons geven als wij de profeten, zieners en openbaarders volgen.

Neem je nu voor om de algemene conferentie prioriteit te geven. Besluit om aandachtig te luisteren en de gegeven leringen te volgen. Luister naar of lees de toespraken meer dan eens, zodat je ze beter kunt begrijpen en toepassen. Als je dat doet, zullen de poorten der hel je niet overweldigen, zullen de machten van duisternis voor je verjaagd worden en zullen de hemelen voor jouw welzijn schudden.

Ik weet dat onze hemelse Vader ons liefheeft en een volmaakt plan voor zijn kinderen heeft. Ik weet dat Jezus de Christus is, en dat Hij leeft. Ik getuig dat het evangelie van Jezus Christus op aarde is hersteld. Wij hebben ware profeten, zieners en openbaarders op aarde die 'woorden van eeuwig leven'[6] spreken. Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1. Journal of Nathaniel Morris Hodges, deel 1, 8 april 1883, archieven van de afdeling kerkgeschiedenis, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, typoscript, pp. 1–2.
2. LV 43:8.
3. LV 43:9.
4. LV 21:4–5.
5. LV 21:6.
6. Johannes 6:68.

Geroepen en gekozen

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Wie zo geroepen, gesteund en aangesteld zijn, hebben recht op onze steun.

Dierbare broeders van de priesterschap, ik wil allereerst onze waardering uitspreken voor alles wat u doet om het werk van de Heer wereldwijd verder uit te breiden. Ik wil het vanavond hebben over de gewijde ambten van de priesterschapsleiders die zijn 'geroepen en gekozen'[1] om de kerk in deze tijd te leiden. Dit jaar is om minstens twee redenen bijzonder: ten eerste vieren we de tweehonderdste geboortedag van de profeet in december, en ten tweede, vierde president Gordon B. Hinckley afgelopen juni zijn 95ste verjaardag. Ik getuig dat de profeet Joseph Smith was geroepen en gekozen als de eerste profeet van deze bedeling, en dat president Gordon B. Hinckley nu de profeet, ziener en openbaarder van deze kerk is.

Toen Mike Wallace president Hinckley een paar jaar geleden interviewde voor het televisieprogramma *60 Minutes* zei hij: '[Sommige mensen zullen zeggen] dat deze kerk door oude mannen gerund wordt.' Daarop antwoordde president Hinckley: 'Het is juist geruststellend dat er een ervaren man aan het hoofd staat; iemand met inzicht die niet met elke leerstellige wind meewaait.'[2] Als dus iemand onder u vindt dat de huidige leiding te oud is om de kerk te leiden, kan president Hinckley u nog wel het een en ander vertellen over de wijsheid die met de jaren komt!

Van de 102 apostelen in deze bedeling zijn er slechts dertien langer in functie geweest dan president Hinckley. Hij is langer werkzaam als apostel dan Brigham Young, president Hunter, president Lee, president Kimball en vele anderen. Zijn leiderschap werkt zeer inspirerend. Zelf heb ik soms weleens het gevoel dat ik op de rand van de eeuwigheid sta. Ik hoop dat u mij dat vergeeft. Ik ben nu 85 en de op twee na oudste van alle algemene autoriteiten die nu leven. Dat is geen verdienste van mij. Ik ben gewoon blijven leven.

Ik ben van mening dat er in de geschiedenis van de kerk nog nooit zoveel eensgezindheid is geweest onder de broeders van het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf en de andere algemene autoriteiten van de kerk die geroepen en gekozen zijn en nu leiding aan de kerk geven. Daar is voldoende bewijs voor. De huidige leiding van Gods aardse koninkrijk heeft de inspiratie van de Heiland langer dan enig andere groep genoten. Wij zijn de oudste groep die ooit de kerk heeft geleid.

Ik ga nu bijna een halve eeuw om met een paar van die mannen en ik kan daardoor, denk ik, zonder enig voorbehoud zeggen dat die broeders zonder uitzondering goed, eerzaam en betrouwbaar zijn. Ik ken hun inborst. Zij zijn de dienstknechten van de Heer. Hun enige wens is hun ontzagwekkende roeping groot te maken en het koninkrijk Gods op aarde op te bouwen. De algemene autoriteiten nu in functie zijn op de proef gesteld en loyaal gebleken. Sommigen zijn lichamelijk niet meer zo kwiek als vroeger, maar hun hart is heel zuiver, hun ervaring omvangrijk, hun verstand scherp en hun geestelijke wijsheid zo diep dat het een genoegen is om in hun gezelschap te zijn.

Ik wist niet wat me overkwam toen ik 33 jaar geleden als assistent van de Twaalf werd geroepen. Een paar dagen later gaf president Hugh B. Brown mij de raad om altijd in harmonie te blijven met de presiderende broeders. President Brown ging er verder niet op in. Hij zei alleen: 'Blijf de presiderende broeders trouw.' Volgens mij bedoelde hij daarmee dat ik de raad en leiding van de president van de kerk, het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf diende op te volgen. En dat was iets dat ik met mijn hele hart wilde doen.

Anderen zijn het wellicht niet met die raad eens, maar ik geef u die toch in overweging. Ik ben tot de conclusie gekomen dat de goddelijke inspiratie die we krijgen grotendeels afhankelijk

Het Eerste Presidium spreekt na afloop van een conferentiebijeenkomst met leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

is van de mate waarin we in harmonie zijn met de president van de kerk, het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf — die allen zijn gesteund, zoals ook vandaag is gebeurd, als profeet, ziener en openbaarder. Ik zou niet weten hoe we ten volle in harmonie met de Geest van de Heer kunnen zijn als we niet in harmonie zijn met de president van de kerk en de andere profeten, zieners en openbaarders.

Toen ik diaken was, nam mijn vader mij en mijn oudere broer mee naar de algemene priesterschapsbijeenkomst in de Tabernakel. Ik herinner me nog hoe bijzonder ik het vond om voor de eerste keer in de nabijheid van de profeet van God, president Heber J. Grant, en de andere profeten en apostelen te zijn. Ik luisterde aandachtig naar hun boodschap en nam hun woorden zeer serieus. Door de jaren heen zijn de onderwerpen van toen vele malen herhaald. Ik verwacht dat sommige onderwerpen ook in deze conferentie opnieuw worden behandeld. Ze zijn van wezenlijk belang voor ons eeuwig heil, en we hebben die herhaling nodig.

Vanaf het begin van de wereld zijn er in de geschiedenis vele voorbeelden opgetekend van mensen die niet in harmonie met de profeten waren. In de beginperiode van deze bedeling zijn verschillenden uit de Twaalf, tot hun leedwezen, niet loyaal gebleven aan de profeet Joseph Smith. Lyman E. Johnson, lid van het oorspronkelijke Quorum der Twaalf, was een van hen. Hij werd geëxcommuniceerd wegens onrechtvaardig gedrag. Later zou hij zijn geestelijke ondergang betreuren. Hij heeft gezegd: ‘Ik zou mijn rechterhand willen geven als ik er weer in kon geloven. Toen was ik vol van vreugde en blijdschap. Mijn dromen waren aangenaam. Als ik ’s ochtends ontwaakte, was ik welgemoed. Ik was dag en nacht gelukkig, vol vrede en blijdschap en dankbetoon. Maar nu is er uitermate veel duisternis, pijn, verdriet en ellende. Ik heb sindsdien geen gelukkig moment meer gehad.’[3] Hij is in 1856 op 45-jarige leeftijd om het leven gekomen bij een sleeongeluk.

Ook Luke S. Johnson was in 1835 in het oorspronkelijke Quorum der Twaalf geroepen. In 1837 zorgden financiële speculaties ervoor dat hij geestelijk verzwakte. Toen hij er jaren later op terugkeek, zei hij: ‘Ik werd het duister ingezogen en ik was op mijzelf aangewezen. Ik verloor de Geest Gods en veronachtzaamde mijn plicht; het gevolg was dat ik op 3 september 1837 in een conferentie te Kirtland (...) van de kerk werd afgesneden.’ In december 1837 sprak hij zich publiekelijk tegen de kerk uit, waarna hij in 1838 wegens afvalligheid werd geëxcommuniceerd. Hij had acht jaar lang een dokterspraktijk in Kirtland. In 1846 keerde hij met zijn gezin terug in de schoot van de kerk. Hij zei toen: ‘Ik heb aan de kant van de weg gestaan en het werk van de Heer op afstand gadegeslagen. Maar mijn hart is bij dit volk. Ik wil weer verenigd worden met de heiligen; met hen de wildernis intrekken en tot het einde toe in hun gezelschap blijven.’ Hij liet zich in maart 1846 herdopen en is in 1847 met de eerste groep pioniers naar het westen getrokken. Hij is in 1861 op 54-jarige leeftijd in Salt Lake City als trouw lid gestorven.[4]

Mijn raad aan de leden van de kerk is om de president van de kerk, het Eerste Presidium, het Quorum der Twaalf en de andere algemene autoriteiten met hun hele hart en ziel te steunen. Als ze dat doen, bevinden ze zich in een veilige haven.

President Brigham Young herinnerde zich dat hij de profeet Joseph Smith vaak had horen zeggen dat het zaak was dat hij ‘voortdurend bad, geloof oefende, zijn godsdienst naleefde en zijn roeping grootmaakte om de manifestaties van de Heer te ontvangen en standvastig in het geloof te blijven.’’[5] Iedereen zal te maken krijgen met de beproeving van ons geloof. Die beproeving kan op verschillende manieren komen. Misschien bent u het niet altijd eens met de raad die de kerkleiders u geven. Ze zijn niet uit op populariteit. Ze proberen ons te behoeden voor de rampspoed en teleurstellingen die het gevolg zijn van ongehoorzaamheid aan Gods wetten.

Tevens dienen wij onze plaatselijke leiders te steunen, omdat ook zij zijn ‘geroepen en gekozen’. Ieder lid van deze kerk kan raad krijgen van een bisschop of gemeentepresident, een ring- of zendingspresident, en de president van de kerk en zijn medewerkers. Geen van deze broeders hebben om hun roeping gevraagd. Geen van hen is volmaakt. Toch zijn het dienstknechten van de Heer, door Hem geroepen bij monde van hen die recht hebben op inspiratie. Wie zo geroepen, gesteund en aangesteld zijn, hebben recht op onze steun.

Ik heb bewondering en respect voor elke bisschop die ik ooit heb

gehad. Ik heb altijd geprobeerd geen vraagtekens te plaatsen bij hun raadgevingen, maar die op te volgen. Als gevolg daarvan heb ik mij altijd beschermd gevoeld tegen 'het valse spel der mensen, in hun sluwheid'.[6] Dat was omdat ieder van die geroepen en gekozen leiders uit hoofde van hun roeping recht hadden op goddelijke openbaring. Gebrek aan respect voor kerkelijke leiders heeft bij velen geleid tot hun geestelijke verzwakking en ondergang. We dienen elke veronderstelde zwakheid, fout of tekortkoming in de mannen die ons presideren over het hoofd te zien en het ambt dat zij dragen te eerbiedigen.

Er is een tijd geweest, alweer wat jaren geleden, dat wijken door middel van evenementen geld inzamelden om wijkuitgaven en activiteiten te bekostigen die nu worden gedekt door de unittoelage die de kerk verstrekt. We hadden bazaars, braderieën, diners en andere dergelijke activiteiten. In die tijd had mijn wijk een bisschop die zich met hart en ziel inzette voor zijn roeping.

Volgens een lid uit een naburige wijk was een smijtmachine de manier om veel geld binnen te halen. De deelnemers konden tegen betaling proberen met een honkbal een mechanische arm in beweging te zetten. Als men de roos trof kantelde het stoeltje op de machine, waarna de persoon die erop zat in een grote bak met koud water plonsde. Onze wijk besloot deze machine in te zetten en iemand merkte op dat er meer mensen zouden meedoen als de bisschop plaatsnam op het stoeltje. Onze bisschop was een sportieve kerel, en omdat hij verantwoordelijk was voor de geldinzameling, was hij bereid op het stoeltje plaats te nemen. Al gauw begon men ballen te kopen en naar de schietschijf te gooien. Verschillende mensen wisten de roos te raken, en de bisschop kreeg een nat pak. Dat ging zo een half uurtje door en hij begon te bibberen van de kou.

Hoewel sommigen vonden dat dit heel leuk was, vond mijn vader het maar niks dat het ambt van bisschop zo te grabbel was gegooid en voorwerp was van spot of zelfs minachting. Zelfs al was het ingezamelde geld bestemd voor een goede zaak, weet ik nog goed dat ik mij ervoor schaamde dat sommige mensen niet meer respect toonden voor zowel het ambt als de man die dag en nacht voor hen klaarstond, zoals het een goede herder betaamt. Als dragers van het priesterschap van God dienen wij in ons gezin, aan onze vrienden en onze collega's het goede voorbeeld te geven en de leiding van de kerk te steunen.

De heilige Schriften, maar ook de plaatselijke en algemene autoriteiten van de kerk, voorzien de leden van de kerk van een vangnet van raad en leiding. Zo hebben de algemene autoriteiten zo lang als ik leef vanaf dit en andere spreekgestoeltes erop aangedrongen naar ons inkomen te leven, geen schulden te maken, een appeltje voor de dorst te bewaren, want vroeg of laat krijgen we dorst. Ik heb tijden van grote economische moeilijkheden meegemaakt, zoals de crisisjaren en de Tweede Wereldoorlog. Wijs geworden door die ervaringen doe ik wat ik kan om mijzelf en mijn gezin te beschermen tegen de gevolgen van dergelijke rampen. Ik ben de algemene autoriteiten dankbaar voor hun wijze raad.

De president van de kerk zal de leden van de kerk nooit op een dwaalspoor brengen. Dat zal nooit gebeuren. De raadgevers van president Hinckley steunen hem volledig, zo ook het Quorum der Twaalf Apostelen, de Quorums der Zeventig en de Presiderende Bisschap. Daardoor worden de presiderende raden van de kerk, zoals ik eerder heb gezegd, gekenmerkt door harmonie, door liefde voor onze president en voor elkaar.

Het priesterschap is een schild. Het is een schild tegen het kwaad van de wereld. Dat schild moet schoon worden gehouden; anders zal onze visie op ons doel en de gevaren om ons heen beperkt zijn. Het schoonmaakmiddel is persoonlijke rechtschapenheid, maar niet iedereen is bereid de prijs te voldoen om hun schild schoon te houden. De Heer heeft gezegd: 'Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.'[7] We worden geroepen als men ons de handen oplegt en ons het priesterschap verleent, maar we worden pas uitverkoren als we God onze rechtschapenheid, onze getrouwheid en onze toewijding hebben getoond.

Broeders, dit werk is waar. Joseph Smith heeft de Vader en de Zoon gezien. Hij heeft van Hen instructies gekregen en die opgevolgd. Dat was het begin van dit grote werk, waarvan de verantwoordelijkheid nu op onze schouders rust. Ik getuig plechtig dat het van goddelijke oorsprong is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

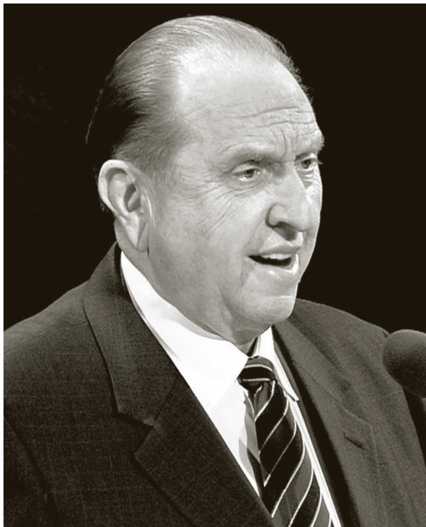
NOTEN

1. LV 55:1.
2. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995-1999* (2005), p. 509.
3. Geciteerd in Brigham Young, *Deseret News,* 15 augustus 1877, p. 484.
4. Zie Susan Easton Black, *Who's Who in the Doctrine & Covenants* (1997), pp. 156–157.
5. *Discourses of Brigham Young,* onder redactie van John A. Widtsoe (1954), p. 469.
6. Efeziërs 4:14.
7. Matteüs 22:14.

Doe uw plicht; doe uw best

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium.

Het priesterschap is niet zozeer een gave als dat het een opdracht om te dienen is, een voorrecht om op te bouwen, een kans om anderen tot zegen te zijn.

Priesterschapsdragers in het Conferentiecentrum of elders ter wereld, de verantwoordelijkheid om enkele woorden tot u te spreken stemt mij nederig. Ik bid dat de Geest van de Heer mij zal leiden.

Ik ben mij bewust van het feit dat de aanwezigen vanavond uiteenlopen van de jongste diaken tot de oudste hogepriester. Voor eenieder zijn de herstelling van het Aäronisch priesterschap aan Joseph Smith en Oliver Cowdery door Johannes de Doper, en het Melchizedeks priesterschap aan Joseph Smith en Oliver Cowdery door Petrus, Jakobus en Johannes heilige en onschatbare gebeurtenissen.

Beste diakenen, ik kan me nog herinneren dat ik tot diaken werd geordend. Onze bisschop legde veel nadruk op de heilige verantwoordelijkheid om het avondmaal rond te dienen. Er werd nadruk gelegd op gepaste kleding, waardig gedrag en het belang van reinheid, 'zowel van binnen als van buiten'. Toen we leerden hoe we het avondmaal moesten ronddienen, werd ons verteld dat we een bepaalde broeder — Louis McDonald — die gedeeltelijk verlamd was, moesten helpen zodat ook hij van die heilige symbolen zou kunnen nemen.

Ik herinner me nog goed dat ik de opdracht kreeg om het avondmaal te bedienen aan de rij mensen waarin broeder McDonald zat. Ik was bang en aarzelde toen ik die fijne broeder naderde, maar toen zag ik zijn glimlach en de dankbare uitdrukking op zijn gezicht waaruit bleek hoe graag hij aan het avondmaal wilde deelnemen. Met de schaal in mijn linkerhand pakte ik een stukje brood en duwde dat tegen zijn lippen. Later werd het water op dezelfde manier toegediend. Ik voelde mij op heilige grond. En dat was ook zo. Het voorrecht om broeder McDonald het avondmaal te bedienen maakte betere diakenen van ons.

Twee maanden geleden, op zondag 31 juli, woonde ik in Fort A. P. Hill (Virginia) tijdens de National Scout Jamboree een avondmaalsdienst van onze kerk bij. Ik was gevraagd om daar de vijfduizend jongemannen van de kerk en hun leiders toe te spreken. Zij hadden de daaraan voorafgaande week deelgenomen aan de jamboree. Ze zaten eerbiedig in een openluchttheater, waar een indrukwekkend koor van vierhonderd Aäronisch-priesterschapdragers het volgende zong:

Een mormoonse jongen, een
mormoonse jongen,
Ik ben een mormoonse jongen.
Een koning kan mij benijden,
Want ik ben een mormoonse
jongen.[1]

Het avondmaal werd gezegend, met 65 priesters achter de enorme avondmaalstafels die op verschillende plaatsen in het theater waren gezet. Zo'n 180 diakenen dienden vervolgens het avondmaal rond. In ongeveer evenveel tijd als nodig is om het avondmaal in een grote wijk rond te dienen, werd aan deze grote groep het avondmaal bediend. Wat een indrukwekkend gezicht om die jonge Aäronisch-priesterschapsdragers die ochtend aan deze heilige verordening te zien deelnemen.

Het is belangrijk dat iedere diaken een geestelijk besef ontwikkelt van de heilige aard van zijn ordening en roeping. Die les werd in een bepaalde wijk goed aangeleerd bij het inzamelen van de vastengaven.

Op de vastendag werden de wijkleden bezocht door diakenen en leraren zodat elk gezin een bijdrage kon doen. De diakenen waren een beetje ontevreden omdat ze zo vroeg moesten opstaan om die taak te vervullen.

De bisschap voelde zich geïnspireerd om met een bus vol diakenen en leraren naar Welfare Square in Salt Lake City te gaan. Daar zagen ze hoe arme kinderen nieuwe schoenen en andere kledingstukken kregen. Ze

zagen dat lege manden met levensmiddelen werden gevuld. Er kwam geen geld aan te pas. Er werd maar één korte opmerking gemaakt: 'Jongemannen, dit is wat er met het geld wordt gedaan dat jullie op de vastendag ophalen — voedsel, kleding en onderdak voor mensen die dat nodig hebben.' De jongens van de Aäronische priesterschap glimlachten breed, rechtten hun schouders en voerden hun taken bereidwilliger uit.

Beste leraren en priesters, eenieder van jullie zou met een Melchizedekspriesterschapsdrager op huisonderwijs moeten gaan. Wat een gelegenheid om je op een zending voor te bereiden. Wat een voorrecht om dat plichtsgevoel te kunnen ontwikkelen. Een jongeman vergeet automatisch de zorg voor zichzelf als hij de opdracht krijgt om over anderen te 'waken'.[2]

President David O. McKay heeft gezegd: 'Huisonderwijs is een van onze dringendste en dankbaarste mogelijkheden om de kinderen van onze Vader te voeden, te inspireren, te adviseren en te leiden. (...) [Het] is een goddelijke taak, een goddelijke roeping. Als huisonderwijzers hebben we de taak om in elk gezin en elk hart de Geest van God te brengen.'[3]

Door het huisonderwijs worden veel gebeden beantwoord en worden wij in staat gesteld om hedendaagse wonderen te aanschouwen.

Als ik aan huisonderwijs denk, word ik aan Johann Denndorfer, een man uit Debrecen (Hongarije) herinnerd. Hij was jaren eerder in Duitsland lid van de kerk geworden, en na de Tweede Wereldoorlog leefde hij praktisch als een gevangene in zijn geboorteland Hongarije. Hij verlangde ontzettend naar contact met de kerk. Toen kwamen zijn huisonderwijzers op bezoek. Broeder Walter Krause en zijn collega gingen van het noordoostelijke gedeelte van Duitsland helemaal naar Hongarije om hun huisonderwijs te doen. Voordat ze hun huis in Duitsland achterlieten, zei broeder Krause tegen zijn collega: 'Kun je deze week met mij op huisonderwijs?'

Zijn collega vroeg: 'Wanneer gaan we weg?'

Broeder Krause antwoordde: 'Morgen.'

En toen kwam de vraag: 'Wanneer komen we weer terug?'

Broeder Krause aarzelde niet en zei: 'Over een week ongeveer.'

Toen vertrokken ze op pad om broeder Denndorfer en anderen te bezoeken. De laatste keer dat broeder Denndorfer huisonderwijzers zag, was vóór de oorlog. Toen hij de dienstknechten van de Heer zag, was hij sprakeloos. Hij gaf hen geen hand, maar ging naar zijn slaapkamer en haalde uit een geheime bergplaats zijn tiende tevoorschijn die hij al jarenlang had opgespaard. Hij gaf de tiende aan zijn huisonderwijzers en zei: 'Nu kan ik u de hand schudden.'

Wat de priesters in het Aäronisch priesterschap betreft: jullie zijn in de gelegenheid om het avondmaal te zegenen, om huisonderwijs te blijven doen en om aan de heilige verordening van de doop deel te nemen.

55 jaar geleden kende ik een jongeman — Robert Williams — die priester was in het Aäronisch priesterschap. Als bisschop was ik zijn quorumpresident. Die jongen, Robert,

stotterde zonder daar iets aan te kunnen doen. Hij voelde zich niet op zijn gemak en was verlegen, bang voor zichzelf en alle anderen, en deze belemmering was vreselijk voor hem. Hij vervulde zelden een taak, keek nooit iemand recht in de ogen en staarde altijd naar beneden. Maar op een dag aanvaardde hij, door een samenloop van omstandigheden, de opdracht om iemand te dopen.

Ik zat naast Robert in de doopruimte van de Tabernakel in Salt Lake City. Ik wist dat hij alle mogelijk hulp nodig had. Hij was in smetteloos wit gekleed, voorbereid op de verordening die hij zou verrichten. Ik vroeg hem hoe hij zich voelde. Hij staarde naar de grond en stotterde vrijwel onbeheerst dat hij zich vreselijk voelde.

Wij baden allebei vurig dat hij zijn taak aan zou kunnen. Toen zei de administrateur: 'Nancy Ann McArthur wordt nu gedoopt door Robert Williams, priester.'

Robert stond op, stapte in de vont, nam de kleine Nancy bij de hand en hielp haar het water in dat een mensenleven reinigt en voor een geestelijke wedergeboorte zorgt. Hij sprak de woorden: 'Nancy Ann McArthur, door Jezus Christus gemachtigd doop ik u in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest. Amen.'

En hij doopte haar. Hij stotterde niet één keer! Hij haperde niet één keer! We hadden een hedendaags wonder gezien. Vervolgens verrichtte Robert de doopverordening op dezelfde wijze voor nog twee of drie andere kinderen.

In de kleedkamer feliciteerde ik Robert maar al te graag. Ik verwachtte diezelfde ononderbroken woordenvloed te horen. Ik had het mis. Hij keek naar de grond en stamelde een woord van dank.

Ik getuig dat Robert, toen hij handelde met het gezag van het Ääronisch priesterschap, met macht, met overtuiging en met hemelse hulp sprak.

Zo'n twee jaar geleden mocht ik tijdens de uitvaartdienst van Robert Williams spreken, om deze trouwe priesterschapsdrager eer te bewijzen. Hij had zijn hele leven zijn best gedaan om zijn priesterschap te eren.

Nu kan het zijn dat enkele jongemannen hier vanavond verlegen van aard zijn of denken dat ze onbekwaam zijn om een roeping te aanvaarden. Bedenk dat dit werk niet enkel van jullie of van mij is. Wij kunnen omhoog kijken en hemelse hulp ontvangen.

Net als enkelen van jullie weet ik hoe het voelt om als tiener teleurgesteld en vernederd te worden. Ik speelde softbal tijdens het basisonderwijs en het voortgezet onderwijs. Er werden twee aanvoerders gekozen, en zij mochten om de beurt een speler voor hun team kiezen. Uiteraard werden de beste spelers eerst gekozen, dan de tweede en de derde. Zelfs om als vierde of vijfde gekozen worden was nog niet zo slecht; maar om als laatste gekozen te worden en ver weg in het achterveld te worden gezet, was gewoon afschuwelijk. Ik kan het weten. Ik heb het meegemaakt.

Wat hoopte ik dat de bal nooit mijn kant op zou worden geslagen, want ik zou hem zeker laten vallen. Dan zou het andere team scoren en zou ik door mijn teamgenoten worden uitgelachen.

Ik kan me nog als de dag van gisteren herinneren toen dat alles in mijn leven veranderde. De wedstrijd begon zoals ik eerder heb beschreven: ik werd als laatste gekozen. Ik was teleurgesteld dat ik ver weg in het achterveld werd gezet en moest toekijken hoe het andere team de honken bezette. Twee slagmannen werden uitgegooid. Plotseling raakte de volgende slagman de bal keihard. Ik hoorde hem zelfs zeggen: 'Dit wordt een homerun.' Dat was vernederend om te horen aangezien de bal mijn kant op kwam. Was hij buiten mijn bereik? Ik rende naar de plek waar ik dacht dat hij zou neerkomen, sprak tijdens het rennen een stil gebed uit en strekte mijn handen uit. Tot mijn eigen verbazing ving ik de bal! Mijn team won de wedstrijd.

Door die ene ervaring werd mijn zelfvertrouwen gesterkt, mijn verlangen om te oefenen aangewakkerd, en ontwikkelde ik mij van de laatst gekozen speler tot iemand die een bijdrage aan het team kon leveren.

Ook wij kunnen zo'n scheut zelfvertrouwen krijgen. Wij kunnen trots zijn op onze prestatie. Een formule van drie woorden kan ons helpen: *Geef nooit op*.

In het toneelstuk *Shenandoah* komen de volgende inspirerende woorden voor: 'Als we het niet proberen, dan doen we het ook niet; en als we het niet doen, waarom zijn we dan hier?'

Overal waar mensen hun priesterschapsroeping grootmaken, doen zich wonderen voor. Als geloof twijfel vervangt, als onzelfzuchtige dienstbaarheid zelfzuchtig streven vervangt, worden Gods doeleinden door zijn macht tot stand gebracht. Het priesterschap is niet zozeer een gave als dat het een opdracht om te dienen is, een voorrecht om op te bouwen, een kans om anderen tot zegen te zijn.

De roep om plichtsvervulling kan zachtjes tot ons komen terwijl wij, priesterschapsdragers, gehoor geven aan onze opdrachten. President George Albert Smith, die altijd bescheiden maar doelmatig was, heeft gezegd: 'Het is allereerst uw plicht om te leren wat de Heer verwacht. Daarna maakt u door de macht en kracht van het heilig priesterschap uw roeping zo groot in het bijzijn van anderen dat de mensen u graag willen volgen.'[4]

En hoe maken we onze roeping groot? Gewoon, door het werk te verrichten dat van ons wordt verlangd. Een ouderling maakt zijn roeping groot door te leren wat zijn taken zijn en die taken dan uit te voeren. En wat voor een ouderling geldt, geldt ook voor een diaken, een leraar, een priester, een bisschop en alle anderen die een ambt in het priesterschap dragen.

Broeders, om anderen tot zegen te zijn, om mensen te leiden en om zielen te redden moeten we iets *doen* — niet slechts *dromen*. Jakobus heeft gezegd: 'Weest daders des woords en niet alleen hoorders; dan zoudt gij uzelf misleiden.'[5]

Mogen allen die mijn stem horen zich opnieuw inspannen om zo voor de leiding van de Heer in aanmerking te komen. Er zijn veel mensen die om hulp smeken en bidden. Er zijn mensen die ontmoedigd zijn en een helpende hand nodig hebben.

Toen ik vele jaren geleden als bisschop werkzaam was, presideerde ik een grote wijk met ruim duizend leden, waaronder 87 weduwen. Ik bezocht een keer met een van mijn raadgevers een weduwe met een gehandicapte volwassen dochter. Toen we haar appartement verlieten, stond er aan de andere kant van de hal een dame voor de deur van haar appartement die ons aansprak. Ze sprak met een buitenlands accent en vroeg of ik de bisschop was. Ik zei dat ik dat was. Ze zei dat het haar was opgevallen dat ik vaak andere mensen bezocht. Toen zei ze: 'Niemand bezoekt ooit mij of mijn bedlegerige man. Hebt u tijd om even binnen te komen en ons te bezoeken, hoewel we geen lid van uw kerk zijn?'

Toen we haar appartement binnenkwamen, hoorden we dat zij en haar man op de radio naar het Tabernakelkoor luisterden. We spraken een tijdje met het echtpaar, waarna we de man een zegen gaven.

Na dat eerste bezoek, ging ik zo vaak mogelijk bij hen langs. Het echtpaar kreeg uiteindelijk de lessen van de zendelingen, en de vrouw, Angela Anastor, liet zich dopen. Enige tijd later overleed haar man en ik had het voorrecht om tijdens zijn uitvaartdienst te spreken. Zuster Anastor had veel kennis van de Griekse taal en heeft later de veelgebruikte brochure *Joseph Smith vertelt zijn verhaal* in het Grieks vertaald.

Broeders, ik hou van dit motto: 'Doe [uw] plicht; doe uw best; dan doet [de Heer] de rest!'[6]

Jongemannen, als jullie actief je taken in het Äronisch priesterschap vervullen, zul je je voorbereiden om het Melchizedeks priesterschap te ontvangen, op zending te gaan en in de heilige tempel te trouwen.

Jullie zullen je altijd de quorumadviseurs en de andere leden van je quorum herinneren, waardoor je de volgende waarheid zult ervaren: 'God heeft ons herinneringengegeven opdat wij junirozen hebben in de decembermaand van ons leven.'[7]

Jonge Äronisch-priesterschapsdragers, jullie toekomst lonkt; bereid je daar op voor. Moge onze hemelse Vader jullie altijd leiden als je dat doet. Moge Hij ons allemaal leiden in ons streven om ons priesterschap te eren en onze roeping groot te maken. Dat bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

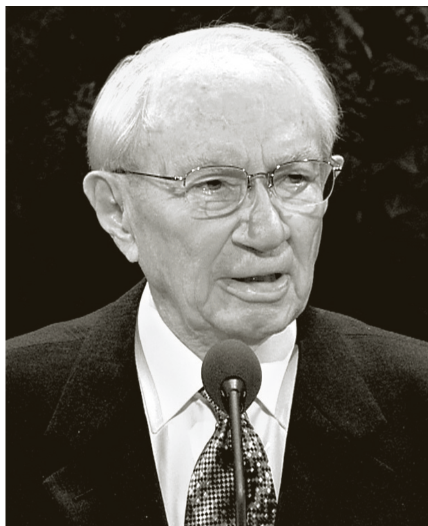
NOTEN

1. Evan Stephens, 'A Mormon Boy', Jack M. Lyon en anderen, red. In: *Best-Loved Poems of the LDS People* (1996), p. 296.
2. Zie LV 20:53.
3. *Priesthood Home Teaching Handbook*, herziene uitgave (1967), pp. II–III.
4. Conference Report, april 1942, p. 14.
5. Jakobus 1:22.
6. Henry Wadsworth Longfellow, 'The Legend Beautiful'. In: *The Complete Poetical Works of Longfellow* (1893), p. 258.
7. Vrije weergave van James Barrie. In: *Peter's Quotations: Ideas for Our Time,* verzameld door Laurence J. Peter (1977), p. 335.

Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

We dienen zo te leven dat we de Heer kunnen aanroepen voor bescherming en leiding. We kunnen niet verwachten dat we door Hem geholpen worden als we zijn geboden niet willen onderhouden.

Geliefde priesterschapsdragers, waar u in de wereld ook vergaderd bent, wat bent u tot een reusachtige groep uitgegroeid, mannen en jongens van elk ras en van elke affiniteit, u maakt allen deel uit van het gezin van God.

Wat is zijn gave aan ons van grote waarde. Hij heeft ons een deel van zijn goddelijke gezag geschonken, het eeuwige priesterschap, de macht waarmee Hij de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand brengt. En daaruit volgt dat waar veel aan ons gegeven is, veel van ons wordt verwacht. (Zie Lucas 12:48; LV 82:3.)

Ik weet dat we niet volmaakt zijn. We kennen de volmaakte weg, maar we handelen niet altijd naar die kennis. Maar ik denk dat de meesten wel hun best doen. We proberen het soort mannen te zijn die onze Vader voor ogen heeft. Dat is een heel hoog doel en ik complimenteer allen die proberen dat te bereiken. Moge de Heer u zegenen in uw streven om in alle opzichten een voorbeeldig leven te leiden.

Goed, zoals we allemaal weten heeft het zuiden van de Verenigde Staten onlangs veel te lijden gehad onder verschillende orkanen. Velen zijn alles kwijtgeraakt. De schade is gigantisch. Miljoenen mensen zijn het slachtoffer geworden. Velen leven in angst en maken zich grote zorgen. Er zijn mensen omgekomen.

Maar er zijn ook veel hulpacties op gang gekomen. Velen hebben hun hart laten spreken. Velen hebben hun woning opengesteld. Criticasters praten graag over het failliet van het christendom. Die moeten maar eens goed kijken naar wat de kerken in deze situatie hebben gedaan. Mensen uit vele verschillende geloofsrichtingen hebben wonderen verricht. En onze kerk hoefde daarbij zeker niet onder te doen. Veel van onze mannen hebben grote afstanden afgelegd om gereedschappen, tenten en hoop te brengen. Veel priesterschapsdragers hebben duizenden manuren aan de wederopbouw gewijd. Het ging om groepen van drie- of vierduizend man tegelijk. Sommigen zijn hier vanavond. We kunnen hen niet genoeg danken. We zijn u zeer dankbaar, we houden van u en hebben voor u gebeden.

Twee van onze gebiedszeventigers, broeder John Anderson, die in Florida woont, en broeder Stanley Ellis, woonachtig in Texas, hebben deze hulp grotendeels gecoördineerd. Maar zij zullen de eersten zijn om te zeggen dat de grote aantallen mannen en jongens die hulp hebben geboden alle eer toekomt. Velen droegen een shirt met daarop 'Behulpzame handen' gedrukt. Zij hebben een plekje in het hart van de slachtoffers veroverd. Hun hulp was niet alleen bestemd voor de leden van de kerk die in moeilijkheden waren, maar ook voor grote aantallen mensen van wie de religieuze achtergrond niet bekend was.

Zij hebben het patroon van de Nephieten gevolgd dat in het boek Alma staat opgetekend: '[Zij zonden] niemand weg die naakt was of die honger had, of die dorst had, of die ziek was, of die niet was verzorgd; en zij zetten hun hart niet op rijkdom; daarom waren zij vrijgevig jegens allen, zowel jong als oud, zowel geknechten als vrijen, zowel man als vrouw, zij het buiten of binnen de kerk, zonder enig aanzien des persoons jegens hen die hulpbehoevend waren' (Alma 1:30).

De vrouwen en meisjes in veel delen van de kerk hebben met een herculische krachtsinspanning tienduizenden hygiënepakketten samengesteld. De kerk heeft voor apparatuur, voedsel, water en gerief gezorgd.

We hebben aanzienlijke bedragen overgemaakt naar het Rode Kruis en andere instanties. We hebben miljoenen geschonken uit de vastengaven en humanitaire fondsen. Ik wil daarvoor mijn oprechte dank uitspreken namens de mensen die u hulp hebt geboden en namens de kerk.

Ik ontken nadrukkelijk, en ik wil op geen enkele wijze de indruk wekken, dat wat er is gebeurd een straf van de Heer is. Veel goede mensen, onder wie getrouwe heiligen der laatste dagen, bevinden zich onder de gedupeerden. Dat gezegd hebbend, aarzel ik niet om te zeggen dat rampen en catastrofes deze oude wereld niet vreemd zijn. Wie onder u bekend zijn met en geloven in de Schriften zijn zich bewust van de waarschuwingen die profeten hebben laten klinken aangaande rampen die al zijn geschied en die nog in het verschiet liggen.

Er was een grote overstroming toen de aarde werd bedekt door water, toen maar, zoals Petrus zegt, 'acht zielen (...) gered werden' (1 Petrus 3:20).

Als iemand twijfelt aan de verschrikkelijke rampen die het mensdom nog kunnen en zullen treffen, laat hem dan het 24ste hoofdstuk van Matteüs lezen. Daar zegt de Heer onder andere: 'Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. (...)

'Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn.

'Doch dat alles is het begin der weeën. (...)

'Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen. (...)

'Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal.

'En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort' (Matteüs 24:6–8, 19, 21–22).

In het Boek van Mormon lezen we over onvoorstelbare vernietigingen op het westelijk halfrond ten tijde van Jezus' dood in Jeruzalem. Ik citeer weer:

'En het geschiedde in het vierendertigste jaar, in de eerste maand, op de vierde dag van de maand, dat er een grote storm opstak, een storm zoals er nog nooit een was gekend in het gehele land.

'En er was ook een grote en verschrikkelijke orkaan; en er was een verschrikkelijk donderen, waardoor de gehele aarde werd geschud alsof zij op het punt stond uiteen te splijten.

'En er waren buitengewoon felle bliksemschichten zoals er nog nooit waren gekend in het gehele land.

'En de stad Zarahemla vatte vlam.

'En de stad Moroni zonk weg in de diepten der zee en haar inwoners verdronken.

'En er werd aarde op de stad Moronihah gestort, zodat er in de plaats van de stad een grote berg ontstond. (...)

'Het gehele oppervlak van het land werd veranderd ten gevolge van de orkaan en de wervelwinden en de donderslagen en de bliksemschichten en het buitengewoon hevige beven van de gehele aarde;

'En de wegen werden opgebroken en de vlakke paden werden verwoest en vele effen plaatsen werden ruw.

'En vele grote en aanzienlijke steden zonken weg en vele verbrandden, en vele beefden totdat hun gebouwen instortten en hun inwoners werden gedood en de plaatsen verwoest achterbleven' (3 Nephi 8:5–10, 12–14).

Wat moet dat een afgrijselijke ramp zijn geweest.

De pestepidemie, de zwarte dood, eiste in de 14de eeuw miljoenen levens. Andere volksziektes, zoals pokken, hebben door de eeuwen heen onnoemelijk veel lijden veroorzaakt en veel slachtoffers geëist.

In het jaar 70 n.C. is de grote stad Pompeji vernietigd toen de Vesuvius uitbarstte.

Chicago is verwoest door een verschrikkelijke brand. Vloedgolven hebben hele stukken van Hawaï onder water gezet. De aardbeving van 1906 in San Francisco eiste 3000 slachtoffers en verwoestte de stad. De orkaan die in 1900 het stadje Galveston in Texas trof eiste 8000 slachtoffers. En recentelijker hebben we, zoals u weet, de vreselijke tsunami in Zuidoost-Azië gehad, waar tienduizenden bij zijn omgekomen en waar nog steeds hulp nodig is.

Hoe ontzagwekkend zijn de woorden van een openbaring in de 88ste afdeling van de Leer en Verbonden aangaande de rampen die volgen op de getuigenissen van de ouderlingen. De Heer zegt daar:

'Want na uw getuigenis komt het getuigenis van de aardbevingen, die gekreun in haar binnenste zullen veroorzaken, en de mensen zullen op de grond vallen en niet kunnen staan.

'En eveneens komt het getuigenis van de stem der donderslagen, en de stem der bliksemschichten, en de stem der stormwinden, en de stem van de golven der zee, die zich buiten hun grenzen verheffen.

'En alle dingen zullen in beroering zijn; en stellig zal het hart der mensen het begeven, want alle mensen zullen door vrees bevangen worden' (LV 88:89–91).

Het is interessant dat de omschrijvingen van de tsunami en de recente orkanen doen denken aan wat er in deze openbaring staat: 'De stem van de golven der zee, die zich buiten hun grenzen verheffen.'

De wreedheden die mensen elkaar in conflictsituaties aandoen, zowel in verleden als heden, brengen onbeschrijfelijk leed. In de West-Soedanese regio Darfur hebben tienduizenden de dood gevonden en zijn ruim een miljoen mensen dakloos geworden.

Wat we in het verleden hebben meegemaakt, was allemaal voorzegd, en het eind is nog niet in zicht. Net als er in het verleden rampen zijn geweest, kunnen we ze in de toekomst verwachten. Wat moeten we doen?

Iemand heeft gezegd dat het niet regende toen Noach de ark aan het bouwen was. Maar hij bouwde hem wel. En daarna begon het te regenen.

De Heer heeft gezegd: 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen' (LV 38:30).

De belangrijkste voorbereiding wordt ook in de Leer en Verbonden gesproken, waarin staat: 'Daarom, staat op heilige plaatsen en wordt

niet aan het wankelen gebracht, totdat de dag des Heren komt' (LV 87:8).

We zingen het lied:

Als deez' aarde kreunt en siddert,
geef ons bange hart dan rust.
Als uw oordeel spreidt verwoesting,
berg ons dan op Zions kust.
('Leid ons, o Gij goede Meester', lofzang 51.)

We dienen zo te leven dat we de Heer kunnen aanroepen voor bescherming en leiding. Dat is de eerste prioriteit. We kunnen niet verwachten dat we door Hem geholpen worden als we zijn geboden niet willen onderhouden. Wij in deze kerk hebben bewijzen genoeg van de straffen voor ongehoorzaamheid in de voorbeelden van de Jareditische en Nephitische volken. Elk verviel na voorspoed tot verwoesting, omdat ze slecht werden.

We weten uiteraard dat het regent over rechtvaardigen én onrechtvaardigen. (Zie Matteüs 5:45.) Maar hoewel zelfs de rechtvaardigen sterven, gaan ze niet verloren, maar worden gered door de verzoening van de Verlosser. Paulus heeft aan de Romeinen geschreven: 'Want als wij leven, het is voor de Here, en als wij sterven, het is voor de Here' (Romeinen 14:8).

We kunnen waarschuwingen ter harte nemen. Het is bekend dat er vaak is gewaarschuwd voor de kwetsbaarheid van New Orleans. Volgens seismologen ligt de Salt Lake Valley in een aardbevingszone. Dat is de belangrijkste reden dat we de Tabernakel op Temple Square grondig laten renoveren. Dit historische en opmerkelijke gebouw wordt aangepast zodat het een aardbeving kan weerstaan.

We hebben graansilo's en voorraadhuizen gebouwd en daar de eerste levensbehoeften in opgeslagen voor het geval er zich een ramp voordoet. Maar het beste voorraadhuis is de voorraadkamer thuis. In een openbaring heeft de Heer gezegd: 'Organiseert u; bereidt alle noodzakelijke dingen voor' (LV 109:8).

Ons volk heeft al driekwart eeuw de raad gekregen om dergelijke voorbereidingen te treffen om een ramp te kunnen overleven.

We kunnen wat water, basisvoedsel, medicijnen en warme kleding opzijleggen. We behoren een beetje geld achter de hand te hebben als er zich een noodgeval voordoet.

Wat ik heb gezegd moet geen stormloop op de supermarkt of iets van dien aard tot gevolg hebben. Ik zeg niets dat al niet heel lang verkondigd is.

Laten we nooit de droom van de farao uit het oog verliezen over de magere en de vette koeien, en de dunne en dikke aren; waarvan de betekenis naar interpretatie van Jozef jaren van overvloed en jaren van schaarste was. (Zie Genesis 41:1–36.)

Ik heb het geloof, broeders, dat de Heer ons zal zegenen, over ons zal waken en ons terzijde zal staan als we gehoorzaam zijn aan zijn licht, zijn evangelie en zijn geboden. Hij is onze Vader en onze God, en wij zijn zijn kinderen, en we moeten zijn liefde en zorg in elk opzicht waard zijn. Dat we dat zullen doen, is mijn nederig gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Of ze nou per bus arriveren of te voet voor de priesterschapsbijeenkomst, of als gezin, de heiligen der laatste dagen in Samoa volgen de algemene conferentie samen. Ruim dertig procent van de inwoners van Samoa is lid van de kerk.

Boven: een ring in Rio de Janeiro steunt de kerkleiders in de zaterdagmiddag-bijeenkomst. Rechts: de voltijdzendelingen in Brazilië tonen het Boek van Mormon, het onderwerp van verschillende conferentietoespraken.

ALGEMENE AUTORITEITEN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Oktober 2005

HET EERSTE PRESIDIUM

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever

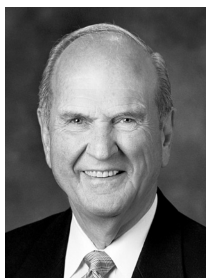

President Gordon B. Hinckley

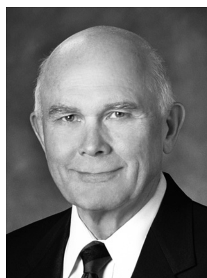

President James E. Faust
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

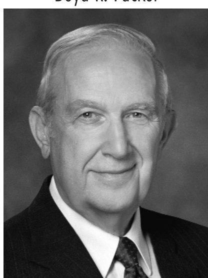

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

Henry B. Eyring

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Earl C. Tingey

D. Todd Christofferson

Charles Didier

Merrill J. Bateman

Robert C. Oaks

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

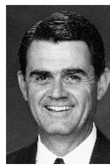
HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Carlos H. Amado

Monte J. Brough

Sheldon F. Child

L. Whitney Clayton

Gary J. Coleman

Spencer J. Condie

Gene R. Cook

Quentin L. Cook

Claudio R. M. Costa

Benjamín De Hoyos

Robert K. Dellenbach

John B. Dickson

David F. Evans

Christoffel Golden Jr.

Walter F. González

C. Scott Grow

Bruce C. Hafen

Donald L. Hallstrom

Richard G. Hinckley

Jay E. Jensen

Marlin K. Jensen

Kenneth Johnson

Paul V. Johnson

W. Rolfe Kerr

Yoshihiko Kikuchi

Paul E. Koelliker

John M. Madsen

Richard J. Maynes

Lynn A. Mickelsen

Dennis B. Neuenschwander

Glenn L. Pace

Paul B. Pieper

Bruce D. Porter

Carl B. Pratt

Lynn G. Robbins

Cecil O. Samuelson Jr.

Steven E. Snow

Ulisses Soares

Francisco J. Viñas

Lance B. Wickman

W. Craig Zwick

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Mervyn B. Arnold

Douglas L. Callister

Craig C. Christensen

Shirley D. Christensen

James M. Dunn

Daryl H. Garn

D. Rex Gerratt

Ronald T. Halverson

Keith K. Hilbig

Spencer V. Jones

Won Yong Ko

Gerald N. Lund

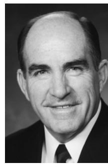

Clate W. Mask Jr.

Dale E. Miller

Robert F. Orton

William W. Parmley

Wolfgang H. Paul

Wayne S. Peterson

H. Bryan Richards

R. Conrad Schultz

W. Douglas Shumway

Lowell M. Snow

Donald L. Staheli

Robert R. Steuer

David R. Stone

H. Bruce Stucki

Paul K. Sybrowsky

William R. Walker

Robert J. Whetten

Richard H. Winkel

Robert S. Wood

H. Ross Workman

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgever

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

Linksboven: priesterschapsdragers in Mexico-Stad zijn in afwachting van de uitzending van de algemene conferentie. Boven: leden in Mexico luisteren in het Spaans naar de bijeenkomsten en kijken in hun kerkgebouw op een groot scherm naar de sprekers.

Links: in Peru arriveren twee jongemannen in de stad Chosica vroeg bij het kerkgebouw, omdat ze niets willen missen van de conferentietoespraken.

Linksonder: de familie Johansson uit Troy (Michigan) steunt de kerkleiders terwijl zij de uitzending thuis bekijken.

Onder: twee leden in Frankrijk groeten elkaar met een kus op de wang.

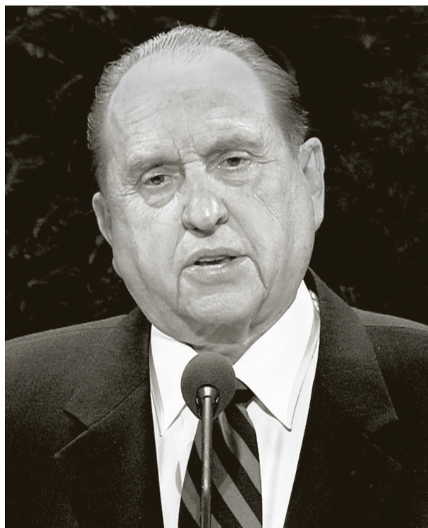

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST
2 oktober 2005

Het voorbeeld van de profeet Joseph Smith

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Mogen wij in ons eigen leven de goddelijke beginselen toepassen die hij ons zo prachtig leerde door zijn voorbeeld, zodat wij zelf beter het evangelie van Jezus Christus na mogen leven.

Broeders en zusters, in dit jaar waarin wij zijn tweehonderdste geboortedag vieren, wil ik spreken over onze geliefde profeet Joseph Smith.

Joseph Smith jr. is op 23 december 1805 in Sharon (Vermont) geboren in het gezin van Joseph Smith sr. en zijn vrouw, Lucy Mack Smith. Op de dag van zijn geboorte konden de trotse ouders bij het kijken naar hun baby'tje nog niet vermoeden wat een enorme uitwerking hij op de wereld zou hebben. Er was een uitverkoren geest in een aardse tabernakel komen wonen. Hij heeft ons leven beïnvloed en ons door zijn eigen voorbeeld belangrijke lessen geleerd. Vandaag wil ik u over enkele van die lessen vertellen.

Toen Joseph zes of zeven jaar was, kregen zijn broers, zussen en hij tyfeuze koorts. Hoewel de anderen vrij snel herstelden, hield Joseph een pijnlijke zweer op zijn been. De artsen gebruikten de beste medicijnen die ze voorhanden hadden, behandelden hem, maar de zweer bleef. Ze zeiden dat ze Josephs leven alleen konden redden door zijn been te amputeren. Gelukkig keerden de artsen echter al gauw na die diagnose terug naar het huis van de familie Smith en vertelden dat er een nieuwe procedure was die Josephs been zou kunnen redden. Ze wilden meteen opereren en hadden touw meegebracht om de kleine Joseph vast te binden aan zijn bed zodat hij niet om zich heen kon slaan, daar ze niets hadden om de pijn mee te verdoven. Maar de jonge Joseph zei tegen hen: 'U hoeft me niet vast te binden.'

De artsen stelden voor om een beetje cognac of wijn te nemen teneinde de pijn iets te verminderen. 'Nee', antwoordde de jonge Joseph. 'Als mijn vader op bed gaat zitten en mij in zijn armen houdt, zal ik doen wat nodig is.' Joseph Smith sr. hield zijn kleine kind in zijn armen terwijl de artsen het zieke stuk bot verwijderden. Hoewel de jonge Joseph nog een tijd kreupel was, genas hij wel.[1] Op zesjarige leeftijd, en nog talloze malen gedurende de rest van zijn leven, leerde Joseph Smith ons — door zijn voorbeeld — wat **moed** was.

Vóór Joseph vijftien was, verhuisde zijn familie naar Manchester, in de staat New York. Later beschreef hij het grote godsdienstige reveil dat destijds universeel leek en dat bijna iedereen bezighield. Joseph zelf wilde weten van welke kerk hij lid moest worden. Hij schrijft in zijn geschiedenis:

'Ik [vroeg] me vaak af: (...) Welke van al deze groeperingen heeft gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk? Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten?

'In de tijd dat de buitengewone moeilijkheden die veroorzaakt werden door de twisten tussen deze groeperingen godsdienstijveraars, op mij drukten, las ik op zekere dag de zendbrief van Jakobus, hoofdstuk 2, vers 5 (...): '*Indien echter iemand van u in wijsheid tekortschiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, mildelijk en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden*.'[2]

Joseph vertelt dat hij wist dat hij ofwel de Heer moest beproeven en Hem ernaar vragen, of ervoor moest kiezen om voor altijd in het duister te blijven. Op zekere dag liep hij vroeg in de ochtend naar een bos dat we nu heilig noemen, waar hij neerknielde en bad in het geloof dat God hem de verlichting zou geven waar hij zo ernstig naar zocht. Twee personen verschenen aan Joseph — de Vader en de Zoon. En in antwoord op zijn

vraag werd hem gezegd dat hij van geen van de bestaande kerken lid moest worden omdat geen van hen de waarheid had. De profeet Joseph Smith leerde ons door zijn voorbeeld **geloof.** Zijn eenvoudige, gelovige gebed op die voorjaarsmorgen in 1820 bracht dit wonderbare werk voort dat zich nog steeds verder over de wereld verbreidt.

Enkele dagen na zijn gebed in het heilige bos deed Joseph Smith aan een predikant die hij kende verslag van zijn visioen. Tot zijn verbazing werd er 'met grote minachting' op zijn relaas gereageerd en was het aanleiding tot 'hevige vervolging, die steeds toenam'. Maar Joseph bleef standvastig. Hij schrijft daarover later: 'Ik had werkelijk een licht gezien, en te midden van dat licht had ik twee Personen gezien, en Zij hadden werkelijk tot mij gesproken; en al werd ik gehaat en vervolgd omdat ik zei dat ik een visioen had gezien, het was toch waar (...). Want ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet loochenen.'[3] Ondanks de fysieke en mentale mishandelingen die de profeet Joseph Smith de rest van zijn leven door zijn tegenstanders onderging, bleef hij standvastig. Hij leerde ons door zijn voorbeeld **eerlijkheid.**

Na dat belangrijke eerste visioen hoorde de profeet Joseph drie jaar lang niets. Maar hij vroeg zich niet af waarom, hij werd niet onzeker, hij twijfelde niet aan de Heer. Hij wachtte geduldig. Hij leerde ons door zijn voorbeeld de hemelse deugd van **geduld.**

Na de bezoeken van de engel Moroni aan de jonge Joseph, en toen hij de platen had ontvangen, begon Joseph aan de moeilijke taak van de vertaling. Men kan zich alleen maar proberen voor te stellen hoeveel toewijding en werk er nodig is om in minder dan drie maanden deze kroniek van vijfhonderd pagina's te vertalen waarvan de inhoud een periode van 2600 jaar beschreef. Ik vind het mooi hoe Oliver Cowdery de tijd beschreef waarin hij Joseph hielp door de vertaling van het Boek van Mormon op te schrijven: 'Dit waren dagen om nooit te vergeten — te zitten binnen het gehoor van een stem die door inspiratie uit de hemel werd bevolen te spreken, wekte de allergrootste dankbaarheid op van dit hart!'[4] De profeet Joseph Smith leerde ons door zijn voorbeeld **ijver.**

Zoals we weten, stuurde de profeet Joseph zendelingen uit om het herstelde evangelie te verkondigen. Zelf vervulde hij met Sidney Rigdon in het noorden van de staat New York en in Canada zendingen. Hij inspireerde niet alleen anderen om op zending te gaan, maar leerde ze door zijn voorbeeld ook hoe belangrijk **zendingswerk** is.

Ik denk dat een van de mooiste en tegelijkertijd een van de droevigste lessen die de profeet Joseph ons leerde kort voor zijn dood was. Hij had de heiligen in een visioen Nauvoo zien verlaten en naar de Rocky Mountains zien gaan. Hij wilde graag dat zijn mensen bij hun kwellers werden weggeleid, naar dit beloofde land dat de Heer hem had laten zien. Ongetwijfeld verlangde hij ernaar om bij hen te zijn. Maar er was op valse gronden een arrestatiebevel tegen hem uitgevaardigd. Ondanks vele verzoeken aan gouverneur Ford werden de aanklachten niet ingetrokken. Joseph liet zijn woning, zijn vrouw, zijn kinderen en zijn medeheiligen achter en gaf zichzelf aan bij de autoriteiten, wetend dat hij waarschijnlijk niet meer zou terugkomen.

Dit is wat hij zei toen hij naar Carthage ging: 'Ik ga als een lam ter slachting; maar ik ben zo kalm als een zomermorgen; ik heb een geweten dat vrij is van overtreding jegens God en jegens alle mensen.'[5]

Hij werd met zijn broer Hyrum en anderen opgesloten in de gevangenis te Carthage. Op 27 juni 1844 waren Joseph, Hyrum, John Taylor en Willard Richards daar samen toen een woedende bende de gevangenis bestormde, de trap op stormde en door de deur van de kamer waarin zij zaten begon te schieten. Hyrum werd gedood en John Taylor raakte gewond.

De laatste grote daad van Joseph Smith op de aarde was een onzelfzuchtige. Hij liep door de kamer, waarschijnlijk 'denkend dat het leven van de broeders in de kamer gespaard zou worden als hij kon wegkomen (...) en hij sprong naar het raam toen twee kogels uit de richting van de deur hem doorboorden en een van buitenaf in zijn rechterborst terechtkwam.'[6] Hij gaf zijn leven; Willard Richards en John Taylor werden gespaard. 'Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden.'[7] De profeet Joseph Smith leerde ons door zijn voorbeeld **liefde.**

Meer dan 160 jaar later terugkijkend kunnen we, hoewel de gebeurtenissen op 27 juni 1844 dramatisch waren, getroost worden als we beseffen dat de martelaarsdood van Joseph Smith niet het laatste hoofdstuk in het verslag was. Hoewel zij die hem het leven wilden benemen van mening waren dat de kerk in zou storten zonder hem, leven zijn krachtige getuigenis van de waarheid, de leringen die hij vertaald had, en zijn verklaring van de boodschap van de Heiland nog steeds voort in het hart van meer dan twaalf miljoen leden over de hele wereld die verkondigen dat hij een profeet van God was.

Het getuigenis van de profeet Joseph Smith blijft levens veranderen. Jaren geleden was ik president van de Canadese Zending. In Ontario waren twee van onze zendelingen op een koude, sneeuwrijke middag langs de deuren aan het gaan. Ze hadden totaal geen succes. De ene zendeling was ervaren; de ander was nieuw.

Ze belden aan bij ene meneer Elmer Pollard en hij had medelijden met de bijna bevroren zendelingen en liet ze binnen. Ze brachten hun boodschap en vroegen of hij met ze wilde bidden. Daar stemde hij mee in, op voorwaarde dat hij het gebed mocht uitspreken.

Het gebed dat hij uitsprak, verbaasde de zendelingen. Hij zei:

'Hemelse Vader, zegen deze twee misleide zendelingen zodat zij terug naar huis mogen keren en geen tijd meer zullen verspillen om de mensen in Canada een boodschap te brengen die zo ongelooflijk is en waar zij zo weinig van afweten.'

Toen zij opstonden, verzocht meneer Pollard de zendelingen om niet meer terug te komen. Toen ze vertrokken, zei hij spottend tegen ze: 'U kunt me toch niet zeggen dat u echt gelooft dat Joseph Smith een profeet van God was!' En hij sloeg de deur dicht.

De zendelingen liepen een eindje weg, maar toen zei de junior collega bedeesd: 'We hebben meneer Pollard geen antwoord gegeven.'

De senior collega antwoordde: 'We zijn weggestuurd. Laten we verder gaan.'

Maar de jonge zendeling hield vol en de twee gingen terug naar de deur van meneer Pollard. Hij kwam naar de deur en zei boos: 'Ik dacht dat ik u, jonge mannen, had gezegd om niet meer terug te komen!'

Toen raapte de junior collega al zijn moed bij elkaar en zei: 'Meneer Pollard, toen wij uw huis verlieten, zei u dat wij niet werkelijk geloofden dat Joseph Smith een profeet van God was. Ik wil echter tot u getuigen, meneer Pollard, dat ik *weet* dat Joseph Smith een profeet van God was, dat hij door inspiratie de heilige kroniek heeft vertaald die we het Boek van Mormon noemen, dat hij echt God de Vader en zijn Zoon Jezus heeft gezien.' Toen liepen de zendelingen weg.

Ik hoorde diezelfde meneer Pollard in een getuigenisdienst over de ervaringen van die gedenkwaardige dag vertellen. Hij zei: 'Die avond kon ik maar niet in slaap komen. Ik bleef maar woelen. Ik hoorde telkens weer de woorden: "Joseph Smith was een profeet van God. Dat weet ik... Dat weet ik... Dat weet ik." Ik kon nauwelijks wachten tot het ochtend was. Ik belde de zendelingen, want ik had hun telefoonnummer op een kaartje met de geloofsartikelen. Ze kwamen terug. En dit keer deden mijn vrouw, kinderen en ik als oprechte zoekers naar de waarheid mee aan de lessen. Als gevolg daarvan hebben we allemaal het evangelie van Jezus Christus aanvaard. Wij zullen altijd dankbaar zijn voor het getuigenis van de waarheid die deze twee moedige maar ootmoedige zendelingen ons gaven.'

In afdeling 135 van de Leer en Verbonden lezen we wat John Taylor over de profeet Joseph heeft geschreven: 'Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd.'[8]

Ik vind wat Brigham Young heeft gezegd erg mooi: 'Iedere keer als ik eraan denk dat ik Joseph Smith heb gekend, wil ik halleluja roepen. Hij is de profeet die door de Heer is voorbereid en geordend en aan wie Hij de sleutels en macht heeft gegeven om het koninkrijk van God op aarde op te bouwen.'[9]

Aan dat gepaste eerbetoon aan onze geliefde Joseph voeg ik mijn eigen getuigenis toe dat ik weet dat hij Gods profeet was die was gekozen om het evangelie van Jezus Christus in deze laatste tijd te herstellen. Ik bid

dat wij bij de viering van zijn tweehonderdste geboortedag mogen leren van zijn leven. Mogen wij in ons eigen leven de goddelijke beginselen toepassen die hij ons zo prachtig leerde door zijn voorbeeld, zodat wij zelf beter het evangelie van Jezus Christus na mogen leven. Moge ons leven onze wetenschap weerspiegelen dat God leeft, dat Jezus Christus zijn Zoon is, dat Joseph Smith een profeet was en dat wij tegenwoordig geleid worden door een andere profeet van God, namelijk president Gordon B. Hinckley.

Deze conferentie is het 42 jaar geleden dat ik tot het Quorum der Twaalf Apostelen geroepen werd. Bij mijn eerste vergadering met het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf in de tempel zongen we een lofzang om de profeet Joseph Smith te eren, een lofzang die een van mijn favorieten is. Ik besluit met een couplet uit die lofzang:

Ere de man tot wie sprak weer
Jehovah,
die tot profeet werd gezalfd door
de Heer.
Hij was d'ontsluiter der laatste
bedeling,
eens geven volken en vorsten
hem eer.[10]

Van die plechtige waarheid getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother,* Scot Facer Proctor en Maurine Jensen Proctor, red. (1996), pp. 69–76.
2. Geschiedenis van Joseph Smith 1:10–11.
3. Geschiedenis van Joseph Smith 1:21–22, 25.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:71, voetnoot.
5. LV 135:4.
6. *History of the Church,* deel 6, p. 618.
7. Johannes 15:13.
8. LV 135:3.
9. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 343.
10. William W. Phelps, 'Ere de man', lofzang 24.

Op Zions kust

PRESIDENT BOYD K. PACKER
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Iedere ziel die vrijwillig in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is en ernaar streeft om zich te houden aan haar beginselen en verordeningen, staat 'op Zions kust'.

Ik heb al een lang leven achter de rug en heb gezien hoe de normen waarvan het voortbestaan van de beschaving afhankelijk is één voor één opzijgeschoven zijn.

Wij leven in een tijd waarin de eeuwenoude normen van zedelijkheid, huwelijk en gezin de ene na de andere nederlaag lijden in rechtbanken en raden, parlementen en klaslokalen. Maar ons geluk is afhankelijk van het leven naar die normen.

De apostel Paulus profeteerde dat de mensen in deze laatste tijd 'hun ouders ongehoorzaam' zouden zijn, 'liefdeloos, (...) afkerig van het goede, (...) met meer liefde voor genot dan voor God' (2 Timoteüs 3:2–4).

Hij waarschuwde ook: 'slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger komen; zij verleiden en worden verleid' (2 Timoteüs 3:13). Hij had gelijk. Maar als ik aan de toekomst denk, word ik overspoeld door een gevoel van optimisme.

Paulus zei tegen de jonge Timoteüs dat hij moest volharden in hetgeen hij van de apostelen had geleerd en zei dat hij dan veilig zou zijn omdat 'gij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus' (2 Timoteüs 3:15).

Kennis van de Schriften is belangrijk. Daaruit leren we hoe we geestelijke leiding kunnen krijgen.

Ik heb mensen horen zeggen: 'Ik zou bereidwillig vervolging en beproevingen hebben doorstaan als ik in de begintijd van de kerk had geleefd, toen er zo'n stroom aan openbaringen was die als Schriftuur werden uitgegeven. Waarom gebeurt dat nu niet meer?'

De openbaringen die door de profeet Joseph Smith zijn gegeven en als Schriftuur zijn uitgegeven, hebben het permanente fundament gelegd van de kerk waardoor het evangelie van Jezus Christus kon uitgaan tot 'alle natie' (2 Nephi 26:13).[1]

In de Schriften worden de ambten van de profeet en president en zijn raadgevers gedefinieerd, alsmede het Quorum der Twaalf Apostelen, de quorums der Zeventig, de Presiderende

Bisschap, de ringen en wijken en gemeentes. En tevens de ambten van het Ääronisch en het Melchizedeks priesterschap. Zij verschaffen de kanalen waardoor inspiratie en openbaring de leiders, leerkrachten, ouders en anderen kunnen toevloeien.

De tegenspoed en beproevingen zijn nu anders. Ze zijn in elk geval intenser, gevaarlijker dan in de begintijd van de kerk, en zijn niet zozeer tot de kerk gericht, maar tot ieder van ons individueel. De vroege openbaringen, die voor de permanente leiding van de kerk als Schriftuur zijn gepubliceerd, definiëren de verordeningen en verbonden die nog steeds van kracht zijn.

In een van die schriftteksten staat: 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen' (LV 38:30).

Ik zal u vertellen wat er is gedaan om ons voor te bereiden. Misschien begrijpt u dan waarom ik niet bang ben voor de toekomst, waarom ik zulke positieve gevoelens heb en vol vertrouwen ben.

Het is onmogelijk om in detail te beschrijven of op te noemen wat er de afgelopen jaren allemaal is ingesteld door het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen. Daarin kunt u voortgaande openbaring zien, die de kerk en elk individueel lid ter beschikking staat. Ik zal er een paar beschrijven.

Meer dan veertig jaar geleden werd besloten om de leer sneller en makkelijker aan alle leden van de kerk ter beschikking te stellen door een eigen editie van de Schriften uit te geven. We begonnen met verwijzingen over en weer tussen de King Jamesvertaling van de Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. De tekst van de King Jamesvertaling van de Bijbel bleef volkomen ongewijzigd.

Eeuwen geleden al is er werk gedaan ter voorbereiding op onze tijd. Negentig procent van de King Jameseditie van de Bijbel is vertaald door William Tyndale en John Wycliffe.

Wij zijn die vertalers en martelaars veel verschuldigd.

William Tyndale heeft gezegd: 'Ik zal ervoor zorgen dat een jongen die een ploeg stuurt meer van de Schriften weet dan [geestelijken].'[2]

Alma had al grote beproevingen doorgemaakt en stond voor nog grotere. In de kroniek staat: 'En nu, daar de prediking van het woord het volk er dikwijls toe bewoog te doen wat rechtvaardig was — ja, het had een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk gehad dan het zwaard of iets anders wat hun was overkomen — daarom achtte Alma het raadzaam dat zij het met de kracht van het woord Gods probeerden' (Alma 31:5).

Dat is precies de reden die wij in gedachten hadden toen we aan het schriftuurproject begonnen: dat ieder lid van de kerk de Schriften kon leren kennen en de beginselen en leerstellingen die erin staan begrijpen. Wij ondernamen wat Tyndale en Wycliffe in hun tijd hebben gedaan.

Tyndale en Wycliffe zijn op verschrikkelijke wijze vervolgd. Tyndale leed ontbering in een ijskoude gevangenis in Brussel. Zijn kleren waren tot lompen vervallen en hij had het erg koud. Hij schreef de bisschoppen en vroeg om zijn jas en muts. Hij smeekte om een kaars en zei: 'Het is erg saai om alleen in het donker te zitten.'[3] Ze waren zo verbolgen over zijn verzoek dat hij uit de gevangenis werd gehaald en voor een grote menigte op de

brandstapel werd gezet.

Wycliffe ontsnapte aan de vuurdood, maar het concilie van Konstanz liet zijn lichaam opgraven, verbranden, en de as verspreiden.[4]

De profeet Joseph Smith had van de moeder van Edward Stevenson van de Zeventig de serie *Book of Martyrs* van de zestiende-eeuwse Engelse geestelijke John Foxe geleend. Toen hij die gelezen had, zei hij: ‘Ik heb met de hulp van de Urim en Tummim deze martelaars gezien, en zij waren oprechte, toegewijde volgelingen van Christus, volgens het licht dat zij bezaten, en zij zullen het heil ontvangen.’[5]

Meer dan zeventigduizend schriftverzen naar elkaar laten verwijzen en voetnoten en andere hulpmiddelen verschaffen zou erg moeilijk worden, dat was bekend, en misschien zou het wel onmogelijk blijken. Maar er was aan begonnen. Meer dan zeshonderd mensen deden er meer dan twaalf jaar over om het te doen. Sommige waren deskundig op het gebied van Grieks, Latijn en Hebreeuws, of waren op de hoogte van oude schriften. Maar de meesten waren gewone, getrouwe leden van de kerk.

De geest van inspiratie rustte op het werk.

Het project zou onmogelijk zijn geweest zonder de computer.

Er werd een opmerkelijk systeem ontworpen om de tienduizenden voetnoten te organiseren die de Schriften voor iedere ploeger, jongen of meisje, zou ontvouwen.

Met een index op onderwerp kan ieder lid in luttele minuten woorden opzoeken zoals *verzoening, bekering, Heilige Geest,* en onthullende schriftverwijzingen in alle vier standaardwerken vinden.

Toen we enkele jaren met het project bezig waren, vroegen we hoe men vorderde met het monnikenwerk van het alfabetisch vermelden van de onderwerpen. Ze schreven: ‘We zijn al door *hemel* en *hel* heen, hebben *liefde* en *lust* gehad, en nu werken we aan *volmaking*.’

We kregen originele manuscripten van het Boek van Mormon in handen. Daardoor werd het mogelijk om de drukfouten te corrigeren die in schriftuurvertalingen sluipen.

Het meest opmerkelijk in de Topical Guide zijn de achttien pagina’s in kleine druk met enkele regelafstand onder het kopje ‘Jesus Christ’ waar de meest uitgebreide verzameling schriftuurlijke informatie over de naam Jezus Christus staat die ooit is samengesteld in de geschiedenis van de wereld. Volg die verwijzingen, dan wordt aan u ontvouwd wiens kerk dit is, wat zij leert en door welk gezag, en dat alles verankerd in de heilige naam van Jezus Christus, de Zoon van God, de Messias, de Verlosser, onze Heer.

Er zijn twee nieuwe openbaringen toegevoegd aan de Leer en Verbonden: afdeling 137, een visioen dat de profeet Joseph Smith ontving bij de bediening van de begiftiging, en afdeling 138, het visioen dat president Joseph F. Smith had van de verlossing der doden. En toen het werk bijna werd afgerond om te drukken, kwam de heerlijke openbaring over het priesterschap en werd die aangekondigd in een officiële verklaring (zie Officiële Verklaring 2), wat bewijst dat de Schriften niet zijn afgerond.

Vervolgens kwam de enorme opgave om de Schriften te vertalen in de talen van de kerk. De tripelcombinatie en de Gids bij de Schriften zijn inmiddels in 24 talen gepubliceerd en er volgen nog meer. Het Boek van Mormon is al in 106 talen gedrukt. Er wordt nog aan 49 vertalingen gewerkt.

En er is nog meer gedaan. Het Boek van Mormon kreeg een ondertitel: Het Boek van Mormon — eveneens een testament aangaande Jezus Christus.

Toen de fundamentele leerstellingen eenmaal zo vast stonden als het graniet van de Salt Laketempel, en ze iedereen ter beschikking stonden, konden meer mensen getuige zijn van de voortdurende vloedgolf aan openbaring aan de kerk. ‘Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij nu openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele grote en belangrijke dingen aangaande het koninkrijk Gods zal openbaren.’ (Geloofsartikelen 1:9.)

Terwijl het werk aan de publicatie van de Schriften voortgang vond, werd er aan een ander groot werk begonnen. Ook dat zou jaren duren. Het hele leerplan van de kerk werd geherstructureerd. Alle studiecursussen in de priesterschap en de hulporganisaties — voor kinderen, jongeren en volwassenen — werden aangepast en op de Schriften en op Jezus Christus gericht, op het priesterschap en op het gezin.

Honderden vrijwilligers werkten

eraan, jaar in jaar uit. Sommigen van hen waren deskundig op het gebied van schrijven, leerplannen, onderwijs en andere, gerelateerde gebieden, maar de meesten van hen waren gewone leden. Het werd allemaal gebaseerd op de Schriften, met nadruk op het gezag van het priesterschap en gericht op de gewijde aard van het gezin.

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf publiceerden 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'.[6] En vervolgens 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen.'[7]

Overal ter wereld kwamen seminaries en instituten voor godsdienstonderwijs. De leerkrachten en leerlingen leren en onderwijzen door de Geest (zie LV 50:17–22), en beiden leren de Schriften begrijpen, alsmede de woorden van de profeten, het heilsplan, de verzoening van Jezus Christus, de afval en de herstelling, de unieke positie van de herstelde kerk, en leren de beginselen en leerstellingen in de Schriften identificeren. De leerlingen worden aangemoedigd er een gewoonte van te maken dagelijks de Schriften te bestuderen.

De maandagavond is voorbehouden aan de gezinsavond. Alle kerkactiviteiten maken die avond plaats voor het samenzijn van de gezinsleden.

Een logisch vervolg was dat het zendingswerk opnieuw gebaseerd werd op de openbaringen, onder de titel 'Predik mijn evangelie'. Jaarlijks worden er meer dan 25 duizend zendelingen ontheven en gaan zij naar huis nadat zij twee jaar lang de leer in zich op hebben genomen en hebben geleerd hoe zij met de Geest moeten onderwijzen en hun getuigenis moeten geven.

De beginselen van het besturen door de priesterschap zijn verduidelijkt. De plaats van de priesterschapsquorums — zowel Aäronisch als Melchizedeks — is grootgemaakt. Altijd en overal zijn er leiders die sleutels dragen — bisschoppen en

presidenten — om leiding te geven, misverstanden op te helderen en valse leerstellingen te ontdekken en recht te zetten.

De studiecursus voor volwassenen in de priesterschap en de ZHV is gebaseerd op de leringen van presidenten van de kerk.

De kerktijdschriften hebben een gedaanteverandering ondergaan en worden nu in vijftig talen uitgegeven.

We bevinden ons midden in een tijdperk van ontzagwekkende tempelbouw en hebben nu 122 tempels waar verordeningen worden verricht. En gisteren zijn er nog twee aangekondigd.

Genealogie werd omgedoopt tot 'familiegeschiedenis'. Getrouwe leden worden geholpen door de nieuwste technieken om namen te ordenen en naar de tempel te brengen.

Al die dingen getuigen van voortdurende openbaring. Er zijn er meer, maar het zijn er te veel om ze in detail te beschrijven.

Er is in de kerk een kern van kracht die dieper zit dan programma's of bijeenkomsten of omgang met anderen. En die verandert niet. Hij kan niet vergaan. Hij is bestendig en zeker. Hij vermindert of verdwijnt niet.

Hoewel de behuizing van de kerk de kerkgebouwen zijn, leeft de kerk in het hart en de ziel van elke heilige der laatste dagen.

Overal ter wereld ontlenen ootmoedige leden inspiratie aan de Schriften om hen te leiden in hun leven, zelfs al begrijpen ze niet volledig dat ze de 'kostbare parel' (Matteüs 13:46) hebben gevonden waarover de Heer sprak tot zijn discipelen.

Toen Emma Smith, echtgenote van de profeet Joseph, lofzangen verzamelde voor het eerste zangboek, nam ze daarin 'Leid ons, o Gij goede Meester' op, wat in feite een gebed is:

Als deez' aarde kreunt en siddert,
geef ons bange hart dan rust.
Als uw oordeel spreidt verwoesting,
berg ons dan op Zions kust.'[8]

Iedere ziel die vrijwillig in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is en ernaar streeft om zich te houden aan haar beginselen en verordeningen, staat 'op Zions kust'.

Ieder kan door inspiratie de verzekering krijgen die tot hem getuigt dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen precies is wat Hij heeft gezegd: 'de enige ware en levende kerk op het oppervlak der gehele aarde' (LV 1:30). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie ook Openbaring 5:9; 14:6; 1 Nephi 19:17; Mosiah 3:13, 20; 15:28; 16:1; Alma 9:20; 37:4; LV 10:51; 77:8, 11; 133:37.
2. In: David Daniell, introduction to *Tyndale's New Testament,* trans. William Tyndale (1989), p. VIII.
3. In: David Daniell, introduction to *Tyndale's New Testament,* p. IX.
4. Zie John Foxe, *Foxe's Book of Martyrs,* onder redactie van G. A. Williamson (1965), pp. 18–20.
5. In: Edward Stevenson, *Reminiscenses of Joseph, the Prophet, and the Coming Forth of the Book of Mormon,* (1893), p. 6.
6. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, oktober 2004, p. 49.
7. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, p. 2.
8. Lofzang 51.

Een patroon voor iedereen

OUDERLING MERRILL J. BATEMAN
van het Presidium der Zeventig

Het herstelde evangelie van Jezus Christus is een patroon voor iedereen. (...) Het is het goede nieuws — de tijdloze leer en verzoeningskracht van de Heer Jezus Christus.

Onlangs vroeg een deelnemer aan een radioprogramma zich af of de kerk internationaal wel aantrekkingskracht had, gezien haar oorsprong in New York, hoofdzetel in Utah, en het Boek van Mormon dat het verhaal van een oud Amerikaans volk is. Toen ik dacht aan vrienden in Azië, Afrika, Europa en andere delen van de wereld, werd mij duidelijk dat de spreker de universele aard van het herstelde evangelie niet begreep, noch de allesomvattende toepasbaarheid van de verordeningen, verbonden en zegeningen ervan. Het wereldomvattende belang van het eerste visioen van de profeet Joseph en van het Boek van Mormon zijn niet af te meten aan de locatie, maar aan hun boodschap inzake de relatie van de mens met God, de liefde van de Vader voor zijn kinderen, en het goddelijk potentieel van elk mens.

De roep van de profeten is door alle eeuwen heen geweest: 'Komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem' (Moroni 10:32; zie ook Matteüs 5:48; Johannes 10:10, 14:6) en dat het heil alleen door de eniggeboren Zoon van de Vader komt (zie Johannes 1:14, 18; LV 29:42). Die oproep is universeel en geldt voor al Gods kinderen, of ze nu Afrikaans, Aziatisch, Europees of van welke nationaliteit ook zijn. Zoals de apostel Paulus tegen de Atheners zei, zijn wij allen 'van Gods geslacht' (Handelingen 17:29).

Het levensplan van de Vader, met als kern de verzoening van Christus, is al opgesteld vóór de grondlegging van de wereld (zie Abraham 3:22–28; Alma 13:3). Het werd aan Adam en Eva gegeven en zij kregen het gebod om het hun kinderen te leren (zie Mozes 5:6–12). In de loop van de tijd verwierp Adams nageslacht het evangelie, maar het werd weer teruggebracht door Noach en later door Abraham (zie Exodus 6:2–4; Galaten 3:6–9). Het evangelie werd in de tijd van Mozes tot de Israëlieten gebracht. Maar er was een strengere leermeester nodig om ze na eeuwenlange afvalligheid tot Christus te brengen (zie Exodus 19:5–6; LV 84:19–24). Uiteindelijk herstelde de Heiland zelf de volheid van het evangelie tot het huis Israëls in het midden des tijds.

Een van de schriftpassages die het beste inzicht geeft in deze opeenvolging van afval en herstelling is te vinden in Jezus' gelijkenis van de onrechtvaardige pachters (zie Marcus 12:1–10). In die gelijkenis herinnert Jezus de mensen aan de vele profeten die eerder waren gestuurd om rechtvaardige volken te krijgen. Hij vertelt dat de boodschappers telkens weer werden verworpen. Sommige werden geslagen en weggestuurd. Andere werden gedood. En dan vertelt Jezus in een profetie aangaande zijn eigen bediening de luisteraars dat de Vader besloot zijn 'enige zoon, zijn zeer geliefde' (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Marcus 12:7) te sturen, zeggend: 'Mijn zoon zullen zij ontzien' (Matteüs 21:37).

Jezus was echter op de hoogte van zijn eigen lot en zei vervolgens:

'Maar die pachters zeiden (...): Dit is de erfgenaam; komt, laten wij hem doden en de erfenis zal aan ons komen.

'En zij grepen en doodden hem en wierpen hem buiten de wijngaard' (Marcus 12:7–8).

Na de dood van de Heiland en zijn apostelen werden de leerstellingen en verordeningen veranderd en trad nogmaals de afval in. Dit keer duurde de geestelijke duisternis honderden jaren, totdat eindelijk de lichtstralen de aarde weer bereikten. De apostel Petrus wist van die afval af en profeteerde na de hemelvaart van de Heiland dat de wederkomst van de Heer pas zou plaatsvinden na een 'wederoprichting aller dingen' (zie Handelingen 3:19–21). De apostel Paulus profeteerde bovendien van een tijd waarin de leden 'de gezonde leer niet [zouden] verdra-

gen' (2 Timoteüs 4:3–4) en dat er een 'afval' (2 Tessalonicenzen 2:2–3) aan de wederkomst van Christus vooraf zou gaan. Hij had het ook over de wederoprichting van alle dingen en zei dat de Heiland in de 'volheid der tijden al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen [zou] vatten' (Efeziërs 1:10).

De Heer gaf door middel van de profeet Joseph Smith leiding aan de herstelling van het evangelie. De 'wederoprichting aller dingen' begon in het heilige bos toen de Vader en de Zoon verschenen aan Joseph Smith. In dat visioen kwam Joseph achter de aard van God, dat de Vader en de Zoon afzonderlijke, verhoogde wezens van vlees en beenderen zijn.

Aan het begin van de meeste bedelingen kreeg de pas geroepen profeet een boek. Mozes kreeg stenen tafelen (zie Exodus 31:18). Lehi kreeg een boek over de vernietiging van Jeruzalem te lezen (zie 1 Nephi 1:11–14). Ezechiël kreeg een 'boekrol' (Ezechiël 2:9–10) te zien met de boodschap van de Heer voor het huis van Juda in die tijd. Johannes de Openbaarder kreeg op het eiland Patmos een boek te zien met zeven zegels (zie Openbaring 5; LV 77:6). Is het dan een wonder dat de Heer als onderdeel van die 'wederoprichting aller dingen' een boek zou verstrekken met de volheid van het evangelie? Het Boek van Mormon heeft de kracht om alle mensen dichter tot Christus te brengen. De uitleg daarin van de verzoening van de Heiland is de duidelijkste die er is, vooral omtrent het doel en de uitwerking ervan.

De Heilige Geest heeft mijn ziel ingefluisterd dat Joseph in het heilige bos echt de Vader en de Zoon heeft gezien en dat het Boek van Mormon waar is. Ik ben dankbaar voor de nadere kennis aangaande de verzoening van de Heiland die in het Boek van Mormon staat. Een van de titels

van de Heiland is eniggeboren Zoon van de Vader. De apostel Johannes schrijft bijvoorbeeld in zijn evangelie dat hij de majesteit en de heerlijkheid van de Heer had gezien op de berg van verheerlijking en dat zijn heerlijkheid 'als van de eniggeborene des Vaders' was (Johannes 1:14, 18). Deze titel komt ook vaak voor in het Boek van Mormon.

In tegenstelling tot sterfelijke personen die de zaden des doods erven van beide ouders, was Jezus geboren uit een sterfelijke moeder en een onsterfelijke Vader. De zaden van de dood die Hij van Maria had gekregen, hielden in dat Hij kon sterven, maar de erfenis van zijn Vader gaf Hem het oneindige leven, wat inhield dat sterven een zelfgekozen daad was. Daarom zei Jezus tegen de Joden: 'Want gelijk de Vader leven heeft in Zichzelf, heeft Hij ook de Zoon gegeven leven te hebben in Zichzelf' (Johannes 5:26).

Bij een andere gelegenheid zei Hij: 'Hierom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik mijn leven afleg om het weder te nemen.

'Niemand ontneemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen; dit gebod heb Ik van mijn Vader ontvangen' (Johannes 10:17–18).

De oneindige aard die Hij van zijn Vader had gekregen, gaf Jezus de macht om de verzoening teweeg te brengen, te lijden voor de zonden van ieder mens. De profeet Alma legt in het Boek van Mormon uit dat Jezus niet alleen onze zonden op zich nam, maar dat Hij ook leed voor onze pijn, beproevingen en verleidingen. Alma legt bovendien uit dat Jezus onze ziekten, dood en zwakheden op zich nam. (Zie Alma 7:11–13.) Dat deed Hij 'opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen' (Alma 7:12).

De profeet Abinadi zegt verder: 'Wanneer zijn ziel ten offer is gebracht voor zonde, [zal] Hij zijn nageslacht [...] zien' (Mosiah 15:10). Abinadi zegt vervolgens dat de profeten en hun volgelingen het zaad van de Heiland zijn. Vele jaren lang dacht ik aan de ervaringen die de Heiland in Getsemane en aan het kruis had als plekken waar Hij een enorme lading zonden op zich nam. Maar door de woorden van Alma, Abinadi, Jesaja en andere profeten is dat inzicht veranderd. In plaats van een onpersoonlijke lading zonden was er een lange rij mensen toen Jezus 'onze zwakheden' voelde (Hebreeën 4:15), 'onze ziekten [...] op zich [nam], [...] onze smarten [droeg], [en] om

onze overtredingen werd [...] doorboord' (Jesaja 53:4–5).

De verzoening was een intieme, persoonlijke ervaring waarbij Jezus te weten kwam hoe Hij ieder van ons te hulp kon komen.

In de Parel van grote waarde staat dat Mozes alle inwoners van de aarde zag en dat 'hun aantallen [...] groot [waren], ja, ontelbaar als het zand aan de oever van de zee' (Mozes 1.28). Als Mozes iedereen zag, dan lijkt het logisch om aan te nemen dat de Schepper van het heelal de macht heeft om ieder van ons persoonlijk te leren kennen. Hij kwam achter uw zwakheden en achter de mijne. Hij voelde uw verdriet en lijden. En die van mij. Ik getuig dat Hij ons kent. Hij begrijpt hoe wij omgaan met verleiding. Hij kent onze zwakheden. Maar het is meer, meer dan ons alleen te kennen, Hij weet hoe Hij ons kan helpen als we in geloof tot Hem komen. Daarom besefte een jonge vrouw van Latijns-Amerikaanse afkomst ineens dat ze meer dan een stipje in het heelal was toen de Heilige Geest haar een getuigenis van de herstelling gaf. Ze voelde Gods liefde, voelde dat zij zijn dochter was, en besefte dat Hij haar kende. Het verklaart ook waarom het heilsplan een Japanse vriend zo bekend voorkwam toen de zendelingen hem daarin onderrichtten en de Heilige Geest zijn doelen op aarde en zijn potentieel bevestigde.

Ik getuig dat het herstelde evangelie van Jezus Christus een patroon is dat wij allen moeten volgen. Het gaat er niet om wáár iets gebeurd is, het is het goede nieuws — de tijdloze leer en verzoeningskracht van de Heer Jezus Christus. Ik getuig dat Hij leeft, dat Hij de Christus is. Ik getuig dat het evangelie dat door middel van de profeet Joseph Smith is hersteld Petrus' 'wederoprichting aller dingen' is. Ik geef u mijn getuigenis dat president Gordon B. Hinckley de profeet des Heren is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Mijn ziel verlustigt zich in de Schriften

CHERYL C. LANT
Algemeen jeugdwerkpresidente

Er is echt niets belangrijker dat we voor onze kinderen kunnen doen dan ze in de Schriften te versterken.

Onze dierbare profeet heeft ons onlangs gevraagd om voor het eind van dit jaar het Boek van Mormon te lezen. Ik heb zijn uitnodiging aangenomen en heb gemerkt dat ik veel nieuwe en interessante zaken in het boek ontdek, hoewel ik het al vele malen heb gelezen. Ik heb bijvoorbeeld 2 Nephi 4:15 opnieuw ontdekt. Daarin staat: 'Want mijn ziel verlustigt zich in de Schriften, en mijn hart overweegt ze en schrijft ze op tot lering en nut van mijn kinderen.'

Uit deze tekst kunnen we leren hoe we het Boek van Mormon moeten bestuderen. Ik wil graag drie belangrijke begrippen bespreken.

Ten eerste: 'Mijn ziel verlustigt zich.' Ik houd van die zinsnede! Ik heb nagedacht over hongeren en dorsten naar kennis als ik de Schriften lees, maar verlustigen is iets anders. Ik merk dat wat ik uit de Schriften leer, afhankelijk is van wat ik meebreng. Iedere keer dat ik ze lees, neem ik in zekere zin een nieuwe persoon mee, met een nieuwe kijk op de belevenis. Waar ik me in dit leven bevind, de ervaringen die ik heb, en mijn instelling, hebben allemaal invloed op wat ik leer. Ik houd van de Schriften. Ik koester de waarheden die ik erin vind. Mijn hart wordt met vreugde vervuld als ik aanmoediging, leiding, troost, kracht en antwoord op mijn vragen ontvang. Iedere keer dat ik erin lees, ziet het leven er rooskleuriger uit, opent zich een deur voor mij en word ik verzekerd van de liefde en zorg van mijn hemelse Vader. En dat is zeker een grote verlustiging. Een jongetje uit de zonnestraaltjes heeft het als volgt onder woorden gebracht: 'Ik voel me gelukkig over de Schriften!'

Ten tweede: 'Mijn hart overweegt ze.' Ik wil de Schriften zo graag in mij meedragen! De geest van wat ik heb gelezen, geeft me vrede en troost in mijn hart. De kennis die ik heb opgedaan, geeft me leiding en steun. Dan heb ik het vertrouwen dat uit gehoorzaamheid voortkomt.

Soms heb ik de tijd om me in de Schriften te verdiepen. Soms heb ik maar tijd voor een paar verzen. Maar het maakt niet uit waar of wanneer ik de Schriften lees; ik kan ze in mijn hart meedragen. Ik heb gemerkt dat als ik ze ’s ochtends lees, ik in staat ben om de hele dag de invloed van de Geest te voelen. Als ik ze overdag lees, is het meestal omdat ik een behoefte heb, omdat ik antwoorden en leiding nodig heb om bepaalde beslissingen te nemen. Als ik ze ’s avonds lees, blijven de heerlijke, vertroostende boodschappen van de Heer in mijn onderbewustzijn hangen terwijl ik slaap. Vaak word ik ’s nachts wakker met ideeën of gedachten die voortkomen uit de woorden die ik vlak voor het slapengaan heb gelezen. Mijn gedachten kunnen gedurende de dag alle kanten opgaan, maar mijn hart omvat de woorden van de Heer in de Schriften en ‘overweegt ze’.

Dit is mij duidelijk geworden: ‘Wat iemand in zijn hart denkt, zo is hij’ (Spreuken 23:7). Als ik over de Schriften nadenk, gebeurt er iets met me. Dan heb ik een sterker verlangen om dichter bij mijn hemelse Vader te zijn. Dan heb ik het verlangen om Hem te dienen. Dan wil ik de beginselen naleven die ik in de Schriften lees. En als ik dat doe, schrijft mijn hart ‘ze op tot lering en nut van mijn kinderen’.

Ik schrijf uiteraard geen Schriften zoals Nephi dat deed, maar als ik de Schriften lees en de beginselen erin naleef, worden die Schriften in mijn leven gegrift. Zij bepalen mijn gedrag en zijn daar geschreven zodat mijn kinderen ze kunnen zien en volgen. Ik kan bouwen aan een traditie van een rechtschapen leven, gebaseerd op de beginselen die ik in de Schriften lees.

In Leer en Verbonden 93:39–40 staat: ‘En die boze komt en neemt, door ongehoorzaamheid en wegens de overlevering van hun vaderen, licht en waarheid van de mensenkinderen weg.

‘Maar Ik heb u geboden uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen.’

Als ik de Schriften lees, ben ik er zeker van dat ik ‘licht en waarheid’ ontvang om mij en mijn gezin tot zegen te zijn. Als ik weet wat ik moet doen, kan ik mijn daden — mijn ‘tradities’ — in overeenstemming brengen met wat ik weet. Dan zullen mijn kinderen niet door mijn voorbeeld afdwalen, maar zullen ze naar de Schriften geleid worden en naar de waarheid die erin te vinden is.

Ik ben gek op dit jeugdwerkliedje:

Lees, denk en bid,
alleen en met elkaar.
De Heilige Geest helpt ieder die leest
en zegt: de Schriften zijn waar.[1]

Ik merk dat als ik niet alleen bid om een getuigenis van de waarheid van de Schriften te krijgen maar ook om de Geest bij me te hebben als ik lees, mijn ontvankelijkheid groter wordt en ik alles veel duidelijker zie. Dan kan ik zien hoe ik ervoor sta en wat mijn hemelse Vader van me verwacht. Dan kan ik de beginselen van de waarheid begrijpen en herkennen hoe ik de nodige veranderingen in mijn leven moet aanbrengen. Dan kan ik zeker weten dat de Heer me zal helpen en sterken om die taak te volbrengen. Op die manier worden de Schriften met mijn leven verweven.

Als we de Schriften lezen, horen we de stem van de Heiland. Hij is niet afwezig in ons leven. Hij is actief aanwezig in de verzen van deze heilige boeken. Onze profeet heeft ons gevraagd om dichter bij de Heiland te komen door het Boek van Mormon te lezen.

En hoe zit het met onze kinderen? Hoe gezegend is het kind van wie de ouders hun leven op de leringen in

de Schriften baseren! Er is echt niets belangrijker dat we voor onze kinderen kunnen doen dan ze in de Schriften te versterken. Ouders, kom met uw kinderen bij elkaar om de Schriften te lezen, en maak daar ruimte voor in uw drukke gezinsschema. Kinderen, reageer snel en enthousiast als je geroepen wordt om in de Schriften te lezen.

President Gordon B. Hinckley heeft ons aangemoedigd, maar hij heeft ons ook de bijbehorende beloften gegeven. Hij beloofde 'een grotere mate van de Geest des Heren', dat we 'zijn geboden met grotere vastberadenheid gehoorzamen', en dat we 'een sterker getuigenis ontvangen dat de Zoon leeft'.[2]

Een van mijn dochters, die zich in een prachtige fase van het leven bevindt, waarin haar grootste zegeningen ook haar grootste problemen zijn (ze heeft drie kleine kinderen!), zei tegen me: 'Ma, het lukt. Ik lees het Boek van Mormon. En ik houd me vast aan die prachtige beloften. En die zijn precies wat ik nu nodig heb.'

Hebt u die zegeningen nodig? Ze liggen voor het oprapen. Laten we ons ieder voor zich voornemen om de profeet te volgen. Laten we als gezin aanspraak maken op onze zegeningen. President Hinckley, we hebben u lief, we hebben uw stem gehoord en we zullen gehoorzaam zijn.

Ik wil mijn getuigenis geven dat ik weet dat onze hemelse Vader leeft en van ons houdt. Ik weet dat Jezus Christus onze Heiland is. Ik weet dat de Schriften waar zijn. Ze zijn het woord van God. Ik weet dat president Gordon B. Hinckley nu onze profeet is. Ik weet dat als we hem volgen, we grote zegeningen van onze Vader in de hemel zullen ontvangen. Ik ben zo dankbaar voor dat getuigenis. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'Lees, denk en bid' (*Kinderliedjes*, p. 66).
2. 'Een krachtig en waar getuigenis', *Liahona*, augustus 2005, p. 6.

De waarheid hersteld

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

[Met] het plan van de Vader voor eeuwig heil en geluk [...] zult u elk probleem in dit leven kunnen oplossen.

Overal in de wereld zien we dat velen blijk geven van een groeiend verlangen naar geestelijke leiding als gevolg van het toenemend aantal rampen, veroorzaakt door mens en natuur. Deze hunkering naar geestelijk licht openbaart zich omdat we kinderen zijn van een goddelijke hemelse Vader. Het is begrijpelijk dat we ons bij nood tot onze Schepper wenden. Onze liefdevolle hemelse Vader wist dat de verslechterde wereldsituatie, ernstige problemen op het persoonlijke vlak en grote rampen voor zijn kinderen aanleiding zouden zijn om op zoek te gaan naar geestelijke manna. De uitdaging is die op de juiste wijze te vinden.

Ons voorsterfelijk bestaan heeft zich in de tegenwoordigheid van God onze heilige Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, afgespeeld. In dat bestaan kregen we inzicht in het heilspan van onze Vader en kregen de belofte dat we als sterveling op zijn hulp konden rekenen. Het belangrijkste doel van ons leven is daar aan ons uitgelegd. Ons werd gezegd:

'Wij zullen een aarde maken waarop dezen kunnen wonen; en wij zullen hen hiermee beproeven om te zien of zij alles zullen doen wat de Heer, hun God, hun ook zal gebieden; en aan hen die hun eerste staat behouden [dat wil zeggen wie in het voorsterfelijk bestaan gehoorzaam waren] zal worden toegevoegd; (...) en zij die hun tweede staat behouden [dat wil zeggen wie in dit sterfelijk leven gehoorzaam zijn] op hun hoofd zal heerlijkheid worden toegevoegd voor eeuwig en altijd.'[1]

Die woorden geven het belangrijkste doel van uw verblijf op aarde aan. U dient te bewijzen dat u gehoorzaam wilt zijn aan de geboden van God. Aldus groeit u in begrip, zielsvermogen en elke goede eigenschap. U dient elke vereiste verordening te ontvangen en elk noodzakelijk verbond te sluiten en na te komen. U dient een gezin te stichten en te verzorgen. Dit leven kent periodes van zorgen en geluk, die

tot doel hebben u in volle glorie te laten terugkeren om de glorierijke zegeningen die de gehoorzamen zijn beloofd, in ontvangst te nemen, nadat u met succes met de moeilijkheden en de mogelijkheden van het sterfelijk leven bent omgegaan.

Teneinde het hoogst haalbare uit deze proef- en groeiperiode te halen, werd u ingelicht en voorbereid op de omstandigheden waaronder u op aarde zou leven. Er werd uitgelegd welk patroon onze Vader gebruikt om u door het sterfelijk leven heen te loodsen. Hij zou uit zijn heldhaftigste en gehoorzaamste geestkinderen profeten en andere bevoegde dienstknechten kiezen, aan wie Hij zijn priesterschap zou geven en wie Hij in zijn waarheid zou onderwijzen om die waarheid onder zijn kinderen op aarde te verspreiden. God zou ieder kind morele keuzevrijheid geven, het recht om de raad van God te volgen of te negeren. Iedereen zou aangemoedigd worden te gehoorzamen, maar zou niet worden gedwongen. U begreep dat hoewel u op aarde kon kiezen wat u wilde, u niet de gevolgen van uw keuzes kon kiezen. Dat zou afhangen van eeuwige wetten.

Iemand die door zijn keuzes in dit leven aanspraak zou kunnen maken op de rijkste zegeningen, maar daar om redenen buiten zichzelf niet de hand op wist te leggen, zou daartoe in het nasterfelijke leven alsnog in de gelegenheid worden gesteld. Uw herinneringen aan een voorsterfelijk leven werden bij u weggenomen om er zeker van te zijn dat deze test zijn waarde behield, maar u zou wel een innerlijk richtsnoer krijgen om een goed leven te leiden. In dit leven zou het heilsplan van onze Vader, dat u de kans zou bieden om bij Hem terug te keren, het evangelie van Jezus Christus heten.

Vóór de schepping van deze aarde was er een briljante maar boze geest, beter bekend als Lucifer of de Satan, die tot opstand tegen het plan van

onze Vader aanzette. Hij wilde een wijziging in de voorwaarden aanbrengen. Zijn argumenten waren zo overtuigend dat een derde van de geestkinderen van de Vader Satan volgde en werd uitgeworpen. Zij raakten de zeldzame kans op groei en het essentiële profijt van een sterfelijk lichaam kwijt.

Onze heilige Vader, die ieder van zijn kinderen volmaakt kent, besefte dat veel van zijn kinderen in de loop der tijd aan verleiding bloot zouden staan, werelds zouden worden en het getuigenis en de leringen van zijn profeten zouden verwerpen. Geestelijke duisternis zou de plaats innemen van het licht van de waarheid, een toestand die afvalligheid wordt genoemd. Een periode waarin de waarheid wordt geïntroduceerd tot die wordt overwoekerd door zonde zou bedeling worden genoemd. En in elke bedeling zouden er profeten zijn om de waarheid voor de getrouwen op aarde te houden, ongeacht of die waarheid door velen vervormd of verworpen zou worden.

U leerde dat het licht van Christus dat richtsnoer zou zijn. Het geeft alles licht en leven. Het spoort alle mensen aan om waarheid van dwaling te onderscheiden, goed van kwaad. Het licht van Christus is geen persoon. Het is een macht of invloed die van God onze Vader door zijn Zoon, Jezus Christus, afkomstig is en wie het volgt, kan in aanmerking komen voor de meer vastomlijnde leiding en inspiratie van de Heilige Geest. U kreeg te horen dat overtreding de invloed van de Heilige Geest zou verzwakken, maar dat die weer kon worden hersteld door genoegzame bekering. U verheugde zich erin dat de gehoorzamen, als zij de juiste verordeningen en de bijbehorende verbonden ontvingen en getrouw bleven, de celestiale heerlijkheid zouden beërven en in alle eeuwigheid in de tegenwoordigheid van de Vader en zijn Zoon zouden verblijven.

Hoe weten we deze waarheden? Hoe kunt u te weten komen of ze kloppen? U ziet grote verwarring om u heen omtrent het wezen van God, zijn leringen en het doel van het leven. Hoe geeft God, onze hemelse Vader, zijn kinderen op aarde leiding? Hoe laat Hij zijn getrouwe en gelovige kinderen de waarheid en zijn wil weten, zodat ze de juiste keuzes kunnen maken en de zegeningen kunnen ontvangen die Vader in de hemel hun maar al te graag wil geven? Dat zal ik uitleggen.

Vanaf de grondlegging van deze aarde heeft God onze Vader het plan dat ik net heb uitgelegd, consequent gevolgd. Adam heeft het plan van onze Vader aan zijn kinderen en nakomelingen uitgelegd. Velen geloofden en werden gezegend. Maar velen kozen ervoor hun keuzevrijheid, een gave die ze van God hadden gekregen, te gebruiken om zijn leringen en zijn evangelie te verwerpen. De ongehoorzamen verwierpen de waarheid, verdraaiden de leringen en verordeningen, en verwijderden zich van God. In de loop der tijd werd het licht van de waarheid opgeslokt door geestelijke duisternis. Het priesterschap en de ware kerk waren niet meer onder de mensen te vinden.

Profeten zoals Henoch, Noach, Abraham en Mozes herstelden de waarheid in hun bedeling maar in de loop der tijd verwierpen de meesten toch weer hun leringen. In het midden des tijds werd Jezus Christus, de geliefde Zoon van God, op aarde geboren. Hij herstelde de waarheid weer en diende met liefde en barmhartigheid. Hij vestigde zijn kerk weer op aarde met profeten en apostelen. Door intens te lijden vervulde Hij de goddelijke opdracht van zijn heilige Vader om onze Heiland en Verlosser te worden. Hij stond toe dat Hij werd gekruisigd. Hij herrees uit het graf en overwon daarmee de lichamelijke dood. Zijn oneindige zoenoffer is een verheven gave die het voor de bekeerlijke mogelijk maakt om vergiffenis te ontvangen en in aanmerking te komen voor het eeuwige leven. Maar zelfs toen werd de Zoon van God door bijna iedereen verworpen. Zijn apostelen en de leden van de kerk werden vervolgd en velen vonden de dood. De aarde zakte weg in een lange en vreselijke periode van intense geestelijke duisternis.

De Schriften maken duidelijk dat door de hele geschiedenis heen, bij gebeurtenissen van uitzonderlijk belang, de stem van God de Vader is gehoord. Bij verschillende gelegenheden is Jezus Christus aan een beperkt aantal personen verschenen. Toch is er slechts één verheven, bijzondere gebeurtenis waarbij voor zover wij weten, God de Vader zelf in persoon is verschenen. Hij is samen met zijn geliefde heilige Zoon, Jezus Christus, aan een eenkoppig publiek verschenen. Die ene was de jonge Joseph Smith jr., een uitzonderlijke geest, voorbereid vanaf de grondlegging der wereld. Hij zou de grootste profeet ooit op aarde worden. Spoedig daarna zou het priesterschapsgezag terugkeren, de volledige herstelling van de kerk die was hersteld door de heiland, met aanvullende Schriftuur toegesneden op deze tijd die door

middel van voortdurende openbaring van de Heiland kwam.

Onze goedgunstige Vader kwam uit zijn uitgestrekte scheppingen naar deze aarde om de waarheid te verhelderen, om de dikke geestelijke duisternis uiteen te drijven, om zijn ware identiteit te tonen, om de volheid van de waarheid te herstellen, en de enige weg naar zekere, geestelijke leiding te banen. Deze gedenkwaardige herstelling is begonnen met deze eenvoudige woorden van de Vader: ‘Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!’[2] Waarna de herstelling van de waarheid, het priesterschap, de gewijde verordeningen en de ware kerk met het plan van de Vader voor eeuwig heil en geluk, volgde. Wanneer u dat plan volgt, zult u elk probleem in dit leven kunnen oplossen. Dit plan zal u de kans bieden om, door geloof en gehoorzaamheid, in aanmerking te komen voor goddelijke leiding. Die steun zal u de kracht geven om zo te leven zoals u weet dat u moet leven, ongeacht de verwording van de maatschappij.

Welke gebeurtenis zou zo ongelooflijk belangrijk zijn om dit ongekende bezoek van God de Vader te rechtvaardigen? Het was de inluiding van de ‘bedeling van de volheid der tijden’ die door de profeten in zowel het oude als het nieuwe testament was voorzegd. De tijd was voor de Vader aangebroken om alles in de hemelen en de aarde in Christus samen te vatten,[3] alle sleutels van het koninkrijk over te dragen en de kennis te herstellen die in voorbije bedelingen was geopenbaard,[4] ter instelling van de laatste bedeling van het evangelie voor deze aarde.

In het besef dat het voor velen moeilijk zou zijn om te geloven in een dergelijke glorierijke herstelling, voorzag de Heiland in een tastbaar bewijs dat daarvan getuigt, namelijk het Boek van Mormon. Daarin staat beschreven hoe we kunnen weten of de herstelling echt heeft plaatsgevonden. Hij voorzag bij monde van Joseph Smith met de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde in nog meer verhelderende Schriftuur, noodzakelijk voor deze tijd. Het is dan ook geen wonder dat de bediening van Joseph Smith zich voornamelijk concentreerde op de Heiland, zijn verzoening en leer.

Hoewel deze waardevolle, essentiële boodschap over de wereld is verkondigd, is het Satan gelukt veel mensen er blind voor te maken of in de verkeerde richting te sturen. Het overgrote deel van de kinderen van de Vader zijn niet alleen hun hemelse Vader en het doel van het sterfelijke leven vergeten, ze willen ook zelden iets van Hem weten noch nadenken over het doel van hun leven. Ze worden in beslag genomen door allerhande zaken die hen afleiden van de essentiële. Maakt u alstublieft die fout niet.

Als dienstknecht van Jezus Christus getuig ik dat wat ik heb uitgelegd, waar is. Het is niet voldoende om een vaag begrip te hebben van de waarheid of van het bestaan van de Vader en zijn Zoon, onze Heiland. Ieder van ons moet gaan beseffen wie Ze werkelijk zijn. U moet voelen hoeveel Ze van u houden. Als u de waarheid naar beste weten naleeft, moet u erop

vertrouwen dat Zij u zullen helpen om het doel van uw leven te verwezenlijken en u te versterken, zodat u in aanmerking komt voor de beloofde zegeningen. Om de geboden van God te kunnen gehoorzamen, moet u weten wat ze inhouden. Daarvoor moet u in ze geloven. Dat kunt u het beste bereiken door de leerstellingen te bestuderen. Dat is een van de redenen dat president Hinckley en zijn raadgevers in juli van dit jaar alle leden uitnodigden om het Boek van Mormon voor het eind van het jaar uit te lezen. Zij deden deze belofte: 'Wie het Boek van Mormon leest zal meer de Geest des Heren gaan ervaren, de geboden stipter willen naleven en een groter getuigenis krijgen dat de Zoon van God werkelijk leeft.'[5] Ik heb de proef op de som genomen en kan bevestigen dat die belofte uitkomt. Als u die raad gewetensvol gehoorzaam bent geweest, weet u wat ik bedoel. Als u nog niet begonnen bent, heeft u nog steeds de tijd om uw leven te verrijken door het Boek van Mormon te lezen. Wilt u dat alstublieft doen?

Als apostel van de Heer Jezus Christus getuig ik plechtig dat God de Vader en Jezus Christus door middel van Joseph Smith de herstelling die ik zojuist heb uitgelegd, tot stand hebben gebracht, dat het luisterrijke licht van de waarheid en de Kerk van Jezus Christus weer op aard is, dat de ware natuur van God de Vader en zijn Zoon opnieuw is geopenbaard en dat de juiste manier om geestelijke leiding te ontvangen, is uitgelegd. Ik getuig dat Gods heilsplan ter beschikking staat aan eenieder die er oprecht naar op zoek is. Sluit het in uw hart. Leef het na voor uw vrede en geluk. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

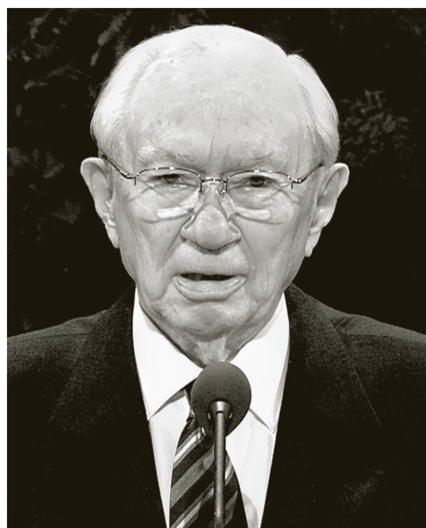
NOTEN

1. Abraham 3:24–26.
2. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
3. Efeziërs 1:10.
4. Zie LV 128:18–21.
5. Zie Brief van het Eerste Presidium, 25 juli 2005.

Vergeving

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Op de een of andere manier brengt vergeving, in combinatie met liefde en verdraagzaamheid, wonderen tot stand die op geen enkele andere wijze tot stand kunnen komen.

Broeders en zusters, ik dank mijn Vader in de hemel dat Hij mij lang genoeg laat leven om deel uit te maken van deze interessante tijd. Ik dank Hem voor de gelegenheid om in zijn dienst te zijn. Het enige verlangen wat ik heb, is alles te doen wat ik kan om het werk van de Heer te bevorderen, zijn getrouwe leden te dienen en in vrede met mijn naasten te leven.

Onlangs heb ik ruim veertigduizend kilometer afgelegd om Alaska, Rusland, Korea, Taiwan, Hongkong, India, Kenia en Nigeria te bezoeken, en in dat laatste land een nieuwe tempel in te wijden. Vervolgens wijdden we de Newport Beachtempel in Californië in. En ik heb net zestienduizend kilometer afgelegd naar Samoa om daar een andere tempel in te wijden. Ik reis niet graag, maar het is mijn wens om onder de mensen te komen zodat ik hen kan bemoedigen, mijn waardering uiten en getuigen van de goddelijke aard van het werk van de Heer.

Ik denk vaak aan een gedicht dat ik lang geleden heb gelezen. Het gaat als volgt:

Laat mij wonen in een huis langs de
kant van de weg
Waar het mensenras voorbijgaat —
De mensen die goed zijn en de
mensen die slecht zijn,
Net zo goed en slecht als het mij
vergaat.

Ik wil niet de plaats innemen van
de smaler
Noch is kritiseren mijn wens —
Laat mij wonen in een huis langs de
kant van de weg
En een vriend zijn voor de mens.'

(Sam Walter Foss, 'The House by the Side of the Road'. In: James Dalton Morrison, red., *Masterpieces of Religious Verse* [1948], p. 422)

Dat wil ik ook.

Ouder worden doet iets met een mens. Het lijkt hem bewuster te maken van de behoefte aan vriendelijkheid, goedheid en verdraagzaamheid. Hij wenst en bidt dat de mensen

in vrede samen konden leven zonder oorlog en strijd, onenigheid en conflict. Zijn bewustzijn van de betekenis van de grote verzoening van de Verlosser, de omvang van diens offer, en zijn dankbaarheid aan de Zoon Gods die zijn leven gaf opdat wij mochten leven, neemt toe.

Ik wil het vandaag hebben over vergeving. Het is misschien wel de fijnste deugd op aarde en is beslist het hardste nodig. Er is al zo veel gemeenheid en mishandeling, onverdraagzaamheid en haat. Er is zo veel behoefte aan bekering en vergeving. Dat is het grote beginsel dat in alle Schriften, zowel de oude als de hedendaagse, uiteen wordt gezet.

In al onze gewijde lectuur is er geen mooier verhaal van vergeving dan dat van de verloren zoon, wat we vinden in Lucas, hoofdstuk vijftien. Iedereen zou dat af en toe eens moeten lezen en overdenken.

'Toen [de verloren zoon al zijn geld had opgemaakt] kwam er een zware hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden.

'En hij trok er op uit en drong zich op aan een der burgers van dat land en die zond hem naar het veld om zijn varkens te hoeden.

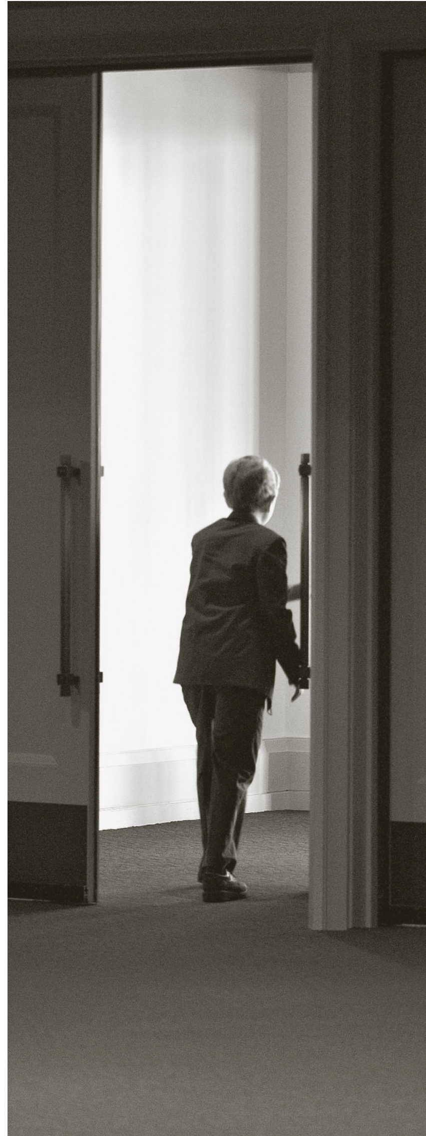
'En hij begeerde zijn buik te vullen met de schillen, die de varkens aten, doch niemand gaf ze hem.

'Toen kwam hij tot zichzelf en zeide: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom hier om van de honger.

'Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten; stel mij gelijk met een uwer dagloners.

'En hij stond op en keerde naar zijn vader terug. En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet viel hem om de hals en kuste hem.

'En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten' (Lucas 15:14–21).

En de vader liet een groot feest aanrichten. En toen zijn andere zoon daarover klaagde, zei hij tegen hem: 'Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn, want uw broeder hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is gevonden' (vs. 32).

Als er sprake is geweest van wangedrag en men heeft zich bekeerd, en heeft vergeving ontvangen, dan is de overtreder die letterlijk verloren was weer gevonden en is hij die dood was weer levend gemaakt.

Wat zijn de zegeningen van barmhartigheid en vergeving toch groot.

Na de Tweede Wereldoorlog werd Europa met behulp van gaven van miljoenen dollars in het kader van het Marshallplan weer op de benen gezet.

Na diezelfde oorlog zag ik in Japan grote staalfabrieken verrijzen, gebouwd van geld waarvan mij werd gezegd dat het uit Amerika kwam, Japans voormalige vijand. Hoeveel beter is de wereld niet vanwege de vergeving en gulheid van een volk voor een van zijn voormalige vijanden.

De Heer heeft in de bergrede gezegd:

'Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Oog om oog en tand om tand.

'Maar Ik zeg u, de boze niet te weerstaan, doch wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe; en wil iemand met u rechten en uw hemd nemen, laat hem ook uw mantel; en wie u ertoe prest één mijl te gaan, gaat er twee met hem.

'Geef hem, die van u vraagt, en wijs hem niet af, die van u lenen wil.

'Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten.

'Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief [zegen hen die u vervloeken, doe goed aan hen die u haten] en bidt voor wie u vervolgen.' (zie Matteüs 5:38–44).

Dat zijn krachtige uitspraken.

Denkt u echt dat u gehoor kunt geven aan die aansporing? Het zijn de woorden van de Heer zelf en ik denk dat ze op ieder van ons van toepassing zijn.

De Schriftgeleerden en Farizeeërs brachten een vrouw voor Jezus die op overspel was betrapt, want ze wilden Hem in de val lokken.

'Maar Jezus bukte neder en schreef met de vinger op de grond [alsof Hij hen niet hoorde].

'Doch toen zij Hem bleven vragen, richtte Hij Zich op en zeide tot hen: Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen naar haar.

'En weer bukte Hij neder en schreef op de grond.

‘Maar toen zij dit hoorden en door hun eigen geweten veroordeeld waren, gingen zij een voor een weg, te beginnen bij de oudsten en tot de laatste toe, en zij lieten Jezus alleen en de vrouw in het midden.

‘En Jezus richtte Zich op [zag niemand buiten de vrouw] en zeide tot haar: Vrouw, waar zijn [uw aanklagers]? Heeft niemand u veroordeeld?

‘En zij zeide: Niemand, Here. En Jezus zeide: Ook Ik veroordeel u niet. Ga heen, zondig van nu af niet meer!’ (Johannes 8:6–11.)

De Heiland leerde ons dat we de 99 schapen achter moesten laten om het verloren schaap te zoeken opdat het vergeving mocht krijgen en er genoegdoening mocht plaatsvinden.

Jesaja heeft geschreven:

‘Wast u, reinigt u, doet uw boze daden uit mijn ogen weg; houdt op kwaad te doen;

‘Leert goed te doen, tracht naar recht, houdt de geweldenaar in toom, doet recht aan de wees, verdedigt de rechtszaak der weduwe.

‘Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol’ (Jesaja 1:16–18).

De grote, weergaloze liefde van de Heiland kwam tot uiting toen Hij in zijn ondraaglijke stervenspijn uitriep: ‘Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen’ (Lucas 23:34).

In onze tijd heeft de Heer in een openbaring gezegd:

‘Daarom zeg Ik tot u, dat gij elkander dient te vergeven; want hij, die zijn broeder zijn overtredingen niet vergeeft, staat veroordeeld voor de Here, want in hem verblijft groter zonde.

‘Ik, de Heer, zal vergeven wie Ik vergeven wil, maar van u wordt het vereist alle mensen te vergeven’ (LV 64:9–10).

De Heer heeft een fantastische belofte gegeven. Hij heeft gezegd:

‘Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan’ (LV 58:42).

Er zijn tegenwoordig zovelen die niet bereid zijn te vergeven en vergeten. Kinderen huilen en echtgenotes wenen omdat vaders en echtgenoten kleine tekortkomingen blijven noemen die eigenlijk niet van belang zijn. En er zijn ook zo veel vrouwen die een olifant maken van elke kleine mug van een woord of daad.

Een tijdje geleden heb ik een column van Jay Evensen geknipt uit *Deseret Morning News.* Met zijn toestemming lees ik u een deel ervan voor. Hij schrijft:

‘Hoe zou u het vinden als een tiener een bevroren kalkoen van tien kilo uit het raam van een rijdende auto gooit, die de voorruit verbrijzelt van de auto die door u wordt bestuurd? Wat zou u ervan vinden als artsen zes uur aan uw gezicht opereren en het met metalen platen en andere hulpmiddelen enigszins weten op te lappen, maar dat u te horen krijgt dat u nog jaren zult moeten revalideren om weer de oude te worden, en dat u van geluk mag spreken dat u het er levend van af heeft gebracht en er geen blijvende hersenletsel aan over heeft gehouden?

‘En hoe zou u zich voelen als u erachter komt dat de dader en zijn maten alleen maar aan de kalkoen waren gekomen, omdat ze een creditcard hadden gestolen en zich hadden uitgeleefd in zinloze aankopen, gewoon voor de lol? (…)

‘Dit soort gruwelijke misdaden helpt politici in het zadel die tijdens hun verkiezingscampagne beloven de misdaad hard te zullen aanpakken. Het is de soort misdaad die wetgevers

ertoe aanzet om elkaar de loef af te steken en als eerste met een wetsvoorstel te komen, waarin het gebruik van bevroren gevogelte bij het plegen van misdaden strafbaar wordt gesteld.

'De New York Times haalde een uitspraak van de openbare aanklager aan die zei dat dit de soort misdaad is waarvan de slachtoffers vinden dat geen straf zwaar genoeg is. "Zelfs de doodstraf stelt hen niet tevreden", zei hij.

'En dat is nou zo bijzonder aan wat er werkelijk gebeurde. Het slachtoffer, Victoria Ruvolo, vierenveertig jaar en voormalig manager van een incassobureau, stelde meer belang in het redden van het leven van haar negentienjarige aanvaller, Ryan Cushing, dan in de een of andere vorm van wraak. Ze preste de openbare aanklager om informatie vrij te geven over hem, zijn leven, hoe hij was opgevoed enzovoort. En toen stond ze erop dat ze hem strafvermindering zouden aanbieden als hij bekende. Cushing zou een half jaar naar de gevangenis gaan en vijf jaar voorwaardelijk krijgen als hij schuld zou bekennen aan onopzettelijke geweldpleging.

'Als hij veroordeeld was voor opzettelijke geweldpleging — de aanklacht die het meest voor de hand lag — dan had hij 25 jaar gevangenisstraf kunnen krijgen en uiteindelijk als een man van middelbare leeftijd zonder enige opleiding of vooruitzichten teruggezet worden in de maatschappij.

'Maar dit was nog maar het begin. Het vervolg van het verhaal, dat zich in de rechtbank afspeelde op de dag van de rechtszaak, is wat echt verbaast.

'Volgens een artikel in de New York Post ging Cushing in de rechtszaal voorzichtig en aarzelend op Ruvolo af en fluisterde haar met tranen op zijn gezicht een verontschuldiging in. 'Het spijt me zo wat ik u heb aangedaan.'

'Ruvolo stond op, waarna slachtoffer en dader elkaar huilend omhelsden. Ze aaide hem over zijn hoofd en klopte hem op de rug terwijl hij stond te snikken. Getuigen, onder wie een verslaggever van de Times, hoorden haar zeggen: "Al goed. Ik wil alleen maar dat je het allerbeste van je leven maakt." Volgens getuigen slikten geharde aanklagers en zelfs journalisten tranen weg.' ('Forgiveness Has Power to Change Future', *Deseret Morning News*, 21 augustus 2005, p. AA3.)

Wat een geweldig verhaal — vooral omdat het echt gebeurd is, en nog wel in die keiharde stad, New York. Wie kan iets anders dan bewondering opbrengen voor deze vrouw die de jongeman vergaf die haar bijna het leven had benomen?

Ik weet dat waar ik het over heb een delicaat, gevoelig onderwerp is. Er zijn geharde criminelen die misschien wel opgesloten moeten worden. Er zijn onuitsprekelijk brute misdaden zoals moord in de eerste graad en verkrachting die zware straffen rechtvaardigen. Maar er zijn mensen die vele, afstompende jaren van gevangenisstraf bespaard kunnen worden die ze anders opgelegd zouden krijgen wegens een onnadenkende, dwaze daad. Op de een of andere manier brengt vergeving, in combinatie met liefde en verdraagzaamheid, wonderen tot stand die op geen enkele andere wijze tot stand kunnen komen.

De grote verzoening was de allesovertreffende daad van vergeving. De omvang van die verzoening gaat ons begrip volledig te boven. Ik weet alleen maar dat het is gebeurd, en dat het voor mij en voor u was. Het lijden was zo groot, de kwelling zo intens toen de Heiland zichzelf als zoenoffer voor de zonden van de hele mensheid aanbood dat geen van ons het kan bevatten.

Door Hem krijgen wij vergiffenis. Door Hem krijgen wij de zekere belofte dat de hele mensheid de zegeningen van het heil wordt verstrekt en de opstanding van de dood. Door Hem en zijn grote allesovertreffende offer krijgen wij de kans om door gehoorzaamheid de verhoging en het eeuwige leven te verkrijgen.

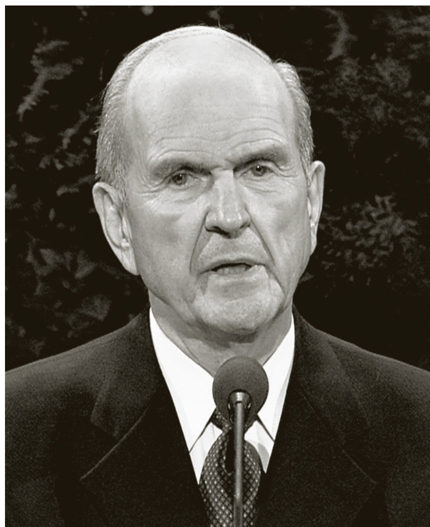
Moge God ons helpen om wat vriendelijker te zijn, wat verdraagzamer te zijn, wat vergevensgezinder te zijn, wat meer bereid om de tweede mijl te gaan, hen die gezondigd hebben maar vruchten van bekering voort hebben gebracht de hand te reiken, oude grieven terzijde te zetten en ze niet meer te koesteren. Dat bid ik nederig in de heilige naam van onze Verlosser, namelijk de Heer Jezus Christus. Amen. ■

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST
2 oktober 2005

Jezus Christus, de grote Geneesheer

OUDERLING RUSSELL M. NELSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Geloof, bekering, doop, getuigenis en een blijvende bekering voeren tot de genezende kracht van de Heer.

Geliefde broeders en zusters, ik groet u en betuig u mijn liefde. Namens de algemene autoriteiten dank ik u voor uw rechtschapenheid, uw vele goede daden, uw gebeden en de steun die u ons geeft. Wij hebben soortgelijke moeilijkheden als u. We zijn allemaal onderhevig aan verdriet en lijden, ziekte en dood. Maar of we nu goede of slechte tijden doormaken, de Heer verwacht dat ieder van ons tot het einde toe volhardt. De algemene autoriteiten zien in dat het bij het doen van Gods heilige werk belangrijk is dat u aan ons denkt. Uw morele steun wordt in liefde geboden en in dank ontvangen. Wij hebben u lief en bidden voor u, zoals u voor ons bidt.

Ik spreek vooral mijn dank aan de Heer Jezus Christus uit. Ik ben dankbaar voor zijn liefde en zijn uitnodiging om tot Hem te komen![1] Ik verwonder mij over zijn ongeëvenaarde genezingskracht. Ik getuig dat Jezus Christus de grote Geneesheer is. Het is slechts één van de vele eigenschappen die zijn onvergelijkelijke leven kenmerken.

Jezus is de Christus, de Messias, de Zoon van God, de Schepper, de grote Jehova, de beloofde Immanuël, onze verzoening brengende Heiland en Verlosser, onze Voorspraak bij de Vader, ons grote Voorbeeld. En op een dag staan we voor Hem, onze rechtvaardige en barmhartige Rechter.[2]

Wonderen van genezing

Jezus gaf als de grote Geneesheer zijn vrienden de opdracht: 'Gaat heen en boodschapt (…) wat gij gezien en gehoord hebt: Blinden worden ziende, lammen wandelen, melaatsen worden gereinigd en doven horen; doden worden opgewekt.'[3]

In de boeken Matteüs,[4] Marcus,[5] Lucas[6] en Johannes[7] wordt herhaaldelijk verteld dat Jezus rondging om het evangelie te prediken en allerlei kwalen te genezen.

Toen de herrezen Verlosser aan de inwoners van het oude Amerika verscheen, was Hij zo barmhartig dat Hij allen die 'op enigerlei wijze lijdende'[8] waren uitnodigde om tot Hem te komen en genezen te worden.

Wonderbaarlijk genoeg gaf Hij zijn goddelijke bevoegdheid om de zieken te genezen ook aan goede priesterschapsdragers in eerdere bedelingen,[9] en nogmaals in deze laatste tijd waarin zijn evangelie volledig is hersteld.[10]

De invloed van gebed op genezing

Ook door gebed krijgen wij toegang tot zijn genezende kracht. Ik zal nooit iets vergeten wat mijn vrouw en ik ongeveer dertig jaar geleden meemaakten met president Spencer W. Kimball en zijn geliefde vrouw, Camilla. We waren in Hamilton (Nieuw-Zeeland) voor een grote conferentie met de heiligen. Ik was toen nog geen algemeen autoriteit. Ik was als algemeen zondagsschoolpresident uitgenodigd om deel te nemen aan de conferentie en soortgelijke bijeenkomsten op andere eilanden in Oceanië. En als arts behandelde ik president en zuster Kimball al jaren. Ik kende hen allebei erg goed — van binnen en van buiten.

De plaatselijke jongeren van de kerk hadden een culturele avond voorbereid voor de conferentie. Maar helaas werden president en zuster Kimball allebei erg ziek. Ze hadden hoge koorts. Na een zalving gingen ze in de nabijgelegen woning van de president van de tempel in Nieuw-Zeeland rusten. President Kimball vroeg zijn raadgever, president N. Eldon Tanner, de culturele avond te presideren en president en zuster Kimball te excuseren.

Mijn vrouw ging met president en zuster Tanner en andere leiders mee naar de avond. En president Kimballs secretaris, broeder D. Arthur Haycock, en ik waakten over onze zieke vrienden.

Terwijl president Kimball lag te slapen, zat ik stilletjes te lezen in zijn

kamer. Plotseling werd president Kimball ergens van wakker. Hij vroeg: ‘Broeder Nelson, hoe laat zou het programma vanavond beginnen?’

‘Zeven uur, president Kimball.’

‘Hoe laat is het nu?’

‘Bijna zeven uur’, antwoordde ik.

Snel zei president Kimball: ‘Zeg tegen mijn vrouw dat we vertrekken!’

Ik controleerde president Kimballs temperatuur. Die was normaal! Ik nam ook zuster Kimballs temperatuur. Die was ook normaal!

Ze kleedden zich snel aan en stapten in een auto. We werden naar het stadion van de hogeschool van de kerk in Nieuw-Zeeland gereden. Toen de auto de arena inreed, kwam er een luide, spontane kreet uit de aanwezigen. Dat was hoogst ongebruikelijk! Toen we waren gaan zitten, vroeg ik mijn vrouw naar die plotselinge kreet. Ze zei dat president Tanner toen hij de bijeenkomst opende zijn plicht had gedaan en president en zuster Kimball wegens ziekte had geëxcuseerd. En toen werd een van de jongeren uit Nieuw-Zeeland gevraagd voor het openingsgebed.

Met groot geloof sprak hij een volgens mijn vrouw nogal lang maar krachtig gebed uit. Hij zei onder meer: ‘Wij zijn hier met drieduizend jongeren uit Nieuw-Zeeland bijeen. We hebben ons een half jaar lang voorbereid om voor uw profeet te zingen en dansen. Wilt U hem genezen en hem hier brengen!’ Toen hij ‘amen’ had gezegd, reed de auto met president en zuster Kimball het stadion binnen. Men zag meteen wie zij waren en onmiddellijk slaakte iedereen een vreugdekreet![11]

Ik was getuige geweest van de genezende kracht van de Heer! En ik had zijn levende profeet een openbaring zien ontvangen en ernaar luisteren!

Ik geef toe dat onze vurigste gebeden soms onverhoord lijken te blijven. We vragen ons af: ‘Waarom?’ Ik ken dat gevoel. Ik weet wat een vrees en tranen dergelijke momenten met zich meebrengen. Maar ik weet ook dat onze gebeden nooit genegeerd worden. En ons geloof wordt altijd gewaardeerd. Ik weet dat een alwetende, wijze hemelse Vader een veel bredere visie heeft dan wij. Wij zien problemen en pijn in het sterfelijk leven, maar Hij kent ons potentieel en weet hoeveel eeuwige vooruitgang wij kunnen maken. Als wij bidden om zijn wil te weten, en we onderwerpen ons daaraan vol geduld en moed, dan kan er te zijner tijd en op zijn manier een hemelse genezing plaatsvinden.

Stappen tot genezing

Kwalen kunnen zowel geestelijke als lichamelijke oorzaken hebben. Alma de jonge zegt dat zijn zonden zo pijnlijk waren dat hij wenste dat hij ‘naar lichaam en ziel niet meer [zou] bestaan, zodat [hij] niet in de tegenwoordigheid van (...) God [zou worden] gebracht om naar [zijn] daden te worden geoordeeld.’[12] Hoe kunnen we in zo’n geval door Hem genezen worden?

We kunnen ons meer bekeren! We kunnen vollediger tot bekering komen! Dan kan de ‘Zoon der gerechtigheid’[13] ons vollediger zegenen met zijn genezende hand.

Jezus kondigde al vroeg in zijn bediening aan dat Hij gestuurd was om de ‘gebrokenen van hart’ ‘te verbinden’.[14] Waar Hij hen ook onderrichtte, Hij volgde consequent hetzelfde patroon. Ik zal zijn woorden aanhalen die Hij bij vier verschillende gelegenheden op verschillende plaatsen sprak, en let op het patroon.

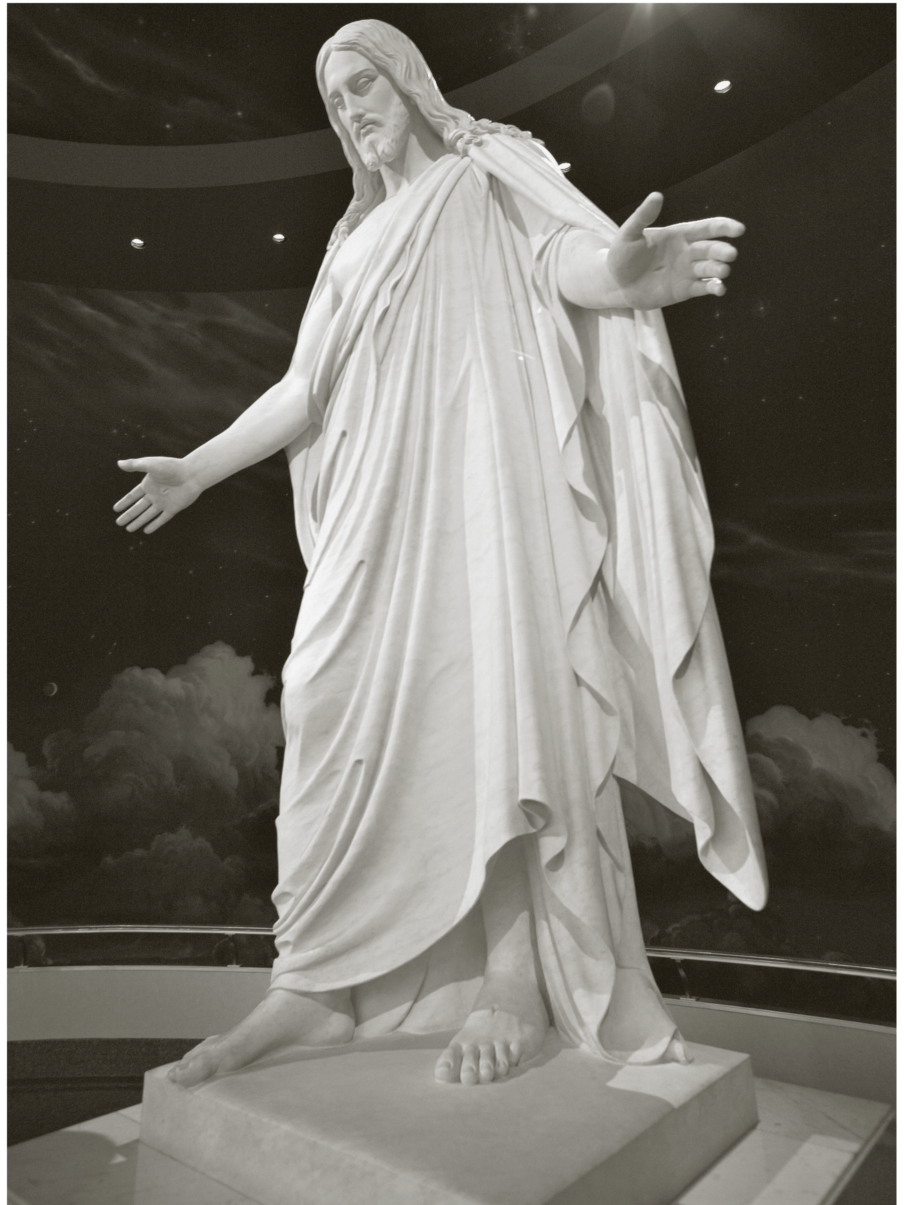
- Tegen de mensen in het Heilige Land zei Hij over zijn volk dat zij zouden ‘zien met hun ogen, en met hun oren […] horen, en met hun hart [niet] verstaan en zich bekeren, en Ik [zou] hen […] genezen.’[15]
- De herrezen Heer gaf de inwoners van het oude Amerika deze uitnodiging: ‘Wilt gij nu niet tot Mij terugkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer komen, opdat Ik u kan genezen?’[16]
- Leiders van de kerk gaf Hij de opdracht: Gij zult ‘blijven bedienen; want gij weet niet of zij niet zullen terugkomen en zich bekeren, en met een volmaakt voornemen des harten tot Mij komen en Ik hen zal genezen, en gij het middel zult zijn om redding tot hen te brengen.’[17]
- Later zei de Heer tijdens de ‘wederoprichting aller dingen’[18] tegen de profeet Joseph Smith het volgende over de pioniers: ‘Na hun verzoekingen en veel verdrukking, zal Ik, de Heer, hen zoeken, en indien zij hun hart niet verstokken en hun hals niet tegen Mij verstarren, zullen zij tot inkeer komen en zal Ik hen genezen.’[19]

De volgorde in zijn patroon is ook van belang. Geloof, bekering, doop, getuigenis en een blijvende bekering voeren tot de genezende kracht van de Heer. De doop is een verbondsdaad — een teken van toewijding en belofte. Een getuigenis ontstaat als de Heilige Geest iemand die oprecht naar de waarheid zoekt een overtuiging geeft. Een waar getuigenis voedt het geloof. Het zet aan tot bekering en gehoorzaamheid aan Gods geboden. Getuigenis wekt enthousiasme op om God en onze medemens te dienen.[20] Bekering betekent een ‘verandering van levensrichting.’[21] Bekering betekent zich afwenden van de wegen van de wereld en zich wenden en beperken tot de wegen van de Heer. Bekering houdt een godsdienstige ommekeer in, en gehoorzaamheid. Bekering brengt een grote verandering van hart met zich mee.[22] En zo wordt een ware bekeerling ‘wedergeboren’[23], ‘in nieuwheid des levens [...] wandelend.’[24]

Als ware bekeerlingen raken wij gemotiveerd om te doen wat de Heer ook van ons verwacht[25] en om te zijn wie Hij wil dat wij zijn.[26] De vergeving van zonden, die goddelijke vergiffenis met zich meebrengt, geneest de geest.

Hoe weten wij of we écht tot beke-

ring gekomen zijn? In de Schriften zijn zelftests te vinden. De een meet de mate van bekering die vereist is voor de doop.[27] Een ander meet onze bereidheid om anderen te dienen. De Heer heeft tegen zijn discipel Petrus gezegd: 'Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen.'[28] De bereidheid om anderen te dienen is een teken dat iemand klaar is om genezen te worden.

De omvang van zijn genezing

Johannes de Geliefde heeft gezegd: 'Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.'[29] Wat een macht! Alleen de grote Geneesheer kan de zonde van de wereld wegnemen. Onze schuld aan Hem is onmeetbaar groot.

Ik herinner me nog goed dat ik een keer een groep zendelingen toesprak. Toen ik had gezegd dat ze vragen konden stellen, stond een van de zendelingen op. Met tranen in zijn ogen vroeg hij: 'Waarom moest Jezus zo veel lijden?' Ik vroeg de zendeling om zijn lofzangenboek open te slaan en de tekst van de lofzang 'Gij zijt groot' voor te lezen:

'En als 'k bedenk dat God zijn Zoon niet spaarde,
Hem sterven liet uit liefde zonder peil;
dat Hij aan 't kruis mijn zonden op zich laadde,
daar leed en stierf als losprijs voor mijn heil.'[30]

Daarop vroeg ik de zendeling om iets voor te lezen uit 'Eerbied! Verootmoedigt u!' Die woorden zijn ontroerend omdat ze geschreven zijn als het antwoord zoals de Heer dat zou kunnen geven op de vraag die mij was gesteld:

'Denkt, o heil'gen, denkt aan Mij,
denkt eraan, hoe uit mijn zij,
van mijn hoofd, uit hand en voet,
werd voor u gestort mijn bloed.
Met mijn lichaam aan het hout
leed Ik ook voor úw behoud. …

O gedenkt wat Ik doorstond,
eer de zondaar vrijspraak vond.
Aan het kruis, gedenkt het nu,
bloedd' Ik, leed en stierf voor u.'[31]

Jezus had veel te lijden omdat Hij veel van ons houdt! Hij wil dat wij ons bekeren zodat Hij ons geheel kan genezen.

Als 'beproeving [is] gekomen',[32] is het tijd om ons geloof in God te vergroten, hard te werken en anderen te dienen. Dan zal Hij ons gebroken hart genezen. Hij zal ons gemoedsrust[33] en troost[34] geven. Die grote gaven worden niet vernietigd, zelfs niet door de dood.

De opstanding — de voltooiende genezingsdaad

De gave van de opstanding is de voltooiende genezingsdaad van de Heer. Dankzij Hem wordt ieder lichaam hersteld tot zijn juiste en volmaakte gedaante.[35] Dankzij Hem is geen enkele toestand hopeloos. Dankzij Hem ligt er een betere toekomst voor ons in het verschiet, zowel hier als in het hiernamaals.

Ieder van ons wacht ware vreugde — aan de andere kant van het verdriet.

Ik getuig dat God leeft, dat Jezus de Christus is — de grote Geneesheer. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

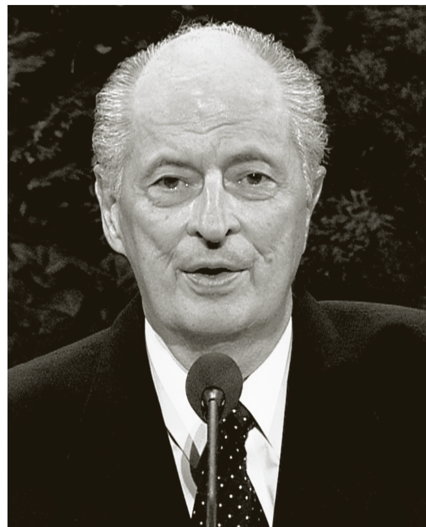
Noten

1. Zie Matteüs 11:28–30. Zijn juk is inderdaad zacht en zijn last is licht.
2. Zie Russell M. Nelson, 'Jezus de Christus: onze Meester, en meer', *Liahona*, april 2000, 4–19.
3. Lucas 7.22.
4. Zie Matteüs 4:23; 8:1–3, 5–13, 16–17; 9:1–8, 32–35; 12:15; 14:14, 34–36; 15:29–31.
5. Zie Marcus 1:32–34, 40–45; 2:1–12; 6:53–56; 7:31–37.
6. Zie Lucas 4:40–41; 5:12–15, 17–26; 7:1–10; 11:14; 22:50–51.
7. Zie Johannes 4.46–53.
8. 3 Nephi 17:7.
9. Zie Matteüs 10:5–8; Marcus 16:17; Lucas 10:17; 4 Nephi 1:5.
10. Zie LV 84:65–70.
11. Zie Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson, Father, Surgeon, Apostle* (2003), p. 172–174.
12. Alma 36:15.
13. 3 Nephi 25:2; zie ook Maleachi 4:2.
14. Lucas 4:18; zie ook Jesaja 61:1.
15. Matteüs 13:15; zie ook Jesaja 6:10; Johannes 12:40; Handelingen 28:27.
16. 3 Nephi 9.13.
17. 3 Nephi 18:32.
18. Handelingen 3:21.
19. LV 112:13; zie ook LV 124:104.
20. Daarmee houdt men zich aan de twee grote geboden: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf' (Lucas 10:27).
21. Van Dale, groot woordenboek der Nederlandse taal, twaalfde druk, p. 298.
22. Zie Mosiah 5:2; Alma 5:12–14.
23. Zie Johannes 3:3–7; 1 Petrus 1:23; Mosiah 27:24–26; Alma 5:49; 7:14; Mozes 6:59; Genesis 6:62 (zie ook de Bijbelvertaling van Joseph Smith).
24. Romeinen 6:3–4.
25. Zie Mosiah 5:2–5.
26. Zie 3 Nephi 27:21, 27.
27. Zie LV 20:37; Mosiah 18:10.
28. Lucas 22:32.
29. Zie Johannes 1:29 (zie ook de Bijbelvertaling van Joseph Smith).
30. Lofzang 54; zie ook Psalmen 8:3–9; 9:1–2; Mosiah 4:5–13.
31. *Heilige lofzangen,* 27; zie ook Leer en Verbonden 19:16–19; 45:3–5.
32. Zie 'Dacht gij aan 't gebed?', lofzang 96, derde couplet.
33. Zie Johannes 14:27.
34. Zie Jesaja 40:1; Johannes 14:16–17, 26.
35. Zie Alma 11:43; 40:23.

Voorbereidingen op de herstelling en de wederkomst: 'Mijn hand zal over u zijn'

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

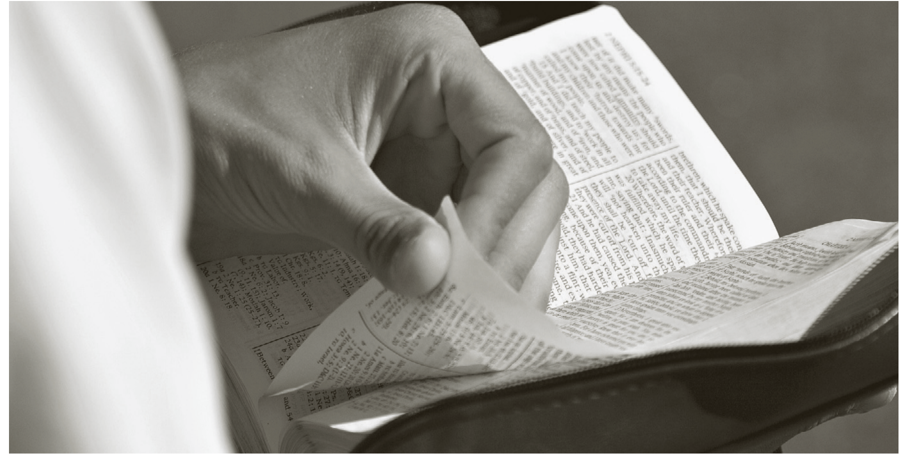
De hand van de Heer is al van vóór de grondlegging van deze wereld uitgestrekt over dit werk van de herstelling en Hij zal die hand erover blijven uitstrekken tot zijn wederkomst.

Dit jaar vieren we de tweehonderdste geboortedag van de profeet Joseph Smith. Wij getuigen tot de wereld dat hij de profeet Gods was die al vóór dit leven was geordend om de herstelling van het evangelie van Jezus Christus tot stand te brengen. Dat deed hij onder leiding van onze Heiland, die tegen een eerdere profeet zei: 'Mijn naam is Jehova en Ik ken het einde vanaf het begin; daarom zal mijn hand over u zijn.'[1]

Ik erken de hand van de Heer in de herstelling van het evangelie. Het fundament van de herstelling is gelegd door de geïnspireerde offers die Gods kinderen door de eeuwen heen hebben gebracht. En de wereld bereidt zich voor op de wederkomst van onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Zijn evangelie werd in de tijd van Adam voor het eerst op aarde gevestigd. En het is in elke bedeling verkondigd door profeten zoals Henoch, Noach, Abraham, Mozes en anderen. Elk van die profeten voorzegde de komst van Jezus Christus om verzoening te brengen voor de zonden van de wereld. Die profetieën zijn vervuld. De Heiland heeft zijn kerk gesticht. Hij riep zijn apostelen en vestigde zijn priesterschap. Belangrijker nog: Hij legde zijn leven neer en nam het weer op zodat allen zullen herrijzen, en zo bracht Hij het

zoenoffer. Maar dat was nog niet alles.

Na de opstanding van de Heiland gaf Hij de apostelen de opdracht om de kerk te leiden en evangelieverordeningen te bedienen. Zij gaven gehoor aan die opdracht, werden vervolgd, en sommigen ondergingen uiteindelijk zelfs de martelaarsdood. Als gevolg daarvan was het priesterschapsgezag van de Heer niet meer op aarde en viel de wereld in een gat van geestelijke duisternis. In de daaropvolgende eeuwen hadden Gods kinderen het licht van Christus en konden zij bidden en de invloed van de Heilige Geest voelen. Maar de volheid van het evangelie was verloren gegaan. Er was niemand over op aarde met de macht en het gezag om de kerk te leiden, heilige handelingen zoals de doop te verrichten, de gave van de Heilige Geest te verlenen of de heilshandelingen van de tempel te bedienen. Bijna iedereen werd de toegang tot de Schriften ontzegd en de meeste mensen waren analfabeet.

De eerste stap tot de herstelling van het evangelie was het beschikbaar stellen van de Schriften en Gods kinderen te leren ze te lezen. De Bijbel was oorspronkelijk in het Hebreeuws en het Grieks geschreven — talen die de gewone man in Europa niet beheerste. Maar toen werd de Bijbel door Hiëronymus vertaald in het Latijn, bijna vierhonderd jaar na de dood van de Heiland. De Schriften waren echter nog steeds niet algemeen beschikbaar. Afschriften moesten met de hand worden gemaakt. Dat was monnikenwerk dat jaren duurde.

Toen begonnen de mensen door de invloed van de Heilige Geest een verlangen te krijgen om te leren. Die renaissance of 'wedergeboorte' verbreidde zich door Europa. Laat in de veertiende eeuw begon een priester die John Wycliffe heette de Bijbel uit het Latijn in het Engels te vertalen. Omdat het Engels toen nog een opkomende, onverfijnde taal was, vonden de kerkleiders die ongeschikt om er Gods woord mee over te brengen. Sommige leiders waren ervan overtuigd dat als de mensen zelf de Bijbel konden lezen en interpreteren, de leer veranderd zou worden. Anderen waren bang dat mensen die zelf toegang tot de Schriften hadden de kerk niet meer nodig zouden hebben en die niet meer financieel zouden steunen. Als gevolg daarvan werd Wycliffe tot ketter verklaard en dienovereenkomstig behandeld. Na zijn dood en begrafenis werd zijn stoffelijk overschot opgegraven en verbrand. Maar Gods werk was niet tegen te houden.

Terwijl sommigen geïnspireerd werden om de Bijbel te vertalen, werden anderen geïnspireerd om manieren voor te bereiden voor de publicatie ervan. In 1455 vond Johannes Gutenberg een drukpers uit met los zetsel en de Bijbel was een van de eerste boeken die hij drukte. Voor het eerst was het mogelijk om meerdere exemplaren van de Schriften te drukken tegen kosten die velen zich konden veroorloven.

Inmiddels rustte de inspiratie van God ook op ontdekkingsreizigers. In 1492 ging Christoffel Columbus op zoek naar een nieuwe route naar het Verre Oosten. Columbus werd op zijn reis door de hand Gods geleid. Hij zei: 'God gaf mij het geloof en nadien de moed.'[2]

Die uitvindingen en ontdekkingen maakten verdere ontwikkelingen mogelijk. Aan het begin van de zestiende eeuw schreef de jonge William Tyndale zich in aan de universiteit te Oxford. Daar bestudeerde hij het werk van bijbelgeleerde Erasmus, die geloofde dat de Schriften 'voedsel voor de ziel van de mens zijn dat diep in [zijn] hart en ziel moet doordringen.'[3] Door zijn studie vatte Tyndale liefde voor Gods woord op en kreeg hij een verlangen om al Gods kinderen in de gelegenheid te stellen zich er zelf aan te vergasten.

Rond diezelfde tijd stelde een Duitse priester en professor, Maarten Luther genaamd, een lijst met 95 fouten in de toenmalige kerk op, die hij stoutmoedig per brief naar zijn superieuren stuurde. In Zwitserland gaf Huldrych Zwingli 67 artikelen van hervorming uit. Johannes Calvijn in Zwitserland, John Knox in Schotland en vele anderen droegen hun steentje bij. Er was een hervorming begonnen.

Intussen was William Tyndale opgeleid tot priester en sprak hij acht talen vloeiend. Hij geloofde dat een rechtstreekse vertaling uit het Grieks en Hebreeuws in het Engels nauwkeuriger en leesbaarder zou zijn dan Wycliffe's vertaling uit het Latijn. Dus, verlicht door de Geest Gods, vertaalde Tyndale het Nieuwe Testament en een deel van het Oude Testament. Zijn vrienden waarschuwden hem dat hij daarvoor ter dood zou worden gebracht, maar hij liet zich niet afschrikken. Hij zei bij een redetwist met een geleerde man eens: 'Als God mijn leven nog vele jaren spaart, zal ik ervoor zorgen dat een jongen die een ploeg stuurt meer van de Schriften weet dan u.'[4]

Uiteindelijk werd Tyndale, net als anderen, ter dood gebracht vanwege zijn werk — hij werd in de buurt van Brussel gewurgd en op de brandstapel gezet. Maar het geloof waarvoor hij zijn leven gaf, ging niet verloren. Miljoenen mensen hebben zelf ervaren wat Tyndale bij leven onderricht heeft: 'De aard van Gods woord is zo dat het wie het ook leest, (...) onmiddellijk van dag tot dag beter begint te maken totdat hij een volmaakt mens is.'[5]

Turbulente politieke tijden brachten veranderingen met zich mee. Vanwege een meningsverschil met de kerk in Rome riep koning Hendrik de Achtste zichzelf uit tot hoofd van de Anglicaanse kerk en verordineerde hij dat er in alle parochies exemplaren van de Engelse Bijbel in de kerk moest worden gelegd. De mensen hongerden naar het evangelie en stroomden toe naar die kerken om elkaar de Schriften voor te lezen tot hun stem het opgaf. De Bijbel werd ook als leerboek in het onderwijs gebruikt. Hoewel er in heel Europa nog mensen de martelaarsdood ondergingen, begon er een einde te komen aan de donkere nacht van onwetendheid. Een predikant die op het punt stond levend verbrand te worden, zei: 'Met de genade Gods steken we vandaag in Engeland een kaars aan waarop ik vertrouw dat die nooit meer uitgaat.'[6]

Wij spreken onze dank uit voor allen in Engeland en de rest van Europa die hebben geholpen met het aansteken van dat licht. Met de genade Gods werd dat licht nog feller. De Engelse koning James I was zich bewust van de onenigheid in zijn land en stemde toe in het maken van een nieuwe, officiële versie van de Bijbel. Naar schatting is in de King Jamesvertaling ongeveer tachtig procent van William Tyndale's vertalingen van het Oude Testament (de Pentateuch, of Genesis t/m Deuteronomium, en Jozua t/m Kronieken) behouden gebleven.[7] In de loop van de tijd vond die versie zijn weg naar een nieuw land, waar het gelezen werd door een veertienjarige boerenjongen die Joseph Smith heette. Is het dan een wonder dat de King Jamesvertaling van de Bijbel de officiële Engelstalige uitgave van de Bijbel is die nu nog gebruikt wordt in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen?

De godsdienstige vervolging in Engeland werd voortgezet onder Charles, de zoon van James, en velen zagen zich genoodzaakt om vrijheid te zoeken in nieuwe landen. Onder hen de Pilgrim Fathers die in 1620 in Amerika aankwamen en bij Plymouth Rock aan land gingen — in het land dat Columbus ruim honderd jaar daarvoor ontdekt had. Er volgden al gauw andere kolonisten, onder wie Roger Williams, de stichter en latere gouverneur van Rhode Island, die bleef zoeken naar de ware kerk van Christus. Williams zei dat er geen officieel gevestigde kerk van Christus op aarde was, noch is iemand bevoegd om enige kerkelijke verordening te bedienen, noch is dat mogelijk totdat er nieuwe apostelen worden gestuurd door het grote Hoofd van de kerk naar wiens komst ik uitzie.[8]

Meer dan een eeuw later lieten de stichters van een nieuwe natie op het Amerikaanse vasteland zich leiden door dergelijke godsdienstige gevoelens. Onder Gods hand garandeerden zij met een geïnspireerde grondwettelijke verklaring van rechten iedere burger godsdienstvrijheid. Veertien jaar later, op 23 december 1805, werd de profeet Joseph Smith geboren. De voorbereiding naderde zijn voltooiing in afwachting van de herstelling.

Als jongeman werd Joseph op godsdienstig gebied 'tot ernstige bezinning (…) aangezet'.[9] Omdat hij was geboren in een land met godsdienstvrijheid, kon hij zich afvragen welke van alle kerken de juiste was. En omdat de Bijbel in het Engels was vertaald, kon hij in het woord van God naar een antwoord zoeken. In de brief van Jakobus las hij: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom'[10] en hij volgde die aanwijzing op. In antwoord op zijn gebed verschenen God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus aan hem.[11] Deze eenvoudige boerenjongen was de profeet die God had gekozen om de oorspronkelijke kerk van Jezus Christus en zijn priesterschap te herstellen in deze laatste tijd. Deze herstelling zou de laatste bedeling van de volheid der tijden worden waarin alle priesterschapszegeningen zouden worden hersteld die de mens op aarde kon bezitten. Zijn goddelijke opdracht was niet om hervormingen door te voeren of te protesteren tegen wat al op aarde was. Het was om dat wat op aarde verloren was gegaan te herstellen.

De herstelling begon in 1820 met het eerste visioen en werd voortgezet met de publicatie van het Boek van Mormon, eveneens een testament aangaande Jezus Christus. Op 21 september 1823 werd Joseph

Smith bezocht door de engel Moroni, die hem vertelde over een oude kroniek met 'de volheid van het eeuwige evangelie (...) ter voorbereiding op de wederkomst van de Messias'.[12] Het Boek van Mormon, dat op gouden platen was opgetekend, bevat een verslag van Christus' bediening op het westelijk halfrond, net zoals de Bijbel een verslag bevat van zijn leven en bediening in Israël. Joseph kreeg de gouden platen vier jaar later. En in december 1827 begon hij aan de vertaling van het Boek van Mormon.[13]

Tijdens de vertaalwerkzaamheden lazen Joseph Smith en zijn schrijver, Oliver Cowdery, over de doop. Hun verlangen om die zegen zelf te ontvangen, leidde tot de herstelling van het Aäronisch priesterschap op 15 mei 1829 door Johannes de Doper.[14]

Vervolgens werd het Melchizedeks priesterschap hersteld toen de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes, die de sleutels bezaten, het op Joseph en Oliver bevestigden. Na eeuwenlange geestelijke duisternis waren de kracht en het gezag om in Gods naam te handelen, heilige handelingen te verrichten en zijn kerk te leiden weer op aarde.

De eerste gedrukte exemplaren van het Boek van Mormon werden op 26 maart 1830 uitgegeven. Enkele weken later, op 6 april 1830, werd Christus' ware kerk in het huis van Peter Whitmer sr., in Fayette (New York), opnieuw gesticht. Ouderling Parley P. Pratt heeft de gevolgen van die gebeurtenissen voor de wereld als volgt beschreven:

De morgen daagt, de nacht vliedt heen,
zie, Zions vaandel wappert fier.
In glorie rijst die schone dag. (...)
brengt vreugde voor Gods kind'ren hier.[15]

De lange nacht was eindelijk voorbij en openbaring stroomde de kerk toe,

wat resulteerde in aanvullende Schriftuur. Op 17 augustus 1835 werd de Leer en Verbonden door de kerk geaccepteerd. Ook werd er dat jaar begonnen met de vertaling van het boek Abraham, dat later in de Parel van grote waarde zou worden opgenomen.

Nadere bevoegdheid om in de naam van God op te treden volgde al spoedig. Op 27 maart 1836 werd de Kirtlandtempel ingewijd.[16] In die tempel verscheen de Heiland aan Joseph Smith en Oliver Cowdery, gevolgd door verschijningen van Mozes, Elias en Elia, die de profeet verdere priesterschapssleutels gaven.[17]

Dat evangelielicht zou niet meer van de aarde worden weggenomen. In 1844 bevestigde Joseph Smith alle priesterschapssleutels op Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff en hun mede-apostelen. De profeet zei: 'Ik heb geleefd tot ik deze last die op mijn schouders heeft gerust heb zien afwentelen op de schouders van andere mensen; (...) de sleutels van het koninkrijk zijn op aarde geplant om nooit meer weggenomen te worden, (...) ongeacht wat er met mij gebeurt.'[18] Droevig genoeg ondergingen de profeet en zijn broer Hyrum drie maanden later, op 27 juni, de martelaarsdood te Carthage (Illinois).

Ouderling John Taylor, die bij de profeet was toen hij werd vermoord, gaf dit getuigenis van hem: 'Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het heil van de mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd.'[19]

Ik getuig dat het werk van de profeet Joseph Smith het werk van de Heiland is. Wie zich in dienst van de Heer begeeft, heeft niet altijd een makkelijk pad te begaan. Het vereist vaak opoffering en het is waarschijnlijk dat we met tegenwerking worden geconfronteerd. Maar als we Hem dienen, ontdekken we dat Hij echt zijn hand over ons heeft uitgestrekt. Dat gold ook voor Wycliffe, Tyndale en duizenden anderen die de weg voor de herstelling bereidden. En het gold ook voor de profeet Joseph Smith en allen die ertoe hebben bijgedragen om het herstelde evangelie in te luiden. En dat geldt ook voor ons, nu en in de toekomst.

De Heer verwacht van ons dat wij zo getrouw, toegewijd en moedig zijn als hen die ons zijn voorgegaan. Zij werden geroepen om hun leven te *geven* voor het evangelie. Wij zijn geroepen om ons leven te *leven* voor het evangelie. In deze laatste tijd hebben wij daar vooral reden toe.

Voorafgaand aan die gewijde nacht in Betlehem bereidden geschiedkundige gebeurtenissen en de woorden

van de profeten uit alle bedelingen de weg voor de eerste komst van de Heiland en voor zijn verzoening. En zo legden de geschiedenis en profetie ook het fundament voor de herstelling van het evangelie door middel van de profeet Joseph Smith. Zien wij in dat de gebeurtenissen en profetieën van *deze* tijd ons voorbereiden op de *weder*komst van de Heiland?

Ik geef mijn bijzonder getuigenis dat onze Heiland, Jezus Christus, leeft. Ik getuig dat zijn hand al van vóór de grondlegging van deze wereld is uitgestrekt over dit werk van de herstelling en dat Hij die hand erover zal blijven uitstrekken tot zijn wederkomst.

Dat ieder van ons zich mag voorbereiden om Hem te begroeten, is mijn nederig gebed. In zijn gewijde naam, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Abraham 2:8.
2. Geciteerd in Mark E. Petersen, *The Great Prologue* (1975), p. 29.
3. Geciteerd in Benson Bobrick, *Wide as the Waters: The Story of the English Bible and the Revolution It Inspired* (2001), p. 89.
4. Geciteerd in S. Michael Wilcox, *Fire in the Bones: William Tyndale—Martyr, Father of the English Bible* (2004), p. 47.
5. Geciteerd in Wilcox, *Fire in the Bones,* p. XV.
6. Geciteerd in Bobrick, *Wide as the Waters*, p. 168; zie ook Kiefer, James E. *Biographical Sketches of Memorable Christians of the Past*, 'Hugh Latimer, Bishop and Martyr.' http://justus.anglican.org/resources/bio/269.html.
7. Zie Wilcox, *Fire in the Bones,* pp., 125–126, 197; *Fox's Book of Martyrs,* William Byron Forbush, red. (1926), p. 181.
8. Zie William Cullen Bryant, red., *Picturesque America; or, the Land We Live In,* 2 delen (1872–1874), deel 1, pp. 500–502; zie ook LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder,* herziene uitgave (1966), p. 29.
9. Geschiedenis van Joseph Smith 1:8.
10. Jakobus 1:5.
11. Geschiedenis van Joseph Smith 1:11–20.
12. Inleiding van het Boek van Mormon.
13. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:27–62.
14. Zie LV 13; Geschiedenis van Joseph Smith, deel 1:66–72; *Kerkgeschiedenis in de volheid der tijden*, (lesboek van de kerkelijke onderwijsinstellingen, 2003), p. 55.
15. 'De morgen daagt', lofzang 1.
16. Zie LV 109.
17. Zie LV 110.
18. Geciteerd door Wilford Woodruff. In: *Deseret News,* 21 december 1869, p. 2.
19. LV 135:3.

Opoffering is een vreugde en een zegen

OUDERLING WON YONG KO
van de Zeventig

Ik bid dat we allemaal heiligen zullen worden, bereid om offers te brengen en in aanmerking te komen voor de bijzondere zegeningen van de Heer.

Goedemiddag, broeders en zusters. De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat 'een godsdienst die geen volledige opoffering van zijn aanhangers vergt, nooit voldoende macht heeft om hen het geloof te laten ontwikkelen dat zij nodig hebben voor het leven en het eeuwig heil' (*Lectures on Faith* [1985], p. 69). Als we de geschiedenis in de Schriften samenvatten, kunnen we zeggen dat het een geschiedenis van opoffering is.

We kunnen in de Schriften prachtige voorbeelden vinden van mensen die hun leven hebben opgeofferd om hun geloof en getuigenis te behouden. Een van die voorbeelden is het verhaal van Alma en Amulek die met pijn moesten toezien dat het volk van Ammonihah in het vuur werd geworpen en stierf, maar het geloof behield. (Zie Alma 14:7–13.)

We denken ook aan Jezus Christus, die vanuit zijn Vaders tegenwoordigheid op aarde kwam om de wereld te redden. Toen Hij dat offer bracht, leed Hij meer pijn dan enig mens ooit heeft doorstaan.

In deze laatste evangeliebedeling hebben veel pioniers hun leven verloren als hoogste offer om hun geloof te behouden.

Tegenwoordig zullen we niet zo snel gevraagd worden om zo'n groot offer te brengen, maar er zijn legio voorbeelden van heiligen die grote offers brengen om hun geloof en getuigenis te behouden. Misschien is het moeilijker om de kleine offers in het dagelijks leven te brengen. Het kan bijvoorbeeld als een klein offer worden beschouwd om de sabbat te heiligen,

de Schriften te bestuderen of tiende te betalen. Maar deze offers kunnen alleen gebracht worden als we de intentie en het vaste voornemen hebben om de offers te brengen die nodig zijn om die geboden te onderhouden.

Wanneer we die kleine offers brengen, compenseert de Heer ons met meer zegeningen. Koningin Benjamin heeft gezegd: ‘En gij staat nog steeds bij Hem in de schuld, zowel nu, als voor eeuwig en altijd’ (Mosiah 2:24). En net als hij zijn eigen volk aanmoedigde, moedigt koning Benjamin ons aan om meer zegeningen te ontvangen door het woord van de Heer te blijven gehoorzamen.

Ik denk dat de eerste zegen van opoffering de vreugde is die we voelen als we het offer hebben gebracht. De gedachte dat het offer zelf een zegen kan zijn, is ook een zegen. Als we dergelijke gedachten hebben en de vreugde voelen, kan het zijn dat we al een zegen hebben ontvangen.

Onlangs heb ik die zegen bij de heiligen in Korea aangetroffen, die deelnamen aan de viering van de vijftigste verjaardag van de inwijding van de kerk in Korea en de tweehonderdste verjaardag van Joseph Smith. Ik wil u graag in het kort iets vertellen over hun offers en over de vreugde en zegeningen die zij hebben ontvangen.

Om het evangelie te vieren dat de mensen in Korea na de Koreaanse oorlog hoop en moed had gegeven, begonnen de leden zich ruim een jaar geleden op deze viering voor te bereiden. Veel leden in Korea — het jeugdwerk, de jongemannen, de jongevrouwen, de jonge alleenstaanden, de ZHV en anderen — kwamen bij elkaar om voor het feest te repeteren. Ze oefenden veel traditionele volksdansen, zoals de bloemendans, de kringdans, de waaierdans, de boerendans en de drumdans; maar ook uitvoeringen van taekwondo, toneel, ballroomdansen, musical, animatie en koor.

Omdat de jongemannen zoveel geluid voortbrachten met hun trommels, klaagden de buren en moesten ze stoppen met hun repetities. Het was echt moeilijk om zo lang te oefenen, maar ze deden het met plezier. Ik zag niemand die klaagde toen ze om vier uur ’s morgens moesten opstaan om met de bus naar de repetitie te komen. Ze waren blij en dankbaar voor de zegeningen van de Heer en voor de kans om hun dankbaarheid te tonen.

Ook teruggekeerde zendelingen uit het buitenland kwamen met hun vrouw en kinderen terug voor deze viering. Zij hadden een offer gebracht om lang geleden naar Korea op zending te gaan. Nu brachten zij een offer van tijd en geld om hun gezin mee te nemen en tijdens de hete zomer aan de festiviteiten mee te doen. Maar zij waren verheugd en dankbaar voor alle festiviteiten waar ze aan deelnamen.

Om de Koreaanse heiligen en anderen aan te moedigen, stuurde de Heer zijn profeet, president Gordon B. Hinckley, naar Korea. President Hinckley bracht een groot offer om in dertien dagen rond de wereld te reizen en kwam naar Korea om de heiligen te ontmoeten die hij al jarenlang liefhad, en om persoonlijk de liefde van de Heer over te brengen. Niemand had het gevoel dat dit een offer was. In plaats daarvan waren er tranen van vreugde en dankbaarheid. Dat is de zegen waar we het over hebben, vindt u niet?

Broeders en zusters, wees niet bang om offers te brengen. Geniet van het geluk en de zegeningen van het offer zelf.

Af en toe zit er wat tijd tussen het offer en de zegening. Het offer brengen we wellicht op onze tijd, maar de zegening krijgen we meestal op de tijd van de Heer. Daarom troost de Heer ons met de woorden: ‘Welnu, wordt niet moede goed te doen, want gij legt het fundament van een groot werk’ (LV 64:33).

Wij zullen de zegeningen zeker ontvangen. Vergeet echter niet dat het offer zelf een soort zegen kan zijn. Laten we kleine offers brengen.

Als we het Boek van Mormon lezen terwijl we in onze slaperige ogen wrijven, mogen we niet vergeten dat we de raad van onze profeet opvolgen en de vreugde ontvangen die uit die kennis voortkomt. We moeten veel rekeningen betalen; maar als we tiende betalen, laten we dan het gevoel hebben dat we iets aan de Heer geven.

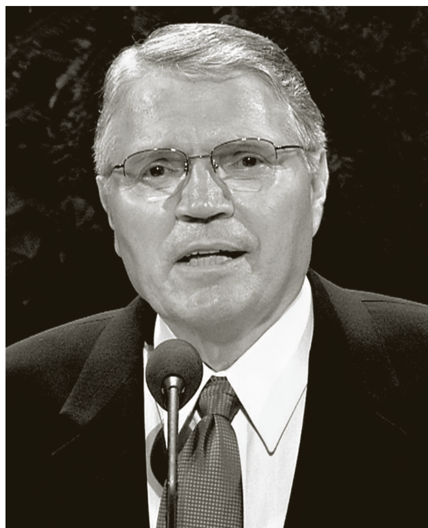
En dan zullen we de grootste zegen ontvangen. Het zal net als onze verbazing en vreugde zijn als we onverwachts een geschenk ontvangen.

En president Spencer W. Kimball heeft gezegd: ‘Als we geven, merken we dat het offer de zegeningen des hemels voortbrengt [zie ‘Ere de man’, lofzang 24], en zien we ten slotte in dat het helemaal geen offer was.’ (‘Becoming the Pure in Heart’, *Ensign,* maart 1985, p. 5.) Ik bid dat we allemaal heiligen zullen worden, bereid om offers te brengen en in aanmerking te komen voor de bijzondere zegeningen van de Heer. De Heer waakt over ons zodat het niet te moeilijk zal zijn om enig offer te doorstaan. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Evangelieverbonden en hun beloofde zegeningen

OUDERLING PAUL E. KOELLIKER
van de Zeventig

Door de evangelieverbonden na te komen kunnen we boven alle kortstondige beproevingen uitstijgen.

Ik wil vandaag uiting geven aan mijn sterke gevoelens van eerbied en liefde voor onze Vader in de hemel, voor zijn Zoon, de Heer Jezus Christus, en voor de Heilige Geest. En ik geef u mijn getuigenis van de heilige roeping van president Gordon B. Hinckley als de profeet, ziener en openbaarder van de Heer. Ik steun hem met heel mijn hart en wezen.

Ik ben dankbaar voor het verbond van mijn tempelhuwelijk met een fijne, eeuwige metgezellin die ik liefheb en koester. Zij is voortdurend een goed voorbeeld voor mij van liefdevolle zorg voor mensen in nood. Ons huwelijk is gezegend met getrouwe en energieke kinderen en kleinkinderen die ons veel hebben geleerd en nog leren.

Ik ben vooral dankbaar dat mijn broer, zussen en ik uit rechtschapen ouders zijn geboren die hun tempelverbonden trouw zijn gebleven en bereidwillig alles hebben opgeofferd zodat wij veilig het plan van onze hemelse Vader konden volgen. Mijn engelachtige moeder kan ik alleen maar bedanken voor haar grote voorbeeld van moed en geloof en omdat zij de keten van liefde en evangelieverordeningen sterk heeft gehouden.

Ik noem die gewijde relaties vanwege het geluk dat ik ervaar in de wetenschap dat er een bindend verbond tussen hen en ons is dat in de heilige tempel verzegeld is. Ik ben bijzonder dankbaar om te weten dat er, ondanks moeilijkheden die ons nog wachten, hoop en vertrouwen is in de wetenschap dat wij, door de evangelieverbonden na te komen, boven alle kortstondige beproevingen kunnen uitstijgen. Uit de Schriften leren we dat alles uiteindelijk zal goed komen als we onze verbonden getrouw naleven. Koning Benjamin heeft verklaard:

‘En nu, wegens het verbond dat gij hebt gesloten, zult gij de kinderen van Christus worden genoemd (…)

‘Daarom wil ik dat gij de naam van Christus op u neemt, gij allen die met God het verbond hebt aangegaan dat gij tot het einde van uw leven gehoorzaam zult zijn.

‘En het zal geschieden dat wie dat ook doet, ter rechterhand Gods zal worden bevonden’ (Mosiah 5:7–9).

Goed op het sluiten van verbonden letten, is van cruciaal belang voor ons eeuwig heil. Verbonden zijn overeenkomsten die we met onze hemelse Vader sluiten om ons hart, verstand en gedrag toe te wijden aan het naleven van de geboden van de Heer. Zijn wij getrouw in het nakomen van de overeenkomst, dan verbindt Hij zich of belooft Hij ons uiteindelijk te zegenen met al wat Hij heeft.

In het Oude Testament leren we uit de ervaring van Noach met een slechte wereld en het plan van de Heer om de aarde te reinigen het verbondspatroon van de Heer. Vanwege Noachs getrouwheid en standvastige toewijding zei de Heer tegen hem:

‘Maar met u zal Ik mijn verbond oprichten, en gij zult in de ark gaan, gij en uw zonen en uw vrouw en de vrouwen uwer zonen met u. (…)

‘En Noach deed (…) alles wat de Here hem geboden had’ (Genesis 6:18; 7:5).

Nadat het water was gezakt, verlieten ze de ark.

‘En Noach bouwde een altaar voor de Here (….).

‘En God zeide tot Noach en tot zijn zonen met hem:

‘Zie, Ik richt mijn verbond op met u en met uw nageslacht’ (Genesis 8:20; 9:8–9).

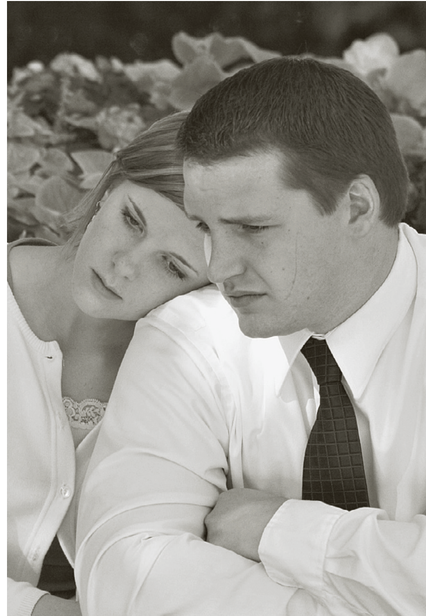
Ook wij zijn een heilig verbond aangaan met de Heer dat wij beschermd mogen worden tegen de tegenstander. Net als in de tijd van Noach leven wij in een tijd van profetische beloften en de vervulling daarvan. In de afgelopen

acht jaar zijn er 71 nieuwe tempels ingewijd — een knap stukje werk onder leiding van de profeet van de Heer dat in sommige opzichten misschien te vergelijken is met de bouw van de ark in de tijd van Noach.

Onze levende profeet, president Gordon B. Hinckley, heeft ons uitgenodigd om de tempel te betreden waar we verbonden met de Heer kunnen sluiten.

Net als in de tijd van Noach kunnen onze pogingen om ons aan die verbonden te houden vaak gepaard gaan met een zekere mate aan opoffering. Die opoffering, hoe klein of groot ook, bepaalt vaak hoe toegewijd wij verstandelijk en emotioneel zijn aan onze onderworpenheid aan de wil van onze hemelse Vader. Het patroon van opoffering omvat vaak een periode van moeilijkheden waarin we de consequenties van onze beslissingen moeten evalueren en afwegen. De keuzes zijn niet altijd zo duidelijk of makkelijk, dus blijven we worstelen. Als we uiteindelijk besluiten om een einde te maken aan die worsteling en onze wil ondergeschikt te maken aan die van de Heer, bereiken we een nieuw begripsniveau. Dit proces is vaak het herkenbaarst als we een groot drama meemaken of met een groot probleem zitten.

Enkele weken geleden werd tijdens een scoutkamp in de bergen ten oosten van Salt Lake City een jongeman dodelijk getroffen door bliksem. Zijn ouders werden in rouw gedompeld en waren kapot van het verlies van hun zoon. Ze worstelden daar in stilte mee en vroegen zich af waarom het was gebeurd. Maar omdat hun hart onderworpen was en hun geloof sterk, kwam er een grote uitstorting van liefde van de Heer. Te midden van hun verdriet ontstond er stilletjes een vast voornemen om zonder boos te worden de uitkomst van deze gebeurtenis te aanvaarden. Met hun aanvaarding kregen zij een bredere kijk op het doel van het leven en werden zij herinnerd aan de verbonden die ze gesloten hadden. Hoewel zij nog steeds veel verdriet hadden om hun plotselinge verlies, merkten ze dat ze een hoger niveau bereikten en vastbesloten waren om zich meer dan ooit vast te houden aan hun verbonden en zo te leven dat ze verzekerd zouden zijn van een vreugdevolle hereniging met hun zoon.

Het sluiten van verbonden in deze bedeling heeft een nieuw perspectief gekregen in vergelijking met de tijd van Noach. Wij zijn niet alleen verantwoordelijk voor het sluiten van onze eigen verbonden, maar hebben ook de taak gekregen om de gegevens van onze overleden familieleden op te zoeken en de deur open te zetten voor allen die verbonden willen sluiten en in aanmerking komen voor de evangelieverordeningen.

Het werk voor hen die dit leven hebben verlaten, gaat met de hulp van hemelse heerscharen grote sprongen voorwaarts. President Joseph F. Smith heeft over zijn visioen over de verlossing van de doden geschreven:

‘Maar zie, uit de rechtvaardigen stelde Hij zijn heerscharen samen en wees boodschappers aan, bekleed met macht en gezag, en machtigde hen om uit te gaan (…).

‘Ik zag dat de getrouwe ouderlingen uit deze bedeling, wanneer zij het sterfelijk leven verlaten, hun arbeid van de prediking van het evangelie van bekering en van verlossing (…) voortzetten (…)’ (LV 138:30, 57).

Verder leren wij uit de Schriften dat ‘de profeten die van Hem hadden getuigd in het vlees’ (LV 138:36) zich ook onder die zendelingen bevonden. Ik denk bijvoorbeeld aan deze zendelingen: Petrus, Paulus, Alma, Johannes, Joseph, Nephi.

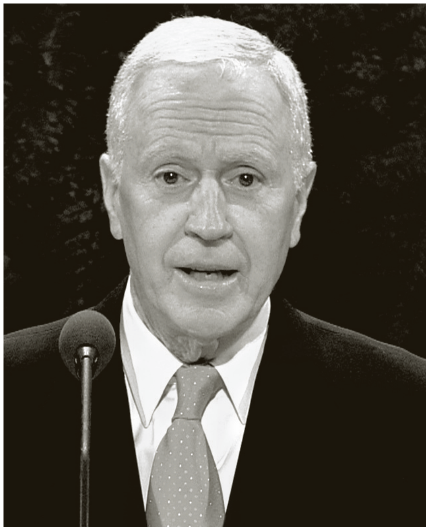
Wie dit visioen van president Smith heeft gelezen en weet welke zendelingen er zijn aangewezen om dit werk te doen, zou denken dat dit uiterst motiverend voor ieder van ons zou werken om ons verbond na te komen en de namen op te zoeken van overleden familieleden en alle beschikbare tijd door te brengen in de tempel. Maar ik kan u, met enig vertrouwen in de juistheid hiervan, mededelen dat vele tempels nog tijd over hebben zodat u de raad van het Eerste Presidium ter harte kunt nemen om wat van uw vrije tijd opzij te zetten en die te wijden aan het verrichten van tempelverordeningen. Ik bid dat wij gehoor zullen geven aan deze oproep om naar de tempel te gaan.

Het stemt mij nederig dat mij deze roeping is toevertrouwd en ik bid dat ik naar mijn verbonden met de Heer mag handelen en mij mag onderwerpen aan de leiding van de Geest. Ik geef u mijn plechtig getuigenis van de Heer Jezus Christus en van de herstelling van zijn evangelie door middel van de profeet Joseph Smith. Ik betuig mijn liefde voor de verbonden en verordeningen van de tempel en beloof u dat ik met verdubbelde inzet zal deelnemen aan het werk dat in deze heilige huizen van God wordt gedaan. Ik weet dat de Heer ons zal zegenen met zijn heilige tegenwoordigheid als we heilige verbonden sluiten en nakomen. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Het kompas van de Heer

OUDERLING LOWELL M. SNOW
van de Zeventig

Profeten en apostelen zijn al eeuwenlang ons kompas van de Heer. Zijn leiding via hen is helder.

Broeders en zusters, toen ik hier zo zat voelde ik een diep verlangen om u te vertellen dat ik van u hou en eenieder die mij kan horen te zeggen dat hun hemelse Vader van hen houdt. Namens de algemene autoriteiten breng ik u dank dat u gekomen bent om gevoed te worden door het goede woord van God.

Ik wandel graag in de bergen, en dan gebruik ik vaak een kompas, kaarten en wegwijzers om mij naar mijn bestemming te leiden. Deze hulpmiddelen zijn bijzonder nuttig, zelfs van onschatbare waarde, als je onbekende wegen of paden tegenkomt die alle kanten opgaan.

Het leven is vol wegen en paden die elkaar doorkruisen. Er zijn zoveel paden die we kunnen volgen, en zoveel stemmen die roepen: 'Zie, hier!' of 'Zie daar'.[1] Er zijn zoveel media die ons overspoelen en ons naar een pad leiden dat breed is en door velen wordt bewandeld.

Eigenlijk stellen we dezelfde vragen als Joseph Smith als we ons afvragen naar welke stemmen we moeten luisteren en welke weg van de vele we moeten bewandelen: 'Wat staat mij te doen?' 'Welke van al deze [stemmen en wegen] heeft gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk?' 'Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten?'[2] Ik getuig tot u dat Jezus Christus de juiste weg blijft aangeven, ons voorgaat en ieder punt onderweg aangeeft. Zijn pad is recht en smal, en leidt naar het licht, het leven en de eeuwigheid. Sta mij toe enkele voorbeelden uit de Schriften aan te halen.

In opdracht van de Heer verlieten Lehi en zijn kinderen Jeruzalem en begonnen aan een heldhaftige reis naar het beloofde land. Nadat ze een periode in een vallei bij de rivier hadden vertoefd, zei de Heer op een nacht tegen Lehi dat het tijd was om verder te gaan met hun reis door de wildernis. In gedachten verzonken liep hij de volgende ochtend zijn tent uit en vond tot zijn verbazing een voorwerp op de grond dat daar alleen door de Heer kon zijn neergezet. Het was een kompas, in hun taal een Liahona genoemd; en de wijzers zouden hen op hun reis de weg wijzen, zodat ze het pad konden volgen dat tot voorspoed zou leiden en waardoor ze veilig zouden zijn op de vruchtbare gedeelten van hun route. Maar dat was niet alles. Er verschenen woorden op het kompas die duidelijk en gemakkelijk te lezen waren, en af en toe veranderden, waardoor ze een beter begrip van de wegen van de Heer konden krijgen.[3]

Tijdens hun reis bleek de Liahona, ofwel het kompas, van onschatbare waarde te zijn, zodat Lehi en zijn gezin voorspoedig waren en uiteindelijk hun bestemming konden bereiken. Maar het is belangrijk om op de opmerking van Nephi te letten dat het kompas alleen door middel van hun geloof, ijver en gehoorzaamheid werkte. Over dat geweldige hulpmiddel, waardoor ze in de wildernis geleid werden, zei Nephi eenvoudigweg: 'En zo zien wij dat de Heer met kleine middelen grote dingen teweeg kan brengen.'[4]

De conclusie van Nephi was vijfhonderd jaar later relevant voor Alma, die zijn zoon over het belang van de Liahona vertelde. Hij legde aan Helaman uit dat de Heer dit kompas had voorbereid om hun voorouders in de wildernis de weg te wijzen, maar omdat het wonderbaarlijke instrument door *kleine* middelen werkte, waren hun voorouders lui en vergaten ze hun geloof en vlijt te oefenen. Daardoor deed dit geweldige instrument het niet meer en kwamen ze niet vooruit op hun reis, maar doolden ze in de wildernis rond en werden ze voor hun nalatigheid gestraft.[5]

'O, mijn zoon, laten wij niet traag zijn omdat de weg gemakkelijk is; want zo verging het onze vaderen; want zo was het voor hen bereid: dat zij zouden leven indien zij keken; en zo is het ook met ons. De weg is bereid, en indien wij kijken, kunnen wij voor eeuwig leven. En nu, mijn zoon, zie toe dat gij zorg draagt voor

deze heilige dingen, ja, zie toe dat gij vertrouwt op God en leeft.'[7]

De Heer geeft personen en gezinnen tegenwoordig leiding, net als in de tijd van Lehi. Deze algemene conferentie is een hedendaagse Liahona, een gelegenheid om geïnspireerde leiding te ontvangen waardoor wij voorspoedig kunnen zijn en tijdens de vruchtbare perioden op het pad van God kunnen blijven. Bedenk dat wij hier bij elkaar zijn om naar de stem van profeten en apostelen te luisteren, die hebben gebeden en zich zorgvuldig hebben voorbereid om te weten wat ze van de Heer moeten zeggen. Wij hebben voor hen en onszelf gebeden dat de Trooster de wil van God aan ons bekend zou maken. Er is werkelijk geen betere tijd of plaats voor de Heer om zijn volk te leiden dan tijdens deze conferentie.

De leringen tijdens deze conferentie zijn het kompas van de Heer. In de komende dagen kunt u net als Lehi naar de voordeur lopen en in de brievenbus een *Liahona* vinden, of een ander tijdschrift van de kerk, waarin deze conferentie is opgenomen. Net als met de Liahona vanouds zijn deze instructies duidelijk en gemakkelijk te lezen, waardoor u en uw gezin de wegen en paden van de Heer kunnen leren kennen.

Nephi en Alma herinneren ons eraan dat de Heer ons leiding op onze reis geeft volgens het geloof, de ijver en de gehoorzaamheid die wij aan zijn raad besteden. Hij openbaart geen nieuwe paden als wij niet bereid zijn om Hem te volgen op de paden die Hij al heeft aangegeven. Wie zijn geïnspireerde raad in hun dagelijks leven ijverig volgen totdat er nieuwe openbaringen ontvangen worden om hen op hun reis naar het beloofde land te helpen, zullen onderweg voorspoedig zijn.

Broeders en zusters, profeten en apostelen zijn al eeuwenlang ons kompas van de Heer. Door middel van hen geeft Hij ons duidelijk leiding; de koers die zij bepalen is zeker. Zijn weg is licht, net als zijn juk. Wees niet misleid door de eenvoud van zijn weg, in de veronderstelling dat het een kleine of onbelangrijke zaak is, maar let op die heilige zaken en kijk op naar Hem, zodat u op Hem zult gaan lijken en voor eeuwig bij Hem kunt wonen.

Ik getuig dat alle beloften van de Vader in vervulling zullen gaan; dat Hij zijn eniggeboren Zoon naar de aarde heeft gestuurd om het pad te markeren en ons voor te gaan; dat de Vader en de Zoon op een prachtige, heldere dag in het voorjaar van 1820 aan Joseph Smith zijn verschenen, en vervolgens alles hebben hersteld wat nodig is om de reis van de mens te volbrengen; en dat onze hedendaagse profeet, president Gordon B. Hinckley, de weg wijst aan hen die voor eeuwig zullen leven. Ik bid dat wij ons geloof zullen oefenen en ijverig gehoor zullen geven aan de instructies van de hedendaagse Liahona's. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:5.
2. Geschiedenis van Joseph Smith 1:10.
3. Zie 1 Nephi 16:9–16.
4. 1 Nephi 16:29.
5. Zie Alma 37:38–41.
6. Alma 37:46–47.

‘Hoed mijn schapen’

OUDERLING ULISSES SOARES
van de Zeventig

Mensen zijn het meest ontvankelijk voor onze invloed als ze het gevoel hebben dat we hen oprecht liefhebben, en niet omdat we alleen onze roeping vervullen.

Op een keer stelde de Heiland Petrus drie keer een vraag:

‘Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief? En hij zeide tot Hem: Ja Here, Gij weet het, dat ik U liefheb. [Jezus] zeide tot hem: Hoed mijn schapen.’[1]

Omdat Hij zich oprecht zorgen maakte om het welzijn van de kinderen van onze hemelse Vader, gaf de Heer Petrus de bijzondere opdracht om de schapen te hoeden. In deze bedeling bevestigde Hij deze bezorgdheid in een openbaring aan Joseph Smith:

‘Welnu, Ik zeg tot u, en wat Ik tot u zeg, zeg Ik tot alle Twaalf: Staat op en omgordt uw lendenen, neemt uw kruis op, volgt Mij en weidt mijn schapen.’[2]

Als we de Schriften bestuderen, zien we dat de Heiland mensen hulp verleende volgens hun individuele behoeften. Een goed voorbeeld daarvan vond plaats toen Hij bij Kafarnaüm was, en Jaïrus, een overste van de synagoge, aan de voeten van Jezus viel en de Heer smeekte naar zijn huis te komen omdat zijn dochter op sterven lag. Jezus ging met hem mee, hoewel de menigte het Hem moeilijk maakte om op te schieten.

En toen kwam er een boodschapper die tegen Jaïrus zei dat zijn dochter was overleden. Hoewel hij door verdriet gekweld werd, bleef Jaïrus in de Heer geloven, die hem troostte met de woorden:

‘Wees niet bevreesd, geloof alleen, en zij zal behouden worden.

‘Toen Hij aan het huis gekomen was, stond Hij niemand toe met Hem naar binnen te gaan dan Petrus, Johannes, Jakobus, de vader van het meisje en de moeder.

‘Allen nu weenden en weeklaagden over haar. Doch Hij sprak: Weent niet; zij is niet gestorven, maar zij slaapt. …

‘(…) Hij vatte haar hand en riep, zeggende: Kind, sta op!

‘En haar geest keerde terug en zij stond dadelijk op en Hij beval, dat men haar te eten zou geven.’[3]

Jezus gaf blijk van geduld en liefde voor allen die bij Hem kwamen om hulp voor hun lichamelijke, emotionele of geestelijke klachten, en die zich ontmoedigd en onderdrukt voelden.

Om het voorbeeld van de Heiland te volgen, moeten we om ons heen kijken en de helpende hand uitsteken naar de schapen die in soortgelijke omstandigheden leven, en hen opbouwen en aanmoedigen om de reis naar het eeuwige leven voort te zetten.

De behoefte daaraan is tegenwoordig even groot of misschien zelfs groter dan toen de Heiland op aarde leefde. Als herders moeten we begrijpen dat we al onze schapen moeten verzorgen om ze tot Christus te brengen, wat het uiteindelijke doel is van alles wat we in de kerk doen.

Alle activiteiten, bijeenkomsten en programma’s moeten op dat doel zijn gericht. Als we openstaan voor de behoeften van onze naasten, kunnen we hen sterken en helpen bij het overwinnen van hun problemen, zodat zij standvastig zullen blijven op de weg die terug naar onze hemelse Vader leidt, en kunnen we hen helpen om tot het einde toe te volharden.

Het evangelie van Jezus Christus draait om mensen, niet om programma’s. Soms vervullen we onze taken in de kerk te gehaast en besteden dan te veel tijd aan programma’s. We zouden ons op de mensen moeten concentreren, maar in de praktijk houden we niet altijd rekening met hun werkelijke behoeften. Als dat gebeurt, verliezen we het doel van onze roeping uit het oog, veronachtzamen we de mensen en weerhouden we ze ervan om hun goddelijke potentieel te bereiken, namelijk het eeuwige leven.

Toen ik bijna twaalf was, sprak de bisschop met mij en vertelde hoe ik me moest voorbereiden op het Aäronisch priesterschap en mijn ordening tot diaken. Aan het eind van ons gesprek pakte hij een stapeltje formulieren van zijn bureau en moedigde me aan om die in te vullen. Het was een aanbeveling voor een zending. Ik was stomverbaasd. Ik was tenslotte pas elf. Maar die bisschop keek naar de toekomst en naar de zegeningen die ik zou ontvangen als ik me voorbereidde om te zijner tijd op zending te gaan.

Hij gaf blijk van oprechte zorg voor mij. Hij zei wat voor stappen ik moest doen om me zowel financieel als geestelijk voor te bereiden om de Heer te dienen. Na die dag sprak hij, en daarna de bisschop die na hem kwam, minimaal twee keer per jaar met mij totdat ik negentien was, en moedigde hij me aan om me trouw te blijven voorbereiden.

Zij hielden mijn zendingspapieren in de archiefkast en brachten ze iedere keer als we een gesprek hadden ter sprake. Met de hulp van mijn ouders en de aanmoediging van liefdevolle en geduldige bisschoppen kon ik op zending gaan. Door die zending heb ik een beter perspectief gekregen van de zegeningen die God in petto heeft voor ieder die tot het einde toe volhardt.

Het maakt niet uit of het een kind, een tiener of een volwassene is, iedereen heeft liefde nodig. We worden al jarenlang aangemoedigd om de nieuwe en minderactieve leden te begeleiden. Mensen blijven in de kerk als ze het gevoel hebben dat iemand om hen geeft.

Een van de laatste instructies die de Heiland zijn apostelen gaf, luidde:

'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt.

'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.'[4]

Mensen zijn het meest ontvankelijk voor onze invloed als ze het gevoel hebben dat we hen oprecht liefhebben, en niet omdat we alleen onze roeping vervullen. Als wij oprechte liefde voor mensen hebben, kunnen ze de invloed van de Geest voelen en raken ze misschien gemotiveerd om zich aan onze leringen te houden. Het is niet altijd makkelijk om mensen lief te hebben zoals ze zijn. De profeet Mormon heeft uitgelegd wat we moeten doen als er zich problemen voordoen:

'Welnu, mijn geliefde broeders, bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart dat gij met die liefde — die Hij heeft geschonken aan allen die ware volgelingen zijn van zijn Zoon Jezus Christus — vervuld zult zijn, opdat gij zonen van God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen zijn, want wij zullen Hem zien zoals Hij is; opdat wij die hoop zullen hebben; opdat wij gereinigd zullen worden zoals Hij rein is.'[5]

Jezus hield zich persoonlijk met mensen bezig, Hij beurde mensen op die het zwaar hadden, schonk hoop aan de ontmoedigden en zocht de afgedwaalden op. Hij liet de mensen zien hoezeer Hij hen liefhad en begreep, en hoe waardevol zij waren. Hij erkende hun goddelijke aard en eeuwige waarde. Zelfs als Hij mensen tot bekering riep, veroordeelde Hij de zonde, maar niet de zondaar.

In zijn eerste brief aan de Korintiërs zegt de apostel Paulus nadrukkelijk hoe belangrijk het is om deze ware liefde aan ieder schaap in de kudde van de Heer te geven:

'Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets.

'Naastenliefde is lankmoedig en vriendelijk, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen,

'zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe.

'Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid.

'Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij. (...)

'Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.'[6]

Als wij het voorbeeld en de leringen van de Heiland volgen, kunnen wij mensen helpen om hun aardse zending te vervullen en bij onze hemelse Vader terug te keren.

Daarvan geef ik u mijn getuigenis in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

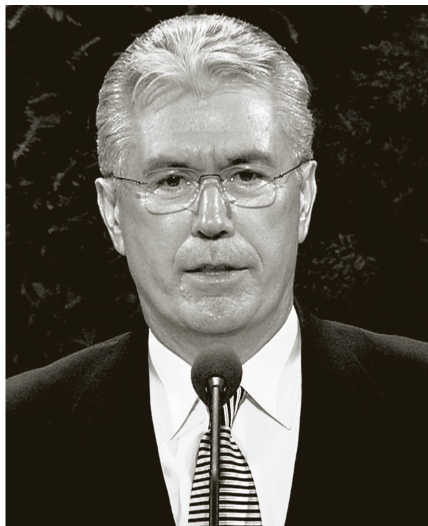
NOTEN

1. Johannes 21:16.
2. LV 112:14.
3. Lucas 8:50–52, 54–55; zie ook vss. 41–42, 49.
4. Johannes 13:34–35.
5. Moroni 7:48.
6. 1 Korintiërs 13:3–7, 13.

Christelijke eigenschappen — de wind onder onze vleugels

OUDERLING DIETER F. UCHTDORF
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als ze de fundamentele beginselen van het evangelie naleven, worden de heiligen der laatste dagen met macht, kracht en geestelijke zelfredzaamheid gezegend.

Mijn geliefde broeders en zusters, mijn dierbare vrienden,

Tijdens mijn loopbaan als piloot kwamen er soms passagiers naar de cockpit van mijn Boeing 747. Ze stelden vragen over de vele knoppen, instrumenten, systemen en procedures, en hoe al die technologie zo'n groot en prachtig vliegtuig liet vliegen.

Net als alle piloten genoot ik van het feit dat zij onder de indruk waren van de complexiteit van het vliegtuig en dat zij zich afvroegen wat voor geniaal persoon ervoor nodig was om het te vliegen! Mijn vrouw en kinderen zouden me nu vriendelijk in de rede vallen en met twinkelende ogen zeggen: 'Nederigheid is bij piloten een van de betere eigenschappen!'

Aan de bezoekers in mijn cockpit legde ik uit dat er een geweldig aërodynamisch ontwerp voor nodig was, veel supplementaire systemen en programma's, en krachtige motoren om ervoor te zorgen dat deze vliegmachine het comfort en de veiligheid van de passagiers kon waarborgen.

Om mijn uitleg te vereenvoudigen en me op de basis te concentreren, voegde ik eraan toe dat je alleen maar een krachtige voorwaartse beweging, een krachtige opwaartse stijgkracht, de juiste vliegtuigpositie en de natuurwetten nodig had om de passagiers veilig over werelddelen, oceanen, hoge bergen en gevaarlijke onweersbuien te vliegen.

De afgelopen jaren heb ik vaak overwogen dat het lidmaatschap van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ons ertoe brengt om soortgelijke vragen te stellen. Wat zijn de fundamentele beginselen van ons lidmaatschap in het koninkrijk van God op aarde? Wat zal ons uiteindelijk door de moeilijkste problemen heen naar onze gewenste eeuwige bestemming leiden?

De kerk, met al haar organisaties en programma's, biedt veel belangrijke activiteiten voor de leden, die erop gericht zijn om het gezin en het individu te helpen om hun God en elkaar te dienen. Maar soms kan het erop lijken dat wij deze programma's en activiteiten belangrijker vinden dan de fundamentele leerstellingen en beginselen van het evangelie. De werkwijzen, programma's, beleidsregels en organisatiestructuren zijn nuttig voor onze geestelijke vooruitgang op aarde, maar we mogen niet vergeten dat ze aan verandering onderhevig zijn.

Daartegenover staat dat de kern van het evangelie — de leerstellingen en de beginselen — nooit zal veranderen. Als ze de fundamentele beginselen van het evangelie naleven, worden de heiligen der laatste dagen met macht, kracht en geestelijke zelfredzaamheid gezegend.

Geloof is zo'n beginsel van macht. We hebben die macht in ons leven nodig. God heeft alle macht, maar die macht wordt in werking gesteld in respons op ons geloof. 'Geloof zonder werken werkt niets uit' (Jakobus 2:20). God werkt naar gelang het geloof van zijn kinderen.

De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd: 'Ik leer hun de juiste beginselen, en zij besturen zichzelf.' (Geciteerd door John Taylor in 'The Organization of the Church', *Millennial Star*, 15 november 1851, p. 339.) Voor mij is die leer prachtig en ongekunsteld. Als we ernaar streven

om de beginselen van het evangelie te begrijpen, ons eigen te maken en na te leven, zullen we geestelijk zelfredzaam worden. Het beginsel van geestelijke zelfredzaamheid komt voort uit een fundamentele leerstelling van de kerk — keuzevrijheid. Ik ben van mening dat keuzevrijheid, na het leven zelf, een van de grootste gave van God aan zijn kinderen is.

Als ik de keuzevrijheid en de eeuwige gevolgen daarvan bestudeer en overweeg, besef ik dat we waarlijk kinderen van God zijn en dat we daarom dienovereenkomstig moeten handelen. Door dat begrip word ik er ook aan herinnerd dat we als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen deel uitmaken van een grote, wereldwijde familie van heiligen.

De organisatiestructuur van de kerk is heel flexibel wat de omvang, het groeipatroon en de behoeften van de units betreft. Er is een programma voor de kleine unit, met een zeer eenvoudige organisatiestructuur en minder vergaderingen. We hebben ook grote wijken met uitstekende organisatorische hulpmiddelen om elkaar te dienen. Alle bewegen zich binnen de geïnspireerde programma's van de kerk om de leden in de gelegenheid te stellen om tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden (zie Moroni 10:32).

Al die verschillende opties zijn gelijk in eeuwige waarde, omdat de leer van het herstelde evangelie van Jezus Christus hetzelfde is in iedere unit. Als apostel van de Heer Jezus Christus getuig ik dat Hij leeft, dat het evangelie waar is en antwoord geeft op alle persoonlijke en gemeenschappelijke problemen die de kinderen van God op aarde hebben.

Deze zomer hebben mijn vrouw en ik de leden van de kerk in veel landen in Europa bezocht. In sommige delen van Europa is de kerk al jarenlang aanwezig, zelfs sinds 1837. Er is een groot erfgoed van getrouwe leden in Europa.

Momenteel zijn er ruim vierhonderdduizend leden. Als we naar de generaties kijken van al die mensen die in de negentiende en twintigste eeuw van Europa naar Amerika zijn geëmigreerd, kan dat aantal gemakkelijk enkele malen vermenigvuldigd worden.

Waarom hebben zoveel getrouwe leden hun moederland achtergelaten? De redenen zijn legio: om aan vervolging te ontsnappen, om de kerk in Amerika op te bouwen, om hun economische omstandigheden te verbeteren, om dichter bij een tempel te wonen, en ga zo maar door.

Europa voelt de gevolgen van die uittocht nog steeds. Maar de kracht die uit verscheidene getrouwe generaties kerkleden voortkomt, begint nu duidelijk zichtbaar te worden. We zien meer jonge mannen, jonge vrouwen en echtparen voor de Heer op zending gaan; we zien meer tempelhuwelijken; we zien meer vertrouwen en moed bij de leden om anderen over het herstelde evangelie te vertellen. Onder de volken van Europa en veel andere delen van de wereld is er een geestelijk vacuüm omtrent de ware leringen van Christus. Dat vacuüm moet, kan en zal met de boodschap van het herstelde evangelie gevuld worden, naarmate onze fantastische leden dit evangelie met meer moed en geloof naleven en verkondigen.

Door de groei van de kerk in Europa zijn er nu landen waar de kerk minder dan vijftien jaar geleden gevestigd is. Ik sprak met een zendingspresident die in zijn geboorteland Rusland werkzaam is en pas zeven jaar lid van de kerk is. Hij zei: 'Binnen een maand na mijn doop, werd ik als gemeentepresident geroepen.' Voelde hij zich af en toe overweldigd? Absoluut! Heeft hij geprobeerd alle programma's van de kerk in te voeren? Gelukkig niet! Hoe is hij in zo'n kleine gemeente en in zo'n korte tijd zo sterk geworden? Hij legde uit: 'Ik wist met heel mijn ziel dat de kerk waar is. De leer van het evangelie vulde mijn verstand en mijn hart. Toen we lid van de kerk werden, voelden we dat we bij een familie hoorden. We voelden warmte, vertrouwen en liefde. Hoewel we met weinig mensen waren, probeerden we de Heiland te volgen.'

Ze steunden elkaar, deden hun uiterste best en wisten dat de kerk waar is. Ze werden niet door een

organisatie maar door het licht van het evangelie aangetrokken. Die goede leden werden door dat licht versterkt.

In veel landen staat de kerk nog in de kinderschoenen en de organisatorische omstandigheden zijn soms verre van volmaakt. De leden kunnen echter een volmaakt getuigenis van de waarheid in hun hart meedragen. Wanneer de leden in hun land van herkomst blijven en de kerk opbouwen ondanks economische problemen en ontberingen, zullen toekomstige generaties deze hedendaagse pioniers dankbaar zijn. Zij geven gehoor aan de liefdevolle uitnodiging van het Eerste Presidium in 1999:

'In onze tijd acht de Heer het gepast om de zegeningen van het evangelie, waaronder steeds meer tempels, in veel delen van de wereld te verlenen. Daarom willen we de al lang bestaande raad aan de leden van de kerk herhalen om in hun geboorteland te blijven en niet naar de Verenigde Staten te emigreren. …

'Als de leden over de hele wereld in hun geboorteland blijven, en in hun eigen land aan de opbouw van de kerk werken, zullen zij en de kerk bijzonder gezegend worden.' (Zie brief van het Eerste Presidium, 12 december 1999.)

Ik wil daar een woord ter waarschuwing aan toevoegen voor de leden onder ons die deel uitmaken van grote wijken en ringen. We moeten oppassen dat de kern van ons getuigenis niet gebaseerd is op de sociale dimensie van de kerk, of op de geweldige activiteiten, programma's en organisaties van onze wijk en ring. Ze zijn allemaal belangrijk en waardevol — maar niet voldoende. Zelfs vriendschap is niet voldoende.

We zien in dat we in een tijd van verwarring, rampen en oorlog leven. Wij en vele anderen beseffen hoeveel behoefte er is aan bescherming, 'een toevlucht voor de storm en voor de verbolgenheid, wanneer die onversneden wordt uitgestort op de gehele aarde' (LV 115:6). Hoe vinden we

zo'n toevluchtsoord? De profeet van God, namelijk President Hinckley, heeft gezegd: 'Onze deugd zal ons veiligheid verschaffen. Onze rechtschapenheid zal ons kracht verschaffen.' ('Tot w'u wederzien', *Liahona,* januari 2002, p. 105.)

U herinnert zich hoe Jezus Christus aan het begin van zijn aardse bediening zijn apostelen instrueerde, duidelijk en openhartig: 'Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken' (Matteüs 4:19). Dat was tevens het begin van de bediening van de twaalf apostelen. Ik vermoed dat zij zich net zo onbekwaam voelden als ik toen ik tot dit heilige werk werd geroepen. Mag ik aanvoeren dat de Heiland zelf ons hier les geeft in kernleer en levensprioriteiten. We moeten Hem eerst gaan volgen, en als we dat doen, zal de Heiland ons zegenen, zodat we boven onszelf kunnen uitstijgen en worden wat Hij wil dat we worden.

Christus volgen is meer op Hem gaan lijken. Het betekent zijn karakter als leidraad nemen. Als geestkinderen van onze hemelse Vader hebben we het vermogen om christelijke eigenschappen met ons leven en ons karakter te verweven. De Heiland nodigt ons uit om zijn evangelie te leren kennen door zijn leringen na te leven. Hem volgen betekent de juiste beginselen toe te passen en vervolgens de zegeningen die volgen te aanschouwen. Dit proces is tegelijkertijd uiterst ingewikkeld en heel eenvoudig. Oude en hedendaagse profeten hebben het met drie woorden omschreven: 'Onderhoud de geboden' — niets meer en niets minder.

Christelijke eigenschappen ontwikkelen is niet gemakkelijk, vooral niet als we afstand nemen van algemeenheden en abstracties, en het echte leven onder ogen zien. De toets is dat we praktiseren wat we prediken. De ware test komt als christelijke eigenschappen in ons leven zichtbaar dienen te worden — als huwelijkspartner, als vader of moeder, als zoon of dochter, in onze vriendschappen, in ons werk, in ons bedrijf en in ons amusement. We kunnen onze groei herkennen, net als de mensen om ons heen, als we geleidelijk leren 'in alle heiligheid voor [Hem] te handelen' (LV 43:9).

In de Schriften staan een aantal christelijke eigenschappen die we gedurende ons leven moeten ontwikkelen. Dat zijn onder meer kennis en nederigheid, naastenliefde, gehoorzaamheid en ijver, geloof en hoop. Deze karaktereigenschappen staan los van de organisatorische staat van onze kerkelijke unit, economische omstandigheden, gezinssituatie, cultuur, ras of taal. Christelijke eigenschappen zijn gaven van God. Ze kunnen niet zonder zijn hulp worden ontwikkeld. De enige hulp die we allemaal nodig hebben, wordt ons door de verzoening van Jezus Christus gegeven. Geloven in Jezus Christus en in zijn verzoening houdt in dat we volledig op Hem vertrouwen — ons verlaten op zijn oneindige macht, intelligentie en liefde. We ontvangen christelijke eigenschappen als we onze keuzevrijheid goed aanwenden. In Jezus Christus geloven leidt tot actie. Als we in Christus geloven, vertrouwen we voldoende op de Heer om zijn geboden na te leven — zelfs als we de geboden niet helemaal begrijpen. Als we ernaar streven om

meer op de Heiland te lijken, moeten we ons leven geregeld evalueren, en ons door middel van ware bekering op Jezus Christus en de zegeningen van de verzoening verlaten.

Het kan moeilijk zijn om christelijke eigenschappen te ontwikkelen. We moeten bereid zijn om leiding en correcties van de Heer en zijn dienstknechten te aanvaarden. Deze wereldwijde conferentie met muziek en toespraken, biedt geestelijke kracht, leiding en zegeningen 'uit den hoge' (LV 43:16). Het is een tijd dat de stem van persoonlijke inspiratie en openbaring vrede in onze ziel brengt en ons leert hoe we christelijker moeten worden. Deze stem is zo vriendelijk als de stem van een dierbare vriend en zal onze ziel vervullen als wij voldoende boetvaardig zijn.

Als we meer op de Heiland gaan lijken, zullen we toenemen in ons vermogen om 'overvloedig te zijn in de hoop, door de kracht des heiligen Geestes' (Romeinen 15:13). We zullen 'de dingen van deze wereld terzijde [moeten] leggen en naar de dingen van een betere [moeten] streven' (LV 25:10).

Dat brengt me terug naar mijn aërodynamische gelijkenis aan het begin. Ik zei dat we ons op de basis moeten concentreren. Christelijke eigenschappen zijn de basis. Zij zijn de fundamentele beginselen die 'de wind onder onze vleugels' teweegbrengen. Als wij, stap voor stap, christelijke eigenschappen ontwikkelen, zullen ze ons 'dragen als op arendsvleugelen' (LV 124:18). Ons geloof in Jezus Christus zal leiden tot macht en een krachtige voorwaartse beweging; onze onwrikbare en actieve hoop zal een sterke opwaartse stijgkracht teweegbrengen. Ons geloof en onze hoop zullen ons over de oceanen van verleiding, de bergen van tegenspoed, dragen en ons veilig terugbrengen naar onze eeuwige thuis en bestemming.

Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Slotwoord

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

God, onze eeuwige Vader, leeft. (...) Jezus is de Christus, de Verlosser van de mensheid. Zij hebben hun werk in deze laatste bedeling hersteld door middel van de profeet Joseph.

Broeders en zusters, we hebben een opmerkelijke conferentie gehad. Het was letterlijk een inspirerend feest aan de dis van de Heer. De muziek, gebeden en toespraken waren geweldig. Wij zijn geïnformeerd, opgebouwd en ons geloof is gesterkt.

De groei van de kerk spreekt alleen al duidelijk uit het feit dat onze woorden zijn vertolkt in tachtig talen en dat onze boodschap in heel veel landen per satelliet is uitgezonden. Het zijn allemaal heerlijke vruchten van de woorden die Moroni in de nacht van 21 september 1823 tot de jonge profeet sprak.

Hij was toen een jongeman, een arme boerenjongen met erg weinig scholing. Hij bezat niets. Zijn ouders bezaten niets. Hij woonde in een boerengemeenschap en was nauwelijks bekend in de buitenwereld. En toch zei de engel tegen hem dat hij 'een boodschapper was, uit Gods tegenwoordigheid tot mij gezonden, en dat zijn naam Moroni was; dat God een werk voor mij te doen had en dat mijn naam onder alle natiën, geslachten en talen zowel ten goede als ten kwade bekend zou zijn, ofwel dat er onder alle volken zowel goed als kwaad over zou worden gesproken' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:33).

Hoe kon dat? moet Joseph zich hebben afgevraagd. Hij moet volkomen geschokt zijn geweest.

En toch is het allemaal uitgekomen. En er zullen nog veel grotere gebeurtenissen komen.

Op 23 december van dit jaar willen wij zijn verjaardag herdenken met een grote viering ter ere van hem.

Ik ben van plan om zo mogelijk naar zijn geboorteplek te gaan om te herhalen wat Joseph F. Smith, de zesde president van de kerk, een eeuw geleden, op 23 december 1905, heeft gedaan. Bij die gelegenheid wijdde hij het monument in dat de geboorteplek van de profeet markeert en waar ook een gedenkhuis is gebouwd.

Terwijl ik in Vermont ben, zullen de presidenten Monson en Faust met andere algemene autoriteiten hier in het Conferentiecentrum zijn. Deze grote zaal zal vol zijn en het programma zal per satelliet wijd en zijd worden doorgegeven. Er zal gepaste muziek zijn en eerbetonen aan de

grote profeet van deze bedeling, uitgesproken in zowel South Royalton als in Salt Lake City.

Wat het koor vanochtend zo schitterend ten gehore heeft gebracht ter ere van de profeet was slechts een generale repetitie voor het evenement in december. Wij zien ernaar uit en hopen dat u zich allemaal bij ons voegt.

Ik laat u ons getuigenis van de goddelijke aard van dit werk. Wat is dit toch een geweldig werk. Hoe leeg zou ons leven zijn zonder dit werk. God, onze eeuwige Vader, leeft. Hij houdt van ons. Hij waakt over ons. Jezus is de Christus, de Verlosser van de mensheid. Zij hebben hun werk in deze laatste bedeling hersteld door middel van de profeet Joseph. Dat is mijn getuigenis, en ik laat u mijn zegen en liefde, geliefde broeders en zusters van deze dankbare kerk. God zegene u.

Tot slot wil ik mijn dank uitspreken jegens allen die heel veel hebben gedaan om dit een geslaagde conferentie te maken, de vele mensen achter de schermen die dit mogelijk hebben gemaakt. Ze hebben dag en nacht gewerkt om dit tot stand te brengen — de zaalwacht, de technici, de beveiliging, de EHBO, de verkeersagenten, de vertalers, de secretaresses die keer op keer onze toespraken intypen.

Mijn bede is dat God u allen zegent. Laten we ons best doen om in gerechtigheid voor Hem te wandelen, dat vraag ik in alle ootmoed. Ik laat u mijn zegen in de heilige naam van onze Verlosser, de Heer Jezus Christus. Amen. ■

ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST
24 september 2005

Video: 'Werktuigen in de handen Gods'

In de algemene ZHV-bijeenkomst is een video uitgezonden waarin president Gordon B. Hinckley de geschiedenis van de ZHV bespreekt. In deze videofilm zien we de profeet Joseph Smith, Emma Smith, Lucy Mack Smith en andere zusters die de ZHV bijwonen in het rode stenen huis.

President Hinckley: De groei van de zustershulpvereniging van twintig leden tijdens de oprichting op 17 maart 1842 in de kolonistenstad Nauvoo tot ruim vijf miljoen leden 160 jaar later, met leden in grote en kleine woonplaatsen over de hele wereld, is een uitzonderlijk en opmerkelijk verhaal.

De elementen waaruit de zustershulpvereniging is gegroeid, dateren van vóór de oprichting ervan. Die elementen omvatten het natuurlijke instinct van de vrouw om het algemeen belang te bevorderen, mensen in nood te helpen en hun eigen verstand en talenten te ontwikkelen. Om die reden verenigde Joseph Smith hen in een vereniging.

Joseph Smith: Deze 'zustersvereniging kan de broeders ertoe aanzetten om goede werken te verrichten ten behoeve van de armen — op zoek naar mensen die hulp nodig hebben, en in hun behoeften voorzien — om hulp te verlenen bij het verbeteren van de normen en waarden en bij het versterken van de deugden in de samenleving.'[1]

President Hinckley: Uit dat eenvoudige begin is volgens mij een van de grootste en doelmatigste organisaties in haar soort over de hele wereld gegroeid.

Tijdens die eerste bijeenkomst, toen Emma als presidente werd voorgesteld, zei ze dat 'ieder lid zich moest beijveren om goede daden te doen'.[2] Dat was toen de houding, en dat is het nog steeds. En dat moet het leidende beginsel blijven in alle toekomstige generaties — dat 'ieder lid zich moet beijveren om goede daden te doen'.

Emma Smith: 'We gaan iets bijzonders doen. (...) We verwachten buitengewone gebeurtenissen en dringende verzoeken.'[3]

Joseph Smith: 'Deze vereniging krijgt instructies door middel van de orde die God heeft vastgesteld — door de leiders die zijn aangesteld.'[4]

'Het is natuurlijk dat vrouwen gevoelens van naastenliefde hebben. U krijgt nu de kans om te handelen volgens de gevoelens die God in uw boezem heeft geplaatst. Het zou geweldig zijn als u deze beginselen naleeft! Indien u van de u gegunde voorrechten gebruik maakt, kunnen de engelen niet anders dan uw metgezel zijn. (...) Geen oorlog (...) geen wanklank, geen tegenstrijdigheid, maar zachtmoedigheid, liefde en reinheid. Dat zijn de dingen die ons grootmaken. (...)

'En de zegeningen uit de hemel zullen op ons neerdalen. (...)

'Als u naar huis gaat, spreek nooit een onvriendelijk woord, maar laat vriendelijkheid en naastenliefde van nu af aan de kroon op uw werk zijn. (...)

'Als u in onschuld, deugdzaamheid en goedheid toeneemt, laat uw hart dan opzwellen, laat het ten opzichte van anderen groter worden — u moet lankmoedig zijn en de fouten en dwalingen van de mens verdragen. Hoe waardevol is de ziel van de mens. (...)

'(...) En nu geef ik u in de naam van God de sleutel, en deze vereniging zal zich verheugen, en vanaf dit

Uit de videofilm: Emma Smith luistert naar haar man, Joseph, die de ZHV bespreekt.

Een zuster in klederdracht uit de negentiende eeuw speelt Lucy Mack Smith, Josephs moeder.

moment zult u met kennis en intelligentie gezegend worden — dit is het begin van betere tijden voor deze vereniging.’[5]

President Hinckley: Die profetische uitspraak is anderhalve eeuw lang een handvest geweest voor de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Lucy Mack Smith, de moeder van de profeet, heeft tegen de zusters in Nauvoo gezegd:

Lucy Mack Smith: ‘We moeten elkaar liefhebben, voor elkaar zorgen, elkaar troosten en instructies ontvangen om allemaal in de hemel terug te keren.’[6]

President Hinckley: Uit de geschiedenis van de organisatie blijkt dat de vrouwen in de kerk niet hebben hoeven wachten om met elkaar in de hemel de zoete vruchten te proeven van de activiteiten die zij beschreef.

Op aarde hebben ze veel van de hemel geproefd, want tijdens hun leven hebben ze elkaar liefgehad, getroost en onderricht. Wie kan de wonderbaarlijke invloed op het leven van miljoenen vrouwen inschatten, van wie de kennis is toegenomen, het inzicht is vergroot, het leven is verruimd, en van wie het begrip van de zaken Gods is verrijkt door de talloze goede lessen die in de bijeenkomsten van de zustershulpvereniging zijn gegeven?

Wie kan de vreugde beoordelen die deze vrouwen ontvangen als ze bij elkaar komen, in de wijk of gemeente met elkaar omgaan, elkaars leven verrijken door dierbare en waardevolle vriendschappen? Wie kan zich ook maar enigszins de ontelbare daden van naastenliefde voorstellen die zijn verricht, het voedsel dat op lege tafels is gezet, het geloof dat in wanhopige tijden van ziekte is geoefend, de wonden die zijn verbonden, de pijn die door liefdevolle handen en geruststellen woorden is verlicht, de troost die ten tijde van overlijden en eenzaamheid is verleend?

Over de zustershulpvereniging heeft president Joseph F. Smith ooit gezegd: ‘Deze organisatie is door God opgericht, goedgekeurd, ingesteld en verordineerd om de mensen voor het heil van hun ziel te bedienen. Daarom is er geen enkele organisatie die ermee vergeleken kan worden, (...) die dezelfde plaats kan innemen. (...)

‘(...) Stel de zustershulpvereniging op de eerste plaats, maak haar tot de hoogste, beste en meest oprechte organisatie ter wereld. U bent daartoe geroepen door de stem van de profeet van God, om de grootste, de beste, de zuiverste en meest toegewijde vereniging te zijn.’[7]

Ik bid dat God de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal zegenen. Moge de geest van liefde, waardoor de leden al anderhalve eeuw gemotiveerd worden, blijven groeien en in de hele wereld gevoeld worden. Mogen hun goede werken talrijke mensen ten goede beïnvloeden, waar ze ook verricht worden. En mogen generaties vrouwen door deze vereniging van God licht en begrip, onderwijs en kennis, en eeuwige waarheid ontvangen, in alle landen op aarde. Mogen zij allemaal beseffen wat hun grote verantwoordelijk en zegen is — om ‘een werktuig in de handen Gods’ (Alma 26:3) te zijn en dit grote werk te verrichten. ■

NOTEN

1. ZHV-notulen, 17 maart 1842, archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, p 7.
2. ZHV-notulen, 17 maart 1842, p. 13.
3. ZHV-notulen, 17 maart 1842, p. 12.
4. ZHV-notulen, 28 april 1842, p. 40.
5. ZHV-notulen, 28 april 1842, pp. 38–40.
6. ZHV-notulen, 24 maart 1842, pp. 18–19.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 184.

Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente, troost een vrouw in Afrika.

Dierbare momenten

BONNIE D. PARKIN
Algemeen ZHV-presidente

Als wij naar de Heer en zijn leiding streven, als het ons doel is om bij onze hemelse Vader terug te keren, zullen er zich dierbare momenten in ons leven voordoen.

Wat zijn we dankbaar voor onze hedendaagse profeet, president Gordon B. Hinckley, en voor zijn woorden: 'Moge God de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zegenen.'[1] In deze kerk is iedere zuster lid van de zustershulpvereniging. Ieder van ons kan de liefde voelen die zo overvloedig aanwezig is in deze door God opgerichte organisatie.

Mijn hart gaat uit naar de zusters die zwaar zijn getroffen door de recente natuurrampen. Het verheugt mij te horen dat er rechtschapen vrouwen zijn die helpen en worden geholpen. Op die wijze ervaren zowel de helper als de geholpene de liefde van de Heer. Ik bid dat u in deze moeilijke tijd zijn liefde zult voelen, alsmede mijn liefde en de liefde van vele ZHV-zusters.

De profeet Joseph Smith heeft de koers voor de ZHV uitgezet toen hij in 1842 tot de zusters het volgende zei: 'Het is natuurlijk dat vrouwen gevoelens van naastenliefde hebben. U krijgt nu de kans om te handelen volgens de gevoelens die God in uw hart heeft geplaatst. Het zal geweldig zijn als u deze beginselen naleeft!'[2]

De eerste zusters van de ZHV werden door de profeet Joseph Smith tot daden aangespoord. Ook tegenwoordig hebben wij de kans om een 'werktuig in de handen Gods' te zijn 'om dat grote werk te doen.'[3]

Wat houdt het in gewone mensentaal in om een werktuig te zijn? Ik denk dat het betekent om anderen te verzorgen. Joseph Smith noemde het handelen 'volgens de gevoelens die God in uw hart heeft geplaatst'.[4] Ik heb vele dierbare momenten meegemaakt waarop ik het gevoel had dat de Heer mij als zijn werktuig gebruikte. Ik ben van mening dat u ook geleid wordt als u onderwijst, troost biedt en aanmoedigt.

Als vrouw stellen we vaak hoge eisen aan onszelf! Geloof me als ik zeg dat ieder van ons veel beter is dan u denkt. We moeten erkennen wat we goed doen en daar tevreden over zijn. Veel van wat we doen lijkt klein en onbelangrijk — gewoon een onderdeel van het dagelijks leven. Maar ik weet dat, wanneer we geroepen worden 'om verslag aan Jehova uit te brengen'[4], zoals de profeet Joseph Smith heeft gezegd, we veel te vertellen zullen hebben.

Ik zal u een voorbeeld geven. Onlangs vroeg ik ouderling William W. Parmley naar zijn herinneringen aan zijn moeder, LaVern Parmley, die 23 jaar lang algemeen jeugdwerkpresidente is geweest. Hij had het niet over haar toespraken tijdens conferenties of over de vele programma's die ze ten uitvoer heeft gebracht. Hij had het over een van zijn dierbaarste momenten met zijn moeder, toen hij zeventien jaar oud was en zich voorbereidde om naar de universiteit te gaan. Hij herinnerde zich dat zijn moeder hem leerde hoe hij een knoop moest aanzetten. Op alle kinderen — groot of klein — laten kleine en eenvoudige daden een blijvende indruk achter.

We hebben niet allemaal kinderen die we kunnen leren naaien. Ook vroeger waren de zusters heel verschillend, net als wij. Sommigen waren getrouwd, sommigen waren ongehuwd, anderen waren weduwe, maar ze hadden allemaal hetzelfde doel. Tijdens mijn bezoeken aan veel verschillende landen heb ik uw liefde gevoeld. Zusters, ik heb u lief en ik weet dat de Heer u liefheeft.

Velen van u zijn op het ogenblik ongehuwd. U studeert nog, u werkt, u bent nieuw in de ZHV. Sommigen van u zijn al lang lid van de kerk. Neemt u alstublieft van mij aan dat u zeer waardevol bent en dat u nodig bent. Eenieder van u verleent liefde, energie, perspectief en getuigenis aan het werk. Uw inspanningen om dicht bij de Geest te leven zijn ons

allen tot zegen, omdat u hebt geleerd om voor kracht en leiding op de Geest te vertrouwen.

Op een avond kreeg Cynthia, een ongehuwde zuster, het gevoel dat ze een zuster moest bezoeken bij wie ze op huisbezoek ging. De zuster was niet thuis. Toen Cynthia naar huis liep, zag ze een verpleegkundige vóór een ziekenhuis met twee kinderen die allebei zware brandwonden hadden. Toen Cynthia de verpleegkundige het meisje hoorde aanspreken, meende ze die naam te herkennen: ze had deze twee kinderen vier jaar daarvoor als zendelinge in Bolivia gekend. Terwijl ze op het gras bij het ziekenhuis met hen sprak, werd het haar duidelijk dat ze lichamelijk dan wel aan het herstellen waren, maar dat ze het emotioneel zwaar hadden zonder de steun van hun familie. Cynthia begon de kinderen te bezoeken en een band met ze op te bouwen. Omdat ze naar de influisteringen van de Geest had geluisterd, werd Cynthia een werktuig in Gods handen om deze twee kinderen met heimwee tot zegen te zijn.

Kwam dat omdat ze ongehuwd was? Nee, het kwam omdat ze naar de Geest luisterde en haar hart aan God had onderworpen. Als wij in overeenstemming met de Geest leven, als wij naar de Heer en zijn leiding streven, als het ons doel is om bij onze hemelse Vader terug te keren, zullen er zich dierbare momenten in ons leven voordoen. Die zullen we dan weten te waarderen omdat we een werktuig in Gods handen zijn.

Soms neemt het leven een onverwachte wending en moeten we van ‘plan A’ naar ‘plan B’ overschakelen. Een ongehuwde zuster schreef: ‘Ik geloof niet dat ik me als volwassene ooit gelukkig heb gevoeld, totdat ik ontdekte dat mijn waarde als persoon en als dochter van mijn hemelse Vader niets met mijn burgerlijke staat te maken had. Vanaf dat moment begon ik me op mijn geestelijke en persoonlijke groei te concentreren en niet op de vraag of ik ooit zou trouwen.’[5]

Wat leren en groeien we veel als we tot elkaar getuigen dat de Heer leeft en ons liefheeft. Zoals ik ooit eerder heb gezegd, als er iets is wat ik elke vrouw in de kerk toewens, dan is het dat zij dagelijks de liefde van de Heer voelt.

Soms voelen we die liefde op de meest onverwachte momenten. Kristen was bijna afgestudeerd en had pas haar tweede kind gekregen. Ze had het gevoel dat de andere studenten veel meer hadden bereikt dan zij, en ze vroeg zich af of ze naar het afstudeerdiner zou gaan. Haar angsten werden bevestigd toen de studenten werd gevraagd om op te schrijven wat ze ondertussen beroepsmatig hadden bereikt. Kristen herinnerde zich: ‘Ik voelde me plotseling in verlegenheid gebracht en schaamde me. Er was niets dat ik had bereikt. Ik had geen belangrijke positie, geen belangrijke baan.’ Om het nog erger te maken las de hoogleraar de prestaties voor terwijl hij iedere student de bul uitreikte. De vrouw die vóór Kristen was, had veel bereikt: ze had al een doctorstitel, kreeg haar tweede mastersgraad en was zelfs burgemeester geweest. De vrouw kreeg een groot applaus.

Toen was Kristen aan de beurt. Ze overhandigde een leeg vel papier aan de hoogleraar en probeerde haar tranen te bedwingen. Ze had college bij de hoogleraar gelopen en die had haar geprezen voor haar studieprestaties. Hij keek naar het blanke vel papier en zei zonder enige aarzeling: ‘Kristen speelt de belangrijkste rol in onze samenleving.’ Hij pauzeerde enkele seconden en zei toen met krachtige stem: ‘Zij is de moeder van haar kinderen.’ In plaats van een beleefd applaus, stond iedereen op. Er was slechts één staande ovatie die avond — voor de moeder in die zaal.

Moeders, u bent een werktuig in Gods handen, met de goddelijke verantwoordelijkheid om uw kinderen te onderwijzen en te verzorgen. Kleintjes hebben zoveel behoefte aan uw vriendelijke en liefdevolle hand. Als u hen op de eerste plaats zet, zal Hij u leiden om hen op de beste manier op te voeden.

Ook als u oudere kinderen hebt, bent u thuis nog altijd nodig. Ja, er zijn frustraties, maar er is ook veel vreugde. Sta daar voor open! Omdat ik vier drukke zoons heb opgevoed, heb ik nogal wat geleerd over een werktuig zijn: geniet van die energieke jaren! Zorg ervoor dat uw huis een veilige, gelukkige, ontspannen plek is waar hun vrienden welkom zijn. Luister, heb lief en vertel verhalen uit uw eigen kinderjaren.

Heb hoge verwachtingen voor uw kinderen. Onze zoons moesten altijd op tijd thuis zijn: wij zeiden dat de Heilige Geest om middernacht naar bed gaat. Enkele malen, toen ze niet op tijd thuis waren, heeft de Heilige Geest me ingefluisterd om naar hen op zoek te gaan. Dat was een verrassing voor hun vriendinnetje! We lachen er nu om — maar ik moet toegeven dat het gemakkelijker is om erom te lachen nu ze volwassen zijn.

Sta altijd voor uw kinderen klaar. Zit op de rand van hun bed en geniet van de gesprekken 's avonds laat — probeer wakker te blijven! Bid dat de Heer u zal inspireren. Vergeef vaak. Selecteer zorgvuldig waar u een punt van wil maken. Getuig herhaaldelijk van Jezus Christus en zijn goedheid, en van de herstelling. En bovenal, laat hen weten dat u op de Heer vertrouwt.

Als uw kinderen volwassen zijn en uit huis zijn gegaan; als u ongehuwd, gescheiden of weduwe bent, laat het dan niet van uw omstandigheden afhangen om over uw levenservaringen te vertellen. Uw stem is nodig.

Tijdens een ZHV-les in onze wijk hadden we het erover wat nu werkelijk een goed huwelijk was. Een van de zusters, Lisa, zei: 'Ik moet misschien niets zeggen omdat ik gescheiden ben. Maar het zijn mijn tempelverbonden die mij op de been houden.' Na de les vroeg ik aan enkele jongvolwassen ZHV-zusters wat hun in de les het meest had aangesproken. Ze zeiden dat de opmerking van Lisa hen het meest had geraakt.

Mijn dierbare oudere zusters, ik zie Gods beeld in uw gelaat. Uw wijsheid, geduld en ervaring hebben zoveel mensen beïnvloed! Toen ze in de negentig was, zei mijn geweldige schoonmoeder, Mary, altijd: 'Mensen denken dat ik niets weet omdat ik oud ben.' Ik zal u vertellen wat zij wist en wat ze deed. Terwijl ze in een bejaardentehuis woonde, vroeg ze de manager of ze een ruimte voor kerkdiensten mochten gebruiken. Hij zei nee omdat het tehuis niet aan een kerkgenootschap verbonden was. Maar ze nam geen genoegen met dat antwoord! Samen met enkele andere zusters bleef Mary aandringen totdat het tehuis een ruimte beschikbaar stelde. Al snel was er een gemeente georganiseerd, en de leden kwamen iedere zondag bij elkaar om aan het avondmaal deel te nemen en hun verbonden te hernieuwen. Leeftijd is geen belemmering om een werktuig in Gods handen te zijn.

Er zijn talrijke manieren om een werktuig in Gods handen te worden. Bijvoorbeeld, de huisbezoekster zijn die u altijd wilde zijn; aan een jonge, ongehuwde volwassene vragen wat ze leuk vindt in plaats van waarom ze niet getrouwd is; delen met anderen in plaats van zelf te verzamelen; zorgvuldig uw kleding, woordgebruik en ontspanning uitkiezen; glimlachen naar een echtgenoot of een kind die weten dat ze frustratie en pijn hebben veroorzaakt; een arm om een jongevrouw heen slaan; blijmoedig in de kinderkamer lesgeven; door uw houding laten zien dat u plezier beleeft aan uw levensreis. De profeet Joseph Smith heeft over dergelijke inspanningen gezegd: 'Indien u van de u gegunde voorrechten gebruik maakt, kunnen de engelen niet anders dan uw metgezel zijn.'[6]

Ik getuig dat we met het werk van God bezig zijn. Ik dank u voor uw toewijding aan uw gezin, de ZHV en de kerk. Ik ben dankbaar dat u een werktuig in de handen van de Heer wilt zijn om zijn grote werk te volbrengen. Moge u Gods liefde voelen en anderen in die liefde laten delen, is mijn gebed, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. *Een werktuig in Gods handen* (video die tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst 2005 is getoond).
2. ZHV-notulen, 28 april 1842, Archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, p. 38.
3. Alma 26:3.
4. ZHV-notulen, 28 april 1842, p. 34.
5. Privécorrespondentie.
6. ZHV-notulen, 28 april 1842, p. 38.

Mogen wij met elkaar in de hemel aanzitten

KATHLEEN H. HUGHES
Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Als wij een werktuig in Gods handen worden, gebruikt Hij ons om zijn werk te doen.

Zusters, vanavond zijn wij in een algemene ZHV-bijeenkomst bijeenvergaderd. U ziet er fantastisch uit. Ik moet daarbij denken aan de allereerste ZHV-bijeenkomst. Ik stel me de profeet Joseph Smith voor die de zusters toespreekt en ze voorbereidt om hun rol in de opbouw van Gods koninkrijk te spelen. Ik hoor de gebeden in het hart van die vrouwen: 'Ik heb verbonden gesloten om uw werk te doen, maar help me nu, Heer, om een werktuig in uw handen te worden.' Hun gebed is ons gebed.

Het sterfelijk leven is de tijd die ons is toegemeten om dat werktuig te worden.

Ik houd van de boodschap van zuster Lucy Mack Smith, die ondanks haar zwakke gezondheid en hoge leeftijd opstond om haar zusters tijdens een ZHV-bijeenkomst in Nauvoo toe te spreken. Ik wil dat u beseft dat deze vrouw een geweldige stuwende kracht was — een groot leidster. Ze behoorde tot de soort vrouwen die ik ook tegenwoordig in de ZHV zie. Maar op die dag zei ze: 'Wij moeten elkaar liefhebben, elkaar beschermen, elkaar troosten en instructies ontvangen zodat we met elkaar mogen aanzitten in de hemel.'[1]

Deze woorden gaan over de zusters, die 'een werktuig in de handen Gods' worden.[2] Wie van ons wil niet geliefd, beschermd, getroost en in goddelijke zaken onderricht worden? Maar hoe gebeurt dat dan? Het gebeurt met één vriendelijke daad, één uitdrukking van liefde, één attent gebaar, één helpende hand per keer. Maar mijn boodschap is niet gericht tot hen die dergelijke uitdrukkingen van naastenliefde ontvangen, maar tot ieder van ons die dagelijks een dergelijke heilige levenswandel dient na te streven. De profeet Joseph Smith zei dat als we Jezus Christus gelijk willen worden, 'we onze ziel voor anderen moeten openstellen.'[3]

We willen allemaal de reine liefde van Christus hebben, die ook wel naastenliefde wordt genoemd, maar onze menselijke aard — de 'natuurlijke vrouw' in ons — staat ons in de weg. We worden boos, we raken gefrustreerd, we hekelen anderen en onszelf. En als we dat doen, kunnen we niet het kanaal zijn dat liefde doorgeeft en een werktuig in de handen van onze hemelse Vader is. Bereid zijn om onszelf en anderen te vergeven, wordt een integraal onderdeel van ons zielsvermogen om de liefde van de Heer in ons leven te ervaren en zijn werk te doen.

Toen ik deze toespraak ging voorbereiden, deed ik alles wat ik moest doen: ik ging naar de tempel, vastte, las de Schriften en bad. En ik schreef een toespraak. Maar, zusters, als je besluit om over naastenliefde te schrijven, moet je naastenliefde voelen. En dat had ik niet. Dus kwam ik na veel tranen en gebed tot het besef dat ik vergiffenis moest vragen aan hen die zonder het te weten de aanleiding waren voor mijn onvriendelijke gedachten. Dat was moeilijk. Maar het was genezend. En ik getuig tot u dat de Geest van de Heer weer terugkwam.

Voortdurend naastenliefde betrachten, is een levenslang streven. Maar elke liefdesdaad verandert zowel ons als degenen die hem verrichten. Ik wil u vertellen over een jonge vrouw die ik onlangs ontmoette. Als tiener was Alicia ver van de kerk afgedwaald, maar later kreeg ze het gevoel dat ze moest terugkeren. Op zondag bezocht ze vaak haar grootvader in een bejaardenhuis. Op een van die zondagen besloot ze daar in de buurt naar de kerk te gaan. Ze deed de deur open en trof er de ZHV in vergadering. Maar alle stoelen waren bezet. Toen ze weg wilde gaan, wenkte een vrouw haar en schoof zelf op zodat ze

bij haar op de stoel kon gaan zitten. Alicia zei: 'Ik vroeg me af wat de vrouw van me dacht. Ik had veel piercings en stonk naar rook. Maar dat leek ze niet erg te vinden. Ze maakte gewoon plaats voor me naast haar.'

Alicia, die door de liefde van deze vrouw werd geraakt, werd weer actief in de kerk. Ze is op zending geweest en geeft nu dezelfde soort liefde aan andere vrouwen. De oudere zuster die haar stoel met haar deelde, begreep dat er voor iedere vrouw plaats is in de ZHV. Zusters, we komen bij elkaar om kracht te ontvangen, maar we nemen al onze zwakheden en onvolmaaktheden mee.

Alicia vertelde me iets dat ik nooit zal vergeten. Ze zei: 'Als ik naar de kerk ga, is er één ding dat ik voor mezelf doe: ik neem voor mezelf deel aan het avondmaal. En de rest van de tijd kijk ik of er mensen zijn die mijn hulp nodig hebben. Dan probeer ik hen te helpen en voor hen te zorgen.'

Als wij een werktuig in Gods handen worden, gebruikt Hij ons om zijn werk te doen. Net als Alicia moet onze aandacht uitgaan naar de mensen om ons heen en moeten we manieren bedenken om ze te helpen en voor ze te zorgen. We moeten aan de mensen denken die bij de deur staan en naar binnen kijken, en ze in ons midden opnemen — zodat we met elkaar mogen aanzitten in de hemel. Niet iedereen vindt dat er voor een ander plek op onze stoel is, maar er zijn altijd stoelen te vinden als we liefde in ons hart hebben.

In 1856 hadden Julia en Emily Hill, twee zussen die als tieners in Engeland lid van de kerk waren geworden en door hun ouders waren verstoten, eindelijk genoeg geld verdiend voor de reis naar Amerika. Ze hadden bijna Zion bereikt, waar ze zo lang naar hadden uitgekeken. Ze trokken met het handkarrenkonvooi Willey over de Amerikaanse vlakten toen ze, en vele anderen, door een vroege oktoberstorm overvallen

werden. Zuster Deborah Christensen, een achterkleindochter van Julia Hill, heeft de volgende ontroerende droom over hen gehad. Zij zei:

'Ik kon Julia en Emily en de rest van het handkarrenkonvooi Willey op die winderige top van Rocky Ridge in de sneeuw zien staan. Ze hadden geen dikke kleding om zich warm te houden. Julia zat in de sneeuw te rillen. Ze kon niet meer verder. Emily, die het ook ijskoud had, wist dat Julia zou sterven als ze haar niet hielp opstaan. Toen Emily haar armen om haar zus sloeg om haar overeind te helpen, begon Julia te huilen — maar er kwamen geen tranen, alleen zachte, huilende geluiden. Samen liepen ze langzaam naar hun handkar. Dertien mensen overleden in die verschrikkelijke nacht. Maar Julia en Emily overleefden het.'[4]

Zusters, als deze vrouwen elkaar niet hadden gehad, zouden ze waarschijnlijk niet in leven zijn gebleven. En daarnaast hebben ze anderen geholpen om dit verschrikkelijk deel van de reis te overleven, onder wie een jonge moeder en haar kinderen. Het was Emily Hill Woodmansee die later de prachtige woorden van het lied 'Wij zusters in Zion' zou schrijven. De woorden 'vertroosten wie treuren en maken hen sterk'[5] krijgen een nieuwe betekenis als we ons proberen voor te stellen wat ze op die besneeuwde vlakten heeft meegemaakt.

Net als de gezusters Hill zullen velen van ons zonder hulp van anderen onze proeftijd niet doorstaan. Maar wat even waar is: door anderen te helpen houden we onze eigen geest in leven.

Lucy Mack Smith en de zusters van die zustershulpvereniging toen ervaarden de reine liefde van Christus, de naastenliefde die geen grenzen kent. Zij hadden de waarheid van het evangelie als leidraad in hun leven; zij hadden een levende profeet; zij hadden een Vader in de hemel die luisterde en hun gebeden beantwoordde. Zusters, wij ook. Bij de doop hebben we de naam van Jezus Christus op ons genomen. Iedere dag dragen we die naam en inspireert de Geest ons om volgens de leringen van de Heiland te leven. Als we dat doen, worden we een werktuig in de handen Gods. En de Geest verheft ons tot een hoger niveau van goedheid.

De grootste blijk van naastenliefde is de verzoening van Jezus Christus, die we als gave ontvangen. Als we oprecht naar die gave streven, moeten we niet alleen bereid zijn die te ontvangen, maar ook om anderen erin te laten delen. Geven we anderen die liefde dan kunnen wij een 'werktuig in de handen Gods worden om zijn grote werk te doen.'[6] Dan kunnen we aanzitten met onze zusters in de hemel — tezamen.

Ik geef u mijn getuigenis van de Heiland: dat Hij leeft en dat Hij ons liefheeft. Hij weet wat wij kunnen worden, ondanks onze huidige onvolmaaktheden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ZHV-notulen, 24 maart 1842, Archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, pp. 18–19.
2. Alma 26:3.
3. ZHV-notulen, 28 april 1842, p. 39.
4. Debbie J. Christensen, 'Julia en Emily: Sisters in Zion', *Ensign*, juni 2004, p. 34.
5. Lofzang 200.
6. Alma 26:3.

De wil van de Heer voor ons leren kennen

ANNE C. PINGREE
Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Moge de Heer eenieder van u zegenen in uw streven om zijn wil voor u te leren kennen en uw wil daaraan te onderwerpen.

Het is een groot voorrecht en een heilige verantwoordelijkheid om een werktuig in de handen Gods te worden. Waar we ook leven, wat onze omstandigheden ook zijn, wat onze burgerlijke staat of leeftijd ook is, de Heer heeft *eenieder* van ons nodig om in deze laatste bedeling haar taak te volbrengen in de opbouw van zijn koninkrijk. Het is mijn getuigenis dat wij kunnen *weten* wat de Heer van ons verwacht en de zegen kunnen ervaren 'die Hij ons heeft geschonken, dat wij een werktuig in de handen Gods zijn gemaakt om dat grote werk teweeg te brengen.'[1] Ik wil vanavond iets uit mijn eigen levensreis vertellen, namelijk hoe ik ben gaan begrijpen hoe we zo'n werktuig kunnen worden.

Ik zal beginnen waar mijn reis eindigde — met deze verheven waarheid die ouderling Neal A. Maxwell heeft verkondigd: 'De onderwerping van onze wil is in feite het enige écht eigen wat we op Gods altaar kunnen leggen. Alle andere dingen die we "geven" (...) zijn in feite dingen die Hij al aan ons heeft gegeven of geleend. Maar als u en ik ons uiteindelijk onderwerpen door onze eigen wil op te laten gaan in die van God, dan pas geven we Hem echt iets! Dat is ons *enige* bezit wat we Hem te bieden hebben!'[2]

Geliefde zusters, ik geef u mijn getuigenis dat we, als we een middel in Gods handen willen worden, als we die volledige zegen willen ontvangen in 'de dag van dit leven' waarin we '[onze] arbeid [...] verrichten'[3], ons uiteindelijk, zoals ouderling Maxwell dat zegt, 'ons uiteindelijk [*moeten*] onderwerpen'[4] aan de Heer.

Het zuiverende proces dat tot mijn getuigenis van dit beginsel leidde, begon onverwachts toen ik halverwege de dertig mijn patriarchale zegen ontving. Ik had als voorbereiding gevast en gebeden, en me in mijn hart afgevraagd: 'Wat verwacht de Heer van *mij*?' Vol verwachting en met onze vier jonge kinderen op sleeptouw gingen mijn man en ik naar het huis van de oude patriarch. In de zegen bleef hij nadruk leggen op zendingswerk — telkens maar weer.

Ik geef het niet graag toe, maar ik was teleurgesteld en bezorgd. Op dat punt in mijn leven had ik nauwelijks het Boek van Mormon helemaal gelezen. Ik was zonder twijfel niet voldoende voorbereid om op zending te gaan. Dus legde ik mijn patriarchale zegen in een la. Terwijl ik me op de opvoeding van mijn kinderen concentreerde, begon ik echter wel serieus de Schriften te bestuderen.

De jaren gingen voorbij en mijn man en ik werkten hard om onze kinderen op een zending voor te bereiden. Toen onze zoons naar verschillende landen gingen, geloofde ik oprecht dat ik *mijn* zendingsplicht had gedaan.

Toen werd mijn man geroepen als zendingspresident in een onstabiel, chaotisch ontwikkelingsland. Zestienduizend kilometer van huis, en lichtjaren weg van de cultuur en de communicatiemiddelen die ik kende. Maar toen wij als voltijdzendelingen werden geroepen, voelde ik me net als Alma en de zoons van Mosiah — dat ik was geroepen als 'een werktuig in de handen Gods (...) om dat grote werk teweeg te brengen.'[5] Ik voelde ook iets waarvan ik niet weet of zij het ook voelden — een overweldigende angst!

De daaropvolgende dagen pakte ik mijn patriarchale zegen en las die keer op keer door, op zoek naar meer begrip. Zelfs de kennis dat ik een belofte zou beleven die ik decennia eerder van een patriarch had gekregen,

nam mijn bezorgdheid niet weg. Kon ik mijn getrouwde en ongetrouwde kinderen en mijn bejaarde schoonouders achterlaten? Zou ik de juiste dingen doen en zeggen? Wat zouden mijn man en ik eten? Zou ik *veilig* zijn in een land dat politiek onstabiel en gevaarlijk was? Ik voelde me op allerlei gebieden onbekwaam.

Tijdens mijn zoektocht naar gemoedsrust ging ik twee keer zo vaak naar de tempel. Ik overwoog de betekenis van mijn verbonden als nooit tevoren. Op dit cruciale kruispunt in mijn leven waren mijn tempelverbonden een fundament en een katalysator. Ja, ik was bang, maar ik besefte ook dat ik ervoor had *gekozen* om persoonlijke, bindende, heilige verbonden te sluiten die ik graag wilde naleven. Dit was uiteindelijk niet het werk dat een ander moest verrichten. Dit was *mijn* zendingsoproep, en ik nam me voor om me ervoor in te zetten.

Joseph Smiths vader gaf zijn zoon ooit de volgende zegen: 'De Here God heeft u bij naam uit de hemel geroepen. U bent geroepen (...) om het grote werk van de Heer te doen, een werk in deze bedeling dat niemand (...) zo zou doen als u, in alles volgens de wil van de Heer.'[6] De profeet Joseph Smith werd geroepen om zijn deel te doen in 'het grote werk van de Heer', en hoe overweldigd en onvoorbereid ik me ook voelde, ik wist dat ik geroepen was om *mijn* deel van het werk te doen. Die kennis was nuttig en gaf me moed.

In mijn voortdurende gebeden bleef ik vragen: 'Vader, hoe kan ik doen wat U van mij verwacht?' Op een ochtend, vlak voordat we het zendingsveld in zouden gaan, brachten twee vriendinnen een cadeautje langs — een kleine lofzangenbundel om mee te nemen. Later die dag kwam het antwoord op mijn maandenlange smeekbeden uit die lofzangenbundel. Toen ik op een rustige plek vertroosting zocht, kwamen deze woorden in mijn gedachten:

'Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt,
want Ik ben uw God die uw lot hier beschikt.
Ik sterk u en help u en waarschuw voor 't kwaad,
als gij vol vertrouwen Mij nimmer verlaat.[7]

Het besef dat de Heer bij mij zou zijn en mij zou helpen, was slechts het begin. Ik moest nog veel leren om een werktuig in de handen Gods te *worden*.

Ver weg, in een vreemd land, begonnen mijn man en ik aan onze zending, bijna als pioniers, met geloof bij elke voetstap. We waren over het algemeen vrij letterlijk alleen, onze weg zoekend in een cultuur die we niet begrepen — uitgedrukt in tientallen talen die we niet konden verstaan. De opvatting van Sarah Cleveland, een van onze eerste ZHV-leidsters in Nauvoo, beschreef onze gevoelens: 'We zijn in de naam van de Heer aan dit werk begonnen. Laten we moedig voorwaarts gaan'.[8]

Mijn eerste les om een werktuig in Gods handen te worden, was: de Schriften bestuderen, vasten, bidden, naar de tempel gaan en trouw aan de verbonden zijn die ik in het huis des Heren had gesloten. Mijn tweede les was: als ik 'moedig voorwaarts' wilde gaan, moest ik volledig op de Heer vertrouwen en oprecht naar persoonlijke openbaring streven. Om die

openbaring te ontvangen, moest ik de geboden onderhouden zodat ik voortdurend de Heilige Geest bij me kon hebben.

Mijn laatste les was precies wat ouderling Maxwell had gezegd. Zelfs met de kleinste dagelijkse details gaf ik mijn wil over aan de Heer, want ik had zijn hulp en leiding en bescherming hard nodig. Toen ik dat deed, veranderde de relatie met mijn Vader in de hemel geleidelijk — op diepzinnige wijze — wat mij en mijn gezin nog steeds tot zegen is.

Mijn levensreis is anders dan die van u. Eenieder van u kan mij uit ervaring veel leren over het onderwerpen van uw wil aan de Heer als u er oprecht naar streeft om te weten wat zijn wil voor u is. Wij kunnen ons samen in het herstelde evangelie van Jezus Christus verheugen, dankbaar de zegen erkennen dat we een getuigenis van de Heiland en zijn verzoening hebben. Dit weet ik: onze persoonlijke inspanningen om een 'werktuig in de handen Gods' te worden, zijn niet gemakkelijk en hebben ons geestelijk op de proef gesteld — maar onze aardse reis is er op persoonlijke en prachtige wijze door verrijkt.

Geliefde zusters, moge de Heer eenieder van u zegenen in uw streven om *zijn wil* voor u te leren kennen en *uw wil* daaraan te onderwerpen. Ik getuig dat onze persoonlijke wil '*ons* enige bezit [is] wat we Hem te bieden hebben!'[9] In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

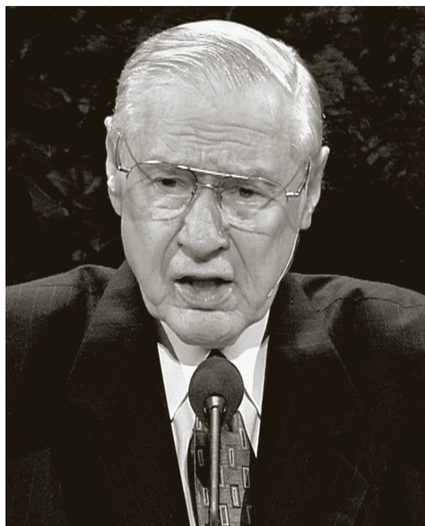
NOTEN

1. Alma 26:3.
2. Conference Report, sep-okt 1995, p. 30; of *De Ster,* januari 1996, 22; cursivering toegevoegd.
3. Alma 34:32.
4. *De Ster,* januari 1996, p. 22.
5. Alma 26:3.
6. Gracia N. Jones, *Emma's Glory and Sacrifice: A Testimony* (1987), pp. 43–44.
7. 'O, vast als een rotssteen', lofzang 53
8. ZHV-notulen, 30 maart 1842, Archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, p. 24.
9. *De Ster,* januari 1996, p. 22; cursivering toegevoegd.

Werktuigen in de handen Gods

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Uw goede invloed is onmetelijk en onbeschrijflijk.

President Hinckley heeft mij toestemming gegeven om namens het Eerste Presidium waardering uit te spreken voor iedereen die op welke manier dan ook geholpen heeft om mensenlevens te redden en eigendommen te beschermen na de recente natuurrampen en hun nasleep in ons land.

Geliefde zusters, deze grote opdracht en dit voorrecht om u, dochters van God in zoveel landen, toe te spreken, stemt mij nederig. Wij zijn opgebouwd en opgebeurd door de korte videopresentatie van president Hinckley. Wij zijn dankbaar dat president Hinckley en president Monson hier vanavond bij ons zijn. Wij worden gesterkt door hun steun en invloed. Zuster Parkin, zuster Hughes en zuster Pingree hebben ons geïnspireerd. Het koor heeft ons hart geroerd. Als ik u aankijk, voel ik uw goedheid. Ik prijs ieder van u om uw dagelijkse rechtschapen daden. Ook al zijn uw daden slechts weinigen bekend, zij worden opgetekend in het boek des levens van het Lam[1], wat ooit zal worden opengedaan om te getuigen van uw toegewijde dienstbetoon, toewijding en daden als 'werktuig in de handen Gods om dat grote werk teweeg te brengen'.[2]

Ouderling Neal A. Maxwell heeft ooit gezegd: 'Wij weten zo weinig over de redenen van de verschillen tussen man en vrouw, en tussen het moederschap en het priesterschap. In een andere tijd en op een andere plaats zijn ze door God vastgesteld. Wij zijn zo gewend om ons op de mannen Gods te concentreren, omdat zij het priesterschap dragen en de algehele leiding hebben. Maar een vloedgolf aan rechtschapen invloed die uitgaat van de bijzondere vrouwen Gods in alle tijdperken en bedelingen, inclusief onze eigen vrouw, evenaart die gezagslijn. Grootsheid is niet te meten in centimeters kolommen, in de kranten noch in de Schriften. Daarom is het verhaal van de vrouwen Gods tot nog toe een niet vertelde geschiedenis in een geschiedenis.'[3]

Sommigen onder u voelen zich

misschien incapabel omdat u niet alles lijkt te kunnen doen wat u wilt. Moederschap en ouderschap zijn de grootste opgaven. U hebt bovendien kerkroepingen die u heel goed en nauwgezet vervult. Daarnaast moeten velen van u niet alleen voor uw gezin zorgen, maar nog een beroep uitoefenen ook. Ik voel mee met de weduwen en de alleenstaande zusters die zoveel verantwoordelijkheid dragen als enige ouder in het gezin. Over het algemeen houdt u, edele zusters, alles beter bij elkaar en doet u het beter dan u beseft. Ik stel voor dat u uw moeilijkheden één dag tegelijk onder ogen ziet. Doe uw uiterste best. Zie alles door de lens van de eeuwigheid. Als u dat doet, krijgt het leven een ander perspectief.

Ik geloof dat u allemaal gelukkig wilt zijn, zusters, en dat u de vrede wilt vinden die de Heiland heeft beloofd. Ik denk dat velen van u erg hard proberen om al uw taken uit te voeren. Ik wil niemand kwetsen. Ik aarzel om iets ter sprake te brengen, maar ik denk dat het toch gezegd moet worden. Soms dragen we te lang gekwetste gevoelens uit het verleden met ons mee. We besteden te veel energie aan kwesties die verleden tijd zijn en niet meer veranderd kunnen worden. Wij proberen wanhopig om het achter ons te laten en het verdriet van ons af te zetten. Als we na verloop van tijd vergiffenis kunnen schenken aan degene die het verdriet veroorzaakt heeft, boren wij door de verzoening 'een bron van troost die leven geeft' aan en zullen wij de 'zoete vrede' van vergeving ontvangen.[4] Soms zijn we zo diep gekwetst dat we alleen maar genezing kunnen ontvangen van een hogere macht en dat we alleen maar kunnen hopen op volmaakte gerechtigheid en compensatie in het leven hierna. Zusters, u kunt die hogere macht aanboren en kostbare troost en zoete vrede ontvangen.

Ik vrees dat u, zusters, bij lange na niet beseft wat een goede invloed u hebt in uw gezin, in de kerk en in de samenleving. Uw goede invloed is onmetelijk en onbeschrijflijk. President Brigham Young heeft ooit gezegd: 'De zusters in onze zustershulpvereniging hebben veel goeds tot stand gebracht. Kunt u zeggen hoeveel goeds de moeders en dochters in Israël tot stand kunnen brengen? Nee, dat is onmogelijk. En het goeds dat zij tot stand brengen, zal hen volgen tot in de eeuwigheid.'[5] Ik geloof echt dat u werktuigen in de handen Gods bent in de vele rollen die u vervult, vooral die van moeder.

In het werk van het koninkrijk zijn mannen en vrouwen even belangrijk. God vertrouwt vrouwen de taak toe om zijn kinderen te dragen en verzorgen. Er is geen belangrijker werk. Het moederschap is zo'n belangrijke rol voor de vrouw. Ik en mijn gezin zijn zo gezegend en ten goede beïnvloed door mijn geliefde vrouw, haar moeder, mijn moeder, onze grootmoeders, mijn lieve dochters en kleindochters. De dierbare relatie met iedere vrouw in mijn leven is niet te beschrijven. Dat geldt vooral voor mijn eeuwige metgezellin, Ruth.

Wij willen dat u, alleenstaande zusters, weet hoezeer wij u liefhebben. U kunt een krachtig werktuig in de handen Gods zijn om dat grote werk teweeg te brengen. U wordt gewaardeerd en u bent nodig. Andere vrouwen, ook al zijn zij getrouwd, zijn misschien geen moeder. Wie zich in dergelijke omstandigheden bevinden, wil ik verzekeren dat de Heer u liefheeft en dat Hij u niet is vergeten. U kunt iets voor andere mensen doen dat niemand anders kan. U kunt misschien iets doen voor een kind van een andere vrouw dat zij zelf niet kan. Ik ben ervan overtuigd dat zusters in deze omstandigheden compenserende zegeningen krijgen in dit leven en het hiernamaals. Die zegeningen en een troostende gemoedsrust krijgt u als u God kunt liefhebben 'uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.'[6] U kunt toch nog veel succes hebben in wat het ook is dat u doet als werktuig in de handen Gods om dat grote werk teweeg te brengen.

Vrouwen hebben zo'n grote uitwerking op wat er in de wereld gebeurt, hetzij ten goede of anderszins. In zekere mate beheerst een echtgenote of moeder de stroom zegeningen die haar gezin toevloeit. Steunt u de priesterschapsroeping van uw man en moedigt u uw zoons aan in hun priesterschapsactiviteiten, dan wordt uw gezin rijk gezegend. Spoor uw kinderen ook aan om mensen in nood te helpen. Ons gezin is gezegend door wat mijn vrouw ons hele gehuwde leven lang in de ZHV heeft gedaan. Ze was jarenlang ZHV-presidente van zowel de wijk als de ring. Als ze haar taken uitvoerde en haar vergaderingen bijwoonde, werd ons gezin gezegend met de fijne geest van dienstbetoon die ze met zich meebracht.

U bent, zoals u hebt gehoord vanavond, lid van de fijnste vrouwenvereniging in de wereld. En zoals president Hinckley ons zojuist heeft verteld in de video, heeft de profeet Joseph gezegd: 'Deze vereniging dient aanwijzingen te ontvangen op de wijze die God heeft vastgesteld, door middel van degenen die als leiders zijn aangewezen — en nu draai ik voor u in de naam van God de sleutel om, en deze vereniging zal zich verheugen, en kennis en intelligentie zal haar van nu af toevloeien — dit is het begin van een betere tijd voor deze vereniging.'[7] Vrouwen hebben meer kansen gekregen sinds de profeet Joseph Smith namens hen die sleutel heeft omgedraaid dan ooit tevoren sinds het begin van de mensheid op aarde.[8]

Vanaf het begin zijn de vrouwen in de kerk werktuigen in de handen Gods geweest. Toen de tempel in Kirtland werd gebouwd, verzorgden de vrouwen de arbeiders, zoals president Heber C. Kimball vertelt:

'Onze vrouwen sponnen en breiden om de arbeiders aan het gebouw te kleden, en de Heer weet welke armoede, beproeving en ellende wij doormaakten om dat tot stand te brengen. Mijn vrouw werkte de hele zomer hard om daarbij te helpen. Ze had vijftig kilo wol die ze, met hulp van een meisje, spon om kleding te verschaffen aan hen die aan de bouw van de tempel werkten, en hoewel ze het recht had om de helft van de wol zelf te houden als vergoeding voor haar werk hield ze nog niet eens genoeg om een paar kousen voor zichzelf te maken — ze gaf alles aan de mensen die aan het huis des Heren werkten. Ze spon en weefde en behandelde de stof na, waarna ze de stof knipte en er kleding van naaide, die ze gaf aan de mannen die aan de tempel werkten. Bijna alle zusters in Kirtland breiden, naaiden en sponnen om het werk van de Heer te bevorderen.'[9]

Polly Angell, vrouw van de architect van de kerk, heeft gezegd dat de profeet tegen hen zei: 'Zusters, u bent altijd bij de hand. De zusters gaan voorop bij het verrichten van alle goede daden. Maria was [de] eerste [die bij het graf arriveerde en de herrezen Heer zag]; en de zusters zijn nu de eersten om in de tempel te werken.'[10]

U, zusters, hebt goddelijke eigenschappen, want u bent gevoelig voor, en houdt van, mooie en inspirerende dingen. Dat zijn gaven die u gebruikt om ons leven prettiger te maken. Vaak legt u bij het voorbereiden en geven van een les een mooi tafelkleed neer en zet bloemen op tafel — een prachtige uiting van uw zorgzame en attente aard. De broeders, echter, versieren voor het geven van een les de tafel nog niet eens met een verlepte paardebloem! Maar soms bent u te hard voor uzelf. U denkt dat uw bijdrage nog niet volmaakt is, niet aanvaardbaar is. Ik zeg u echter dat als u uw best hebt gedaan, wat u over het algemeen doet, dan is uw nederige bijdrage, wat die ook mag zijn, aanvaardbaar en aangenaam voor de Heer.

Huisbezoeksters doen tegenwoordig veel goeds. Twaalf jaar geleden werd Suzy geroepen als huisbezoekster van Dora. Dora was een weduwe zonder kinderen. Ze was moeilijk in de omgang en was praktisch een kluizenares. Toen Suzy Dora de eerste keer bezocht, werd er opengedaan, maar ze werd niet binnen gevraagd. Enkele maanden later bracht Suzy iets lekkers mee voor Dora, maar ze zei dat ze dat niet kon aannemen. Toen Suzy vroeg waarom niet, luidde het antwoord: 'Omdat je dan iets terug wilt.' Suzy verzekerde haar: 'Ik wil alleen maar je vriendin zijn.' Van toen af aan waren de bezoeken makkelijker. Geleidelijk vond Suzy manieren om iets met Dora te doen en te luisteren als ze dat nodig had. Ze vertelde haar ook over de fijne mensen in de wijk, de lessen en conferenties, zodat Dora zich een beetje bij de wijk betrokken begon te voelen. Toen Dora's gezondheid achteruitging, kwam Suzy dagelijks langs en werden ze goede vriendinnen. Toen Dora overleed hield Suzy een grafrede waarin ze de vrouw die anderen 'onbenaderbaar' hadden gevonden een 'bijzondere vrouw' en een 'gewaardeerde vriendin'[11] noemde. Ze kende haar beter dan de meeste andere mensen vanwege haar dienstbaarheid als huisbezoekster.

De ZHV is een zusterschap en een plek waar vrouwen hun geloof leren ontwikkelen en goede werken leren doen. Zoals president Hinckley al vaak heeft gezegd, we hebben allemaal vrienden nodig. Vriendschap vervult ons met warmte en liefde. Dat beperkt zich niet tot de jongen of de oude, de rijken of de armen, de onbekenden of de beroemden. Wat onze omstandigheden ook zijn, we hebben allemaal iemand nodig die vol begrip naar ons luistert, ons een klopje op de schouder geeft als we bemoediging nodig hebben, en ons verlangen om het steeds beter te doen voedt. De ZHV wil zo'n vriendinnenkring zijn, tjokvol begripvolle harten die liefde en voldoening geven, want het is tenslotte een zusterschap.

Deze bijeenkomst van de zustershulpvereniging wordt naar veel

landen over de hele aardbol uitgezonden. Het is goed om te denken aan zusters die op allerlei plekken bijeenkomen om te luisteren naar dezelfde boodschappen waar wij naar luisteren en om als vriendinnen bij elkaar te zijn. Een zuster uit Ethiopië woonde in Fredericksburg (Virginia) zo'n bijeenkomst bij en merkte op: 'We waren gaan zitten als vriendinnen, moeders en dochters, maar we stonden op als zusters.'[12]

Een zendelingzuster in Thailand schreef hoe het was om tijdens de uitzending van vorig jaar tussen de zusters in Bangkok te zitten. Ze zei: 'Ik voelde zo'n kracht uitgaan van dat kleine groepje Thaise vrouwen die hun best deden om de raad op te volgen van vrouwen in Salt Lake die ze nooit ontmoet hadden.'[13] Is het niet bijzonder om tijdens deze bijeenkomst een zustersband te voelen die oceanen en rivieren in zo veel landen overbrugt! De profeet Joseph Smith heeft inderdaad een sleutel omgedraaid toen hij in 1842 met dat kleine groepje vrouwen in Nauvoo vergaderde om de zustershulpvereniging te stichten.

En tot slot wil ik nog enkele woorden tot de jongere zusters richten. U neemt in deze geweldige zusterschap een belangrijke plaats in. De meesten onder u zijn gezegend met een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus. Met dat getuigenis, en met uw jeugdige kracht, invloed en intelligentie, kunt u de zegeningen ontvangen die voortvloeien uit het vervullen van de taak om 'werktuigen in de handen Gods te zijn om dat grote werk teweeg te brengen'.

Een jonge zuster vertelde onlangs wat ze van de ZHV vond. Ze zei dat ze was opgegroeid in een wijk waar de zusters grote belangstelling voor haar toonden, zelfs toen ze nog bij de jongevrouwen was. Dus toen de tijd kwam om naar de ZHV te gaan, was ze daar enthousiast over, en de andere zusters ook. Ze merkte de 'grote verscheidenheid aan persoonlijkheden,

interesses, achtergronden en leeftijden in de ZHV' en zei daarover: 'Nu heb ik een grote groep vriendinnen uit allerlei decennia — van tieners tot betovergrootmoeders en alles daar tussenin.'[14]

Er ligt een grootse toekomst voor u in het verschiet, jonge zusters. Die is misschien niet precies zoals u in gedachten hebt, maar het kan een uiterst bevredigende toekomst zijn waarin u veel goeds tot stand brengt. Dat jullie, jonge vrouwen, in het gezelschap kunnen verkeren van rijpe, ervaren, rechtschapen vrouwen, is een mooie kans én een zegen.

Wijlen Marjorie Pay Hinckley, de geliefde echtgenote van president Hinckley, heeft het zo mooi uitgedrukt: 'Bij deze zaak zijn we allemaal samen betrokken. We hebben elkaar nodig. O, hoe hard hebben we elkaar nodig. De ouderen onder ons hebben de jongeren nodig. En hopelijk hebben de jongeren enkelen van ons, ouderen, nodig. Het is een sociologisch feit dat vrouwen vrouwen nodig hebben. Wij hebben diepgaande, bevredigende, trouwe vriendschap met elkaar nodig. Deze vriendschappen zijn een bron van steun die we hard nodig hebben. We moeten ons geloof dagelijks hernieuwen. We moeten de handen ineenslaan en helpen met de opbouw van het koninkrijk, zodat het voortrolt en de hele aarde vult.'[15]

Geliefde zusters, onze geliefde medearbeidsters in het koninkrijk wier namen in het boek des levens van het Lam staan,[16] moge u voorwaarts blijven gaan. Ga voort in geloof en ootmoed. Laat Satan of zijn verleidende kwade krachten geen greep op u krijgen. Geef de tegenstander[17] geen kans om uw unieke, goddelijke ontvankelijkheid voor de Geest te verminderen. Moge die Geest u altijd leiden naar gewijde gevoelens in elke gedachte en bezigheid als u anderen in liefde en barmhartigheid de hand reikt. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Openbaring 21:27.
2. Alma 26:3.
3. 'The Women of God', *Ensign,* mei 1978, p. 10.
4. Zie 'My Journey to Forgiving', *Ensign*, februari 1997, p. 43.
5. *Discourses of Brigham Young,* samengesteld door John A. Widtsoe (1954), p. 216.
6. Lucas 10:27.
7. ZHV-notulen, 28 april 1842, archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, p. 40.
8. Zie George Albert Smith, 'Address to Members of the Relief Society', *Relief Society Magazine,* december 1945, p. 717.
9. 'History of Joseph Smith', *Times and Seasons,* 15 april 1845, p. 867.
10. Geciteerd in Edward W. Tullidge, *Women of Mormondom* (1877), p. 76.
11. Brief in het bezit van het ZHV-kantoor.
12. Brief in het bezit van het ZHV-kantoor.
13. Brief in het bezit van het ZHV-kantoor.
14. Brief in het bezit van het ZHV-kantoor.
15. In Virginia H. Pearce, ed. *Glimpses into the Life and Heart of Marjorie Pay Hinckley* (1999), p. 254–255.
16. Zie Filippenzen 4:3.
17. Zie 1 Timoteüs 5:14.

Zij hebben tot ons gesproken

De conferentie deel van ons leven maken

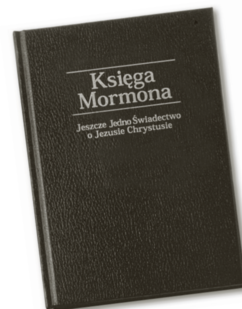

Wat ga jij doen om de leringen van de algemene conferentie deel van je leven te maken of van het gezinsleven thuis? Je kunt natuurlijk een paar van de onderstaande ideeën gebruiken voor je evangeliestudie of een bespreking bij je thuis. Je kunt uiteraard ook je eigen vragen bedenken of je eigen onderwerpen kiezen. (De nummers tussen haakjes verwijzen naar de bladzijde waarop de toespraak begint.) De volgende lijst met verhalen kan ook van pas komen.

Voor kinderen

1. In hoeveel talen is de algemene conferentie vertaald? (Hint: zoek eens in de toespraak van president Gordon B. Hinckley op p. 103.)

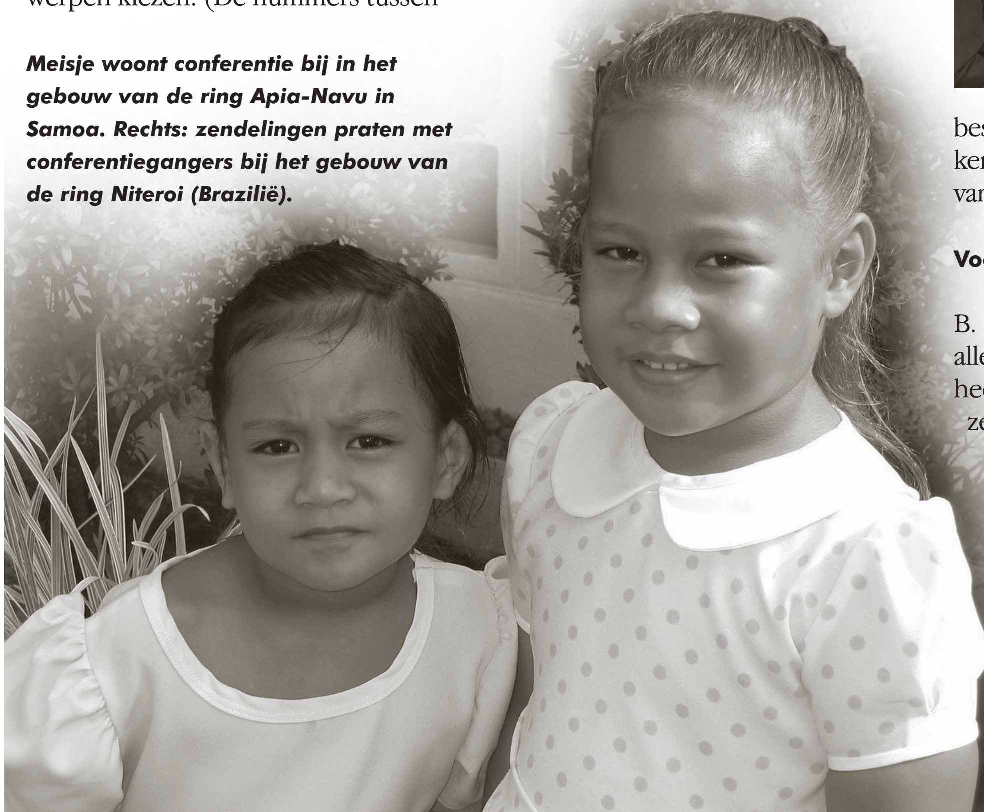
2. William Tyndale heeft een belangrijke rol gespeeld in de voorbereiding van de wereld op de herstelling van het evangelie van Jezus Christus. Wat heeft hij gedaan en hoe hielp dat de jonge Joseph Smith? (Hint: lees de toespraak van president Boyd K. Packer op p. 70.)

3. Wanneer en door wie is 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' uitgegeven? (Hint: zoek in de toespraak van ouderling M. Russell Ballard op p. 41.)

4. Wat heeft president Hinckley ons gevraagd te doen vóór het eind van het jaar en wat heeft hij ons beloofd als we dat doen? (Hint: besproken in verschillende toespraken. Lees bijvoorbeeld de toespraak van ouderling Charles Didier op p. 48.)

Meisje woont conferentie bij in het gebouw van de ring Apia-Navu in Samoa. Rechts: zendelingen praten met conferentiegangers bij het gebouw van de ring Niteroi (Brazilië).

Voor jongeren

5. Wat noemde president Gordon B. Hinckley 'het grote beginsel dat in alle Schriften, zowel de oude als de hedendaagse, uiteen wordt gezet'? Hij zei: 'Het is misschien wel de fijnste deugd op aarde en is beslist het hardste nodig.' (81)

6. Bent je ooit als laatste in een team gekozen? President Thomas S. Monson weet hoe dat voelt; dat is hem ook overkomen.

Lees hoe het hem verging en waarom hij zegt dat we nooit moeten opgeven. (56)

7. Vaak merken mensen uit andere geloven iets aan ons op, iets bijzonders. Lees wat President James E. Faust zegt over hoe belangrijk is om een goed voorbeeld voor anderen te zijn in 'Het licht in hun ogen'. (20)

8. Wat is het verschil tussen op zenidng *gaan* en een zendeling *worden*? Lees wat ouderling David A. Bednar zegt over wat het belangrijkste is dat je kunt doen om je op een zending voor te bereiden. (44)

Voor de gezinsavond of de persoonlijke studie

9. Welke lofzangen gebruikte ouderling Russell M. Nelson om de vraag van een zendeling over de verzoening te beantwoorden? (85) Welke lofzangen over de Heiland zijn in het bijzonder inspirerend voor uw gezin? Overweeg die op de gezinsavond te zingen of te bespreken.

10. Welke historische gebeurtenissen baanden de weg, zodat het evangelie in uw land of aan uw gezin kon worden verkondigd? Ouderling Robert D. Hales besprak er een paar en hoe ze de weg vrij maakten voor de wederkomst. (88)

11. Oudelring Merrill J. Bateman sprak over het persoonlijke karakter van het lijden van Jezus Christus in Getsemane. (74) Hoe hebt u de invloed daarvan in uw leven gevoeld?

12. Ouderling Paul K. Sybrowsky vraagt: 'Als Christus mijn mogelijkheden had gehad, wat had Hij dan gedaan?' (35) Hoe kunnen we Christus de kern van onze beslissingen maken? Hoe kunnen we ze gebruiken om het koninkrijk Gods op te bouwen? ■

VERHALEN LEZEN EN VERTELLEN

In de toespraken die beginnen op de onderstaande pagina's staan verhalen en ideeën die u kunt gebruiken.

JOSEPH SMITH ZOEKT WIJSHEID IN DE BIJBEL, DALE KILBOURN

Leringen voor onze tijd

De volgende aanwijzingen voor de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag vervangen die in *Informatie voor leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties over het leerplan, 2005–2008*.

'Leringen voor onze tijd' blijft het lesmateriaal voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van elke maand. Alle lessen voor 'Leringen voor onze tijd' zijn gebaseerd op toespraken uit het meest recente conferentienummer van de *Liahona*. Conferentienummers komen in mei en november uit. De toespraken zijn ook (in veel talen) on line op www.lds.org beschikbaar.

Elke les kan een of meer toespraken als basis hebben. Het is aan de ring- of districtspresident om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeentepresident. Deze priesterschapsleiders onderstrepen dat het van waarde is dat de MP-broeders en de ZHV-zusters op de vierde zondag dezelfde toespraken bestuderen.

Leerkrachten informeren bij hun leid(st)ers waarop zij nadruk dienen te leggen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave van de *Liahona* door te nemen en mee naar de les te nemen. Leidinggevenden in wijk en gemeente zorgen ervoor dat alle leden een abonnement op de *Liahona* hebben.

Suggesties om uit een toespraak een les voor te bereiden

- Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. U kunt soms in de verleiding komen om de conferentietoepsraken terzijde te leggen en uw lessen te baseren op ander materiaal. De conferentietoespraken zijn echter het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.
- Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen, teksten en uitspraken waarmee u in de beginselen en leerstellingen kunt onderwijzen.
- Maak een schema van de beginselen en leerstellingen die u wilt behandelen. U dient in uw schema vragen op te nemen die uw klas ertoe aanzetten om:
  – Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraak die u behandelt.
  – Na te denken over de betekenis van de beginselen en leerstellingen.
  – Zienswijzen, ideeën, ervaringen en getuigenissen omtrent de beginselen en leerstellingen te bespreken.
  – Deze beginselen en leerstellingen toe te passen.
- Neem de hoofdstukken 31–32 uit *Onderwijzen — geen grotere roeping* door.

'Het belangrijkste is dat de leerlingen de invloed van de Geest voelen, het evangelie beter gaan begrijpen, leren de evangeliebeginselen toe te passen en gesterkt worden in de naleving van het evangelie.' (*Leidraad onderwijs* [2001], p. 12).

Stuur uw commentaar op 'Leringen voor onze tijd' naar: Curriculum Development, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: cur-development@ldschurch.org ■

Maanden	Lesmateriaal vierde zondag
November 2005–april 2006	Toespraken verschenen in de *Liahona* van november 2005*
Mei–oktober 2006	Toespraken verschenen in de *Liahona* van mei 2006*

*De toespraken zijn (in veel talen) on line op www.lds.org beschikbaar.

Richtlijnen voor de bijeenkomsten en activiteiten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven

Geldig vanaf 1 januari 2006

De doelstellingen van de verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven zijn de bevordering van groter geloof in Jezus Christus en de ontplooiing van ouderlijke en huishoudelijke vaardigheden. De verrijking is een tijd waarin de zusters met elkaar omgaan, vaardigheden opdoen en elkaar opbouwen. Het verrijkingsprogramma bestaat uit het volgende:

- *Bijeenkomsten:* de bijeenkomst ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven vindt eenmaal per kwartaal plaats (in plaats van maandelijks) en is bestemd voor alle zusters.
- *Activiteiten:* de verrijkingsactiviteiten vinden geregeld plaats (wekelijks, maandelijks, of ter bepaling van de ZHV-leidsters van de wijk) en zijn bestemd voor zusters met vergelijkbare behoeften en interesses.

Bij de planning van bijeenkomsten en activiteiten dienen leidsters (1) rekening te houden met de behoeften en interesses van de zusters in de wijk, (2) te overleggen met de priesterschapsleiders, en (3) die planning gebedvol en doelgericht te doen. (Zie *Handboek kerkbestuur, boek 2: leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties*, p. 222.) Zij dienen moeite te doen om alle zusters erbij te betrekken.

Zo nodig dient er voor een kinderklas te worden gezorgd gedurende de bijeenkomsten en activiteiten, zoals aangegeven op p. 202 in het *Handboek kerkbestuur, boek 2*.

BIJEENKOMSTEN TER VERRIJKING VAN HET PERSOONLIJK EN HUISELIJK LEVEN

Verrijkingsbijeenkomsten op wijkniveau

De ZHV op wijkniveau houdt per jaar vier verrijkingsbijeenkomsten. Een van deze vier bijeenkomsten wordt gewijd aan de oprichting van de ZHV op 17 maart 1842.

Deze bijeenkomsten worden op aanwijzing van het ZHV-presidium door de leidster verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven gepland. Zo nodig kunnen er deskundigen ingeschakeld worden. (Zie *Handboek kerkbestuur, boek 2*, p. 199.) De presidente kan in deze bijeenkomsten haar inbreng hebben.

De verrijkingsbijeenkomst wordt niet op zondag of op maandagavond gehouden.

Verrijkingsbijeenkomsten op ringniveau

In aanvulling op de verrijkingsbijeenkomsten op wijkniveau houdt de ring een of twee verrijkingsbijeenkomsten per jaar. De leiding van deze bijeenkomsten is in handen van het ZHV-presidium van de ring, zo nodig geassisteerd door deskundigen uit de ring. (Zie *Handboek kerkbestuur, boek 2*, p. 196.) Een van die bijeenkomsten wordt gehouden in combinatie met de jaarlijkse uitzending van de algemene ZHV-bijeenkomst.

Noot: deze bijeenkomsten in wijk en ring vervangen de ZHV-evenementen op wijk- en ringniveau. (Zie *Handboek kerkbestuur, boek 2*, p. 205.)

VERRIJKINGSACTIVITEITEN

De verrijkingsactiviteiten verlopen minder gestructureerd dan de bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven en brengen zusters met gemeenschappelijke behoeften, interesses of omstandigheden samen. Deze activiteiten vinden plaats in een veilige, ontspannen en aantrekkelijke entourage, waarin zusters leren hoe zij verbetering kunnen aanbrengen in het huiselijk en persoonlijk leven.

Verrijkingsactiviteiten worden gepland door het ZHV-presidium, de leidster verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven, en zo nodig deskundigen. Leidsters dienen enige flexibiliteit aan de dag te leggen bij de planning van de activiteiten, die in het kerkgebouw of op een andere geschikte locatie kunnen worden gehouden, en zo vaak als nodig is. Zie *Handboek kerkbestuur, boek 2*, pp. 204–205 voor meer informatie over verrijkingsactiviteiten. ■

Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen in *Aäronische priesterschap 1* en *Jongevrouwen 1*, niet als vervanging. In de verwijzingen slaat *Plicht jegens God* op de leidraden *Aäronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen*. *Persoonlijke vooruitgang* slaat op het boekje *Persoonlijke vooruitgang*. Aan sommige activiteiten voor *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* kan in de les worden gewerkt, of u kunt het quorum of de klas aanmoedigen die thuis te bestuderen. Op bladzijde 1 van de *Liahona* en in *Onderwijzen: geen grotere roeping* staan aanvullende onderwijstips.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Pasen. Als u een paasles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen, platen en lofzangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Deze bronnenlijst staat ook op www.lds.org. Ga naar deze site en klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van het scherm. Klik op de omslag van de 'Liahona,' vervolgens de uitgave van november 2005.

De Engelse versie van de bronnenlijsten vindt u op www.lds.org. Klik 'Gospel Library' aan. In de rechterkolom staan links naar de recentste Engelstalige bronnenlijsten.

De bronnenlijsten staan in mei en november in de *Liahona*. De *Liahona* is (in sommige talen) on line op www.lds.org.

Aäronisch priesterschap 1

De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen 1-24, niet als vervanging.

Les 1: Het priesterschap

Jeffrey R. Holland, 'Ons allerbelangrijkste kenmerk', *Liahona*, mei 2005, 43. Gebruik ouderling Hollands leringen omtrent het priesterschapsgezag als inleiding van de les.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1; *(priester)*, 'Quorumactiviteiten', nr. 4.

Les 2: De roeping van een diaken

'Het diakenenquorum', *Liahona*, januari 2005, p. 42. Gebruik de vragen uit dit artikel om teamwork te bespreken.

'Het wonder van het priesterschap', *Liahona,* april 2004, 26. Gebruik de vragen over de taken van de Aäronische priesterschap als u de taken van een diaken bespreekt.

Plicht jegens God (diaken), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 4.

Les 3: Het voorbereiden van het avondmaal

Dallin H. Oaks, 'De Aäronische priesterschap en het avondmaal', *De Ster,* jan 1999, 43. Overweeg dit artikel te gebruiken bij uw bespreking van het ronddienen van het avondmaal.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 4: Vastengaven ophalen

Thomas S. Monson, 'Wees een voorbeeld', *Liahona*, januari 2002, 115. President Monsons bespreking van de vastengaven kan gebruikt worden bij de paragraaf over onze houding ten opzichte van vastengaven.

Joseph B. Wirthlin, 'De wet van vasten', *Liahona*, juli 2001, 88. Ouderling Wirthlins leringen over de vastengaven kan gebruikt worden bij de paragraaf 'Empathie voor de behoeftigen'.

Plicht jegens God (diaken), 'Quorumactiviteiten', nr. 2.

Les 5: Geloof in Jezus Christus

Gordon B. Hinckley, 'Onze Goliats overwinnen', *Liahona,* februari 2002, 2. Gebruik het artikel om David en Goliat te bespreken.

Robert D. Hales, 'Geloof in de Heer Jezus Christus vinden', *Liahona*, november 2004, 70. Vul de les aan met de suggesties van ouderling Hales over geloof in Jezus Christus ontwikkelen.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 1.

Les 6: De Heilige Geest

Boyd K. Packer, 'Het licht van Christus', *Liahona,* april 2005, 8. Het artikel is een goede aanvulling op de les.

Boyd K. Packer, 'De lamp des Heren', *De Ster,* december 1988, 32. President Packers leringen kunnen gebruikt worden bij uw bespreking over ons voorbereiden op de Heilige Geest.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 5.

Les 7: 'Een grote verandering in ons hart'

Thomas S. Monson, 'Paden tot volmaking', *Liahona*, juli 2002, 111. Bespreek president Monsons adviezen omtrent zelfdiscipline.

Les 8: Eer uw vader

James E. Faust, 'Wie Mij eren, zal Ik eren', *Liahona,* juli 2001, 53. Behandel president Fausts leringen in de bespreking over eerbied voor God.

Dallin H. Oaks, 'Eer uw vader en uw moeder'*, De Ster,* juli 1991, 14. Behandel de leringen van ouderling Oaks over vaders eren in de corresponderende paragraaf van de les.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 12.

Les 9: Respect voor moeders en hun goddelijke taak

Russell M. Nelson, 'Onze heilige taak om de vrouw te eren', *De Ster,* juli 1999, 45. De toespraak van ouderling Nelson kan behandeld worden in de paragraaf over moeders eren.

Les 10: Eenheid in het gezin

Scott Bean, 'De waarheid over ons gezin', *Liahona,* maart 2003, 30. Overweeg dit verhaal te gebruiken in de paragraaf over het belang van het gezin voor onze ontwikkeling.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 4.

Les 11: 'Gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt'

Joseph B. Wirthlin, 'De heilzame werking van menslievendheid', *Liahona,* mei 2005, 26. Overweeg de ervaring van Andy aan te vullen met het eerste verhaal van ouderling Wirthlin.

Kathleen H. Hughes, 'Geen groter godsgeschenk dan goede vrienden', *Liahona,* mei 2005, 74. Gebruik het verhaal van zuster Hughes over de lekke band als aanvulling op de praktijkgevallen.

Plicht jegens God (diaken), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 1.

Les 12: De profeet volgen

Joseph B. Wirthlin, 'Gelovige volgelingen', *Liahona,* juli 2003, 16. Gebruik de eerste en laatste alinea's van het artikel om het slot van de les te benadrukken.

Dieter F. Uchtdorf, 'De stem van de profeten is de wereldwijde kerk tot zegen', *Liahona*, november 2002, 10. Gebruik ouderling Uchtdorfs getuigenis van de levende profeten als aanvulling op de les.

R. Conrad Schultz, 'Gehoorzaamheid door geloof', *Liahona,* juli 2002, 32. Gebruik relevante stukken van het artikel ter onderstreping van het belang van gehoorzaamheid.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 5.

Les 13: Ieder lid een zendeling

M. Russell Ballard, 'Het belang van zendingswerk door leden', *Liahona,* mei 2003, 37. Verweef ouderling Ballards tips over zendingswerk door leden met de paragraaf over het uitdragen van het evangelie.

Henry B. Eyring, 'Oprechte vrienden', *Liahona,* juli 2002, 29. Gebruik het verhaal over broeder Lupahla die door zijn vriend met de kerk in aanraking kwam in de paragraaf 'Er zijn vele manieren waarop we het evangelie kunnen uitdragen'.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 11.

Les 14: Anderen dienen

L. Tom Perry, 'Leren dienen', *Liahona*, mei 2002, 10. Gebruik het slot van het artikel om de les samen te vatten.

Plicht jegens God (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 9; *(diaken)*, 'Quorumactiviteiten', nr. 5.

Les 15: Eenheid in de priesterschap

L. Tom Perry, 'Wat is een quorum?', *Liahona*, november 2004, 23. Behandel de leringen over broederschap ter verrijking van de corresponderende paragraaf in de les.

Plicht jegens God (leraar), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 10; *(priester)*, 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 7.

Les 16: Naastenliefde

Gene R. Cook, 'Naastenliefde: volmaakte, eeuwigdurende liefde', *Liahona,* juli 2002, 91. Het deel over lijden kan een goede aanvulling zijn op de bespreking van 'de liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren'.

Bonnie D. Parkin, 'Kiezen voor naastenliefde: het goede deel', *Liahona,* november 2003, 104. Zuster Parkins bespreking van Maria en Marta kunnen de discussie over de kenmerken van naastenliefde aanvullen.

Plicht jegens God (leraar), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 4.

Les 17: Dagboeken

Spencer W. Kimball, 'De engelen kunnen eruit citeren', *De Ster,* juni 1977, 16. Gebruik de ideeën uit dit artikel ter aanvulling van de tekstbespreking aan het begin van de les.

Jeffrey S. McClellan, 'Een dagboek voor nu en voor de toekomst', *Liahona,* augustus 1996, 30. Gebruik de ideeën over een dagboek bijhouden uit het artikel om de bespreking uit te breiden.

Plicht jegens God (priester), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 7; *(diaken)*, 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 8.

Les 18: Het woord van wijsheid

Masayuki Nakano, "Gezegend door het woord van wijsheid', *Liahona,* juni 2005, 32. Voeg dit verhaal toe aan het lesdeel over de zegeningen die voortvloeien uit naleving van het woord van wijsheid.

Plicht jegens God (diaken), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 12.

Les 19: Het overwinnen van verzoekingen

Richard G. Scott, 'Verstandig leven te midden van het toenemende kwaad', *Liahona,* mei 2004, 100. Gebruik geschikte alinea's uit het artikel om het begin van de les te benadrukken.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 20: Onze keuzevrijheid goed gebruiken

'Op weg naar volmaking', *Liahona,* februari 2005, 34. Overweeg de paragraaf 'In geloof wandelen' van het artikel te gebruiken om het eerste lesdeel uit te breiden.

Les 21: Reine gedachten: fatsoenlijke taal

Dallin H. Oaks, 'Pornografie', *Liahona,* mei 2005, 87. Gebruik ouderling Oaks' leringen over pornografie als aanvulling op de les.

Les 22: Onze verbonden zijn een richtsnoer voor onze handelingen

Dennis B. Neuenschwander, 'Verordeningen en verbonden', *Liahona,* november 2001, 16. Overweeg ouderling Neuenschwanders uitleg van verbonden met de les te verweven.

Richard J. Maynes, 'Onze verbonden naleven', *Liahona,* november 2004, 92. Gebruik ouderling Maynes' toelichting op de zoons van Helaman als een voorbeeld van naleving van verbonden.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 2.

Les 23: Bid om leiding

James E. Faust, 'De reddingslijn van het gebed', *Liahona*, juli 2002, 62. Overweeg president Fausts uitleg van gebed na het rollenspel.

Russell M. Nelson, 'De vredige kracht van het gebed', *Liahona*, mei 2003, 7. Gebruik dit artikel om aan te geven hoe iemand antwoord op zijn gebeden krijgt.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Vereisten certificaat Plicht jegens God', nr. 3.

Les 24: Bekering die christuscentraal is

Richard G. Scott, 'Gewetensrust en gemoedsrust', *Liahona,* sep 2004, 15. Voeg de adviezen van ouderling Scott naar eigen inzicht in.

Jay E. Jensen, 'Weet jij hoe je je moet bekeren?', *Liahona*, april 2002, 14. Overweeg het verhaal in de les te vervangen door het zendingsverhaal in het artikel.

Plicht jegens God (leraar), 'Gezinsactiviteiten', nr. 5.

Jongevrouwen 1

De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen 1-24, niet als vervanging.

Les 1: Een dochter van God

Gordon B. Hinckley, 'Hoe word ik de soort vrouw waarvan ik droom?', *Liahona,* juli 2001, p. 112. Gebruik het verhaal over het jaarboek om ons goddelijk potentieel te onderstrepen.

David A. Bednar, 'De tedere barmhartigheden van de Heer', *Liahona,* mei 2005, 99. Gebruik het verhaal van de droom van de priesterschapsleider om te onderstrepen dat onze hemelse Vader en Jezus Christus ons persoonlijk kennen.

Margaret D. Nadauld, 'Houd de fakkel omhoog', *Liahona,* juli 2002, 108. Gebruik dit artikel ter aanvulling van het eind van de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 1.

Les 2: Jezus Christus, de Heiland

Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Hij leeft', *Liahona*, december 2004, 6. Gebruik de getuigenissen van de profeten en apostelen in de lesafsluiting.

James E. Faust, 'Onze vurigste hoop is in de verzoening', *Liahona*, januari 2002, 19. Overweeg dit artikel te gebruiken bij uw bespreking van de verzoening.

Robert D. Hales, 'Geloof in de Heer Jezus Christus vinden', *Liahona*, november 2004, 70. Vul de les aan met de suggesties van ouderling Hales over geloof in Jezus Christus ontwikkelen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde geloof: ervaringen', nr. 5.

Les 3: Het voorbeeld van Jezus Christus volgen

L. Tom Perry, 'Discipelschap', *Liahona*, januari 2001, 72. Gebruik het artikel ter vervanging van het laatste verhaal in de les.

Elaine S. Dalton, 'Hij kent je bij naam', *Liahona,* mei 2005, 109. Gebruik dit artikel ter aanvulling van de bespreking over Christus volgen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 4.

Les 4: Het gezelschap van de Heilige Geest verkrijgen

James E. Faust, 'Omgang met de Heilige Geest', *Liahona*, maart 2002, 2. Gebruik de paragraaf over het ontvangen van openbaring in de lesafsluiting.

Boyd K. Packer, 'Het licht van Christus', *Liahona,* april 2005, 8. Gebruik het artikel om het verschil tussen de Geest van Christus en de gave van de Heilige Geest uit te leggen.

Sharon G. Larsen, 'Jouw celestiale gids', *Liahona*, juli 2001, 104. Vertel zuster Larsens ervaring in plaats van Jenny's verhaal.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde vrijze keuze en verantwoording: ervaringen', nr. 5.

Les 5: De vreugde van ons goddelijk potentieel ontdekken

James E. Faust, 'Wie denk je dat je bent? — Boodschap voor jongeren', *Liahona*, juni 2001, 2. Gebruik de vijf ideeën om te bespreken hoe we in de verschillende fases van ons leven vreugde kunnen hebben.

Margaret D. Nadauld, 'De vreugde van het vrouwzijn', *Liahona*, januari 2001, 17. Gebruik dit artikel ter aanvulling van de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 1.

Les 6: Nu al vreugde hebben

Thomas S. Monson, 'Vrede vinden', *Liahona*, maart 2004, 3. Gebruik de drie paragrafen in het artikel om het vinden van vreugde te bespreken.

James E. Faust, 'De deugden van rechtschapen dochters Gods', *Liahona,* mei 2003, 108. Noem de tien deugden in dit artikel op en bespreek hoe die ons gelukkig kunnen maken.

'Vraag en antwoord', *Liahona,* april 2005, 22. Gebruik dit artikel om een bespreking op gang te brengen over gelukkig zijn ondanks tekortkomingen.

Les 7: Huishoudelijke vaardigheden

Thomas S. Monson, 'Kenmerken van een gelukkig gezin', *Liahona*, oktober 2001, 2. Gebruik de vier kenmerken in dit artikel ter afsluiting van de les.

Susan W. Tanner, 'Moeders in spe voorbereiden', *Liahona,* juni 2005, 16. Overweeg de les te vervangen door dit artikel.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde kennis: projecten', stippen 1, 2, 5.

Les 8: Onze houding ten aanzien van onze goddelijke taken

James E. Faust, 'De deugden van rechtschapen dochters Gods', *Liahona,* mei 2003, 108. Bespreek de tien deugden in dit artikel om de jongevrouwen inzicht te geven in hun goddelijke taken.

M. Russell Ballard, 'Rechtschapen vrouwen', *Liahona,* december 2002, 34. Gebruik het artikel om de les aan te vullen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 6.

Les 9: Onze ouders eren

Thomas S. Monson, 'Wees een voorbeeld', *Liahona*, januari 2005, 112. Gebruik de paragraaf over het eren van ouders als aanvulling op de les.

'Ons grootste geluk', *Liahona*, juni 2003, 26. Gebruik de citaten over ouders voor een uitreikblad of om de les in te leiden.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 5.

Les 10: Gezinsleden steunen

James E. Faust, 'Welvaren bij de gezinsavond', *Liahona,* juni 2003, 2. Bespreek de negen tips en hoe die de gezinsband ten goede komen.

Camielle Call-Tarbet, 'Een briefje van Michael', *Liahona*, mei 2001, 23. Lees het verhaal voor om de bespreking 'Je broers en zusters steunen' op gang te brengen.

'Vraag en antwoord', *Liahona,* februari 2004, 30. Gebruik dit artikel ter aanvulling op de bespreking over 'Je vader steunen'.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goede werken: ervaringen', nrs. 1–7.

Les 11: Volwassen en zelfstandig worden, deel 1

Boyd K. Packer, 'Geestelijke krokodillen', *Liahona,* okt 2002, 8. Overweeg het artikel te gebruiken in plaats van het gedicht en bespreek hoe we geestelijke gevaren het hoofd kunnen bieden.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde kennis: ervaringen', nr. 4.

Les 12: Volwassen en zelfstandig worden, deel 2

James E. Faust, 'Wie denk je dat je bent? — Boodschap voor jongeren', *Liahona*, juni 2001, 2. Vervang de rollenspelen met de voorbeelden uit het artikel.

Les 13: Priesterschapsdragers steunen

Russell M. Nelson, 'Persoonlijke priesterschapsverantwoordelijkheid', *Liahona*, november 2003, 44. Neem de vijf persoonlijke doelen door bij uw bespreking van het steunen van priesterschapsdragers.

J. Richard Clarke, 'Het priesterschap eren', *De Ster,* juli 1991, 41. Gebruik dit artikel bij een bespreking

over het sterken van jonge priesterschapsdragers.

Les 14: De patriarchale leiding in het gezin

L. Tom Perry, 'Vaderschap, een eeuwige roeping', *Liahona*, mei 2004, 69. Gebruik dit artikel om over de rol van vaders te spreken.

Les 15: Het Melchizedeks priesterschap

Boyd K. Packer, 'Wat iedere ouderling — en ook iedere zuster — dient te weten', *De Ster*, november 1994, 15. Ter aanvulling van de les.

John H. Groberg, 'Priesterschapsmacht', *Liahona*, juli 2001, 51. Ter aanvulling van de paragraaf 'Ordening tot het Melchizedeks priesterschap is een grote zegen'.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 5.

Les 16: Vrouwen en priesterschapsdragers

James E. Faust, 'Vader, moeder, huwelijk', *Liahona,* augustus 2004, 2. Ter aanvulling van de les. Gebruik naar behoefte.

Sheri L. Dew, 'Het is voor een man noch een vrouw goed dat zij alleen zijn', *Liahona*, januari 2002, 13. Ter aanvulling van de paragraaf 'De belangrijkste relatie van een vrouw tot de man en het priesterschap'.

Les 17: Het doel van verbonden en verordeningen

Dennis B. Neuenschwander, 'Verordeningen en verbonden', *Liahona,* november 2001, 16. U kunt het gebruiken in de bespreking van de plicht om de verbonden na te komen.

F. David Stanley, 'De belangrijkste stap', *Liahona,* oktober 2001, 34. Gebruik het artikel om uit te leggen hoe naleving van de verbonden ons sterkt.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 1.

Les 18: Het tempelhuwelijk – een vereiste voor het eeuwige gezin

Gordon B. Hinckley, 'Het huwelijk dat standhoudt', *Liahona,* juli 2003, 2. Gebruik het artikel om de verhalen in de les te vervangen of aan te vullen.

Russell M. Nelson, 'Uw voorbereiding op de tempelzegens', *Liahona,* juli 2001, 37. Bespreek de ideeën uit de paragraaf over de voorbereiding op een tempelhuwelijk. Thema-uitgave, *Liahona,* oktober 2004. Ter aanvulling van de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: projecten', stip 5.

Les 19: Persoonlijke verslagen

James E. Faust, 'Je bent een wonder', *Liahona,* november 2003, 53. Te gebruiken bij de paragraaf 'Verslagen van voorouders kunnen ons vreugde en kracht verschaffen'.

Boyd K. Packer, 'Uw familiegeschiedenis: beginnen', *Liahona*, augustus 2003, 12. Gebruik dit artikel na de quiz om te laten zien hoe met familiegeschiedenis kan worden begonnen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde geloof: projecten', stip 3.

Les 20: Geef wat van jezelf aan anderen

M. Russell Ballard, 'De leer van insluiting', *Liahona,* januari 2002, 40. Gebruik de voorbeelden uit dit artikel om onderlingen vriendschappen aan te moedigen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 3.

Les 21: Een goed voorbeeld beïnvloedt andere mensen

Thomas S. Monson, 'Wees een voorbeeld', *Liahona*, januari 2002, 115. Vervang zuster Caspers verhaal met een van president Monsons anekdotes.

James E. Faust, 'De deugden van rechtschapen dochters Gods', *Liahona,* mei 2003, 108. Gebruik president Fausts tien deugden in de toepassing van de les.

Les 22: Bekering

Richard G. Scott, 'Gewetensrust en gemoedsrust', *Liahona,* nov 2004, 15. Voeg de raad van ouderling Scott toe aan de paragraaf 'Bekering is een voortdurend proces'.

Jay E. Jensen, 'Weet jij hoe je je bekeert?' *Liahona,* april 2002, 14. Voeg de voorwaarden van bekering uit het artikel toe aan de eerste paragraaf.

Les 23: Vergeving

Cecil O. Samuelson jr., 'Vergeving', *Liahona,* februari 2003, 26. Gebruik het artikel ter aanvulling op de paragraaf over de vergevensgezindheid waarin Jezus Christus onderwees.

Les 24: Gebed en meditatie

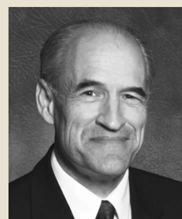
James E. Faust, 'De reddingslijn van het gebed', *Liahona*, juli 2002, 62. Overweeg H. Burke Petersons citaat te vervangen door de raad van president Faust over gebed.

Russell M. Nelson, 'De vredige kracht van het gebed', *Liahona*, mei 2003, 7. Voeg ouderling Nelson leringen over gebed aan de laatste paragraaf toe. *Persoonlijke vooruitgang,* 'Waarde geloof: ervaringen', nr. 1. ■

Algemene presidiums van de hulporganisaties

ZONDAGSSCHOOL

Daniel K. Judd
Eerste raadgever

A. Roger Merrill
President

William D. Oswald
Tweede raadgever

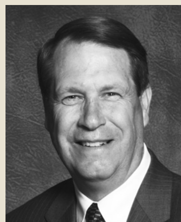
ZUSTERSHULPVERENIGING

Kathleen H. Hughes
Eerste raadgeefster

Bonnie D. Parkin
Presidente

Anne C. Pingree
Tweede raadgeefster

JONGEMANNEN

Dean R. Burgess
Eerste raadgever

Charles W. Dahlquist II
President

Michael A. Neider
Tweede raadgever

JONGEVROUWEN

Julie B. Beck
Eerste raadgeefster

Susan W. Tanner
Presidente

Elaine S. Dalton
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Margaret S. Lifferth
Eerste raadgeefster

Cheryl C. Lant
Presidente

Vicki F. Matsumori
Tweede raadgeefster

Een lid luistert tijdens de conferentie in het Conferentiecentrum (boven) naar een van de tachtig talen (inzet).

Leden luisteren in 80 talen naar conferentie en aankondigingen

Twee nieuwe tempels en een bijzondere viering voor de geboortedag van Joseph Smith waren enkele opvallende aankondigingen tijdens de 175ste algemene oktoberconferentie, die in tachtig talen werd vertolkt.

Tijdens zijn welkomsttoespraak kondigde president Gordon B. Hinckley aan dat er een nieuwe tempel wordt gebouw in South Jordan, in het westen van de Salt Lake Valley. President Hinckley kondigde ook aan dat er als tegemoetkoming aan de behoeften van het toenemende ledental nog een bouwplaats voor een tempel is gekocht in het zuidwesten van de Salt Lake Valley.

Tijdens zijn slotwoord kondigde president Hinckley aan dat het zijn bedoeling is om de tweehonderdste geboortedag van Joseph Smith te vieren door naar de geboorteplek van de profeet in Vermont te reizen, net als president Joseph F. Smith deed bij de honderdste geboortedag van de profeet. Andere leden van het Eerste Presidium en leden van het Quorum der Twaalf Apostelen nemen vanuit het Conferentiecentrum deel aan de jubileumuitzending.

Deze algemene conferentie werd simultaan getolkt in tachtig talen — meer dan ooit tevoren — door tolken in het Conferentiecentrum en 26 studio's elders in de wereld. Alle conferentiebijeenkomsten werden via het satellietnetwerk van de kerk doorgegeven aan bijna zesduizend gebouwen van de kerk in 81 landen. Voor de meeste bijeenkomsten was er on line live geluid in maximaal 61 talen. Er worden dvd- en video-opnamen gestuurd naar kerkunits in gebieden waar geen satelliet- en andere uitzendingen ontvangen worden. Hiermee worden de conferentiebijeenkomsten beschikbaar gesteld aan leden in meer dan 160 landen. ■

'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' tien jaar oud

Nicole Seymour, kerkelijke tijdschriften

Er is tien jaar voorbijgegaan sinds president Gordon B. Hinckley 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' presenteerde op 23 september 1995. Sindsdien heeft de kerk middels de proclamatie van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen pal gestaan voor de verdediging van het gezin.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over de proclamatie gezegd: 'Het was toen, en is dat nog steeds, een klaroenstoot ter bescherming en versterking van het gezin en een strenge waarschuwing aan een wereld waarin in verval rakende waarden en misplaatste prioriteiten de samenleving dreigen te verwoesten doordat ze de fundamentele eenheid ervan ondermijnen' (zie deze editie, p. 41).

De proclamatie is op evangeliewaarheden gebaseerd en is gezinnen, gemeenschappen en internationale congressen over het gezin tot leidraad geweest. Het is een bron van kracht geweest in politieke congressen, een hulpmiddel voor zendingswerk, en een middel om in de kerk grotere nadruk te leggen op het gezin.

Een waarschuwing die zijn tijd vooruit was

In de hedendaagse samenleving, waarin gezinswaarden in verval zijn geraakt, biedt de proclamatie eeuwige waarheden waarop men een rechtschapen gezinsleven kan baseren. De proclamatie werd uitgegeven voordat de samenleving in het algemeen

inzag hoezeer het gezin in verval is geraakt, aldus David C. Dollahite, docent gezinsleven aan de Brigham Young University.

Alvorens de proclamatie in 1995 tijdens de algemene ZHV-bijeenkomst te presenteren, beschreef president Hinckley de toestand van de samenleving als volgt: 'We leven in een wereld van verwarring, van verschuivende waarden. De verleiding is heel groot om af te wijken van de gedragsnormen die door de tijd heen hun waarde bewezen hebben. Het morele fundament van onze [samenleving] is ernstig verzwakt.' ('Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 89.)

De proclamatie geeft duidelijke leerstellingen weer die de heilige aard van het gezin bevestigen in een samenleving waarin het gezin wordt ondermijnd door onder andere overspel, echtscheiding, samenwonen, mishandeling en misbruik, homoseksualiteit, abortus, tienerzwangerschap, pornografie, financiële problemen en een toenemend gebrek aan bereidheid onder gehuwde stellen om kinderen ter wereld te brengen en op te voeden.

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft uitgelegd hoe men door het eeuwig perspectief van de proclamatie een betere begrip van de waarde van de gezinsbanden kan krijgen: 'Een kind dat hoort en gelooft wat er in de proclamatie staat over gezinnen die voor eeuwig verenigd worden, zou zijn leven lang zoeken naar een tempel waar men door verordeningen en verbonden een gezinsrelatie tot na de dood kan laten voortduren.' ('Het gezin', *De Ster,* oktober 1998, p. 16.)

Een leidraad voor het gezin

'Hoe beter u uw kinderen opvoedt in het evangelie van Jezus Christus, met liefde en hoge verwachtingen, des te waarschijnlijker zullen zij vrede hebben in hun leven', aldus president Hinckley ('Bied weerstand aan de verlokkingen van de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 90).

In de proclamatie staat: 'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen.' (*De Ster*, januari 1996, p. 93.)

Virna Rodríguez uit de wijk Panorama in de ring Guatemala-Stad-Mariscal zegt dat de proclamatie in een wereld vol verwarring een leidraad is: 'Door de proclamatie hebben we prioriteiten kunnen stellen, hebben we onze taken leren kennen en zijn we onze zegeningen gaan inzien.'

Li Mei Tsjen Ho uit de wijk Tao Joean 3 in de ring Tao Joean (Taiwan) zegt dat zij door de proclamatie heeft geleerd dat je door gezinsbanden goddelijke eigenschappen leert ontwikkelen zoals geloof, geduld en liefde. 'Als ik probeer mijzelf te verbeteren overeenkomstig de proclamatie, kan ik echt gelukkig zijn.'

De proclamatie biedt ook oplossingen volgens Richard G. Wilkins, juridisch docent aan de Brigham Young University. 'Het is een feit dat (...) het gezin de beste plek is voor mannen, vrouwen en kinderen. Er zijn problemen in gezinnen, en die moeten worden opgelost. (...) De proclamatie benoemt de zaken die mis gaan in gezinnen. Het herinnert de mensen eraan dat hun gezin een toevluchtsoord en een heiligdom kan en moet zijn.'

De proclamatie over het gezin is gezinnen en zelfs wereldleiders al tien jaar tot leidraad.

Een oproep aan de wereldleiders

Sinds 1995 is de proclamatie in 77 talen vertaald en aan veel wereldleiders gestuurd. De proclamatie vraagt burgers en overheidsfunctionarissen om de gezinswaarden te beschermen: 'Wij doen een beroep op burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.'

'Er zijn de afgelopen tien jaar diverse organisaties gesticht [die het gezin bevorderen]', aldus broeder Dollahite. Veel van die organisaties zijn op de hoogte van het standpunt van onze kerk inzake het gezin. 'De proclamatie is als basis of op zijn minst als bron gebruikt voor verklaringen ter ondersteuning van het huwelijk en het gezinsleven', zegt hij.

Op 6 december 2004 erkende de algemene vergadering van de Verenigde Naties de bevindingen in de Dohaverklaring van november 2004, waarin veel van de leringen staan die in de proclamatie centraal staan. Een van de beginselen in die verklaring die erg lijken op die in de proclamatie is het denkbeeld dat het huwelijk een verbintenis van man en vrouw is waarin de partners gelijkwaardig geacht worden.

Bij de European Regional Dialogue over het gezin, die in augustus 2004 in Genève (Zwitserland) werd gehouden, kreeg zuster Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente, een spreekbeurt. Zij ondersteunde haar betoog met de proclamatie.

Een kompas voor onderzoek en voorspraak

Ouderling Merrill J. Bateman van het Presidium der Zeventig heeft gezegd: 'De proclamatie fungeert niet alleen als een handboek voor het gezinsleven, maar ook als een kompas voor onderzoek naar en voorspraak van het gezinsleven.' ('The Eternal Family', *BYU Magazine,* winter 1998, p. 29.)

Broeder Wilkins, directeur van het World Family Policy Center, zegt dat het doel van het centrum is om 'aan de BYU en over de hele wereld goede, wetenschappelijke ondersteuning op gang te brengen voor de beginselen in de proclamatie en die onder de aandacht van wereldleiders te brengen, want veel mensen begrijpen en delen de waarden in de proclamatie.' Hij zegt dat beredeneerde bewijzen en besprekingen over het algemeen bij het internationale publiek steun opleveren voor het gezin.

De BYU ontvangt jaarlijks veertig tot vijftig ambassadeurs van verschillende landen voor een congres over het gezin. De proclamatie wordt overhandigd aan elke leider die het onderzoekgerichte congres bezoekt. 'We prediken geen godsdienst aan de ambassadeurs', aldus broeder Wilkins. 'We nodigen vooraanstaande sociologen uit die bespreken waarom het huwelijk tussen man en vrouw uniek is en waarom het meer positieve gevolgen voor de samenleving en het individu heeft dan andere relatievormen.'

Een banier voor de wereld

Broeder Dollahite, onder wiens redactie diverse boeken over de proclamatie zijn gepubliceerd, zegt: 'Ik denk dat ieder die de proclamatie leest en zich ervoor openstelt, geraakt wordt door de Geest. Misschien ziet niet iedereen in waarom het hem waar lijkt, maar net als Schriftuur komt het op een oprecht hart en een oprecht verstand over als waarheid.'

In El Salvador hebben kerkleden en schoolbesturen de handen ineen geslagen om in het hele land in moraliteit te onderwijzen. Een van de lessen gaat over het gezin en er worden verscheidene publicaties van de kerk gebruikt, waaronder de proclamatie.

Een lerares in El Salvador ging naar een open dag van de kerk omdat ze de lessen op school had gezien. 'Ik heb gezien wat een verandering er heeft plaatsgevonden in het leven van mijn leerlingen, en ik zei tegen mezelf: "Ik zal eens gaan kijken of ik iets kan vinden om mijn eigen gezin te helpen"', zegt ze. 'Nu ik de presentaties heb gezien, hoef ik eigenlijk alleen nog maar de beslissing te nemen om te veranderen. Ik wil de zendelingen uitnodigen, want ik heb hulp nodig voor mijn kinderen.' (Midden-Amerikaans *Kerknieuws, Liahona*, januari 2004, p. N13.)

'Vandaag doe ik een beroep op de leden van deze kerk en op toegewijde ouders, grootouders en familieleden over de hele wereld om zich aan deze proclamatie vast te houden, om er net als opperbevelhebber Moroni een "vaandel der vrijheid" van te maken, en ons voor te nemen de beginselen erin na te leven', aldus ouderling Ballard (zie deze editie, p. 42). ■

Thema wekelijkse activiteitenavond 2006 moedigt jongeren aan om op te staan en hun licht te laten schijnen

Het thema voor de wekelijkse activiteitenavond van 2006 is voor jongevrouwen en jongemannen over de hele wereld: 'Staat op en laat uw licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn' (LV 115:5).

'Wij zijn dankbaar voor de moedige jongeren die blijk geven van hun liefde voor de Heiland door zijn licht in hun leven te laten schijnen', luidt een verklaring die de algemene presidiums van jongemannen en jongevrouwen hebben uitgegeven.

Leidinggevenden van jongeren worden aangemoedigd om het thema tijdens de wekelijkse activiteitenavond en andere jongerenactiviteiten onder de aandacht te brengen. Het thema kan ook gebruikt worden voor toespraakjes van jongeren, opbouwende gedachten, en als thema voor activiteiten zoals dansavonden, muziekfestivals, jeugdconferenties en kampen.

De algemene presidiums van jongemannen en jongevrouwen spraken de hoop uit dat de jongeren en hun leidinggevenden zullen voortbouwen op de ervaringen die ze in 2005 hadden bij de viering van de geboortedag van de profeet Joseph Smith en de aandacht voor de herstelling.

'Nu de getuigenissen van het herstelde evangelie vitaal en sterk zijn, kunnen we de

wereld vertellen over onze gevoelens en ervaringen, en kunnen we onze talenten voor onze medemens inzetten', luidde de verklaring van de algemene presidiums. 'Wat is het een heerlijke plicht om een lichtend voorbeeld te zijn, om ons getuigenis van de herstelling te geven door de evangelienormen na te leven en andere mensen te dienen.'

De jongeren kunnen het thema voor 2006 gebruiken om gelegenheden te vinden waarbij ze zich dienstbaar kunnen maken, het evangelie verkondigen en de evangelienormen uit *Voor de kracht van de jeugd* naleven.

'Wij getuigen dat de Heer je liefheeft en dat Hij je nodig heeft voor de opbouw van zijn koninkrijk', aldus de verklaring. 'Je kunt een licht zijn dat het duister verdrijft en door jouw voorbeeld het pad laten zien dat naar de celestiale heerlijkheid in Gods koninkrijk leidt. "Staat op en laat uw licht schijnen", zodat de Geest van de Heer door middel van jou van het herstelde evangelie mag getuigen.' ■

***Treed naar voren,* Walter Rane**

Na het vaandel der vrijheid te hebben vervaardigd, ging bevelhebber Moroni 'uit onder het volk, al zwaaiend in de lucht met het afgescheurde stuk van zijn kleed (...) zeggende: Zie, laten allen die dit vaandel in het land willen handhaven, in de kracht des Heren naar voren treden en een verbond aangaan dat zij hun rechten en hun godsdienst zullen handhaven, opdat de Here God hen zal zegenen' (Alma 46:19–20).

‘En het geschiedde dat de Heer tot hen sprak, zeggende:

‘Staat op en nadert tot Mij om uw hand in mijn zijde te steken, en ook om de tekens van de nagels in mijn handen en in mijn voeten te voelen, opdat gij zult weten dat Ik de God van Israël en de God der gehele aarde ben, en ben gedood voor de zonden der wereld.

‘(...) en dat deden zij en traden één voor één toe totdat allen waren toegetreden en met hun ogen hadden gezien en met hun handen hadden gevoeld, en met zekerheid wisten en getuigden, dat Hij het was van wie de profeten hadden geschreven dat Hij zou komen’ (3 Nephi 11:13–15).

DUTCH
4 02259 91120 3